

H. 364.

Clasper Johnson H. 364

819.3

Eyr

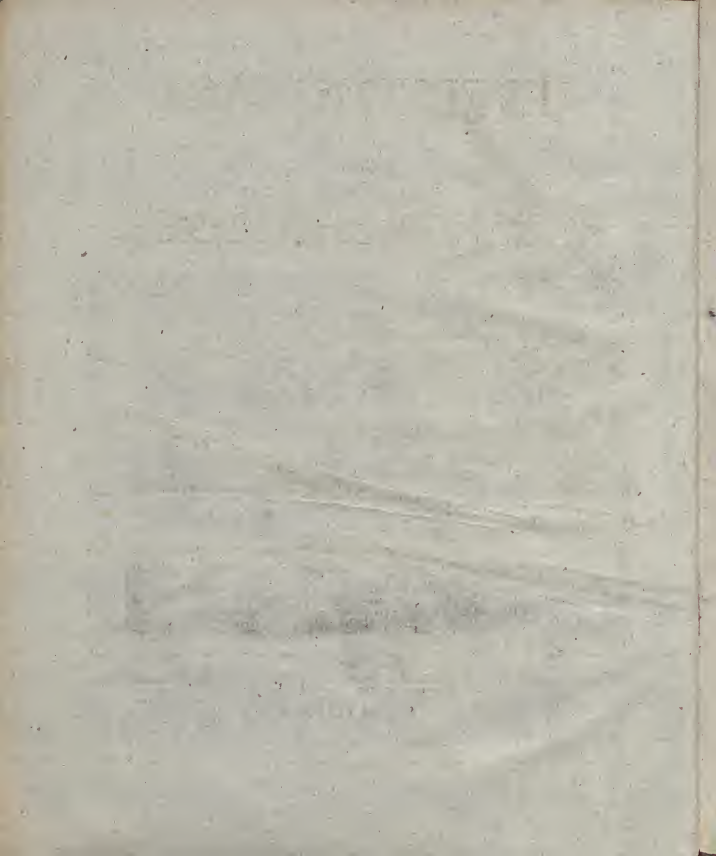
EYRBYGGIA-SAGA

SIVE

EYRANORUM HISTORIA.

Sumtibz P. F. SUMM.

EYRBYGGIA-SAGA

SIVE

EYRANORUM HISTORIA

QVAM

MANDANTE ET IMPENSAS FACIENTE

PERILL. P. F. SUHM.

VERSIONE, LECTIONUM VARIETATE AC
INDICE RERUM.

AUXIT

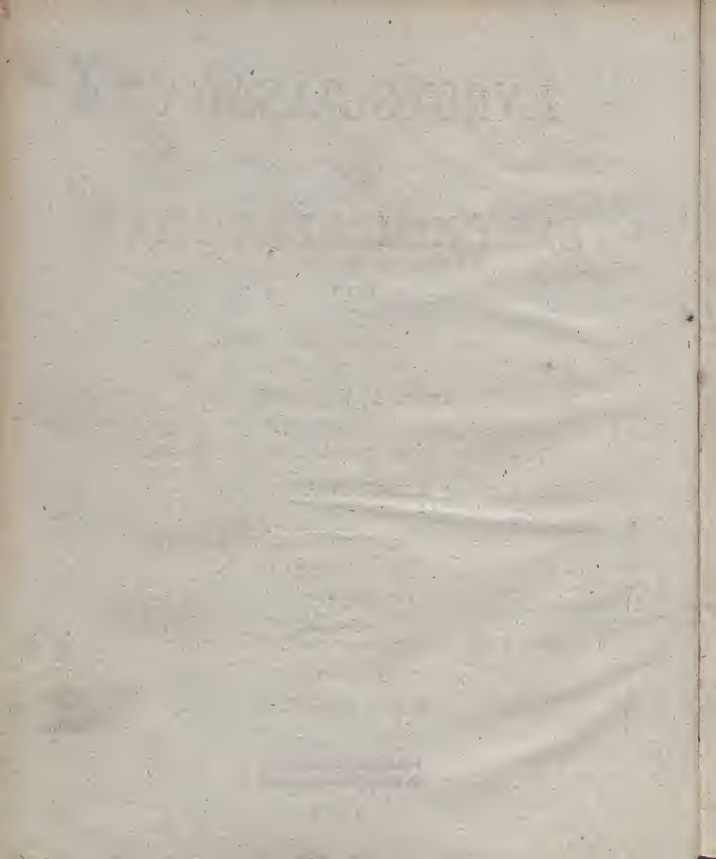
G. J. THORKELIN

PROF. PHILOS. EXTRAORD.

HAVNIÆ 1787.

TYPIS AUG. FRID. STEINII.

HÁSKÓLI ÍSLANDS
OG BÓKUM FINNS JÓNSSONAR

*Ex fragm. membran. Legati Arna Magnæani
form. Quart.*

þi v þg komi oc þpþi þess aũgá þ t motz v þa océ
hú hapdi hapdi hagar sem hú villdi b hú matm i
þopu ept þ t hú vð vpp t sem mat ai þa m hkmur

L. S.

Hanc narrationem, quæ à villæ Eyra incolis Steinhoro ejusque fratribus *Eyrbyggja Saga*, abbreviatè *Eyrbyggja*, i. e. Eyranorum historia vulgo inscribitur, non minore jure Alptafiordensium et Breidvikenarium historiam dixeris, quandoquidem vitas et gesta persequitur aboriginum sive incolarum ex Norvegia profectorum, qui promontorii Snæfellici territoria *Eyrafjeit*, *Alptafjord* et *Breidavik* primi occuparunt et inhabitarunt.

Hoc monumentum, quod in optimis patriæ annalibus meritò numeramus, quamvis non cothurnato, terfo tamen et svavissimo dicendi genere utitur, hoc quidem nomine longe dispar externis suæ ætatis scriptoribus, auxeses et ampullas quàm maxime amantibus; et hoc, ine iudice, claro indicio est, quod primi rerum septentrionalium scriptores prosaici, haud secus ac poetæ populares, non exoticæ elocutionis sive oratoricæ leges, sed, quæ suæ normæ et formæ erat, domesticam et a patribus traditam dictionem amaverint, et exemplo ubique habuerint.

Cæterum hæc historia circa rei rusticæ, oeconomicæ et politicæ antiquissima instituta versatur, præliis et turbis intestinis utraqve pagina interspersis; id quod mirum nemini esse debet, qui cogitaverit, tunc temporis, legum et magistratuum auctoritate nondum satis stabilita, per totum fere septentrionem effreni civium licentiâ, discordiis, injuriis, Cadibus plena fuisse omnia. Ex his vero narrationibus, per vitiorum pariter ac virtutum exempla docentibus, scire licet quales fuerint hujus ætatis mores et instituta, qualis majorum jure suo et libere viventium agendi ratio.

Omnia hæc historicus noster, pluribus in ea re classicis patriæ scriptoribus similis, larga dicendi copia, et quadam aures atqve animos pascente svada, ita exponit, ut lector, velut præsens scenarum spectator, de facti cujusque occasione, tempore, circumstantiis, immo de plurium personarum in quamcunque partem proclivi ingenio recte judicare valeat; quare mirum non est, quod hoc juxta cum optimis antiquitatis patriæ monumentis in magno sit Islandis pretio, et tam recolendæ majorum memoriæ quam oblectationis et fallendi temporis causa à patribus familias, vel eorum nomine aliis, per horas brumæ vespertinas coram famulitio recitetur: quis enim nescit quod gens et plebs Islandica ut vetustis carminibus ita soluti sermonis historiis multum delectetur, memoriæ ea mandet, et animi causa in ore identidem habeat.

Quæ verò de beneficiis, de prodigiis, spectris et lemuribus hic narrantur, ea ævi antiqui tenebris et regnante superstitione æquus quisque et cordatus excusabit: quin etiam rerum ejusmodi abstrusarum fidem in medio potius relinqvendam, quam
omnia

omnia vel temere amplectenda vel præfracte neganda existimabit, suo illos sinens abundare iudicio, qui quavis eventa, modo hodie insveta, humanoque captu et scrutinio altiora, mox sine exceptione vana, falsa et ficta esse conclamant; nam "quemadmodum (verba sunt Plinii Hist. nat. VII. cap. 1.) multa fieri non posse, priusquam facta sunt, judicantur, ita multa quoque quæ antiquitus facta, quia nos ea non vidimus, neque ratione assequimur, ex iis esse, quæ fieri non potuerunt, judicamus; quæ certe summa insipientia est."

Ad chronologiam quod attinet, licet Noster annos nusquam præcise numeret, rerum tamen gestarum intervalla, per antecedentia et consequentia ita distingvit atque determinat, ut tempus et annus, quo quid acciderit, haud multo negotio supputetur, e. c. quo æræ Christianæ anno Thorolfus *Mostrarfkegg* lares in Islandiam transtulerit; Thoroddus Snorronis f. quot annus natus pugna Alptafiordensi interfuerit; Kiartanus de *Froda* quot fuerit annorum, cum insulani Christiana sacra communi consensu reciperent, et sic de cæteris eventis, quorum ratio chronologica ex rerum serie et mutua relatione facile plerumque notescit.

Conscriptæ hujus historiæ tempus si consideres, dubium non est quin lucem viderit ætate illa aurea, Musis et Apollini non minus quam Marti sacra, vigente inquam regimine Aristocratico, adeoque ante annum 1264. cum insula nostræ sceptro Norvegico jam subiectæ status, tam literalis quam oeconomicus et civilis, prorsus aliam et novam indueret formam: hoc vel ex unico illo Nostri effato liquet, pag. 10. quod rustici olim non secus curionis sive pontificis, quam tunc temporis (cum Histo-

ricus

ricus noster scriberet) præfecti partes sequi tenerentur; hoc enim de quo loquitur officium, primo curionibus, dein præfectis debitum, nova regiminis forma prorsus abrogavit.

Auctorem, quamvis ne nomine quidem notum, virum doctum et fide dignissimum fuisse inficiabitur nemo hujus operis æquus æstimator, quod elucetis ubique veritatis criteriis sese commendat, Atriique Polyhistoris, hic capite VII. expressis verbis laudati, auctoritate et historiæ coævæ consensu nititur, ut adeo Originum Islandicarum scriptores hanc historiam ex optimis fontibus haustam jure meritoque deprædicent.

Historiarum atque carminum studio et, quas supratetigi, hibernis lectionibus, per universam insulam inde a prima occupatione receptis, debemus exscriptorum patriæ monumentorum ingentem multitudinem, cujus bonam partem immortalis Arnas Magnæus sedulo conquisivit; in his vero Eyrbyggæ nostræ ne unam quidem integram membranam consecutus est, cum non nisi detrita fragmenta et dissolutæ schedulæ offerrentur. Tandem felici casu Bibliothecam Resinianam visens in optimæ notæ exemplar membranaceum, ab Islandia jam ante delatum, incidit, quod tamen paulo post funesto urbis incendio periit, magno utique et irreparabili dispendio, nisi vir prudens dictam membranam Asgeiri Jonæ celebris librarii manu prius exscribi curasset, et exscriptam cum autographo ipse sedulo contulisset. Hunc ego codicem, cum et locupletem et probe accuratum viderem, cæteris omnibus chartaceis codicibus præferre, et absque ulla interpolatione fundamenti loco ponere nullus dubitavi. Id unicum censure dignum monere habeo, quod charta nostra mox ab initio prænotetur *Eyr-byggia Saga*, contra codicum veterum

terum morem, qui demum coronidis loco sese inscribunt et rem de qua actum est profitentur; id quod de pergamenis etiam latinis quidam observarunt: in hoc autem optimæ notæ codicibus noster similis, quod periodos secundum materiam dimensas non, cum recentioribus, sectionum sive capitum numero, sed, quod iustum antiquitatis criterium, sola rubrica novaque linea distingvat, oportet igitur dictam epigraphen a librario adjectam fuisse: hoc vel exinde confirmatur, quod aliud codicis Reseniani exemplar ad vigesimam sextam pericopen exscriptum, in scriniis Magnæanis sub numero 450 visendum, hac frontis inscriptione careat.

De charta Reseniana quod dictum est, in aliud Bibliothecæ Magnæanæ pari pretio cimelium convenit, codicem loquor Gvclpherbyticum, quem, ut atatem certe definire non liceat, bonum et antiquum esse vel unica styli et orthographiæ ratio arguit, castigatum utrumque et in apographo 410 feliciter servatum, quod etiam Asgeirus b. Magnæi curâ ad unguem exscriptum: damno tamen dolendo non levem temporis injuriam codex optimus subiit primis viginti sex capitibus mutilus.

Cæteras omnes et decurrentis et proxime decursi seculi chartas, numeris forma folii 123. 124. 125. 130. 131. et formæ quarti 441. 443. 444. 446. 447. 449 signatos ad duas classes refero: exscripta enim sunt vel chartæ nitidissimæ 442 forma quarti, sacerdotis Jörundi Ketillini manu exarata, vel, quantum conjectura auguror, fragmenti membranacei, 445 ejus specimen in limine hujus præfationis æri insculptum conspicitur, literarumque ductum et scripturæ modum exhibet seculi decimi quinti medio congruum.

Cum tanta supeteret exemplariorum copia, ingentem forsân lectionum varietatem hic invenire speras, nec id frustra speraveris, si omnia et singula librariorum sphalmata, ne dicam deliria, notare et adscribere operâ pretium judicassẽ: scias vero quod hac in re nihil temerarium sive a fidelis recensentis partibus alienum præsumferim: enimvero, in territorii *Breidavik* et *Eyrafœit* educatus, non paucas rerum hic relatarum locales circumstantias ex autopsia novi; ipse non semel pertransivi celebrem ditionem *Thornes-thing*, cujus in medio territorium *Helgafells fœit*; non semel, inquam, lustravi quod Thornefi erat dicasterium, judicumque ex faxis communibus extructa sedilia; unde brevi spatio villa delubro qvondam famosa *Hofstadir*, nec non monticulus in rotundum surgens clivum *Helgafell* i. e. mons sacer, accolarum gentilium animabus, ut credebant, destinata sedes. Omnia inquam hæc loca multoque plura oculis præsens capefcivi, et, non sine quâdam animi voluptate patrum sedes res et gesta remensi, descriptam antiqyitus loci cujusque conditionem cum facie hodierna eandem fere et immutatam comperi.

Hæc si ad præsens institutum retuleris, habes causam cur ex novis codicum chartaceorum legendi modis, qvî cum primis circa chorographica erant plurimi, veros solum et genuinos retinens, spurios omnes, utpote a locorum natura et situ alienos, rescarem, idque recto ni fallor consilio, cum ejusmodi lectionum variantium, invicem non raro contradicentium, justo major cumulus fere offendat lectorem, et fidem historicam facile debilitet.

Carmina

Carmina quod attinet, hanc genuinarum spuriarumque lectionum diacrisin adhibere non tuto licuit, cum sensus, ut fere anceps est et difficilis, occasione cujusque vel levissimæ mutationis non raro mirum quantum differat: nam si vel maxime uno vel altero loco sana crisis, etiam in poëticis, ea veris facile discernat, quæ certe falsa sunt, et librariorum sive subleſtam fidem sive lingvæ poeticæ ignorantiam arguunt, censor tamen prudens et peritus hæc omnia rejicere sibi integrum non ducit, quando quidem quæ retinenda, quæ rejicienda sint, ex suo unius judicio non stare vel cadere modeste fateatur.

Restat ut monumenti nostri in vulgus editi illustrem auctorem nomine PETRUM FRIDERICUM SUHM, regii cubiculi clavigerum, magnum historiæ et literaturæ borealis statorem, qui procurata hoc editione Patrum et Heroum Eyranorum memoriam ab oblivione vindicavit, etenim hujus Mæcenatis summi munificentia, et quam obtulit liberali stipe invitatus, suscepit opus, et quæ vides, quæ licuit, industria absolvi. Hujus etiam Philomusi jussu et prudenti consilio factum est, ut textum ubique verbo tenus exprimerem, quatenus latinitas sensum literalem assequi valuisset; hac enim ratione plurimis lectoribus idiomatis Islandici imperitioribus consulere Noster voluit; ad sermoneis elegantissimi genium quodam modo perspicendum id iis non jucundum minus quam necessarium fore ratus, donec Diis faventibus lexicon universale exstiterit, veteris lingvæ Danicæ studiosis uberiori auxilio futurum.

Carmina versionis prosaicae modum sequentia transtulit
 Dn. GUNNARUS PAULI, vir multiplici doctrina et lingvæ poeticae peritia clarissimus. Indicem rerum memorabilium, cum his quæ meo nomine præfatus est, debeo JOHANNI OLAVIO Hypnon, borealis historiae et antiquitatum studioso.

Cæterum lector amice siquos hic observas irrepisse errores, si quæ sphalmata, in his ut mite conniveas oro speroque, dummodo cogitaveris hanc opellam, si vel maxime nunc deum in lucem prædeat publicam, esse tamen primum meae adolescentiæ tentamen musis immortalibus sacrum.

Havniæ 1786.

G. F. Thorkelin.

EYRBYGGIASAGA.

I. Cap.

A. D. **K**etill Flatnefr het einn ágætt herfir í Noregi. hann var son Biarnar Bunu Grínussonar hersirs or Sogni. Ketill Flatnefr var kvongadr. hann átti Yngvilde dottr Ketils Vedrs hersis af Raumaríki. Biörn oc Helgi hetu syner þeirra. enn dætur þeirra voru þær Audr Diupaudga. Þorun Hyrna. oc Þorun Mannvitzbrecca. Biörn son Ketils var fostrapr austr á Jämtalandi með iarli þeim er Kiallacr het. enn Gíslaug het dotter hans. Þetta var í þann tíma er Haralldr geck til ríkis í Noregi. Fyrir þeim afríði flypu margir göfger menn af Noregi. sumer austr um kíölu. sumer um haf vestr. þeir voru sumer er helldu sik á vetrum í Sudreyjum edr Orkneyjum. enn um sumrum heriudu þeir í Noregi. oc gerðu mikinn scapa í ríki Harallds Kóngrs. Bændr kærdu þetta fyrer Kóngi. oc báðu hann frelsa sik af þessum úfripi. Þá gerði Haralldr Kóngr þat ráp at hann let búa her vestr um haf. oc qvad Ketill Flatnef skylldu höfpingia vera yfer þeim her. Ketill taldiz undan. enn Kóngr qvad hann fara skylldu. oc er Ketill lá at Kóngr vill ráda. rædz hann til ferdarinnar. oc hefir með sér konu sína oc 877 börn þau sem þar voru. Enn er Ketill kom vestr um haf áttu

Cap. I.

Erat vir nomine Ketillus Flatnefus (Simus) insignis Dux in A. D. Norvegia, filius Biarni Bunæ (rudipedis) nepos Grimi Ducis ex Sognia. Duxerat Ketillus Flatnefus uxorem, Ingveldam nimirum, filiam Ketilli Ducis de Vedra provinciae Raunnensis. Erant iis filii nomine Biörnus & Helgius; filia vero Audura Diupaudga (prædives) Thorunna Hyrna (cornuta) & Jorunna Mannvitsbrecka (mulier prudens). Educatus est Biörnus filius Ketilli in Jemtia orientem versus, à Comite, cui Kiallakus nomen, qui filiam habuit Glaslaugam. Facta sunt hæc tempore, quo ad administrationem Regni Norvegiæ pervenit Rex Haralldus. Hujus præ violentia multi nobilium e fundis suis ex Norvegia profugerunt, alii quidem per montes Dofrinos orientem versus, alii occidentem versus per oceanum. Non nulli in Hebridibus vel Orcadibus hyberno tempore se continebant; per æstatem in Norvegia piraticam exercentes ingens in Regno Haralldi damnum fecerunt. Hoc incolæ apud Regem conqvesti ut ab hac violentia se vindicaret, rogarunt. Ex quo Rex Haralldus id consilii cepit, ut exercitum per mare occidentale adornaret, ducemque copiarum Ketillam Flatnefum fore juberet. Excusat se Ketillus, Rex vero utique expeditionem subire mandat. Ketillus autem, ubi Regem hac in re imperium poscere comperit, itineri se accingit, assumta secum

A. D. áttu þeir nockorar oröstr oc hafði iafnan sigr. Hann lagði
 877 under sik Supreyiar oc gerði höfþingi yfer. settiz þá við
 hina stærstu höfþingia fyrer vestan haf. oc batt við þá teingd-
 880 er oc sendi austr herinn. oc er þeir kvomu á fund *Haralldz*
Kónongs sögdu þeir at *Ketill Flatnesr* var höfþingi í Sudr-
 eyium. enn eigi sögðuz þeir vita at hann drægi *Haralldi*
Kóngi ríki fyrer vestan haf. Enn er Kóngr spyr þetta þá
 tekr hann under sik eignar þær er *Ketill* átti í Noregi.
Ketill Flatnesr gipti *Auði* dóttur sína *Olafi Hvíta*. er þá
 var meistr herkóngr fyrer vestan haf. hann var son *Ingialldz*
Helgasonar. enn moder *Ingialldz* var *Þóra* dóttir *Sigurðar*
Ormsauga Ragnarssonar Lodbrókar. *Þórunni Hyrnu* gipti
 hann *Helga Magra* syni *Eyvindar Austmanz* oc *Rasaurtu*
 dóttur *Kiarsals* íra Kóngs.

II. Cap.

Biörn son *Ketills Flatnes* var á Jamtalandi þar þil
 er *Kjallakr* iarl andadiz. hann feck *Giaflaugar* dóttur iarls
 oc fór síðan austr um kiöl. fyrst til Þrándheims. oc síðan
 881 supr um land. oc tók under sik eignar þær er fader hans
 hafði átt. enn rak í brott ármenn þá er *Harallr* kóngr
 882 hafði yfer sett. *Harallr* Kóngr var þá í Víkinne er hann
 spurdi þetta. oc fór þá it efra norðr til Þrándheims. oc er
 hann kom í Þrándheim stefndi hann VIII. fylkna þíng. oc
 á því þíngi gerdi hann *Biörn Ketilsson* útlaga af Noregi.
 gerði hann dræpann. oc tilhákann hvar sem hann veri fund-
 inn. Eftir þetta sendi hann *Hauk Hábrók*. oc adra kappá
 sína at drepa hann ef þeir fyndi hann. Enn er þeir
 kvamu supr um Stapi urdu viner *Biarnar* vidvarer ferd
 þeirra.

uxore liberisque presentibus. Ubi autem occidentale pelagus ^{A. D.}
superaverat, aliquot praelia commisit victor ubique rediens. He- ⁸⁷⁷
bridum sibi subastarum imperium ipse assumpsit: Facta deinde
cum summi nominis ab occidentali maris parte, viris pace, affinita-
tes cum iisdem junxit. exercitum autem versus orientem (in Nor- ⁸⁸⁰
vegiam) transmisit, qui ut Haralldum Regem convenit, retulit
imperare Hebridibus Ketillum Flatnefum; non vero sibi constare, ip-
sum Haralldo Regi trans mare Regnum conciliare. Hoc ubi audiit
Rex, possessiones (fundos) quas in Norvegia habuit Ketillus, sibi ad-
scripsit. Nuptum dedit Ketillus Flatnefus filiam Audunam Olao
Hvita (albo) summo id temporis ab occidente oceani Regulo, erat is
filius Ingjalldi, filii Helgii, matrisque Thoræ, filia Sigurdi (vermocoli)
filii Ragnaris Lodbrók (braccis hirsutis). Thorunnam Hynnam
elocavit Helgio Magra (macro) filio Eyvindi Austmanni (orienta-
lis) & Rafaurtæ filia Kiarvali Regis Hiberniæ.

Cap. II.

Biörnus filius Ketilli Flatnefi, mansit in Jemtia usque
ad obitum Comititis Kiallaki, ductæque filia Comititis Giauflauga, pri-
mum per Alpes Dosfrinos itinere orientali in Nidrosiam, & deinde
per regionem austrum versus profectus est; fundosque, quos habuerat ⁸⁸¹
pater, sibi iudicavit, propulsavit, quos Rex Haralldus constituerat,
præfectis. Dum hæc ad Regem perferuntur in provincia Vichenfi
se detinebat; mox vero per superiora Norvegiæ, boreali itinere Ni-
drosiam tendit; quo ubi pervenit, viros ex octo provinciis ad forum ⁸⁸²
convocavit, inque eo conventu Biörnnum Ketilli filium extorrem e Nor-
vegia fecit, & ubicunque inveniretur occidentum, aut comprehen-
dum pronunciavit. Misit deinde Haukium Hábrók, (braccis alte
cinctum) aliosque satellites scitissimos, qui exulem si obvius foret, ene-
carent. Qui ubi austrum versus Stodas præterierunt, amici Biörni de

A. D. 882 peirra. *Biörn* hlióp þá á scútu eina er hann átti með skulldalid sitt oc lausafe oc fór undan sudr með landi því at þá var vetrarmegn oc treystiz hann eigi á haf at hallda. *Biörn* fór þar til er hann kom í ey þá er Mostr heiter er liggir fyrir Sunnhördalandi. oc þar tók við honum lá madr er *Rolf* het *Örnolfs* son *Fiskreka*. þar var *Biörn* um vetrinn á laun. Kóngsmenn hurfu aptr þá er þeir höfðu skipat eignir *Biörns* oc setta menn yfer.

III. Cap.

Rolf var höfþingi mikill. oc hinn mesti raufnar madr. hann vardveitti þar í eyjunne Þórs hof. oc var mikill vin Þórs. hann var mikill madr oc sterkir. frípr synom. oc hafði skegg mikit. því var hann kalladr *Mostrarkegg*. 883 hann var göfgastr madr í eyinne. Um vorit feck Þórolfr *Birni* langskip gott oc skipat godum drengium. oc feck *Hallstein* son sinn til fylgdar við hann. oc helldu þeir vestr um haf á vit frænda *Biarnar*. Enn er *Haralldr* Kónger spurði at Þórolfr *Mostrarkegg* hafði halldit *Birni Ketilsfyni* útlaga Kónga. þá gerði hann menn til hans oc bodadi honum af löndom. oc bad hann fara útlagann sem *Biörn* vin hans. nema hann komi á Kónga fund. oc leggi allt sitt mál á Kónga valld. Þat var X. vetrum síðar enn *Ingolf* *Arnarson* hafði farið at byggja *Island*. oc var sú ferd allfræg vordinn. því at þeir menn er kvomo af *Islandi* sögðu þar góða landa kosti.

IV. Cap.

itinere eorum certiores facti sunt. Ex quo Biörnus Scapham, A. D. quam ipse possidebat, unacum familia & mobilibus conscendit; 882 australique cursu continentem præterlegit, siquidem præ vi hyemis oceano se committere non audebat. Pergebat Biörnus usque dum ad insulam Mostur dictam perveniret, ab australi latere Hördiæ sitam, ubi a viro nomine Hrolfo Örnolfi filio Fiskreka (piscium depulso) receptus, ibi clanculum hyemem transegit. Regii vero, ubi fundos (bona) Biörni disposuerant, virosque iis præseceverant, domum reversi sunt.

Cap. III.

Erat Rolfus insignis heros, maximæque largitatis; custodiit in ista insula fanum Thori, fuitque intimus ejus amicus; unde Thorolfus dictus est. Cæterum statura ingenti ac robore, formæque venustate condecoratus, magnam gestavit barbam, unde illi Mostrarskeggi cognomen adhæsit (barbæ Mostrensis). Vir in tota insula clarissimus habebatur. Vere proximo 883 Thorolfus Biörno trirēmem dedit eximiam, nautis fortibus instructam, comitemque adjunxit filium Hallsteinum. Hac in regiones tendunt occasum versus transmarinas, propinquos Biörn's conventuri. Sed Rex Haralldus, audito Thorolfum Mostrarskeggium, Biörnem Ketilli a se proscriptum sustentasse, misiss ei nuntiis fundos interdixit, & admodum Biörn's ejus amici exulem ire jussit; nisi Regem conveniret, totam causam suo arbitrio commissurus. Hæc accidebant X. annis, postquam Ingolfus Arnæ filius Islandiam occupatum ierat. Quæ migratio admodum inclavuerat, siquidem viri ex Islandia venientes, istius terræ dotes multis laudibus deprædicarant.

Cap. IV.

IV. Cap.

Þórolfr Moftrarskegg feck at blóti miklō; oc geck til frettar vid Þór ástvin sinn, hvart hann skyldi sættazt vid Kóng, eða fara af landi burt, oc leita ser sva annara forlaga. enn frettin vífadi Þórolfi til *Islandz*. oc eptir þat feck hann ser mikit hafskip, oc bió þat til *Islandz* ferdar, oc hafpi med ser skullda lið sitt oc búferli. Margir viner hans réduzt til ferdar med hanom. Hann tók ofan hofit. oc hafpi med ser flesta vidu er þar höfpu í verit, oc sva molldina undan stallarum, þar er Þór hafpi ásetit. Sípan sigldi Þórolfr í haf, oc byriadi hanom vel, oc fann landit. oc sigldi fyrer sunnan. vestr um *Reykianes*. þá fell byrrinn. oc fá þeir at skáruz í landit inn fyrdir stórir. Þórolfr castapi þá fyrir bord öndvegis súlum sínum þeim er stapit höfpu í hofinu. þar var Þór skorinn á annari. hann mælti sva fyrir. at hann skyldi þar byggia á *Islandi* sem Þór leti þær á land coma. Enn þegar þær hóf frá skipinu, sveif þeim til ens vestra fiardarins. oc þótti þeim fara ecki vön-um seinna. Eptir þat kom hafgula. sigldu þeir þá vestr til *Sniðsfelznes*, oc inn á fiördinn. þeir sia at fiördrinn er ákafliða breidr. oc lángr. oc miðc stóršállott hvarumtveggia megin. Þórolfr gaf nafn fyrðinum, oc kalladi *Breidafjörð*. hann tók land fyrir sunnan fiördinn nær midiu, oc lagdi skipit á vog þann er þeir kölludu *Hofsvog*. Epter þat könnudu þeir landit, oc fundu á nesi framanverdu, er var fyrer norpan voginn, at Þórr var á land kominn med túlurnar. þat var sípan kallat Þórsnes. Eptir þat fór Þórolfr elldi um landnám sitt utan frá *Stafá*, oc inn til þeirrar ár, er hann kalladi Þórsá, oc bygdi þar skipverium sínum.

hann

Cap. IV.

Thorulfus Mostrarskegg ingenti sacrificio parato, oraculum Thori intimi sui amici consuluit; utrum cum Rege in gratiam rediret, an Patria relicta, alia quæreret fata? Responsum tulit esse illi in Islandiam abeundum; unde magnam sibi paravit navem oceano aptam, quam in iter Islandicum domesticis sua quadra necessario alendis, nec non suppellectili intruxit. Multi quoque amicorum itineri unacum eo suscipiendo sese accinxerunt. Destruxit Fanum, plurimis, quibus constiterat lignis, terraque, quæ pulvinari suberat, in quo consederat Thorus, secum deportatis. Se deinde oceano commisit, ventisque secundis usus regionem invenit, cujus oram australem, cursu occidentem in Reykianesum directo, præterlegit; quo ubi pervenit, flatu cessante regionem magnis sinibus secari videt. Ejectis deinde è navi, quæ in fano fuerant, columnis supremæ sedis, quarum alteri insculptus erat Thorus, vovit se ibi habitaturum, ubi Thorus eas in terram appellere faceret. Quæ a nave avectæ, versus sinum magis occidentalem feruntur, minori, ut nautis videbatur, mora, quam sperarant. Leni deinde vento e plaga oceani spirante, promontorium Sníófellense præterlappsi, proximum intrabant sinum. Quem ubi vastæ admodum latitudinis ingentibus utrinque montibus cinctum vidit Thorulfus, Breidafjörði nomen indidit. Appulsam postea navem ad Australem medii fere sinus oram, in brachium maris, quod Hofsvog appellarunt, deduxit. Tractum deinde perscrutati, Thorum in extremitate lingule a septentrione sinus sitæ, columnas appulisse reperiunt, nomenque exinde Thorsnesi imponunt. Thorulfus deinde tractum quem occupaverat, a Staflá, ad amnem usque, quem Thorlá vocavit, igne lustravit, nautisque territoria, quæ inco-

B

lerent,

A. D. hann setti bæ mikinn við *Hofsvog*. er hann kalladi á *Hofsstöðum*. Þar let hann reisa hof. oc var þat mikit hús. voru dyrr á hlidvegginnom. oc nærr áudrom endanum. þar fyrir innan stopu öndvegis súlurnar. oc voro þar í naglar. þeir hetu *regin naglar*. (a) Innar af húsinu var hús í þá líking. sem nú er (b) faunghús í kirkium. oc stóð þar stalli á miðiu golfinu. oc altari. oc lá þar á (c) hríngur einn mótlaus (d) tvíeyringr. oc skyldi þar at sveria eida alla. þann ring skyldi höfþingi hafa á hendi fer til allra mannfunda. (e) A stallanum skyldi, oc standa (f) *bleytbolli*. (g) oc þar í (h) *leytteinn* sem stöckull veri. oc skyldi þar stöckva. með or bollanum blódi því er (i) *laut* var kallat. þat var þess konar blóð er sæst voro þau kvikinde er godonum var fornat. (k) Umhverfis stallan var godonom skipat í afhúsinu. Til hofsinu skyldu aller menn tolla gialda. oc vera skylder höfþingia til allra ferpa. sem nú eru þingmenn höfþingium. Enn godi skyldi hosi upphalda af síálfs síns kostnadi sva at egi renadi. oc hafa inni blótveizlor. Þórolfr kalladi Þórnes milli *Vigrasiardar* oc *Hofsvog*. í því nesi stendr eitt fiáll. á því fialli hafði Þórolfr sva mikinn átrúnat at þangat skyldi einginn maðr óþveiginn líta. oc eingu skyldi tortína í fiállinu hvarki se ne mönnum nema síálft gengi í burt. Þat fiáll kallapi hann *Helgafell*. oc trúði at hann mundi þangat

(a) Þar fyrir innan var fridar stöðr *add* 445. 443. 446. 441. 447. 131. 124. 129.

(b) kór af kirkíu 129. 446. 447.

(c) sílfr hríngur 445. Gullhríngur 124. 122. 129. 446. 443.

(d) XX. eyringr. 129. 124. 122. 443. 131. 446. IX. eyringr. 442.

(e) á stallanum — fornat. *omiss.* 129. 131. 443.

(f) hlautbolli. 123. 124. hlutbolli. 447. heitbolli. 442.

(g) oc — fornat. *omiss.* 123. 124.

(h) h'utr. 441. teimr. 447.

lerent, distribuit. Ipse sibi apud Hofsvogum, ingentem villam A. D. condidit Hofstadis. Hic fanum exstrui curavit, domum ingentis magnitudinis, cum foribus in pariete laterali & propius quidem ad alteram extremitatem. Erant intra fores columnæ sedis supremæ fixæ clavis, qui sacрати (divini) vulgo dicebantur (1). In interiore domus parte, exstructa erat altera, ad formam, quam hodie habent adyta templorum; in cujus medio pavimento pulvinar ac ara stetit altaris instar, cui inpositus erat (2) annulus sine commissura (3) duas pendens uncias, per quem omnia juramenta præstarentur; hunc fani antistes in quocunque, conventu manu gestaret (4). Staret quoque in altari vas lustricum, cui inesset instrumentum Hleitteln, quod esset aspergillum, quo sanguis Hleitt dictus e vase spargeretur; sanguis scilicet mactatorum animalium, quæ diis immolarentur (5). Circum aram in postica, Dii erant dispositi. Fano omnes tributum solvere, omniaque, quæ Pontifex juberet, itinera subire tenebantur, quemadmodum hodie sui curiales prætoribus dedit. Pontifex autem delubrum suo sumtu sartum tectumque servare debebat, convivioque sacrificia præbere. Thorulfus lingulam inter sinum Vigrasford, atque Hofsvogum, Thorsnes appellavit; stantemque ibi monticulum tanta coluit religione, ut lege caveret, ne quis illotus illuc flecteret oculos; ullumve animal, sive pecora sive homines ibi necarentur, nisi ultro discederent. Monticulo isti Helgafelli (Montis-

(i) hlutr. 447. lutr. 445.

(k) á þilinu umhverfis. add. 124. 123. 131. á þilium 129. 443. 446.

(1) Interius asyllum erat.

(2) annulus argenteus. 445. aureus. 124. 122. 129. 443. 446.

(3) XX. 122. 124. 129. &c. IX. uncias. 441.

(4) staret — immolarentur. omitt.

(5) In pariete circum. add. 124. &c. in parietibus. 129.

A. D. þángat fara þá er hann dæi oc allir á nefinu hans frendr sem Þórr hafði á land komit. A tanganum nesfins let hann hafa dóma alla. oc setti þar heradsping. þar var oc sva mikill helgistaðr at hann villdi med engu móti láta saurga völlinn hvarke í heyptar blóði. oc ey skyldi þar álfrek ganga. oc var haft til þess sker eitt er *Dritsker* var kallat. Þórolfr gerðiz rausnarmadr mikill í bú. oc hafði fiólment med sér því at sva var gott matar at afla af eyium. oc öðru siófáangi.

V. Cap.

882 Nú skal segja frá *Birni* syni *Ketills Flatnefs* at hann sigldi vestr um haf þá er þeir Þórolfr *Moftrarskegg* skildu sem fyrr segir. hann hellt til *Súdreya*. Enn er hann kom vestr um haf. þá var andadr *Ketill Flatnefr* fader hans. enn hann fann þar *Helga* bróðr sinn oc systir sínar. oc budu þau hönom góða kosti med sér. *Biörn* vard þess víss. at þau höfðu annann átrúnat. oc þótti hönom þat lítilmannligt er þau höfðu hafnat fornum síð þeim er frændr þeirra höfðu haft. oc nam hann þar eigi yndi oc einga stadfestu villdi hann þar taka. var hann þó um vetrinn med *Audi* systir sinne. oc Þórseine syne hennar. Enn er þau fundu at hann villdi egi (1) audlazi vid frendr sína. þá kölludu þau hann *Biörn* enn *Austræna*. oc þótti þeim illa er hann villdi egi stadfestaz þar.

VI. Cap.

tis sancti) nomen dedit, crediditque se, dum obiret, cum omnibus A. D.
 *suis lingulam, ubi Thorus appulerat inhabitantibus propinquis
 illico transiturum. In extrema parte lingulae, forum instituit
 provinciale, ibique omnia haberi curavit judicia. Qui locus
 adeo sacer habitus est, ut nullomodo campum inquinari vellet,
 nec sanguine hostili, nec secessu genios fugante, cui scopulus qui-
 dam maris, Dridsker destinatus erat. Thorolfus providenti rei
 familiaris administratione brevi celeberrimus, multos aluit do-
 mesticos, siquidem lautam & insulae & maria ammoniam suppe-
 ditarunt.*

Cap. V.

Jam de Biörn filio Ketilli Flatnesi narrandum est. Ille, 882
 *ut supra dictum, post discessum a Thorulfo, cursu occidentali in
 transmarinas Hebudas tetendit. Quo ubi pervenit, patre Ke-
 tillo satis antea functo fratrem Helgium & sorores convenit, qui
 bonas illi secum mansuro conditiones obtulerunt. Verum Biör-
 nus, ut aliam illos Religionem fovere comperit, abjectum ratus,
 illos ritus antiquos, quos propinqui coluerant, deseruisse, nulla
 ibi jucunditate percepta, sedem nequaquam figere voluit; hye-
 mem tamen apud sororem Audam, filiumque Thorsteinem trans-
 egit. Qui cum apud propinquos non acquiescere eum com-
 periant, Austrani cognomen indiderunt, quod ibidem perma-
 nere nolle, egre admodum ferentes.*

VI. Cap.

Biörn var tva vetr í *Supreium* ádr hann bió ferd sína til *Islands*. Med hönom var í ferd *Hallsteinn Þórolfs* son. þeir tóko land í *Breidafyrði*. oc nam land út frá *Stafá* milli (m) oc *Hraunsfiardar* med ráði *Þórolfs*. *Biörn* bió í *Borgarboltti* í *Biarnarböfn*. hann var et mesta göfugmennni. *Hallsteini* *Þórolfs* syni þótti litilmannligt at piggia land at födr sínum. oc fór hann vestr yfer *Breidafjörð*. oc nam þar
890 land oc bió á *Hallsteinsnesi*. Nockorum vetrum síðar kom út *Audr Diúpaudga*. oc var enn fyrsta vetr med *Birni* bróðr sínum. síðan nam hon öll *Dala* lönd í *Breidafyrði* milli *Skraumoblaupsár* oc *Daugurðarár*. oc bió í *Hvanngi*. A þessum tímum byggiz allr *Breipafjörðr*. oc þarð her ecki at segia frá þeirra manna landnáumum er egi koma við þessa saugu.

VII. Cap.

Geirroðr het madr er nam land inn frá *Þórsá* til *Lángadals*. oc bió á *Eyri*. Med hönum kom út *Ulfarr Kappi* er hann gaf land umhverfis *Ulfarsfell* oc *Finngr* son *Þórsteins Aundurs*. hann bió í *Alftafyrði*. hans son var *Þórfinnr* fader *Þórbrands* í *Alftafyrði*. *Vestarr* het madr son *Þórolfs Blöðruskalla*. hann kom til *Islandz* med födr sinn gamlann. oc nam land fyrer (n) innan (o) *Urthvála-fjörð*. oc bió á *Ondverpareyri*. Hans son var *Asgeirr* er
þar

(m) Borgarhrauns. add. 124. hodie Berferkiahraun, hic alias нариçеху Hraun, vocatur.

(n) utan. 445. minus recte.

(o) Hvalfjörð. 446. hodie vocatur, Kolgrasafjörðr.

Cap. VI.

A. D.
885

Biörnus in Hebudis duas, antequam Islandiam petiturus iter pararet, hyemes transegit. Socium habuit itineris Hallsteinem Thorulfi filium, cum quo in Breidafjörðo terram appulit, tractuque ultra Staflá inter Borgarbraunum & Hraunfjörðum fradente Thorulfo occupato, Borgarholti in Biarnarháfnia habitavit vir fama illustris. Hallstenus Thorulfi filius humile ratus fundum a patre accipere, Breidafjörðum occidentem versus trajecit, ibique territorio occupato, Hallsteinsnesum incoluit. Aliquot postea hyemibus Auda Diúpaudga peregre venit, quæ 890 prima apud fratrem Biörnnum hyeme peracta, totum tractum Dalensem, inter amnem Skraumohlauplá & Daugurdará occupans Hvammi habitavit. His temporibus totus Breidafjörðus incolae acceperat: sed de eorum occupationibus dicere minime opus est, qui in hac narratione non memorantur.

Cap. VII.

Geirrodus nomen erat viro, qui tractu a Thorsá usque ad Langadalum occupato, (*) Eyra sedem fixit. Peregre cum eo venerat Ulfar Athleta, cui territorium, quod Ulfarsfellum cingit, incolendum dedit; nec non Finngeir filius Thorsteinis Aundurs (Xylosolæ) qui in tractu Alftafjörðensis habitans, filium habuit Thorfinnum patrem Thorbrandi Alftafjörðensis. Vestar vocabatur filius Thorolfi Blöðruskalli (calvitiæ pustulatæ); hic patrem jam senem in Islandiam peregre devexit, tractuque intra sinum Urthvalafjörð occupato, Ondverdareyra habitavit. Filius ei Asgeir, qui patre mortuo eandem

(*) bodie, Narfeyre.

A. D. þar bió sípan. *Biörn* hinn *Austræni* andadiz fyrst þessa landnámsmanna. oc var heygdr vid *Borgarlæk*. Hann átti epter II. sonu, annarr var *Kjallakr Gamli* er bió í *Biarnarhöfn* epter fautr sinn. *Kjallakr* átti *Astríði* dóttur *Rolfs* herfis systur *Steinolfs* ens (p) *lánga*, þau áttu þriú börn, *Þórgrímur* gopi var son þeirra oc *Gerdr* dotter; er átti *Þórmodr* gopi son *Oddz* hins *Racka*. þriþia var *Helga* er átti *Asgeirr* á *Eyri*. Frá börnum *Kjallaks* er konin mikil ætt. oc eru þápan komner (q) *Kjalleklingar*. *Ottar* het annar son *Biarnar*. hann átti *Gró Geirleifsdottr* systur *Oddleifs* af *Bardaströnd*. Þeirra synir voru þeir *Helgi* fader *Osvífrs* hins *Spaka*. (r) oc *Biörn* fader *Vígfúss* í *Drápublíð*. *Vilgeirr* het enn þriþi son *Ottars Biarnarsonar*. *Þórolfr* *Moftrarskegg* qvongadiz í ellé sinne. oc feck þeirrar konu er (s) *Unnr* het. segia sumer at hún veri dotter *Þórsteins Rauds*. enn *Ari Þorgilsson* enn fróði telr hana med eingu móte 915 med hans börnum. Þau *Þórolfr* oc *Unnr* áttu son er *Steinn* het. þenna svein gaf *Þórolfr* Þór vin sínum. (t) oc kalladi hann *Þórstein*. oc var þessi sveinn all brádgerr. *Hallsteinn Þórolfsson* feck *Oskar* dottr *Þórsteins Rauds*. *Þórsteinn* het son þeirra. hann fostradi *Þórolfr*. oc kalladi *Þórstein Surt*. enn sinn son kalladi hann *Þórstein Þorskabít*.

VIII. Cap.

I þenna tíma kom út *Geirríðr* systir *Geirrodar* á *Eyri*. oc gaf hann henni búttad í *Borgardal* fyrir innan *Alfta-fjörd*.

(p) *Lága*. 445.

(q) *Kjallakingar*. 442. *Kjalleklingar*. 446.

(r) Er bió at *Láugom* í *Selingsdag*. add. 442.

(s) Andr het. 445. *urringve*. Vdr. 446.

(t) þenna — *Þórskabít*. *omiss*. 446.

dem villam tenuit. Biörnus Austrænus primus horum aborigi- A. D.
 num diem suum obiit, ad rivum Borgarlæk tumulo conditus;
 duos reliquit filios, alterum Kiallakum Grandævum, qui pater-
 nam villam Biarnarhöfn incoluit. Kiállakus ex socia thori Alstri-
 da, fflia Ducis Rolfi, sorore autem Steinolfi (longi), tres suscepit
 liberos, filium, Thorgrimum Pontificem, filiam Gerdam, quam
 Thormodus Pontifex, filius Oddi Racki (alacris) uxorem duxit;
 alteram vero Helgam, quæ Asgeiro ex Eyra nupsit. A liberis
 Kiallaki magnus descendit posterorum numerus, qui Kiallakenses
 dicti sunt. Secundo filio Biörni nomen erat Ottar, qui uxorem
 habuit Gróam, filiam Geirleifi, sororem Oddleifi Bardastranden-
 sis, filiosque Helgium patrem Olvisi sapientis (6). Biörnum pa-
 trem Vígfuði de Drápuhlíða. Tertio adhuc filiorum Ottaris
 Biörni filii nomen erat Vilgeir. Thorolfus Mostrarskegg jam
 senex, matrimonio uxorem sibi junxit Unnam, quam quidam
 filiam Thorsteinis Ruffi fuisse perhibent; Aras autem Thorgilfi
 filius Polyhistor ejus eam liberis nequaquam annumerat. Tho-
 rolfus ex Unna filium procreavit nomine Steinem, quem, 915
 puerum adhuc, amico suo Thoro dicatum Thorsteinem appellavit;
 isteque juvenis cito fuit maturus. Duxit Hallsteinn Thorolfi
 filius Oskam, filiam Thorsteinis Ruffi; quorum filium nomine
 Thorsteinem Thorolfus educavit, ei que Surti (nigri), suo autem
 Thorfkabiti (Yctiophagi) cognomen imposuit.

Cap. VIII.

*Hoc tempore Geirrida, soror Gudrodi de Eyra peregre
 deveniens, a fratre latifundium in Borgardalo situm intra Alfta-
 fiördum,*

(6) Qui Laugis Salingdalenfium habiravit.

A. D. *fiörd.* hún let setja skála sinn á pióðbraut pvera. oc skylldu aller menn rípa þar í gegnum. þar stóð iafnan bord. oc matr á gefinn hvorium er hafa villdi. at slíko pótti hún et mesta göfugqvendi. *Geirródi* hafpi átta *Biörn* (u) *Blindingatríóna*. oc het þeirra son *Þórolfr* hann var víkingr mikill. Hann kom út nockuru sípar. enn móder hans. oc var med henne enn fyrsta vetr. *Þórolfi* pótti þat lítit búland. oc skoradi á *Ulfar* þappa til landa. oc baud hönum hölmgaungu. því at hann var vid alldr oc barnlaus. *Ulfar* villdi helldr deya enn vera kúgadr af *Þórolfi*. Þeir gengu á hölm í *Alstafyrde*. oc fell *Ulfar*. enn *Þórolfr* varð farr á fæti. oc geck iafnan haltr sípan. af þessu var hann kalladr *Bagifótr*. Hann gerpi bú í *Hvammii* í *Þórsárdal*. hann tók lönd epter *Ulfar*. oc var enn mesti úiafnadar madr. hann felldi lönd leyfingium *Þórbrandz* í *Alstafyrði*. *Ulfari* *Ulfarsfell*. *Aurlygi* *Aurlygstapi*. oc bióggu þeir þar lengi sípan. *Þórolfr* *Bagifótr* átti III. börn. *Arnkell* het son hans enn *Gunnfrídr* dóttir. er átti *Þórbeinn* á *Þórbeinsstöðum* inn á *Vatzhálsi* inn frá *Drápublíð* (x). Önnr dóttir *Þórolfs* *Bagifótz* het *Geirrúdr* er átti *Þórolfr* son *Herjólfz* *Hólkinraza*. oc bióggu þau í *Mafvahlíð*. þeirra börn voru þau (y) *Þórarinn Svarti* oc *Gúðny*.

IX. Cap.

919

Þórolfr *Mostrarkegg* andadiz á *Hofstöðum*. þá tók *Þórsteinn* *Þórskabitr* födrleyfd sína. hann geck at eiga *Þóro*
dóttir

(u) son Bölverkz *Blindingatríónu*. 446. 124. 123.

(x) þeirra synir voru *Þeir*, *Sigmundr* oc *Þórgils*, enn dóttir þeirra var *Þórgerdr* er átti *Vígfas* í *Drápublíð*.

(y) *Þórsteinn Svarti*. 442.

fiördum; dono accepit, hæc ædem in transversa via communi sibi A. D.
 exstrui curavit, quam omnes transeuntes perequitarant; stetit
 ibi semper mensa, cibusque cui sumere cunque vellet appositus:
 qua de re mulier celeberrima habita est. Nupta fuerat Geirrida
 Biörno (7) Blindingatríonæ, quorum filius Thorolfus erat, in-
 signis pyrata. Hic paulo post matrem, ab exteris devectus, pri-
 mam apud eam hyemem transegit; illud vero territorium non sa-
 tis vastum ratus, latifundium ab Ulfare Athleta exegit; eum-
 que ad duellum, siquidem senem & orbum provocavit. Ulfar
 mortem oppetere, quam invitus cogi, satius duxit. Descende-
 runt in arenam in Alftafiördo, ubi Ulfar occubuit; Thorolfus au-
 tem pede vulneratus semper exinde claudicavit, hinc ei Bægifoti (cur-
 vipedis) cognomen adhæsit. Hvammi in Thórsárdalo villicationem
 instituit, Ulfarique in fundis successe vir iniquissimus; libertis
 Thorbrandi Alftföördenfis latifundiavendidit, Ulfari Ulfarsfellum,
 Örligo Örligstadas, quæ diu postea incoluerunt. Thorolfo Bægifoto
 tres fuerunt liberi, filius Arnkillus, filiaque Gunnfrida, quam in ma-
 trimonio habuit, Thorbeinn incola Thorbeinsstadarum in sito in-
 tra Drápuhlídam Vatshálfo (8); alteraque Geirrida uxor Tho-
 rolfi, filii Heriolfi Hólkinrassi (clunes ruditer accincti), qui
 Mafahlíðæ habitantes (9) Thorarinum Nigrum & Gudnium
 liberos habuere.

Cap. IX.

Thorolfus Mostrarskegg Hofstads diem obiit, Thor- 919
 steinn vero Thorskabitus patrimonio accepto, uxorem ductum ivit
 C 2 Thoram,

(7) filius Bolverci Blindingatríonæ.

(8) eorum liberi erant Sigmundur, Thorgils & Thorgerda, quæ Vigfus Drupbli-
 densi nupsit.

(9) Thorstenus Niger.

A. D dóttir *Olafs Feilans* systir *Þórdar Gellis* er þá bió í *Hvammí*. *Þórolfr* var heygdr í *Haugsnesi* út frá *Höfðstöðum*. Í þenna tíma var sva mikill ofsi *Kialleklinga* at þeir þórtuz fyrer öðrum mönnum þar í sveit, voru þeir. oc sva marger ættmenn *Biarnar* at eingi frændabálkr var sva iasfn mikill í *Breidafyrði*. Þá bió *Barna Kiallakr* frændi þeirra á *Medalfellsströnd*. þar sem nú heiter á *Kiallaksstöpum*. hann átti marga sonu. oc vel (z) menta. þeir veittu aller frændum sínum fyrer sunnan förpinn á þingum oc mannfundum. Þat var eitt vor á *Þórsnefs* þingi at þeir mágar *Þórgrímur Kiallaksfon*. oc *Asgeir* á *Eyri*. at þeir gerðu ord á. at þeir mundu egi leggja (a) drag under ofmetnat *Þórsnefsinga*. oc þat at þeir mundi gánga þar (b) örna sína sem annarsstadar á mannfundum á grafi þó þeir væri sva stollter at þeir gerpi lönd sín helgari enn adrar iarder í *Breidafyrði*. lystu þeir þá yfer því at þeir mundu egi troða skó til at gánga þar í útsker til (c) álfreka. Enn er *Þórsteinn Þórskabitr* vard þessa varr. villdi hann egi at þeir saurgadi þann völl er *Þórolfr* fader þeirra hafpi tignat um fram adra stapi í síne landeign. heimti hann þá at fer vine sína. oc atladi at veria þeim vígi völlinn ef þeir hygpiz at saurga hann. At þessu rápi kurfu med hönum *Þórgeir* (d) son *Geirropar* á *Eyri*. oc *Alstfyrdingar Þórfinnr*. oc *Þórbrandr* son hans. *Þórolfr Bagisótr*. oc marger adrer þingmenn *Þósteins* oc viner. Enn um kvældit er *Kialleklingar* voru metter. tóku þeir vöpn sín. oc gengu út í nesit. enn er þeir *Þórsteinn*
fá

(z) mannaða. 442.

(a) dug. 442.

(b) Erinda. 445. 442. 446. *semper*. 124.

Thoram, *filiam Olai Feilani (Verecundi) sororem Thordi Gelle-* A. D.
ris, qui Hvammi tunc habitavit. Thorolfus in sito extra Hof-
stadas Haugsnefo (lingula tumuli) tumulo conditus est. Tanta
id temporis fuit insolentia Kiallakenfium, ut cæteris in ista tribu
præstare sibi viderentur; tot quoque cognatis gaudebat Biörnus,
quot alia in Breidafjördo gens nulla gloriari posset. Eo tempore
Barna Kiallakus. (liberis frequens) cognatus illorum, prædium,
hodie Kiallakstadas dictum, in tractu Medalfellströnd incoluit;
habuit iste multos filios artibus probe instructos, qui singuli cog-
natis ab australi sinus latere (habitantibus) in iudiciis ac con-
ventibus auxilium tulerunt. Accidit vere quodam in foro Thors-
nesensi, ut affinis Thorgrimus Kiallaki filius & Asgeir de Eyra
id spargerent, se fastui Thorsnelensium minime servituros, se-
que ibi in terra gramine vestita, haud secus ac in aliis conventi-
bus ad requisita naturæ secessuros; ut adeo essent fastuosi, ut
fundos suos præ aliis in Breidafjördo territoriis sacros haberent,
se in scopulum abjiciendis excrementis secedendo calceos haudqua-
quam trituros palam pronuntiantes. Thorsteinn vero Thorlka-
bitus de hac re certior factus. ut campum quem pater ejus præ
cæteris sui territorii locis coluerat, violarent, pati noluit; ami-
cos itaque convocavit, eos ab accessu campi, modo eum inquinare
animus esset, armis prohibituos. Ad hoc ejus consilium ac-
cesserunt, Thorgeir filius Geirrodi de Eyra, & Alftiordenses
Thorfinnus cum filio Thorbrando, Thorolfus Bægisotus, ac per-
multi alii Thorsteinis curiales & amici. Vespero vero cum cæ-
naissent Kiallakenfes assumtis armis lingulam petunt. Thorsteinn
autem

(c) almbreka. 445. álfreka. 442.

(d) kelngr. 445.

A. D. sá at þeir fnú af þeim veg er til skerfins lá. þá lupu þeir til vapna. oc runnu epter þeim með ópi oc eggjan. oc er *Kialleklingar* sá þat. lupu þeir saman oc vörðu sík. Enn *Þórsnefingar* gerdu sva harda atgaungu at þeir *Kiallaker* rucku af vellinum. oc í fiörona. Sneruz þeir þá vid. oc vard þar enn hardazti bardagi med þeim. þeir (e) *Kiallaker* voru færri. oc höfðu einvala lip. Nú verða vidvarer *Skógstrendingar Þorgestr* hinn gamli. oc *Aslákr* oc *Lángadal*, þeir hlupu til. oc gengu í milli. enn hvarer tveggju voru hiner óþuztu. oc fengu egi skilit þá. ádr enn þeir hetu at veita er þeirra ord villdi heyra til skilnadarins. Oc vid þat urdu þeir skilder. oc þó med því móti at *Kialleklingar* náðu egi at gánga upp á völinn. oc stigu þeir á skip. oc foro brott af þínginu. þar fellu menn af hvarom tveggjom. oc fleiri af *Kialleklingum*. enn hölldi vard fárr. gripum vard eingum á komit þvíat hvoriger villdu þá selia. oc hetu hvarer öðrum (f) atförum þegar því mætti vid koma. Völrinn var ordinn alblóþugr þar er þeir börþuz. oc sva þar er *Þórsnefingar* stópu medan bariz var.

X. Cap.

Epter þíngit höfðu hvarertveggju setur hölmennar. oc voru þá dylgiur miklar med þeim. Viner þeirra tóku þat ráð at senda ord *Þórði Gelli*. er þá var mestr höfþíngi í *Breidafyrði*. Hann var frendi *Kialleklinga*. enn námágr *Þórsteins*. þótti hann líkaztr til at sætta þá. Enn er *Þórði* kom þessi orðsfeuding fór hann til vid marga menn. oc

leitar

(e) *Kialleklingar*. 444. 442.

(f) öforum. 442.

autem cum suis ubi ducente ad scopulum via illos desletere videt, ^{A. D.} arma arripit, cum clamore insequitur, hortatur aggredi. Quo cognito Kiallakus; suos vim hostilem viribus in unum collectis propulsuros convocavit. Thorsnesenses autem, tantum in eos impetum fecerunt, ut Kiallakenses de campo in littus deturbarentur. Hic redintegrata pugna, accerrime utringue diu dimicatum fuit. Kiallakenses numero inferiores delecto constituerunt milite. Accepto jam Skogstrandenses, Thorgestus puta Grandævus, & Aslakus Langadalensis, certaminis rumore, illuc accurrentes, intercesserunt; at, quod uterque animo jam quam ferocissimo dimicaret, eos non prius dirimere valuerunt, quam se iis, qui discedendo, verbis suis parerent, suppetias laturos minarentur. Atque hoc ipso ab invicem diremiti sunt; ita tamen, ne Kiallakensibus campum ascendere liceret; unde navibus conscensis forum reliquerunt. Cædes utringue admodum funesta erat, sed maxime Kiallakensibus; pars maxima vulnerati sunt. Pax inter eos sanciri nequii, quod uterque spondere recusaret; impetum vero quam primum fieri posset invicem miniretur. Campus ubi dimicarent, totus cruore maduerat, non minus ubi Kiallakenses in certamine steterant.

Cap. X.

Post forum, frequens uterque præsidium habuit, nullæque iis cavillationes intercesserunt. Utriusque igitur amici id consilii ceperunt, ut Thordum Gellerem, summæ id temporis in Breidafördo auctoritatis virum arcescerent. Erat is Kiallakensibus sanguine, Thorsteini vero propinqua affinitate junctus; unde paci inter eos contrahendæ aptus maxime videbatur. Accepto hoc nuntio Thordus comitibus frequens iter instituit, pacemque

A. D. leitar um sætter. fann hann at stór langt var á millum peirra (g) pyckio. enn þó feck hann komit á gripum med peim oc stefnulagi. þar urdu þær málalyktir at Þórdr skyldi gera um med því móti at Þórsteinn skyldi þat til at *Kialleklingar* skyldu egi saurga völlinn nú helldr enn fyrr. *Kialleklingar* kölludu alla þá hafa fallit úhelga er fyrer Þórsteini höfðu fallit. fyrer þat er þeir höfðu fyrr med þann hóg at þeim farit (h) at beriaz. Enn Þórsnesingar sögdu *Kialleklinga* alla úhelga fyrer lagabrót þat er þeir gerpu á (i) helgudu þingi. enn þó at vandliga veri underskilic gerpinni. þá iátapi Þórdr (k) at gera. oc villdi helldr þat enn þeir skildi ófattir. Þórdr hafði þat upphaf gerparinnar at hann kallar at fá skal hafa happ er hlotit hefer. kvat þar engi víg bæta. skyldu þau er vordit höfðu á Þórsnesi epr áverka. enn völlinn kallar hann spilltann af heiptar blópi er nídr hafði komit. oc kallar þá iörd. nú egi helgari enn adra. oc kallar þá því vallda er fyrri gerpuzt til áverka vid adra. kalladi hann þat eitt fridbrót verit hafa. sagði þar oc egi þing skyldu verj sþan. Enn til þess at þeir veri vel láttir. oc viner papan af. þá gerði hann þat at Þórgrímur *Kiallaksfón* skyldi hallda upp hofinu at helmingi. oc hafa hálfann hofstoll. oc sva þingmenn at helmingi. veita oc Þórsteini til allra mála papan af. oc styrkia hann til hveriga helga sem hann vill áleggja þingit þar sem næst verdi sett. Her med gipti Þórdr Gellir Þórgrími *Kiallaks* syni Þorbíldi frendkonu sína. dóttur Þórkels *Meinaks* nábúa síns.

var

(g) máls. 445.

(h) at rinna á mönnum. 445.

(i) á heilögu. 124.

(k) þó ígaungunni. 445.

cenque inter eos cum contrahere tentaret, animos eorum per A. D.
 quam discrepare comperit; id tamen obtinuit, ut inducias diei-
 que, quo convenirent, indictionem efficeret, eo quidem eventu,
 ut Thordus causam decerneret, & ea a parte Thorsteinis condi-
 tione, ne Kiallakenfes magis ac antea campum inqvarent.
 Kiallakenfes eos, qui ex Thorsteine ac comitibus occubuerant im-
 pune casos esse diffitarunt, utpote animo (10) dimicandi se prius
 adortos. Vicissim Thorsnesenfes singulos Kiallakenfum jure
 casos, quod leges in sacrato foro violassent, contenderunt.
 Quamvis vero precedentes difficultates cautum poscerent arbi-
 trum, Thordus tamen, negotium in se suscepit, quod satius id
 duceret, quam inimici discederent. Eo itaque initio arbitrii
 usus est quo, utrumque sorte, quam nactus esset, frui; nullam-
 que eadem aut vulnere Thorsnesi facta pecunia resarciri jube-
 ret; Campum vero hostili sanguine violatum aliis locis sanctio-
 rem habendum negavit: cujus causam eos qui priores vulnere in-
 tentassent esse dixit, eamque unicam fuisse pacis violationem;
 nec ibi forum postea celebrandum. Ceterum ut probe reconci-
 liati amicitiam exinde colerent, decrevit; ut Thorgrimus Kial-
 laki dimidia ex parte, sanum conservaret; dimidium tributum
 obtineret; & dimidii curialium numeri dominus, Thorstein
 in omnibus postea controversiis operam navaret, eumque ad san-
 ctitatem, quam vellet, foro, ubicunque proxime foret constitutum,
 tribuere, indicendam adjuvaret. Nuptum porro dedit Thor-
 dus Geller cognatam suam Thorhilldam filiam vicini sui Thor-
 kelis Meinakri, Thorgrimo Kiallaki filio, eique postea Pontificis,
 titulus

(10) lesionem inferendi. 445.

A. D. var hann af því kalladr Þórgrímur godi. Þeir fardu þá þá er þíngit inn í nesi þar sem nú er. oc þar sem Þórdr Gellir skipadi fiórdunga þíng. let hann þar vera fiórdunga þíng Vestfyrðinga. skyldu menn þánga til sækia um alla Vestfjörðu. þar ser enn dómríng þann er menn voro dæmder í til blótz. I þeim ríng stendr Þórsteinn er þeir menn voru brotnar um er til blóta voru hafnar. oc ser enn blóps lítinn á steininum. var á því þíngi enn mesti helgistaðr. enn egi var mönnum þar bannað at ganga örna sinna (l).

XI. Cap.

Þórsteinn Þórskabitr gerðiz hinn mesti rausnarmadr. hann hafpi með ser íafnan LX. frelsingia. hann var mikill 934 addráttamadr. oc var íafnan í fiskiróðrum. Hann let fyrst reisa bæinn at Helgafelli. oc færpi þánga bú sitt. oc var þar hinn mesti (m) höfstapr í þat mund. Hann let oc bæ gera þar í nesinu. nær því sem þíngit hafpi verit. þann bæ let hann. oc miðc vanda. oc gaf hann síþan Þórsteini Surt frænda sínum. bið hann þar síþan. oc varð hinn mesti spekingr at víti. Þórsteinn Þórskabitr átti son er kallapr var Bórkur digri. Enn sumar þat er Þórsteinn var hálf þritugt fæddi Þóra sveinbarn. oc var Grímur nefndr. er vatni var auðinn. Þann svein gaf Þórsteinn Þór. oc kvad vera skyldu hófgopa. oc kallar hann Þórgrím. þat sama haust fór Þórsteinn út í Haukuldzey til fangs. þat var eitt kveld um haustit at fauda madr Þórsteins fór at fe fyrir (n) norþan Helga.

(l) Þá er þeir villdu sálfr. add. 442.

(m) höfudbær. 445. 446.

(n) nedan. 445. minus recte cum occidentem illud spectet.

titulus adhæsit. Sedem deinde fori, transtulerunt ad interiora A. D. lingulæ, ubi hodie dum stat. Hic judicia, consilio Thordi Qvarta compellata, Occidentalis Islandiæ incolas Vestfiordenſes vulgo dictos frequentare jubebat (Thorgrimus). Viſitur ibi hodie dum circulus conſeſſus judicialis intra quem homines, Diis victima fieri juebantur. Eminensqve in iſto circulo Saxum Thoris, in quo hominibus ſacrificio deſtinatis terga confracta ſunt, quodqve ſanguineum adhuc colorem conſpiciendum præbet. Erat quidem ſumma loci hujus forenſis religio, ibi tamen ad re-quiſita naturæ ſecedere (11) nemini fuit prohibitum.

Cap. XI.

Thorſteinn Thorſkabitus vir ſummæ magnificentiæ, ſexaginta jugiter aluit libertos, reiſqve familiari contrabende valde attentus, piſcaturæ continuo incubuit. Is villam Helga- 934 fellum prius exſtrui, ſuamqve illuc ſedem transferri curavit, eratqve illa (12) celeberrima id temporis ſacrorum ſedes. Alteram quoqve in lingula non procul a prioris fori loco, ſplendidis ædiſciis condi fecit, eamqve cognato ſuo Thorſteini Nigro donavit, qui eam poſtea incoluit, virqve prudentiſſimus evaſit. Filium habuit Thorſteinn Thorſkabitus nomine Börkum Cræſſum. Æſtate vero qua natus erat annos viginti quinque, uxor ejus Thora puerum, cui luſtrali aqua tincto, Grimi nomen inditum eſt, peperit. Hunc Thorſteinn Thoro dicatum, Pontificemqve fore declaratum Thorgrimum appellavit. Eodem autumno cum Thorſteinn inſulam Höſkuldſey piſcaturus iviſſet, veſperi quodam accidit, ut opilio Thorſteinis, paſcentes a boreali Helgaſelli

(11) ubicunqve libuerit. add. 442.

(12) celeberrimum prædium.

- A. D. *Helgafell*. hann sá at fiallit laukzt upp norpan. hann sá inn í fiallit ellda stóra. oc heyrdi pángat glaum mikinn. oc (o) hornaskvol. oc er hann hlyddi ef hann næmi nockra orða skil heyrdi hann at þar var heillat Þórsteini Þórskabít (p). oc förunautum hans. oc mælt at hann skyldi sita í öndvegi gegnt fedr sínum. Þenna fyrerbud sagði saudamadr konu Þórsteins Þóru um kveldit (q) hón let sér fátt um sinnaz. oc kallar vera mega at þetta veri fyrerbodan stærri típinda. Um morgininn epter kvomu menn utan or *Höskulldzey*. oc 939 saugðu þau típindi at Þórsteinn Þórskabítur hafði druknat í fiskiródri. oc þótti mönnum þat mikill skadi. Þóra helle þar bú epter. oc ræp sá madr til með henni er *Hallvarðr* het. þau áttu son er *Mærr* het.

XII. Cap.

- Syner Þórsteinn^s Þórskabít^s uxo þar upp heima með módr síne. oc voru hiner efnligstu menn. oc var Þórgrímur fyrir þeim í öllu. oc var þegar (r) höfþingi er hann hafði 960 alldr til. Þórgrímur kvongadiz vestr í *Dyrasfjörð*. oc feck 962 Þórðísar Surtz dóttir. oc redz hann þagat vestr til mága 963 sinna *Gísla* oc Þórkels. Þórgrímur drap *Vestein Vesteinsson* at haustþopi í *Haukadal*. enn annat haust epter þá er Þórgrímur var halfþritugr. sem fader hans. þá drap *Gísi* mágr 964 hans hann at haustþopi á *Sabóli*. Nockorum nóttum síðarr fæddi

(o) horna hlióð. 445. *omitt*. 46. 124.

(p) oc var svo við hann mælt. Velkomenn Þórsteinn Þórskabítur oc set þig í öndvegi hía födr þínum Þórólfi Mostrarkegg. 441.

(q) oc þockti egi yfir þegiandi. *add*. 445.

(r) höfþogi. 445.

latere oves invisum iens, istud monticuli latus aperiri videret, A. D. magnisque intus ignibus conspectis, clamorem confusum cornuumque strepitum audiret; utque, num distincta perciperet verba, auscultavit: Thorsteinem Thorfkabitem (13) una cum comitibus salutatum, supremam sedem patri oppositam occupare juberi audiit. Hoc prodigium (14) opilio uxori Thorsteinis (Thorfkabiti) Thoræ vesperi retulit; quæ nunticium ægre habita, gravioris forsan casus omen esse dictitavit. Sequentis diei mane, viri quidam ex Höskuldseya venientes, Thorsteinem Thorfkabitem, 939 inter piscandum aquis submersum nuntiarunt, quod communis omnium luctus excepit; Thora ibidem postea habitans, in re familiari socium habuit virum nomine Hallvardum, cui filium nomine Maurem peperit.

Cap. XII.

Adoluerè domi apud matrem filii Thorsteinis Thorfkabiti, optimæ spei juvenes. At Thorgrimus in omnibus eos superavit; unde statim ut per ætatem licuit (15), Præfectus salutatus est. Uxore ducta Thorgrimus ex occidentali Dyrafiordo Thor- 960 disa Surci filia, in istum occidentalis Islandiæ tractum, ad affines 962 Gislum & Thorkillum connigravit. Thorgrimus Vesteinem 963 Vesteinis filium, inter convivium autumnale in Haukadalo interemit, proximoque postea autumno, ipse, jam quemadmodum pater annos viginti quinque natus, ab affine Gילו inter babi- 964 tum Sæboli convivium autumnale occisus est. Paucis post nocti-

D 3

bus

(13) utpote minime tacendum.

(14) salutari audiivit hoc modo: salve exoptatissime Thorsteinis Thorfkabite, supremam apud patrem tuum Thorolfum Mostrafkeggum sedem occupa. 441.

(15) Pontifex. 445.

- A. D. fæddi Þórdís kona hans barn. oc var sá sveinn kalladr Þórgrímur epter fepr sínum. Litlu síparr giptiz Þórdís Berki hinum Digra bróðr Þórgríms. oc redz hann til búfs med henni til Helgafellz. Þá fór Þórgrímur son hennar í Alftafjörð. oc var þar at fostri med Þórbrandi. hann var helldr úlvifr í ækunni. oc var hann Snerrir kalladr. oc epter þat Snorri. Þórbrandr í Alftafyrði átti Þúrídi dottr Þórfinnz Selpórissonar frá Raudamel. þeir voru börn þeirra. Þórleifr Kimbi ellztr. annar Snorri. þridi Þóroddr. fjórði Þórfinnr. fimti Þórnuóðr. (s) Þórgerðr het dóttir þeirra. þeir voru aller fóstbræðr Snorra Þórgrímssonar. I þenna tíma bió Arnkell son Þórólfs Bagisfótar á Bólstað vid Vadilsböfpa. hann var meistr oc sterkaztr. lægamadr mikill oc fírvitri. hann var góðr drengr. oc umfram alla menn adra þar í sveit at vinsældum. oc hardfengi. (t) hann var oc hofgopi. oc átti marga þíngmenn. Þórgrímur Kíallaks-son bió í Biarnarhöfn sem fyrr var sagt. oc áttu þau Þórhilldr III. sonu. Brandr var ellztr. hann bió í (u) Krossnesi vid er (x) Brimlár höfpa. annar var Arngrímur. hann var mikill madr oc sterkr. (y) nefmikill. (z) stórbrúnóttir í andliti. raudbleikr á hár oc (a) vikottir. Ínemma (b) Íkolbrúnn. eygdr vél oc miðc. hann var öfstopamadr mikill. oc fullr ójafnadar. oc fyrer því var hann Stýrr kalladr. Vermundr het enn yngzti son

(s) Þórgerðr — Þeirra. *omiss.* 444.

(t) oc var miðc beirfedrungr. *add.* 445.

(u) Krosshálsi. 446.

(x) Breilarhöfða. 123.

(y) nefittill. 123.

(z) stórbrúnóttir. 123.

(a) Vigklókr Ínemma. 445.

(b) Kolbrúnn. 123.

bus uxor Thordisa infantem peperit, quem nomine patris Thor- A. D.
grimum appellarunt. Matrimonium paulo post cum fratre Thor-
grimi, Bórko Craſſo contraxit, qui cum ea rem familiarem Hel-
gaſellam translata curavit. Quo factó filius ejus Thorgrim-
us in Alſtafiördum abiens educatione apud Thorbrandum frue-
batur. Ille in juventute magis effrenis Snerrir & poſtea Snorro
dictus eſt. Habuit Thorbrandus Alſtiördenſis ſociam thori Thu-
ridam filiam Thorfinni, neptim autem Selthoreris ex Raudamelo,
e qua filios ſuſcepit Thorleiſum Kimbjum natu maximum, alte-
rum Snorronem, tertium Thoroddum, quartum Thorfinnum,
quintum Thormodum, filiamque Thorgerdam. Quorum ſinguli
Snorronis Thorgrimidis ſodales fuerunt. Incoluit id temporis
Arnkillus, filius Thorolſi Bægifoti, ſitam ad promontorium Vadils-
höfda, villam Bolſtadum. Erat is ſtatura & robore præſantiſſi-
mus, jurisprudentia ac præſagiis inſignis; vir adhæc ſortis, com-
muni ſui amore ac ſtrenuitate ſingulos in iſta tribu ſuperavit (16);
antiſtes ſimul ſani multos habuit curiales. Thorgrimus Kiallaki,
filius Biarnarhafiæ, ut ſupra dictum, habitavit. Is ex uxore Thor-
hilda filioſtres ſuſceperat, quorum natu maximus Biörnus ſiti ad (17)
Brimlárhöfda (18) Croſſneſi lares habuit. Alter Arngrimus vir mag-
nus & robuſtus (19), naſutusque ac (20) nodofa facie, capillis (21)
ſubflavis, ſinubusque (ſupra tempora) mature diviſis (22), ſuſco ſu-
percilio, oculisque magnis ac venuſtis conſpicuus: cæterum animo in
tumultum nimiamque iniquitatem quam maxime prono, unde Scyris
ei

(16) vir erat patre melior. add. 445.

(17) hodie Ströð vocatur mons iſte arcam referens.

(18) Kroſſbals. 446. Conſuſa hic videntur duarum villarum nomina Croſſneſi ſc. &
Halsi, quæ ad radices monticuli Kirkinſelli villa eſt, Eyro-notum verſus.

(19) exiguo naſo. 123.

(20) magnis ſuperciliis. 123.

(21) puer arma callide tractabat. 445.

(22) ſubſuſco. 123.

A. D. son Þórgríms Kíallaksfsonar. hann var hárr madr. miðrr madr oc frípr sínum. hann var kalladr *Vermundr* hinn *Míðsi*. Sonr *Asgeyrs* á *Eyri* het *Þórlákr*. hann átti *Þúridi* dóttur *Audunar Stota* or (c) *Raumsfyrði*. Þau voru þeirra börn. *Steinþórr*. *Bergþórr*. *Þórmódr*. *Þórdr Bligr* oc *Helga*. *Steinþórr* var frámazt barna *Þórláks*. hann var mikill madr. oc sterkr. oc manna vāpnsmaztr. oc hinn mesti atgervis-madr. hōgværr var hann hversdagliga. *Steinþórr* var til þels tekinn at hinn þrīpi madr hafi bezt verit vígr á *Islandi* med þeim *Helga Droplaugarsonum* oc *Vemundi Kaugr*. *Þórmódr* var vitr madr. oc stilltr vel. *Þórdr Bligr* var ákafa madr mikill. (d) *Bergþórr* var yngztr. oc pó inn efniligzti.

XIII. Cap.

978

Snorri Þórgrímsson var pá XIII. vetra er hann fór utan med fōstbræðrum sínum *Þórleifi Kimba* oc *Þóróddi*. *Börkr Digri* fōðrbroðir hans gallt honum (e) í sílfri til utanferdar. Þeir urdu vel reidfari. oc komu til *Noregs* um haústit. þeir voru um vetrinn á *Rogalandi*. *Snorri* var med *Erlingi Skiálgsfýne* á *Sola*. oc var *Erlíngr* vel til hans. þvíat hafði verit forn vinatta med hinum fyrrum frændum þeirra *Hörda-Kara* oc *Þórolfi Moftrarskegg*. Um sumarit epter fóro þeir til *Islandz*. oc urdu sípbúner. þeir höfdu harda útivist. oc komu litlu fyrer vetr í *Hornafjörð*. Enn er þeir biōgguzt frá skipi *Breidfyrdingarnar*. pá skauz þar miōc

(c) *Hraunsfyrði*. 445.

(d) oc Övordr. add. 445.

(e) 50. sífrs. 129. 50. merkr sífrs. 124. 123. 50. hundrada sífrs. 131.

ei nomen inditum. Filio Thorgrimi Kiallaksonii natu minimo A. D. nomen erat Vermundus: huic procero sed gracili corpore, formaque venustate prædito, Teneri cognomen adhaesit. Filius Asgeiris ab Eyra, cui Thorlakus nomen erat, uxorem habuit Thuridam, Auduni Stoti (23) Raumsfiordensis, filiam. Erant iis liberi Steinthor, Bergthor, Thormodus, Thordus Bligus (Verecundus) & Helga. Steinthor cateris Thorlaki filiis præstabat, ingenti nimirum statura ac robore summa in armis promittitudine, artiumque notitia nec non quotidiana modestia condecoratus. Ferunt Steinthorem fuisse virum in Islandia tertium armis promptissimum præter Helgium (& Grimum) Droplaugæ filios, Vermundumque Kaugur. Erat Thormodus vir prudens & moderatus. Thordus Bligus in rebus agendis fervidus (24). Bergthor erat natu minimus sed optimæ spei adolescens.

Cap. XIII.

Erat Snorro Thörgrimi filius annos natus quatuordecim, 978 ubi cum sodalibus Thorleifo Kimbo, Thoroddoque peregre profectus est, patruo Borko, quod peregrinationi impenderet argentum (25), tradente. Itinere e votis functi, Norvegiam eodem autumno appulerunt, hyememque in Rogalandia transegerunt; & Snorro quidem apud Erlingum Skialgi filium ex Sola, qui amicæ eum habuit, siquidem inter ipsorum majores Hördakárem & Thorolfum Mostrarskegg prisca intercesserat amicitia. Æstate 979 sequenti in Islandiam redituri, sero parati sunt, undisque diu jactati, paulum ante hyemis initium in Hornafjörðum devenerunt. Cætera cum Breidfiordenses a navi iter instruerent,

(23) Raumsfiordensis. 445. quod rectius est.

(24) & loqvax. add. 445.

(25) L. argenti. 129. L. marcas Argenti. 124. 123. L. centenarios argenti. 122.

A. D. 979 miðc. í tvö horn um búnat þeirra *Snorra* oc *Þórleifs Kimba*. *Þórleifr* keypti hest er hann feck beztann. hann hafpi. oc steindann fōdul allglaðiligan. hann hafpi (f) búit fverð oc (g) gullrekit (þiōt. (h) myrkblón skiōlld. oc miðc (i) gylltann. vandat öll klepi. hann hafpi þar oc tilvarit miðc öllum sínum fararefnum. Enn *Snorri* var í svartri kápu. oc reid svörtu merrhrosi (k) gōðu. hann hafpi fornann (l) trogðōpul. oc vopn lít til fegurðar búinn. Búnadr *Þórōddz* var þar á milli. Þeir ridu austan um (m) *Sápu*. oc fva sem leid liggr vestr til *Borgarfiardar*. oc fva vestr. oc gistu í *Alftafyrði*. Eptir þat reid *Snorri* til *Helgafells*. oc ætlar þar at vera um vetrinn. *Börkr* tók þvi (n) sāmiliga. oc höfðu menn þat at hlátri miðc um búnat hans. tók *Börkr* þat á at hönum hefpi (o) óheppiliga med feit farið er öllu var eytt. Þat var einn dag öndverðann vetr at *Helgafelli* at þar gengu inn XII. menn alvagnader. Þar var *Eyioftr* enn *Grái* frændi *Barkar* son *Þórdar Gellis*. hann bió í *Otradal* (p) vestr í *Arnarfyrði*. Enn er þeir voru at tīpindum spurder. þá sögðu þeir dráp *Gísla Sursonar*. oc þeirra manna er látiz höfðu fyrer hönum ádr hann fell.

Um

(f) gullbúit. 46. silfrbúit. 441.

(g) silfrrekit. 124 123.

(h) myrkkolan. 444. myrkblán. 445. myrkvan. 441. myrkvaxinn. 129.

(i) giltann miðc. 129 124. 131.

(k) gömlu. 440. 445. lít gōðu. 442.

(l) forfátadan fōdul. 441. forfötinn. 130 forvendum. 129.

(m) land. 130 sunnan sem leid liggr. svo vestrum *Flanzu* (*Flönu*. 128.) oc gistu. 446. vestr um *Flóa*. 131.

(n) fálga. 445.

(o) óhæfiliga. 445.

(p) í *Alftafyrði* perperam.

rent, inter apparatus Snorronis & Thorleifi Kimbi quam pluri- A. D.
 mum differebat, siquidem Thorleifus equo, quem optimum po- 979
 tuit, emto ephippium coloribus splendidum imposuit (26), or-
 nato cinctus gladio, hastaque lamellis (27) aureis fulgente, cly-
 peum gesfit coloris (28) lividi multum inauratum, singulasque
 vestes admodum cultas; & his plurimam pecuniæ in iter desti-
 natae partem impenderat. Snorro autem nigra vestitus penu-
 la (29), egregia atrii coloris equæ insedit, strata veteri ephip-
 pio (30) sedei depressæ, armis ad splendorem minus paratis in-
 structus. Thoroddo vero medius inter utrumque apparatus
 fuit. Hi per (31) Sidam in orientali quadrante sitam, in Bor-
 garfiordum, indeque in Altsafiordum recta equitarunt, ibique
 hospites egerunt. Snorro postea Helgafellum petiit, ubi hye-
 mem transigere decrevit, quod Borkus (32) benigne excepit; do-
 mestici autem ornatum ejus multum deriserunt, Borko, quod
 pecunia sinistre usus esset, siquidem totam consumsisset, signifi-
 cante. Ineuntis brunnæ die quodam Helgafelli accidit, ut viri
 duodecim armati aedes intrarent. Pæfuit illis Eyolfus Græc, cog-
 natus Børki, filius Thordi Gelleris, qui Otrardali in tractus occi-
 dentalis Arnarfiordo habitavit. De rebus novis interrogati re-
 tulerunt, cædem Gislonis Suris filii, virorumque, quos antequam 979
 E 2 caderet,

(26) auro. 446. argento. 441.

(27) argenteis. 123. 124.

(28) cærulei. 445.

(29) annosa. 446. 445. parum utili. 442.

(30) admodum pannoso. 130. 41. sæpius verso. 129.

(31) regionem (130), per tractus meridionales iustis itineribus, & quidem per Flau-
 ram (123) Flotam 23. ad occidentem profecti sunt. 446. Per Flotam in occiden-
 tem 3: domum in occidentali sitam regione tetenderunt. 131.

(32) frigide. 445.

A. D. Um þessu tíðindi varð *Börkr* (q) allgleymr. oc (r) bað *Þórdís* oc *Snorra* at þau skyldi fagna *Eyiolfi* sem bezt þeim manni er sva mikla skömm hafði rekit af hendi þeim frændum. *Snorri* let sér fátt finnast um þessu tíðindi. enn *Þórdís* segir at þá er vel fagnat ef grautr er gefinn *Gíslabana*. *Börkr* svarar. egi hlutunz ek til málsverpa. *Börkr* skipar *Eyiolfi* í öndvegi. enn förunautum hans utar frá hönum. Þeir skutu vapnum sínum á gólfitt. *Börkr* sat innar frá *Eyiolfi*. enn þá *Snorri*. *Þórdís* bar innar grautar trygla á bord. oc helle með á spónum. oc er hon setti fyrer *Eyiolfi*. þá fell niðr spónn fyrer henni. hon laut niðr eptir. oc tók sverð hans *Eyiolfs*. oc brá skiótt. oc lagði sípan upp under bordit. oc kom í lær *Eyiolfi*. enn (s) hialltit nam við bordinu. oc varð þó skárit mikit. *Börkr* hratt fram bordinu. oc fló til *Þórdífar*. *Snorri* rátt *Berki* sva at hann fell um. enn tók til móðr sinnar. oc setti hana niðr hiá sér. oc kvad ærnar skaprauner hennar þó hún veri óbarin. *Eyiolfr* lióp upp. oc hans menn. oc helle þar mædr á manni. þar urdu þær málalykter at *Börkr* selldi *Eyiolfi* siálfðæmi. oc gerði hann mikit se sér til handa fyrir (t) áverkann. fór hann við þat í brott. Af þessu (u) vóð miðe úpocki með þeim *Berki* oc *Snorra*.

XIV.

(q) állgladr. 445 442. 46. 129. 124. 123. 131.

(r) oc ræddi um við. 445.

(s) gaddhialtid. 445. 46. 129 124 123.

(t) þennann vanfa. 445.

(u) giörðiz ómitlkr. millum *Börka* oc *Snorra*. 46. Af þessu giörðiz ymugustr á milli *Börkar* oc *Snorra*. Þeir *Börkr* oc *Snorri* áttu baðir saman *Helgafelli*. oc var þeim þat baðum óskitt. huxaðe að *Snorri* mundi feskorti að kaupa sinn part. oc vildi ná siálfir öllu *Helgafelli*. *Snorri* átti oc annann fadræff sinn

meira

caderet, necarat. Hoc nuntio Börkus magnopere letatus Thor-
disam & Snorronem, ut Eyolfum quam benignissime excipe-
rent, iussit, virum utpote, qui tantam cognatis eorundem inju-
riam factam propulisset. Ad hunc nuntium valde paucus eva-
debat Snorro, Thordisa vero, si Gislicide puls apponeretur bene
exceptum ajebat; ad quod Börkus, cibaria se non curare, re-
gescit. Börkus Eyolfum in sede suprema, comitesque a latere in
exterioribus disposuit, qui in pavementum arma projecerunt. Bör-
kus intra Eyolfum, ab ejusque latere Snorro, confederunt. Thor-
disa alveolos pulte repletos attulit, cochlearia manu tenens; at,
ut Eyolfo vasculum apposuit, unum de manibus cochlear decidit;
quod reclinato corpore sublatura, gladium Eyolfi arripuit, &
subtus mensam celeriter vibravit, ejusque transfodit fenuur; ca-
pulus vero etsi, mensæ objectus est, vulnus tamen gravius evasit.
Börkus, deturbata mensa, pugno Thordisam impetivit; sed
Snorro, Börko ad casum repulso, matrem prehendit, suoque la-
teri apposuit: fuit gravem ipsius esse mærorem, quamvis non vä-
pularet, dictitans. Eyolfus ac comites exsilierunt, a domesti-
cis viritim detenti. Illum tandem eventum habuit causa, ut
Börkus eam arbitrio Eyolfi submitteret, qui magna in vulneris
resarcitionem pecunia sibi adjudicata, inde discescit. Hinc (33)
simultates inter Börkum & Snorronem magnopere auctæ sunt.

E 3

Cap.

(33) Ex quo inimicitia inter Börkonem atque Snorronem gliscebant. Börko Snor-
ronique Helgafellum, communis utriusque fundus, cum angustum esset, puta-
vit hunc ille pecunia defectorum, quæ pars sua redimeretur; se vero to-
tum acquirere posse. Erat Snorroni Pars adhuc hæreditatis patriæ apud

XIV. Cap.

A vorþingi um sumarit heimti *Snorri* föðrarf sinn af *Berki*. *Börkr* svarar svo at hann mundi gjallda hönum föðrarf sinn. enn egi nenni ek segir hann at skipta *Helgafelli* fundr. enn ek se at ockr er egi hent at eiga saman tvíbyle. oc vil ek leyfa landit til mín. *Snorri* svarar. þat picki mer iafnligazt at þú leggir landit svo dyrt. enn ek kiófi hvarr ockar leyfa skal. *Börkr* hugfar þetta mál. oc hugþiz svo at *Snorri* mundi egi lausa se hafa at gefa vid landinu ef fljótt skyldi leyfa. oc lagði hálfu landit fyrir (x) LX. (y) filfrs. oc (z) tók þó af ádr eyiarnar. því at hann hugþiz litlu verdi þær mundi fá. enn *Snorri* fengi adra stadfestu. Þat fylgdi oc at þá skyldi þegar uppgjallda seft. oc leita egi (a) láns under ádra menn til þess hárs. oc kiós þú nú *Snorri* segir *Börkr* þegar í stad hvört þú vill. *Snorri* svarar. þess kenner nú at *Börkr* frendi at þer picker ek fevani er þú leggir svo udyrt *Helgafells* land. enn under mik kys ek faudrleyfd mína at þessu verdi. oc rett fram hendina. oc handfala mer nú landit. Egi skal þat fyrr segir *Börkr*. enn hverr peningr er fyrir golldinn. *Snorri* mælti til

meira í lausa se hið *Berki* hinum *Dígra* oc var það utan þess sem hann gæft hönum til utanferðar. *Börkr* var óeirðar mádr mikill. enn *Snorri* spakr oc vitr. oc framsýnn. oc forfáall. oc kemr hann víða vid sögur. bæði vid *Níalsögu*. *Gretisögu*. oc vid *Laxdalu*. hann er oc optast vid þessa sögu. oc vidar annarstadar. oc vard þat flest at ráði sem hann redi mönnum þeim sem til hans komu. oc gerdi flestum nokkra urlausn. 124. Um vorit &c.

(x) LXX. merkur filfrs. 129.

(y) marca. add. 445. 124. aura. 131.

(z) sleit þó af. 46. 124.

(a) kiðra. 445.

Cap. XIV.

A. D.
980

Æstate sequenti in judiciis vernalibus Snorro patrimonium a Börko poposcit. Ille se paternam hereditatem redditurum asseruit. Cæterum, inquit, Helgafellum ut partiar, non est, quod induci possim; at cum nobis, ut commune habitaculum possideamus minus expedire videam, fundum mea pecunia redimam. Adhæc Snorro; id mihi, ait æquisimum videtur, ut fundum certi æstimes ego, vero uter nostrum redimat, eligam. Börkus re deliberata Snorronem, mobilia quibus fundum emerret, si cito redderentur, non habere ratus, dimidiam ejus partem (34) sexaginta (35) argenti (unciis) æstimavit (36) separatis antea insulis, quas exiguo prætio se, si Snorro alibi sedem figeret, acquisiturum putavit. Id quoque additum est, ut id loci omnis statim solveretur pecuniâ, nec ab aliis mutuum quæreretur. Et jam ait Börkus utrum magis velis Snorro statim eligas. Adhæc Snorro; jam, inquit, patrue Börke, elucet, quod pecuniæ me destitutum putes, siquidem prædium Helgafellum tantilli æstimas; ego vero patrimonium mihi hoc pretio redimendum eligo, tuque manum in fidem traditi mihi fundi porrige. Quod ubi Börkus prius fore pernegaret, quam omnis soluta esset pecunia, Snorro ad nutricium Thorbrandum; an tibi,

Berknem Crassum mobilibus consistens superstes, præter ea, quæ in iter acceperat peregre faciendum. Fuit Börkus vir admodum fastidiosus; sed Snorro quietus, sapiens, præfagus & providens. Plurimis in historiis ejus fit mentio, verbi causa in Nialfsaga, Grettisfaga, Laxdala. Multa quoque hæc nostra est in rebus ejus recensendis. Quæ aliis consuluit quærentibus eum, sæpissime profuere, omnes enim aliquo modo juvit.

(34) LXX. 129.

(35) L. marcis. 129. 124. 445. L. unciis. 131. quod forsitan rectissimum.

(36) subtractis.

A. D. til Þórbrandz foftra fíns. hvort feldi ek per fiód nockurn
 98Q á haufti. Já feger Þórbrandr. oc brá fióðnum undan kápu
 fínne. var þá talt filfrít. oc gollit fyrir landit hverr pen-
 nigr. oc var þá eptir í fióðinum LX. (b) filfrs. *Börkr*
 tók við fenu. oc handfalar hönum landit. Síþan mælti
Börkr. filfrdrjúgari hefer þú nú vordit frendi enn ver hug-
 pum. vil ek nú at við gefinu upp úþocka þann er millum
 hefer farit. oc mun ek þat tilleggja til hlunninda við þic
 at við skulum búa báðer samt þessi miíferi at *Helgafelli* er
 þú hefer kvikfiár fátt. *Snorri* fvarar. þú fkalte nióta kvik-
 fiár þíns. oc verða í bróttu frá *Helgafelli*. fva varð at vera
 fem *Snorri* villdi. Enn er *Börkr* var í brott frá *Helgafelli*.
 geck *Þórdís* fram. oc nefndi fer vatta at hón feger fkilit
 við *Börk* bónda fínn. oc fann þat til foráttu at hann hafpi
 loftit hana. oc hún villdi egi liggja under höggum hans.
 Var þá fkipt fe þeirra. oc geck *Snorri* at fyrer hönd móðe
 fínnar þvíat hann var hennar erfingi. tók þá *Börkr* þann
 koft er hann hafpi öðrum ætlat at hafa lítit fyrer eyiarnar.
 Eptir þat fór *Börkr* í brott frá *Helgafelli*. oc veftr á (c)
Medalfelzströnd. oc bió fyrft á *Barkarstöðum* (d) milli (e)
Orrahóls oc *Túngu*.

XV. Cap.

980

Snorri Þórgrímsfon gerpi bú at *Helgafelli*. oc var
 móðer hans fyrer innan ftock. *Márr Halvardsfon* (f) föðr-
 bróðer

(b) marka. add. 445. XX. filfr peninga. 46. 129. 131.

(c) *Bardastrand*. 124. 131. male.

(d) fíðan fór hann í *Glerárkóga* oc bió þar till elli. 124.

(e) *Hvols*. 445. *Miðabóls* oc *Túngu*. 131.

(f) föðrbróðer, omitt. 445.

tibi, inquit, autumno, præcedente crumenam tradidi? Sane, A. D. ait Thorbrandus, crumenamque, quam sub penula gesserat, depromsit: numerato, tunc argento singulisque pro fundo nummis solutis, sexaginta (37) argenti in crumena supererant. Börkus accepta pecunia fundi dominium porrecta dextra tradidit, his adjectis: Majus, inquit; argentum tibi fuit, cognate, quam speravimus; placet vero, ut odium, quod nobis intercescit, remittamus, atque tibi ea in re commodo consulam, ut per hunc annum Helgafelli una habitemus, quoniam pauca sunt tibi pecora. Regesit Snorro; pecoribus tuis ipse fruaris, cæterum Helgafello demigrabis. Quod voluit Snorro, fieri necessum erat; Börkus autem ubi Helgafello discedit, Thordila (ad fores) prodiens dati marito Börko divortii testes nuncupavit, causam addens, quod se percussisset, ejusque se verberibus diutius succubituram negavit. Bona eorum deinde divisa sunt, Snorrone, siquidem hæride, a partibus matris stante. Börkus autem quam aliis destinarat sortem, eligere necessum habuit, exiguum nimirum pro insulis prætium accipere. Transmigravit deinde Helgafello in tractum occidentalis insulæ (38) Medalfellstrandam (39), primumque sitis inter (40) Orraholum & Túngam Barkarstadis habitavit.

Cap. XV.

Snorro Thorgrimi villicationem Helgafelli instituit, 980 matre negotia dispensatricis obeunte. Accesit quoque multo pecore dives (41) patruus Snorronis, Maur Hallvardi filius, qui curas

(37) marcæ. add. 445. XX. argenti nummi. 129. 131. 446. uncias fuisse crediderim.

(38) Bardastrandam. 124. 131. sed perperam.

(39) deinde Glerárskógas lares transtulit, ibique ad senectam usque vixit.

(40) Miðabólum & Túngam. 131.

(41) patruus, omitt. 445.

A. D. 980 bróðer *Snorra* redz þangat með margt búfe. oc tók forráð fyrir búi *Snorra*. hafpi hann þá it mesta rausnarbú. oc siöment. *Snorri* var mepalmáðr á hæð. oc helldr grannligr. friðr synom. rettleitr oc lióslitadr. bleikhárr oc raudskeggiadr. hann var hógværr hversdagliga. fann lít á hann hvort hönum pótti vel edr illa. hann var vitr ináðr. oc forspárr um marga luti. lángrækr oc heyrþupigr. heilráðr vinum sínum. enn óviner hans póttuz helldr kalda af kenna rápum hans. Hann vardveitti þá hofit. var hann þá kalladr *Snorri* godi. hann gerpiz þá höfþingi mikill. Enn ríki hans var miök öfundsamr. þvíat þeir voru margir er egi póttuz til minna umkomnir fyrir ættarfaker. enn áttu meira under fer fyrir afslaker. oc prófadrar hardsengi. *Börkr Digri* oc *Þórdís Surtzdóttir* áttu þá dóttir er *Púridr* het. oc var gipt *Þórþirni Þigra* er bió á *Fróðá*. hann var son *Orms* ens *Mjósa* er þar hafpi búit. oc numit *Fróðárland*. *Púridi* dóttir *Asbrandz* frá *Kambi* or *Breidavík* hafpi hann áðr átta. hún var systir *Biarnar Breidvíkinga Kappa* er enn kemr síðarr við þessa sögu. oc *Arnbiarnar* ens *Sterka*. Syner þeirra *Þórbiarnar* voru þeir *Ketill Kappi*. oc *Gunnlaugr*. oc *Hallsteinn*. *Þórþiörn* var mikill fyrir fer. oc ósvífr við fer minni menn. Þá bió í (g) *Másvablíð Geirráðr* dotter *Þórolfs Bægisfótz* oc *Þórarinn Svarti* son hennar. hann var mikill maðr. oc sterkr. liótr oc hlióðlyndr. vel stilltr hversdagliga. hann var kalladr *Mannafættir*. sva var hann maðr úhlutdeillinn at óviner hans mællto at hann hefpi egi síðr kvenna skap enn karla. Hann var kvangadr maðr. het *Aupr* kona hans. *Gúðny* var systir hans er átti *Vermundr Mjósi*. I *Holtti* út frá *Másvablíð* bió eckia sú er *Katla* het.

curas in se domesticas suscepit. Snorro igitur refamiliari quam A. D. 980
 lautissima gaudens, multos quadra sustentavit domesticos. Erat
 vir mediocris proceritatis, sed magis tener, ore venusto & con-
 cinno, colore candido suffuso, flavis capillis barbaque rubicunda
 condecoratus; adeo modestus quotidie erat, ut, num illi bene nec
 ne placeret, difficile esset judicare. Fuit insuper prudens, animo-
 que in multis præsago, pertinaci & in odium prono; amicis con-
 siliis integer; ex iis vero inimici se frigus experiri videbantur.
 Custodivit id temporis fanum unde Pontifex dictus est, insignis-
 que auctoritatis heros evasit. Ejus vero potentia admodum fuit
 invisa, siquidem multi exstiterunt, qui se propter familiæ splen-
 dorem non minori dignitati natos putarunt, viribus autem ex-
 pertaque strenuitate eum superarunt. Fuit Börko Crasso &
 Thordisa Suridi, filia, cui Thurida nomen, quam Thorbiörni
 Crasso qui prædium Frodåam incoluit, filio Ormi Teneri, qui ean-
 dem villam a se occupatam inhabitaverat, in matrimonium col-
 locarant. Habuerat antea sociam thori Thuridam filiam As-
 brandi de Kambo in tractu Breidvicensi, sororem vero Biörni Breid-
 vicensium Athletæ, (suo infra loco in hac narratione memorandi)
 & Arnbiörn's Robusti. Suscepit ex uxore Thorbiörn, Ketillum
 Athletam, Gunnlogum & Hallsteinem. Erat ipse homo conten-
 tiosus & erga imbecilliores iniquus. Geirrida Thorolfi Bægifoti,
 filia Masahlidæ id temporis habitavit, unacum filio Thorarino
 Nigro, qui statura & robore insigni, sed facie minus venusta, inge-
 nio taciturno & quotidie modestissimo Pacator hominum dictus est.
 Erat a litigiis adeo alienus, ut inimici eum non minus muliebri
 quam masculina indole gaudere dicitarent. Habuit in matri-
 monio uxorem nomine Audam; soror autem Gudnia Vermundo
 Teneri nupsit. Sitam extra Masahlidam villam Holtas in-
 coluit vidua quædam nomine Katla formosa quidem, sed ab

A. D. het. hún var fríd kona synom enn egi var hón vid alpyðu fíkap. *Oddr* het son hennar. hann var mikill mádr oc (h) knárr. hávada mádr mikill oc málugr. (i) flisinn oc rógfamn. *Gunnlaugr* son *Þórbiarnar Digra* var námgiarn. hann var opt í *Máfablíd*. oc nam kunnáttu at *Geirríði Þórolfsdottur*. þvíat hón var margkunnig. Þat var einn dag at *Gunnlaugr* fór í *Máfablíd* at hann kom í *Hollt*. oc taledi margt vid *Kötl*. enn hón spurdi hvort hann ætlar þá enn í *Máfablíd*. oc klappa um kerlingar nárann. *Gunnlaugr* kvat egi þat sit erindi. enn sva at eins ertu ung *Katla* at egi þarftu at bregða *Geirríði* elli. *Katla* svarar. egi hugpa ek at þat mundi líkt vera. enn engu skipter þat seger hón. eingi pycker ypr nú kona nema *Geirríðr* einn. enn fleiri konor kunna fer nockot enn hón einn. *Oddr Kötluson* fór opt med *Gunnlaugi* í *Máfablíd*. enn er þeim vard líp aptr farit. baud *Katla Gunnlaugi* opt þar at vera. enn hann fór iafnan heim.

XVI. Cap.

980 Þat var einn dag öndverðann vetr þann er *Snorri* gerpi fyrst bú at *Helgafelli* at *Gunnlaugr Þórbiarnarson* fór í *Máfablíd*. oc *Oddr Kötluson* med hönum. þau *Gunnlaugr* oc *Geirríðr* töludu þá lengi um daginn. oc er miðc leid á kveldit mælti *Geirríðr* vid *Gunnlaug*. þat villða ek at þú færir egi heim í kveld. (k) því at *marger eru* (l) *marfí-*
dendr.

(h) frárr. 445.

(i) skign oc raifamn oc ærulans ad öllu. 124.

(k) þvíat — marfíðendr oc, *omir*. 41. 129. 131.

(l) málheyrendr. 445. marfíðendr. 442. marslyðendr. 130. Því *Máfablíd*ingar eru margir. 124.

ingenio vulgi aliena. Filius ei erat nomine Oddus, vir magnus A. D. (42) strenuus, tumultuosus, loquax (43), infelix, delator. Gunnlogus Thorbiörn's Crasfi filius utpote discendi avidus Mafahlidam sæpius frequentavit, artesque abstrusiores magistra Geirrida, siquidem artis magicæ gnava (multiscia) addidit. Accidit die quodam, cum Gunnlogus Mafahlidam iret, ut Holtum veniens, multa cum Katla verba sereret. Interroganti inter alia Katla, utrum Mafahlidam, ventriculum anus palpatum iturus esset? respondit Gunnlogus, illud suum baudquaquam esse negotium; tu vero inquit; Katla, tot annos contraxisti, ut Geirridæ senectam exprobrare tibi non conveniat. Iterum Katla. Non putaverim ait, nos esse æquales; ast illud minimi refert: nulla vobis præter solam Geirridam mulier alicujus esse pretii videtur; plures tamen quam unica illa, aliquid callent. Oddus Katla filius crebro Gunnlogum Mafahlidam comitatus est; & cum videnti in vespertam, die redirent, Katla Gunnlogo hospitium sæpius obtulit, ille vero domum semper contendebat.

Cap. XVI.

Accidit die quodam ineuntis hyemis, qua scilicet Snorro villicationem Helgafelli instituerat, ut Gunnlogus Thorbiörn's filius, Oddo Katla'sonio comite Mafahlidam iter faceret; cumque ille & Geirrida multum diæ collocatæ fuissent, appetente nocte his eum affatur: Vellem inquit; ne vespert domum redires (44), siquidem multi sunt (45) incubatione ob-

980

F 3

noxii,

(42) alacer.

(43) acie oculorum perfecta gaudebat, cætera inimicitiz inter homines excitanda deductus, pessimusque nequam. 124.

(44) siquidem — obnoxii, omitt. 41. &c.

(45) *marildendr* proprie significat equitationem patientes, eam sc. quæ a veneficiis fieri vulgo credebatur. 130. *marildendr* equitare gestientes. 442. *malbeyrendr* sermones

A. D. *dendr. ero* oc opt flögð í fögru (m) *skinne*. enn mer litz nú egi hamingiusamliga á pik. *Gunnlaugr* svarar. egi mun mik saka seger hann er vid erum tveir saman. hón svarar. egi gagn mun þer at *Oddi* verpa. enda muntu gjálft gjallda einrædis þíns. Síðan gengu þeir út *Gunnlaugr* oc *Oddr*. oc fóro þar til er þeir kvamo í *Holt*. *Katla* var þá komin í reckio sína. hón bad *Odd* bióða *Gunnlaugi* þar at vera. hann sagðiz þat gert hafa. oc vill hann heim fara seger hann. Fari hann þá sem hann hefer (n) ráð fyrer gjört seger hón. *Gunnlaugr* kom egi heim um kveldit. oc var um rätt at hans skyldi leita fara. enn egi vard af. Um nóttina er *Þórbiörn* lá út. fann hann *Gunnlaug* son sinn fyrer dyrum. lá hann þar. oc var vitlaus. þá var hann borinn inn. oc dregin af hönum klæpi. hann var allr blóðrifa um herdarnar. enn hlaupit hölldit af beinum. lá hann allann vetrinn í sárum. oc var margrætt um hans vanheilsu. flutti þat *Oddr Kötlu*son at *Geirríðr* mun hafa (o) ridit hönum (p). segir at þau hefpi skilit í stuttleikum um kveldit. oc þat hugpu flester menn at tva veri. Þetta var um stefnudaga reip *Þórbiörn* í *Másvahlid*. oc stefndi *Geirríði* um þat at hón veri kveldripa. oc hón hefpi valldit meini *Gunnlaugs*. (q) Málit fór til *Þórsnesþings*. oc veitti *Snorri* gódi *Þórbirni* mági sinom. Enn *Arnkell* godi vardi málit fyrer *Geirríði* systir sína. tólfstar kvipar átti um at skilia. Enn

hvargi

(m) Hiki. 445.

(n) ráð, *omitt.* 442. 444. 445.

(o) ráðit. 445.

(p) at fullu, *add.* 442.

(q) *Málit*dingar fóru til þings. oc veitti *Snorri* &c. 445.

noxii; sapiusque vellere (46) ovis lupi latent: *tu vero mihi hac* A. D.
vice minus foelix videris. Ad quæ Gunnlogus respondit, se
dum ambo comitarentur, nullum periculum metuere. At vi-
cissim illa; is ait, tibi nullo erit auxilio; ipse vero tuæ jamjam
pertinaciæ poenas dabis. Egressi deinde Gunnlogus & Oddus
Holtum usque iter fecerunt. Quo cum ventrent, Katla, quæ
jam cubitum ierat, Oddo ut Gunnlogum ad noctem ibi transi-
gendam invitaret iussit, id quod se fecisse dixit addens illum
redire domum decrevisse. Abeat igitur ait illa, ut ejus est (47)
propositum. Eo vesperi cum Gunnlogus non rediret de eo exqui-
rendo sermo habitus est, quod tamen in actum non abiit; Thor-
biörn autem eadem nocte cum foras prodiret, filium Gunnlogum
ante ostium decumbentem mentisque exulem offendit. Illi deinde
introducito, qui vestes detraxerunt, totos humeros cruentos car-
nemque ab ossibus revulsam compererunt; quibus per totam hye-
mem vulneribus aeger in lecto decubuit, variis interea de morbo
ejus sermonibus sparsis. At Oddus Katlæ filius, Gerridam, quod
ea vespera ab invicem indignabundi discessissent, eo equitasse, divul-
gavit; id quod plurimi verum esse crediderunt. Hoc vere per dies,
queis in jus vocandum est, Thorbiörn Mafahlidam profectus Geirri-
dam quod tempore vespertino, homines incubationibus magicis,
vexaret, quodque prementis Gunnlogum mali causa fuisset, in jus ci-
tavit. (48) Devenit lis in iudicium Thorsnesense, stante a partibus
affinis Thorbiörnns Snorrone Pontifice. Arnkillus vero Antistes sa-
crorum pro sorore causam oravit, quam testimonium duodecim vi-
rorum

sermones audientes. 445. lectio sensu carens, quemadmodum þvi Mafblidingar eru margir o: Mafblidenfer multi sunt; omnino absurdum est.

(46) forma. 124.

(47) propositum, omitt. 442. est igitur sensus: Abeat igitur eo, quem meruit, eventum.

(48) Mafblidenfer judicia adibant, stante Snorrone &c. 445.

A. D. hværgi þeirra *Snorri* he *Arnkell* pótti. bera mega kvipinn fyrir (r) *Aleyta* saker vid sækjanda. oc (s) varnar *þila*. var þá *Helgi* (t) *Hofgarda* godi kvaddr tylftar kvipar. fader *Biarnar*. födr *Gestz*. födr *Skalld-Refs*. *Arnkell* godi geck at dómi. oc vann eid at stallaríng at því at *Geirríð* hafði ei valldit meini *Gunnlaugs*. Þórarinn vann eid med hönum. oc X. menn adrir. Enn epter þat bar *Helgi* af kvipinn. oc ónyttiz mál fyrir þeim *Snorra* oc Þórbirni. oc fengu þeir af þessu úvirding.

XVII. Cap.

A þessu þingi deilldu þeir Þórgrímur Kíallaksson. oc syner hans vid *Illuga Svarta* um mund oc heimanfylgiu *Ingibiargar Asbiarnardóttur* konu *Illuga* er *Tinforni* (u) hafði átt at vardveita. Um þingit voru stormar miklir sva at engi mádr mátti koma til þingsins af *Medalfellzströnd* hamlapi þat miðc afla Þórgríms at frendr hans kvamo egi. *Illugi* hafði (x) C. manna oc einvala líp. oc helle hann fram málunum. Enn *Kíalleklingar* gengu at dómimum. oc villdu upphleypa. var þá þröng mikill. áttu menn þá lut í at íkilia þá. kom þá sva at (y) *Tinforni* (z) greiddi feitt at tölum *Illuga*. sva kvad (a) *Oddr* skáld í *Illuga* drápu.

(*) (b) Vestr

(r) teignda sakir. 445.

(s) Verianda. 445.

(t) *Hofgarda* refr. 445.

(u) hafði átt. 445.

(x) XXX. menn. 445.

(y) at þeir greiddu fed ad malum *Illuga*. 445.

(z) reiddi. 442.

(a) Þórmodr *Trefilsson*. 446. 41. 129. 124. 131.

rorum jurejurando stabiliendum dirimeret. Cæterum nec Snorro A. D. nec Arnkillus præ intercedente utrique cum actore litis atque reo (49) necessitudine, testimonium ferre sibi licitum putarunt. Unde Helgius Pontifex (50) Hofgardenfis, pater Biörni, avus Gestí, abavus vero Skaldrefi ad edendum istud jusjurandum provocatus est. Accedens ad judicium Arnkillus super impositum altari annullum juramentum præstitit Geirridam morbi Gunnlogiani non fuisse causatam, quod Thorarinus decemque alii jurejurando confirmarunt. Helgio deinde ream absolvente, Snorro & Thorbiörn non sine ignominia causa exciderunt.

Cap. XVII.

In hoc foro Thorgrimus Kiallaksonius ejusque filii, cum 981 Illhugio Nigro, de dote Ingebiorgæ Asbiornis filiæ, uxoris Illhugii (51), quæ Tinfornio fuerat custodienda, litem habuerunt. Erant dum forum celebrabatur, ingentes adeo procellæ, ut nemo ex (*) Medalfellstranda ad forum pervenire possêt, id quod viribus Thorgrimi permultum detraxit; siquidem cognati ipsius non advenere. Illhugius centum delectis viris stipatus causæ institit. Kiallakenfes autem locum judicii accedentes iudices de loco deturbare tentarunt; hinc orta ingenti turba, qui aderant, eos dirimere aggressi sunt, eo quidem eventu, ut (53) Tinfornius totam pecuniam Illhugio (54) numeraret. De his (55) Oddus Poëta in carmine de Illhugio.

Erat

(49) idem.

(50) Hofgarða refus.

(51) quæ Tinfornio conjux olim fuerat. 445.

(*) Nomen illud lateri est occidentali sinus Hvamsfjörð, a monticulo Medalfell sic dicto.

(53) pecuniam ab Illhugio postulatam solverent. 445.

(54) redderet. 442.

(55) Thormodus Trefli filius. 446. &c.

A. D.
981

- (*) (b) Vestr var þröng á þingi
 (c) Þórnefs med (d) hug storum.
 (e) Höppum (f) studdr (g) þar (h) er hoddá
 (***) (i) Hialmraddar stafr kvaddi.
 (****) (k) Snarráðan kom síðan
 (Sætt (l) var at ger med (m) letta)
 (****) (n) Forná (o) síðs (p) und fæði
 (q) Farmr (r) dölgsvolu (s) barma.

Epter þat letti upp storminum. oc kvamo *Kialle-
 klingar* vestan af ströndinne. villde *Þórgrinnr Kiallaksfön* þá
 ei

(*) *Vestr*. Male (in uno certe codice) *aust*: spectatur n. hic localis Gilsbackam inter & Thornefiam respectus: Gilsbackam, inquam, Illugi domum, ubi etiam, ex veteri consuetudine, carmen in ejus laudem recitatum, si non etiam compositum, facile est creditum. Ad quod & accedit communis ac perpetua loquendi ratio; dicitur n. variorum locorum respectu jam *Sudr*, jam *ur*, jam *vestr* i *Helga-felli Sveit*, sed vix forte uspiam *aust*: & tandem hæc ipsa loca sunt *Vestrlands* (in quadr. occid.)

(b) *Aust* ɔ: orientem versus. J. geyft varð ɔ: *ferða* fæbat. E. M.

(c) Þórnefs. D. E.

(d) her stórum, ingentem (sc. apud) exercitum. F. J. K. Hreppstíðum *Reiðores tribus*, tribunos. G. H.

(e) Hoparstaddir. R. hofum. D. J. Hopum. E. P.

(f) studdi. L. studdu. M.

(g) því er. P.

(h) er, omitt. E. K. M.

(***) *Hialmrædd*, galearum sonitus prælium: ejus *Sæfr* (baculus) vir. Sed nec minus placet lectio *Hiarreddar*, gladiatorum sobitus, *Sverða Saungr* &c.

(i) Harkrædda stafr kvaddi. K. hialmræddr. G. hiarreddar. P.

(****) Posterioris partis ordo est: *Síðan kom dölgsvolu barma farmr und Snarráðan Foruá síðs fæði*. Talem etenim eam me constituere cogit sani lectionum sensus defectus, ut poetæ verba, negotio, de quo agitur, convenient.

(k) snarráðan. D. snarradr. E. M. snarradum. F. G. H. J. K. N. P.

(l) var ad giört. D. var giört. E. T. G. M.

(m) hætti. F. G. H. J. K. N. P.

Erat occidentem versus angustia in foro
Thornelenſi apud (viros) magnanimos,

A. D.
981

Ubi fortuna ſultus

Vir pecunias expetivit.

Venit deinde

(Nec tamen facile pax conſtituta)

In viri acris poteſtatem

Aurum.

Sedata poſt tempeſtate, cum a Medalfellſtranda ſita
verſus occidentem ſubvenirent Kiallakenſes, Thorgrimus pactis
ſtare

G 2

(***) Forni mihi hic eſt Odinus, petito ex Hiſtoria Ol. Tryggv. nomine, cujus poſt tempus de re ante geſta carmen componi potuit: ejus (odini) *giðr* (milvus) corvus: ejus *ſadir*, vir. Poſteſt etiam *Forna Stóðr* dici lupus, quod appoſitum. Odino cibum devoret ac concoquat a verbo eg *Syd*, vel quod in eum, tanquam in crumenam numi, aut in penum victualia, cibi congererentur: quæ tamen appellatio inſolentior videtur. Porro, cum de cauſa Illugio obſenta hic ſine dubio canat poëta, pono fratrem (*barma*) *dolgrvolu* l. *dylgrvolu* vel Granium equum dici, vel *Frodium Danorum* Regem; *farmr* enim eſt onus, & Granii onus dicitur aurum. *Frádus* quoque navem ſuam auro oneravit, quod cum ipſe poſſideret, ejus illud onus recte dici potuit. Alia igitur non patente via, quam alterutri horum ſororem nomine *dolgrvalam* fuiſſe, tacentibus licet priſcis memoriſ, conſpicere liceat. *Svala* ſimplex nomen eſt mulieri in *Bandamana Saugu*: & quemadmodum equa olim dicta *ſuga*, ita & alia *Svala* dici potuit: uti nec minus aurum *barma* (Gen. plur.) *farmr*, ſinus ſ. pectoris ad utrumque latus onus, o: ornamentum, mulieris cujuſdam (*Dolgrvala*) ornatui vehementer deditæ. Et *dolgrvala* vel inimici uxor. vel mulier inimica, *dylgrvala* idem.

(n) Forma. J. Förar. H. Föran. G.

(o) láds. E. M.

(p) við fræða. E. M. tölur fernar. K.

(q) framman dölgrvölu bramla. E. F. G. H. N. P. Fram dró ſiðill með öllu. J. Framar. H. K. N. P.

(r) svo einginn amri. K. dylgrvölu barni. N. P.

(s) hauri. L.

A. D. ei hallda fattina. oc veitir þegar *Illbuga* atgöngu. tókz þar
 98^I þá bardagi. *Snorri* godi bad fer þá manna til medalgöngu.
 oc kvomu á gripum med þeim. þar fellu III. menn af
Kialleklingum enn III. af *Illbuga*. *Styrr Þórgrimsfon* va
 þar II. menn. Sva seger *Oddr* i *Illbuga* drápu.

Drótt geck (ē) fynt á fættir

(*) svellendr enn (u) þar fellu

(x) premia (y) svellz fyrer polli.

þrir andvöku randa

(z) áþr (a) kynframadr kæmi

(b) kvanar reggs (c) und seggi

(d) frægt gerþiz (e) þat fyrda

(f) forráð gripum (g) *Snorri*.

Illbugi þackadi *Snorra* goda sína lipveizlu. oc baud
 hönum heim med fer. oc þat þá *Snorri*. oc feck hann þar
 godar gíafar. voru þeir *Snorri* oc *Illbugi* þá viner um hrið.
 Þetta sumar andapiz *Þórgrímur Kiallaksfon*. enn *Vermundur*
Mjófi son hans tók þá við búi í *Biarnarböfn*. hann var
 vitr madr. oc (h) stundar heilráðr. *Styrr* hafpi þá oc búit
 um hrið under *Hraune* inn frá *Biarnarböfn*. hann var vitr
 madr oc hardfengr. Hann átti *Þórbiörgu* dóttir *Þórsteins*
Regnasa. *Þórsteinn* oc *Hallr* voru syner þeirra. (i) *Asðis*
 het

(t) feint. E. M. snart. F. G. H. N. snarta fatter. P.

(*) Sequentium ordo est: Enn þar fellu þeir randa Svellendr frá Þeymia (I. Premia)
 Svells andvöku polli, vél þeir randa andvöku Svellendr frá Þeymia Svells polli, &
 adhuc alius, si libet.

(u) þeir. G. P. H. N. P.

(x) þrimu. E. M. þrymiu. M.

(y) Lunds. F. G. N. fuellt. L. Lands. H. N.

(z) ad. H.

(a) ad knif einum. G. kyn feniú. F. H. N. P. ad kom móðr stíupinn. E. M. kyn-
 feimu. M.

stare noluit: Illhugium igitur armis aggressus est; atrox hinc oritur pugna. Quo facto Snorro Pontifex viros exposcit, qui secum intercederent; & illi inter certantes pacem sanciverunt. Tres ibi de Kiallakenfisbus, quatuor autem de Illhugianis ceciderunt, e quibus Styrr Thorgrimides duos interfecerat. Ita Oddus in carmine Illhugiano,

A. D.
981

*Rupit manifeste multitudo pacem,
ibi vero ceciderunt,
cædente viro, (cujus laudi carmen dictum)
tres viri;
ante quam nobilis posset
in pugna dotali inter viros,
(celebris ea in viros
auctoritas) pacem conciliare Snorro.*

Illhugius Snorrone Pontifici pro lato sibi auxilio impensas egit gratias, eumque ad se invitavit; quod & ille gratus accepit: eximisque donariis ab eo ornatus est; hinc inter eos amicitia aliquantisper floruit. Defuncto hac æstate Thorgrimo Kiallaksonio in rem familiarem Biarnarhafnæ successit filius ipsius Vermundus Tener: vir prudens, consiliisque perquam salubris. Id quoque temporis Styrr aliquantisper sub Hrauno supra Biarnarhafnam habitarat, prudentia & strenuitate clarus. Uxorei Thorbiörga filia Thorsteinis Reggnasi quæ filios illi peperit Thorsteinem & Hallum, Filiamque

G 3

Asdifam,

(b) kunar rógs vid. E. M. kuann hreggs. F. G. H. N.

(c) vid. P. Membr.

(d) Fragm. L.

(e) þá. E. M. þar. P. forðum. M.

(f) fór ad. G. F. H. N. P.

(g) Snorra. E. M. Membr.

(h) heilráðr. 445.

(i) Aldis. 442.

A. D. 981 het dotter þeirra drengilig kona oc helldr skapstórr. *Styrr* var (k) héraðríkr. oc hafði fíðment miðc. hann átti fókott vid marga menn þvíat hann va mörg víg enn bætti engi.

XVIII. Cap.

Þetta sumar kom út skip í *Salteyrar* ófi. oc áttu hálfir *Norræner*. het *Biörn* stýrimadr þeirra. hann fór til vistar á *Eyri* til *Steinþors*. hálfir skipit áttu *Sudreyssker* menn. oc *Alfgeirr* stýrimadr þeirra. hann fór til vistar í *Máfablíd* til *Þórarins Svarta*. oc felagi hans med er *Nagli* het. mikill madr oc forhvair. hann var *Skotzk* at kyni. *Þórarinn* átti vígheft góðann á fialli. *Þórbiörn Digri* átti oc stóðhrofs mörg saman er hann let standa í fiallhögum. oc valldi hann hrofs um haust til slárs. þetta haust görpiz þat til típinda at ei funduz rofs *Þórbiarnar*. oc var vípa leitat. enn haustit var helldr vedr hart. I öndverpann vetr sendi *Þórbiörn Odd Kötluþon* suðr um heidi under *Raun*. þar bió fá madr er *Spágils* het. hann var frammfynn. oc (l) epter reyningar madr mikill um stulldi edr þá luti adra er hann villdi forvitnaz. *Oddr* spurdi hvart roffum *Þórbiarnar* hefðu stolit útlender menn eda utanherads menn edr náðúar hans. *Spágils* svarar. segðu íva *Þórbirni* sem ek mæli. at ek higg at rofs hans muni egi lángt gengin or högum þeirra. enn vant er á menn at kveda. oc er (m) betra at missa síns
enn

(k) harla ríkr. 445.

(l) eftirtíninga madr. 445.

(m) audgum manni, add. 445 46.

Asdisam, insignem viraginem, sed animo justo magis iracundo. A. D. 981
 Steyr in ista provincia opibus pollens frequentem aluit domum
 habuitque cum haud paucis lites, siquidem multas patravit cæ-
 des, quarum nullam pecunia refarcivit.

Cap. XVIII.

Hac æstate navis peregre advecta in ostium Salteyreense ap-
 pulit, cujus dimidiam partem Norvegi possederunt quorum guber-
 nator nomine Biörnus Eyra apud Steinthorem divertebat. Alte-
 ram navis partem possederunt Hebudenses; horum gubernatori no-
 men erat Alfgeir, qui unacum socio Naglo, viro statura & pedum per-
 nititate conspicuo, gentemque Scotica oriundo, Masahlidæ a Thorarino
 Nigro hospitio exceptus est. Possedit Thorarinus in pascuis monta-
 nis pastum equum nobilem pugnacemque. Erat quoque Thorbiörni
 Crasso magnum equitium, quod in pratis montanis pascebat, unde
 quovis autumno, quos mactaret, equos delegit. Accidit hoc autumno,
 ut equi Thorbiörn's passum licet quæsit, non invenirentur: erat ve-
 ro autumnus procellis admodum gravis. Incunte bruma Thorbiörn
 Oddum Katla filium per (56) tesquas austrum versus ad villam (57)
 sub Hraun sitam misit, quam incoluit vir quidam nomine Spágils:
 is præsagiis & in furtis aliisque, quæ expiscari voluit investigandis
 admodum felix erat. Ab hoc Oddus, utrum equos Thorbiörn's pere-
 grini, an alii extra territorium habitantes, an denique vicini furati
 essent? sciscitatur. Reges sit Spágils. Ea quæ dico Thorbiörn refer:
 me nimirum augurari equos ejus non longe a pascuis aberrasse, cer-
 tas vero personas eorundem postulare, aleæ plenum esse, unde (58)
 jacturam

(56) Hæ tesquæ hodie Fróðárbeide vocantur, per quas e parochia Fróðáense Budas &
 Stadarveitram itur, II. milliar.

(57) Per Hraunum videtur hic intelligi saxetum ignis subterranei opus, hodie dictum
 Budabraun. est & aliud in vicinia Bláfjeldarbraun. Longius abest Borgarbraun f.
 Eldhorgarbraun, quod tribum Michlabolt:brepp a Kolbeinstadabrepp sejungit.

(58) diviti, add. 45. 46.

A. D. enn stór vandræði hljótið af (n). Enn er *Oddr* kom til
 981 *Frodár*. virðu þeir *Þórbiörn* sem *Spágils* hefði nockorar
 sneider stungit *Máðbláðingum* um mál þessi. seger *Oddr* oc
 at hann hafði sva mælt at þeir veri líkazter til roðatöku er
 siálfer voru fevana. oc höfðu þó aukit hionum or því sem
 vandi var til. I þessum ordum þótti *Þórbirni* kvedit á
Máðbláðinga. Epter þetta reid *Þórbiörn* heiman við XII.
 mann. *Hallsteinn* son hans var þar í för. enn *Ketill Kappi*
 annar son hans var þá utanlanz. þar var (o) *Þórir* son *Ar-*
nar af *Arnarhvöli*. nábúi *Þórbiarnar*. hinn röðkvazti madr.
*Oddr Kötlu*son var í þessi faur. Enn er þeir kvomu í
Hollu til *Kötl*u færði hön *Odd* son sinn í kyrtil (p) móðru-
 nann er hön hafði þá nygert. Síðan fóru þeir í *Máðablið*
 oc var *Þórarinn* oc heimamenn í dyrum úti. er þeir sá
 mannferdina. Þeir kvöddu *Þórbiörn*. oc spurðu úþinda.
 síðan mælti *Þórbiörn*. þat er vort erindi hingat *Þórarinn*
 seger hann at ver leitum epter roðum þeim er stolin voru
 frá mer í haust. vilom ver her beida rannsóknar hiá ydr.
Þórarinn svarar. er rannsókn þessi nockot med lögum upp-
 tekin. edr hafi þer nockora löðgiáendr til kvadda at skyntia
 þetta mál. edr vili þer nockor grip selia ofi í rannsókn
 þessi. edr hafi þer nockot vipara farit til rannsóknar. *Þór-*
biörn svarar. egi ætlum ver at víðara þurfi þessi rannsókn
 at fremia. *Þórarinn* svarar. þá vilom ver þverliga þessi
 rannsóknar synia ef þer vilic aflaga epterleita oc upphesia.
Þórbiörn svarar. þá munum ver þat fyrri satt hafa at þú
 fert sannr at sökinne. er þú vill þik ei undan láta bera med
 rann-

(n) ordum hans oc atqvæðum, add. 445.

(o) *Þórarinn*. 445.

(p) möðrunadan. 445. brúnadan. 129. miðan. 130.

jacluram facere, quam ingens (59) inde detrimentum nasci, satius. A. D. Oddus autem ubi Frodauam rediit, Thorbiörni ac domesticis 981 Spágils causam istam Mafahlidenſibus quodammodo intentasse videbatur. Retulit etenim Oddus Spágillem dixisse: Verisimillum esse, equos ab iis furtim ablatoſ, qui, com̄neatu egeni numerum domesticorum, præter ſolitum, auxiſſent. Thorbiörn hæc verba in Mafhlidenſes directa ratus, domo poſtea duodecim ſtipatus viris equis auferitur. Comites habuit itineris filium Hállſteinem (alter enim Ketillus Achleſta peregre id temporis degebat) nec non vicinum ſuum Thororem filium Arnæ ab (60) Arnarhvollo virum fortisſimum. Oddus quoque Katlæ filius itineris ſocium ſeſe adiunxit Holtum ubi pervenerunt, Katlæ filium ſuum, Oddum pallio, quod nuper conſuerat, ſubnigro induit. Tendant deinde Mafahlidam. Thorarinus autem cum domesticis, ut adventum eorum viderunt, in oſtio ſtantes, ſalutatum Thorbiörnem, quid novi reſerat, interrogarunt. Et ille: Nos, inquit; Thorarine eo huc venimus negotio, quod equos mihi proximo autumno furtim ſublato� exquirentes, inquisitionem apud te poſcamus. Ad hæc Thorarinus. Num, ait, hæc inquisitio jure ſuſcepta? an legitimos hunc in ſinem teſtes ad vocaſtis? aut pacem, dum inquiritis nobis ſpondere vultis? an denique alibi exquiſitum veniſtis? Thorbiörn iterum in pluribus locis inquisitione ſibi opus non videri regeſſit. Eam igitur, inquit Thorarinus, præſtaſte vobis renuimus, ſiquidem præter juſ & poſtulatam & ſuſceptam. Tunc Thorbiörn. Pro certo itaque habebimus, ait, te culpæ reum eſſe, quod inquisitionem concedendo te purgare recuſas.

(59) ejus verbis auſpiciſque, add. 45.

(60) hodie vocatur Arnarhöll, villa prope Fróða.

A. D. rannfokninne. Gerit þat sem ydr líkar seger Þórarinn.
 98ⁱ Epter þat setti Þórbiörn duradóm. oc nefndi VI. menn í
 dóm. síðan sagði Þórbiörn fram sökina á hendr Þórarni um
 rofátökuna. þá geck *Geirríðr* út í dyrnar. oc lá hvar er
 títt var. oc mælti. öflatt er þat er mælt er at meirra hefer
 þú Þórarinn kvennaskap enn karla er þú skaltt pola Þór-
 birni *Digra* (q) hveria skömm. oc ei veit ek hví ek á
 slíkann son. Þá mælti *Alfgeir* stýrimadr. veita manom ver
 þer allt þat er ver megom hvar sem þú vill upptaka. Þó-
 rarinn svarar. egi nenni ek nú lengr her at standa. Epter
 þetta hlaupa þeir Þórarinn út oc vilia hleypa upp dóm-
 um. þeir voru (r) VII. saman. oc sló þegar í bardaga. Þó-
 rarinn vo húskarl Þórbiarnar. enn *Alfgeir* annann. þar
 fell oc húskarl Þórarins. egi festi vapn á *Oddi Kötluþyni*.
Audr húsfreyia het á konr at skilia þá. oc kastudu þær
 klæpum á vapn þeirra. Epter þat gengr Þórarinn inn oc
 hans menn. enn þeir Þórbiörn ripu í burt. oc sneru ápr
 málum til Þórsnefs þings. þeir ripu upp med vagon. oc
 bundu lár sín under stackgardi þeim er (s) *Korngardi* heitir.
 Í túninu í *Másablið* sanz hönd þar sem þeir höfðu bariz.
 oc var synd Þórarni. hann lá at þetta var konu hönd.
 hann spurði hvar *Audr* var. honom var sagt at hón lá í
 fang sinne. Þá geck hann til hennar. oc spurði hvort hún
 veri lárr. *Audr* bad hann egi um þat hirpa. enn hann varð
 þó vífs at hón var handhögginn. kallar hann þá á móðr
 sína. oc bad hana binda lár hennar. Þá geck Þórarinn út.
 oc þeir felagar. oc runnu epter þeim Þórbirne. oc er þeir
 áttu

(q) Þvílíka. 444.

(r) áttu. 442.

(s) *Korngardi*. 445.

recusas. Hoc vos pro lubitu facietis, regesit Thorarinus. A. D. Quo facto Thorbiörn constituto ad ostium villæ judicio sex elegit 981
judices, coram quibus Thorarinum criminis, quod egvos furatus
esset, inculpavit. Tunc Geirrida in ostium prodians his conspectis,
nimis inquit, verum est, quod dicitur, ingenio te muliebri quam
virili gaudere, siquidem omnes, quibus te Thorbiörn Crassus
afficit, ignominias toleras; nec unde talis sit mihi filius novi:
quod audiens Alfgeir gubernator: Omne ait, quod valenus,
quicquid velis suscipere, auxilium tibi feremus. Tunc Thora-
rinus: Non inquit; hic amplius stare tolero. Currunt deinde
foras numero septem judices de loco deturbaturi, unde orta sta-
tim pugna, Thorarinus domesticum Thorbiörnis cæde stravit, al-
terum vero Alfgeir, cecidit quoque aliquis domesticorum Thora-
rini, caterum Oddo Katlaðsonio acies armorum minime nocuit.
Interim mulieres ab hera Audæ ad dirimendum certantes provo-
cata vestes in arma eorum injecerunt. Ingresso deinde cum suis
Thorarino, Thorbiörniani equis avehuntur, causis antea ad fo-
rum Thorsnesense instructis, profectique per interiora brachio-
rum maris sub foenili (61) Kamgard dicto, vulnera religarunt.
Inventa in prato culto Mafhlidenfi ubi dimicarant, manus, Tho-
rarino ostensa est; qui cum manum muliebrem esse videret, ubi
sit Audæ percontatur, quam domestici in lecto cubare regerunt.
Eam tunc accedens, utrum vulnus accepisset? Interrogat: at
eum id nihil curare jubet: ille vero certior factus, manum ei
præcisam esse, arcesitam matrem vulnus religare jubet.
Egressus postea cum sociis Thorbiörnem & ejus affectas in-

H 2

sequi-

A. D. 981 áttu skamt til (t) gardzins. heyrðu þeir mælgj til þeirra Þórbiarnar. oc tók *Hallsteinn* til orða. oc mælti. af fer rak Þórarinn ragmælit í dag. diarfliga bardiz hann segir Þórbiörn. enn marger verða vasker í einangrinom þó at lít fe (u) vasker þess í mille. Oddr svarar. Þórarinn mun vera enn vaskazci madr. enn slys mun þat pyckia er hann henti þá er hann hió höndina af konu sinne. var þat satt seger Þórbiörn. satt sem dagr seger Oddr. Þá liópu þeir upp. oc gerðu at þessu mikla skaull oc hlátr. I þessu kvamu þeir Þórarinn epter. oc varð *Nagli* skiotaztr. enn er hann sá at þeir ofrudu vapnum. glupnade hann. oc hlióp um fram. oc í siallit upp. oc varð at gialli. Þórarinn lióp at Þórbirni. oc hió med sverpi í höfupit. oc kláuf ófan í iaxla. Epter þat sótti Þórir *Arnarson* at Þóarni við þridia mann. *Hallsteinn* sótti *Alfgeir* við annann mann (x). þrír förunautar Þórbiarnar sóttu tvo menn Þórarins. Oc var bardagi þessi sótr med miklu kappi. þeirra skipti fóru sva. at Þórarinn hió fót af Þóri þar er kalfi var digraztr. enn drap báða förunauta hans. *Hallsteinn* fell fyrir *Alfgeiri* fárr til ólísis. Enn er Þórarinn varð laufs. rann Oddr *Körluson* við III. mann. hann var egi fárr. þviat ecki vapn festi á kyrtli hans. Aller lágu epter adrer förunautar þeirra. lærner voru oc báðer húskarlar Þórarins. Þeir Þórarinn tóku hesta þeirra Þórbiarnar. oc rípa heim. oc sá þeir þá hvar *Nagli* lióp et efra um hliþina. Oc er þeir kvamo í túnit sá þeir at *Nagli* var kominn fram um garþinn. oc stefndi inn

(t) stackgardsins. 445.

(u) fullkvedit at þess á milli. 445.

(x) Oddr *Körluson* sótti felaga *Alfgeirs* við annann mann. add. 444 445.

sequitur; & cum a (62) septo parum abessent, garrulitatem A. D. 981
 Thorbiörnianorum audierunt, & quidem verba Hallsteinis talia
 dicentis: Thorarinus inquit; famam hodie pusillanimitatis a se est
 amolitus. Et Thorbiörn: Audacter ait, pugnavit; etenim multi
 in discrimen vitæ redacti vivi fortes evadunt, alias licet (63) pa-
 rum strenui. Addidit Oddus: est quidem insit Thorarinus vir
 fortissimus, infortunium autem videbitur, quod illi accidit,
 dum uxori manum præcidit. Thorbiörnique nunc hoc verum
 esset, interroganti, diei instar verum affirmat; quibus auditis
 exsiliences, rem summis cachinnis deriserunt. In hoc momento
 Thorarinus cum suis advenit, & Naglius quidem cursu eos præ-
 verterat, qui cum arma a Thorbiörnianis vibrari conspexit, ani-
 mum demittens, præterito sænili superiora montis cursu petiit,
 in aprum transformatus. Thorarinus ad Thorbiörnem occur-
 rit, impactoque gladio caput ejus ad maxillas usque findit.
 Thorer deinde Arnæ filius cum suorum binis Thorarinum impe-
 tit. Hallsteinn cum altero Alfgeirem (64). Oddus Katlaesonius
 cum alio socium Alfgeiris, tres denique Thorbiörniani duos dome-
 sticorum Thorarini aggrediuntur. Instabat uterque pugna quam
 vehementissimus, eo tandem eventu, ut Thorarinus pede Thoreris,
 ubi crassissima erat fura, amputato, utrumque ejus comitem occide-
 ret. Armis Alfgeiris ad internecionem vulneratus Hallsteinn ceci-
 dit. Ut vero Thorarinus suis aggressoribus liber erat, Odda Katla-
 sonius cum duobus aliis profugit nihil saucius, siquidem pallium ar-
 mis obstiterat. Reliqui, qui cum iis fuerant itineris socii, in arena
 singuli decubuerunt, uterque simul Thorarini domesticus occiderat.
 Prehensis deinde Thorarinus ac comites equis Thorbiörnais, domum
 vehuntur, videntque Naglium secundum latus positi superius montis,
 currere. Et cum in adjacens villæ propriæ pratum cultum perve-
 nissent,

(62) septo sænili. 445.

(63) parum proficiant. 445.

(64) Oddus — Alfgeiris add. 444. 45.

A. D. inn til *Búlandzbofsda*. þar fann hann þræla *Þórarins* tvo ef
 98^I ráku laudi or höfpanum. hann segir þeim fundinn. oc sva
 lipsmun hverr var. kallapiz hann víst vita at *Þórarinn*. oc
 hans menn voru látner. Oc í því lá þeir at menn ripu
 heimian epter vellinom. Þá tóko þeir *Þórarinn* at hleyypa
 því at þeir villdu hiálpa *Nagla* at hann hlypi egi á síó eda
 fyrer biörg. oc er þeir *Nagli* síá at menninner ripu æsiliga.
 hugpu þeir at *Þórbiörn* mundi þar fara. tóku þeir nú rás
 af nyiu aller inn til höfþans. oc runnu þar til er þeir koma
 þar sem nú heiter *Prælaškrida*. þar fengu þeir *Þórarinn*
 tekit *Nagla*. (y) þvíat hann var nálíga sprunginn af næpi.
 enn þrælarnar hlupu þar fyrer ófan. oc fram af höfpanum
 oc tynduz. sem van var. því at höfþinn var sva hárr at
 (z) allt hefer bána þat er þar ferr ófan. Síðan fóru þeir
Þórarinn heim. (a) oc var *Geirríð* í dyrum. oc spyrr þá
 hve fariz hefer. *Þórarinn* kvad vísu.

(*) Varda ek mik. (b) þar er (c) myrdir

(d) Mordfár vega þordi.

(e) (Hlaut örn (f) af ná (g) neytá

(h) Nyum) kvenna fríu.

(i) Barka

(y) Þvíat hann var nálíga, *omiss.* 444.

(z) egi vatta hefir líf. Þat sem fir ófan fer. 445.

(a) oc er þeir koma til bæjarins var *Geirríðr* &c. 445.

(*) *Prioris partis ordo: Eg varda mik kvenna fríu, Þar er mordfár myrdir þordi vega.* Ubi nec minus arripeſt leſtio myrði, ubi ex aliquot codicibus leſtione frá laud illibenter facereum frá, ut ſenſus ſit: ubi ad eadem celer pugnatores cedere auſus, (ſc. ego) vel etiam: Þar er (ego) mordfár myrdir þordi vega, ubi ego ad pugnam celer præliari ſum auſus, qvòd de púſillanimitatis depulſo op-probrio altero plenius. Nihilò tamen minus ait vir tranquillus & modeſtus ſe de hoc (aut ejusmodi factis) qvamvis alii pugnas laudent, non ſæpe gloriari.

(b) því. K.

nissent, eum præterito septo Bulandshöfdum tendere, compe-^{A. D.}
riunt. Hic duobus Thorarini mancipiis oves e monte pellentibus, ⁹⁸¹
obvius, conventum, militumque quod fuisset discrimen narrat.
Thorarinum cum suis cecidisse pro certo se habere dictitans. Quæ
dum colloquuntur, viros per pratum villæ cultum domo equitare
conspiciunt. Thorarinus tunc cum suis, equos cepit concitare
animo servandi Naglium ne in mare, vel de rupibus se præcipita-
ret. Ille vero nec non mancipia, ubi viros quam velocissime equi-
tare conspiciunt, Thorbiörnem ire rati, iterato cursu ad mon-
tem singuli tendunt, nec prius desistunt quam ad ruinam mon-
tis hodie vulgo Thrælaškridam pervenerunt. Hic Thorarinus
Naglium, siquidem (65) præ fatigatione fere defecerat, prehendere
potuit. Mancipia supra illos currentia de monte se præcipita-
runt, ut par erat, perditæ: tantæ nimirum mons est altitudi-
nis (66), ut quicquid ibi deruit, necem subeat. Quibus gestis
Thorarinus cum suis domum rediit (67). Geirrida in ostio consti-
tuta, quid evenisset, interrogavit, cui Thorarinus isthoc carmine
respondit.

*A me depuli, ubi homicida pugnator
Paucorum occisor pugnare non dubitabat,
(Contigit aquilæ cadavere pasci
Recenti) muliebre exprobrationem*

Non

(c) myrder. M. myrði. Mbr. myrdan. F. L. K. N. O. P. myrdar. J.

(d) myrðfár. M. mordfár. J. mordfárs. Mbr. D. L. O. mordfrá. F. K. N. P.

(e) hlýtr. F. K. N. P.

(f) ad. J.

(g) nyta. E. nióta. N.

(h) frylum. P. frylun. D. E. K. L. O. neitt feigeg húsfreyiu. J.

(65) præ — defecerat, omitt. 444.

(66) ut nihil omnino vitam retineat, quod inde decedit. 445.

(67) Ut vero ædes adeunt, stetit in ostio Geirrida. 45.

A. D.
981

- (i) Barka ek (k) vægd at vigi
 (l) Valnadsr (m) í styr (n) þadra:
 (o) Mæli ek (p) hól fyrir (q) hæli
 (r) Hialldrs (s) gods (t) af því fialldan.
Geirrídr svarar. segi þer víg Þóríarnar. Þórárinu

kvad.

- (*) (u) Knátti hiör (x) und hetti
 (y) (Hne flód (**)) (z) bróðar móða
 (***) (a) Reik (b) um foknar (c) fæki
 (d) Slidr beitr stadar (e) leita.

Blóð

(i) huatka. M. barkat. Mbr. F. N. harka. D. varkat. E. Brád gaf ek varg at veidt. K. P.

(k) vægðj. M. vægða. L. (l) volnar í styr folna. K. valnadar. P. J. L. M.

(m) of. N. (n) hraðan. J. (o) inállta. J. omíffo ek.

(p) óhol. E. hljóð fyrri fljóðj. Mbr.

(q) heliu. K. hel. F. N. P. Hóls. L. O. Hvol. M. (r) hialldr. D. M.

(s) gods, omitt. M. (t) fyrri bárdskialdar. J. um þat. Mbr. P. af þer. M.

(*) Prioris partis ordo: *Hiör, slídrbeitr - beitr - beit* (epexeg.)

Knátti leita Stadar und Hetti.

Flód bráðar móða sue um reik

Sóknar Seki.

Eg flói, effluo, unde partic. flóðar.

(u) Kancu hiör vid hnotum

reik yard rokna fæki

hród ad bragar móða

ryds leitiz stadar leita. M. Qvatti. D.

(x) í hofði. Mbr. E. F. N. P. und heiti. L.

(y) huelf ad. D. hre flód bráðar. F. N.

(**) *Brád, á bráðar*, celer, vel quod ad pñstum aves & feræ accelerent, vel quod pñstenti tantum tempori (*I brád*) inserviant penum non habentibus; unde & Lat. *pñda* haud immerito ductum videri potest. Consentit autem hic cum Codd. F. & N. meum exemplar, inferioris licet notæ. Poterat & dici *brandar*, gladii. Ex *Hne* autem, (quod & *Hneig*, & multis hodie (occident.) *Hneig*) factum pñdictorum Codd. *Hre*, & aliorum *bræ*. De quibus tamen mox plura.

(z) veidar, móða. P.

(***) *Reik* f. g. caput l. potius capillitium. Girdir þembir gula reik; & speciatim ejus medietas antrosum & retrorsum spectata: Ol. S. Tr. lib. 1. p. 207. *Hárid* öðrumeginn reikar. Nec minus forte *reik móða* errans flumen, quod tam vacil-

late

Non peperci in pugna

Gladio, in pugna (inquam) illic:

Loqvor laudem (glorior) coram laudatore

Odini ob id (de eo) raro.

Adbæc Geirrida. Num quid, ait, cædem Thorbiörn's narratis. Ex Thorarinus carmen reposuit.

Contigit gladio sub cucullo

(Decidit effusum prædæ flumen

Per caput causæ persecutoris)

Acutus vagina (ante) conditus locum quærere.

Manavit

lare quam errare significat, a verbo ad reika: & tum *sæki* est accusativus, cum substantivo accepto *reik*, sit dativus. Sed nec male legitur: *Hræslóð bráðar móða rann um söknað sæki*, ubi tam epexegeti, quam adjectivi cum substantivo convenientiæ locus, & in vocibus *söknað* (F. & *sakar*) *sæki* assonantia metrica. Uti nec male: *Hne slóð - rann um söknað sæki* fluxit per crudum l. cælum - - : *bráan*. Sic in epistola Alexandri ad Aristotelem: *lífsu með rán síska oc vatn*, pisces crudo (non cocto) visitabant. *Krákumál: glundí geir við Hamdis grán (gráan) sérk, bliku merki*. Nec non & hoc modo: *Bráðar móða Hræslóð rann um söknað sæki*, l. *Bráðar móða slóð Hne um reik söknað sæki*; ut *bráðar móði* hic sit corvus (*borginn móði*, forte ex *morginn móði, ár sloginn*) & ejus *slóð* (flumen) sanguis. Sed de hac parte hætenus, cum & alteram tentare libeat non minus perplexam. Tolerabilis forte hic versio jam paulo ante tentata: sed elegantius adhuc, & magis ex veterum gustu cecinisse potest, vix est quod dubitem. Parenthesis igitur, simplex, si non gemina hic forte constituenda h. m. *Blóð fell, er várd vadi (vadi) vigrialldr nær skjallði* (l. *skaldi*) (*þá var Demisfalar dóma dreyvasfullr um eyru, sc. Þórbirn*). Et ita quidem, si lectio *er* lineæ 5tæ retineatur; sin vero lectio *enn* admittatur, erit altera parenthesis l. parenthesis eos pars: (*enn var vadi vigrialldr nær skjallði*); pulchre sane, sed difficili cum verborum, si nihil immutetur, in utroque membro consensu:

(a) rann. F. Rann. E. reck. D. L. O. ran. P.

(b) af. F. N. varm. O.

(c) seggi. Mbr. F. N. P.

(d) slydr. F. N. slidrbeiter. E. slidrbeit. Mbr. F. slidbeitar. D.

(e) leitar. D.

A. D.
981

Blód fell er (f) (enn) vard vödi.
 (*) (g) Vigtiálldr nærr (h) skialldi.
 (**) Þá var (i) dæmifalar dóma
 Dreyrafullr um eyru.

Tekit hefer þá bryningin lagði *Geirríðr*. oc gángit inn. oc bindit lár yðar. oc sva var giört. Nú er at segja frá *Oddi Kautlusfyni*. hann fór þar til er hann kom til *Fróðlár*. oc lagði þar típindin. lét *Þúrid* húsfreyia safna þá mönnum. oc fara efter líkunum. enn flytia heim lára menn. Þórbjórn var í haug lagðr. enn *Hallsteinn* son hans var græddr. Þórir af *Arnarvoli* var oc græddr. oc geck vid trefót sípan. því var hann kalladr Þórir *Vidleggr*. Hann átti

(f) enn var vödi. A. C. Q.

(*) *Vigtiálldr* dici potest corvus, ut *Gunnar Haukr* in carmine Hromundi Claudi. *Tiálldr* est avicula littoralis, quibusdam sturnus, forte & hamatopus. *Vigtiálldr* vard vödi (3: vadandi, út kaupi, fali, lyrtip) nær skialldi, 3: vadavit corvus (sangvinem) prope poëtam, ubi se ipsum intelligit poëta, ut Grettir Asm. F. *Hellðr kom a berðar Skialldi*, & *Hallfredus*: völdit bugnadiz Skialldi. Item: *Vard vigtiálldr vödi*, 3: vadall, vadill, vadatio, fluentum nec non vödi, idem quod vad n. g. aliis vada, f. g. idem, 3: confusus, qualis holecum, batænarum, phocarum &c. *Tiálldr*, *tiálldr*, *tiálldrs* Genit. ut *Tiállðr's bolmi* in sinu *Breidaförð*: sic *Balldr* Gen. *Balldr's* &c. Meum Ex. habet vatz *tiállda* ðyr, unde aliquando lectum fuisse puto *Valtiálldr* vel *vatz tiálldrs*, eodem sensu. Hæc cum se satis mihi probare non possint, nova quærenda videtur via, pro *vigtiálldr* *vigballðr* ponendo. *Vigballðr* recte dicitur vir, ut *márrunnr* & similia; quo assumpto, hunc ordinem sensumque elicio: *blód fell, er vard vödi, um vigballðrs eyru*: vel — *fell (enn vödi vard) um vigballðrs eyru*. Cecidit sanguis, ingruente periculo, (ingruerat autem periculum) per aures viri, 3: *Þorbjórn. nær Skialldi*, ut modo dictum. Me nimirum autore, ut Grettir: *var ek vid vidreignar þeirra*, non procul aberam cet. & *Viga-Grumus*: vark at þar. Potuit & dici *vigballðr*.

*Manavit sanguis, incidente periculo,
Corvus clypeo assedit*

A. D.
981

*Tunc erat prætorium judiciale (caput viri modo judicium
Sanguine plenum per aures. exercentis)*

*Habuerit itaque inquit Geirrida effectum verba incitatoria,
jubetque illos ingredi, vulneraque religare; id quod fecerunt.
Jam de Oddo Katlaesonio narrandum. Is Frodåamusque profectus
eventum narrat, quod cum audiret mater familiaris Thurida,
collectis viris cadavera sauciosque domum deportandos curavit.
Thorbiörn tumultu conditus, filius autem Hallsteinn sanatus est,
nec non Thorér ab Arnarhvolu, qui ligneo postmodum pede in-
cesfit, nomen inde (lignicruris) Vidleggi nactus. Duxit ille so-*

I 2

ciam

(g) vigtiáldar. Mbr. vigtiálldadar. F. N. P. vigtiálldar. L. O.

(h) skjalldi. M.

(**) Tandem: Þá var dæmifalr dóma dreyrafullr. Vestram fidem Musæ! Hic mihi cum voce *Salr* nihil esse volò negotii, sed ex vocabulo *Salr* facio *Svalr*, hirundo mas; vel panno remotius *Svamr*, cygnus, v: corvus, cum commoda adjectione. *Dæmi-Svanr*, (i. *Svalr*) poterit esse avis judiciorum (perversorum) judex, vindex, ultrix; paulo nimirum ante a viris, qui ceciderunt, pravum institutum judicium. *Dómr* m. g. est judicium, unde genit. plur. *dóma*. Nec male dixisse potestam puto, si per *þó dóma* judices senserit, ut fuerit nomen sing. *dómi* judex, ut modo *vadi* &c. Et jam iterum veram fidem, Antiquarii! Nova quidem hæc & insolens corvi appellatio, sed tamen & historiæ conveniens, & prædicatum *vard dreyrafullr*, nec non parenthesis, postarum usui, ut & dictio nova, f. *nygiðrvingar*, de quibus *Skallda*: & obtinetur præterea hoc modo, & lectione *vigballdars* i. *vigballdar* genitivus substantivi cum altero (*eyru*) conjuncti. Lectio autem *dvalar*, nimis asperum delatiscismum invehens, ex *Svalr*, *Svanr* i. *Palr*, male lecto aut percepto, oriri potuit.

(i) dæmi dvalar domum dreiri. M. dæmíalar. O.

A. D. átti Þórgrímu Galdrakinn. þeirra syner voru þeir Örn oc
981 Valr. drengiliger menn.

XIX. Cap.

Eina nótt var Þórarinn heima í *Máfablíð*. enn um morguninn spyr *Audr Þórarinn* hvort ráð hann ætlar fyrir fer. villdom ver egi uthýsa þer seger hon. enn (k) hrædd er ek at her se fleyre fetter (l) dyradómarner í vetr. því at ek veit at *Snorri* godi mun ætla at mæla epter *Þórbiörn* mág sinn. þá kvad *Þórarinn*.

- (*) (m) Myndit (n) vitar (o) í vetri
- (p) Vekiandi (q) mik sekia
- (r) Þar á ek (s) lífhvörtud (t) leyfdan
- (u) Lögrans of þær (x) vanir)

Ef

(k) uggir mig. 442.

(l) dyræverdir. 124.

(68) suspicor. 442.

(69) plures ostiarii, male. 124.

(*) Est autem ordo, parenthesisibus omisiss: *Ei mundi vitar vekiandi sekia mik í vetri* (I sumri, Ash. prud. &c) *ef ek nada valföllins nús Afar hugins nyrbradi*, (sc. bómenn) *Vermundi. Valföllins nús brád est pestus s. præda stratorum cadaverum. Inde at bræda, pascere, & bradir, qvi pascit, præda largitor. Huginn corvus: áfar (Odini) huginn, qvot Odino sacer esset, pleon. Valföllins nús bradir qvi stratis cadaveribus pascit. nyrbradir, vel qvi aliis utilis est, l. corvo.*

(m) mundir. F. mundu. P. N. mundit. Mbr. E. V.

*ciam thori Thorgrimam Galldrakinnam, (malam venificam) ex A. D.
gva filios Örnem & Valum utrumque virum strenuum suscepit. 981*

Cap. XIX.

Noctem Thorarinus Mafahlidæ transegerat, ubi Auda Thorarinum, quo sibi consilio provisorus sit, mane interrogavit: nollemus quidem, inquit, has tibi ædes prohibere (68); veremur autem, ne (69) plura ad ostium nostrum hac hyeme judicia constituta fuerint. Scio nimirum Snorrone Pontificem de cæde affinis Thorbiörn's causam acturum. Adhæc Thorarinus sequenti metro respondit.

*Non hac hieme litis
Concitor me reum perageret
(Est mihi illic vitæ tutor laudatus
Instante actione injuriosa)*

I 3

Si

(n) vitud vetr. E.

(o) í vetr. M. D.

(p) vetiandi mik sekia. F. P. N. possæt & legi veliandi mik selia.

(q) mun. D.

(r) þvi. E. þat. P.

(s) lifhnótud. E. huotud. Mbr. lifhöddud. D. lifhuetr. P. N. lifhuðr — launa. F.

(t) leifðan. E. L.

(u) Lægra með — vanner. L. Lægrás af þer vaner. A. C. Q. Lát grauts von um káta. F. N. leusrans. D. lángeuz. Mbr. lægrams vaner. E. in margine. Lægrás. P.

(x) vamer. D. vamer. E.

A. D.
981

Ef ek (*) (y) nytbrædi (z) nædag

(a) Nás (b) valfallins áfar

Hugins (c) (lerumc nid nióta

(d) Nálgrundar) *Vermundi*.

Pá mælti *Geirríd*. þat er nú ráðligast at leita at
 slíkum teingþa mönnum sem *Vermundr* er edr *Arnkell*
 brópir minn. Þórarinn svarar. meiri van at hvarrtveggi þurfi
 ádr líkr þeim málom. enn þar manom ver þó fyrst á treysta
 er *Vermundr* er. Oc þann sama dag ripu þeir aller er at
 vígum höfpu verit inn um fiördu. oc kvamo í *Biarnarhöfn* um
 kveldit. oc gengu inn er menn voru komner í sæti (e). Enn
 er

(*) Nyr f. commodum, fruitio, fructus, a v. eg. nyr, fruor. Venit quidem hic in mentem, dici potuisse *nybrædi*, ut intelligeretur recens cadaver: Sed cum dariusculum videretur, omnium codicum literam D. extrudere, nec tamen ea commode satis retineri posse videretur, cognatam T. ejus loco assumi. Interim tamen & fatendum est, qd nid hic ab altero, *brædi*, separatim dativum esse posse a *nidr* m. filius cognatus, & ob affinitatem *Vermundum* ut cognatum spectari, h. m. Eg næda nid - - *Vermundi*. Nec displicet lectio *breda*, cum *brædi* & *brædr* idem facile esse possint. Et video hic, ut sæpius, meum exemplar, minus licet accuratum, cum Codd. F. N. consentire. *Bredr*, nomen servi in Volsf. Saga hinc duci potest, si placet. Nec male ex Codd. F. N. poster. parenth. h. m. *mættu* (l. *mættim*) nú nióta l. nú vid nióta *nálgrundar*, conveniret nunc nobis ob mulierem beneficium præstari.

Parentthesium autem hæc mihi ratio.

Ex lectionibus *Hæðráð*, *hnostráð*, *bvætar*, *bvætr*, *bvættud* facere visum unde illas ortas poterat existimari; quæ eadem ratione ex *lægráns* & similibus feci *lög-ráns*, cum *lög-rán* n. g. tam jus denegatum s. juris debiti denegationem, quam injuriam illatam significet. Hæc de *Vermundo* (proleptice) intelligere necesse erat, cum *Snorrri* plane diversa esset ratio, ultoris hostis instar metuendi. Huc pertinet Codd. F. & mei Exempl. *lauua*, s. *leyna* l. *blauuá*, refugii vel latibuli; quo refectum

*Si virum egregium convenire possem
 Strato cadavere Odini pascentem
 Avem (adesset propter mulierem (uxorem)
 Ejus cognato) Vermundum.*

A. D.
 981

*Tunc Geirrida; consultissimum ait, est, cognatorum,
 qui sunt Vermundus, aut frater meus Arnkell, opem implo-
 rare. Et ille, Verisimilius ait fore, ut utriusque auxilio indigeam
 antequam hæ causæ ad finem fuerint perductæ; primum tamen
 in Vermundo fidem locabimus. Eodem porro die singuli, qui cæ-
 dibus interfuerant, per interiora sinuum equis vecti, Biarnarhafnam
 vespere cum domestici sessilia occupant, pervenerunt (70). Ut
 vero*

respectu convenientissime legeretur: þann þef ek nisi forte placet: þar a eg lif þvar
 ego vitæ cupidus. Et præterea leifðan relictum, sc. mihi cf. Hypn. Ol. Synt. v.
 leifi, & ibid. lifi, a quo alterum ortum, ut sit, superesse facio. Gr. λειψω. Ex
 lectionibus Horud, Lagræs — gaus, grauf, græs, káta, colligo, de Snorrone
 dictum: þar (vel þann, vitar vekjanda) á ek lifþönd leyðan (vel leifðan) vitæ
 osorem celebrem, i. relictum, sc. Thorbiörno affini superstitem. Lagræs-græs-
 gaus von um káta, noxam intendentem, malum meditantem, occasionem no-
 cendi captantem, læta de spe, vel cum spe, quæ vel Snorronis i. Thorarini po-
 test intelligi. Posteriorem constituere necesse fuit, nullo aliter apparente ver-
 borum nexu; una cum substantivo commodè cum verbo nióta coherente.

(y) nidbrædi. A. C. Q. niddreda. F. N.

(z) næda. A. B. C. E. nædag. E.

(a) valfattins mer áfar. Mbr. nálfallders áfa. E. nárs velfallins fára. F. N. nás
 fallins. A. C. Q.

(b) álfaldrs. M.

(c) leitum. E. letum. A. C. Q. liótum vid. Mbr. metu vid nióta. F, N.

(d) nágrendar. F. P. nágrundar. A. C. Q. nástunda. Mbr.

(e) oc rymdi þegar sundvegir fyrir Þórarni, add. 445. 46. 124.

(70) sedem supremam Thorarino paravit statim herus. 445. &c.

A. D. er þeir höfðu níðr sezt. þá spurði *Vermundr* típinda. Þó.
981 *ravinn* kvad.

- (f) Skal ek (g) þrymvidum (h) premia
(Þegi (i) herr meðan ek (*) segja.
(k) Van er (**) ífárns áfúm
Örleiks) frá því giörla.
(**) Hve (l) hialldvidir helldu
(m) Halldendr vit mik (n) skialldi
Rodin fá ek (o) hrundar handar
(p) Hring reyrlagin dreyra.

Hvat er þar frá at segja mágr feger *Vermundr*.
Þórarinn kvad.

- (q) Sóttu heim (r) þeir er hættu
(s) Hiörnirdir mik fiörvi:
Gnyliómi (t) beit geymi
Geira stígs at vígi.

Sva

(f) *Hæc stropba in Membr. item. F. N. P. desideratur.*

(g) Þryskydum þilia. M. Þryskidum. C. Q. Þrikvidum. D.

(h) þenna. A. C. Q.

(i) hvörr. D. (*) segi. E. M. L.

(k) vó ífári faum, faurleik frá því giörla. E. M. vann ei ífárs. L.

(**) *Ifarn ferrum, ex arn fornax, & is glaciers, inverso ordine compositi ut videtur, & inde facile contractum Iarn, idem. Ejus ás, vir.*

Disimilis quidem, nec tamen inconcinua, lectio:

Vó í fári fæum

Noxam in vulnere vidimus

Lauks - logs - leikað.

Gladii, præli.

(**) *Hve hialldarvidir — Skiallda. Omnino hic legendum puto Haldur, &c. Ær, gloriosi sunt contra me, de me, vel, ut narrat historia. Haldur um &c. Hialldar-vidir*

*vero sedes petierunt, Vermundo, quid novi referrent, interroganti A. D.
Thorarinus carmine respondit.* 98r

Ego viris

(Taceant omnes, me narrante:

Spes est, viris

Alacritatis accurate narrabo,

Quomodo viri tenuerint

Contra me clypeum:

Rubefactum vidi mulieris manulem

Annulum arundinis instar.

*Ad quæ Vermundus: quid de iis referendum est affinis,
Et Thorarinus carmen fudit.*

Inviferunt me,

Qui vitæ non timuerunt:

Gladius secuit

Virum in pugna.

Ita

*vidir & Skiallda fallendur, unum idemque, pleonasmus. Item: Eg Sá reyrlögin
Bring roðin brundar bandar dreyra. Item: reyrligr bringr vel dreyri, quod
arundinum quædam perpulchre rubeant.*

(l) hialdr. L. hialldr vider. A. C. Q. hialdvidr hieldi. M.

(m) hallendr. M.

(n) skiallda. E. M.

(o) hie — hreandr. M. hauda. J.

(p) bringreir lögum. D. hringreir lögðum. M. hnigreier lögum. E. hniglög-
um. L. hingreyr lögum. A.

(q) ebeft hæc strophia ab. E. M. (r) þar. L.

(s) Hiörvirdir. A. C. Q. Hiörnirdir. D. Hiörvik þat er mann. Mbr. Hiörvidar. P.

(t) þeyt. P.

A. D.
981

Sva gerdu ver sverda
Sókn nidiungar (u) pridiu.
(x) Sleikia líknar læki
Loftugir fá kosti.

Gudny fýster hans nam stapar á gólfinu oc mælti.
hefer þú nockot varit þik nú fryiu ordinu þeirra út par.
Þórarinn kvad.

Urdu ver at veria
(y) (Var (z) ár (a) drifin fára.
Hrafn (b) naut (c) hræva gefnar)
Hialldr-skyia mik (d) fryu.
Þá er vit (e) hialm á hólmi
(f) hrein (g) mistfödr sveini.
Þaut andvaka unda.
(h) Unnz. benlækir runnu.

Vermundr mælti. brátt piki mer sem þid hafit vid
átz. Þórarinn kvad.

Knáttu (i) hialmi hættar
Hialldrs á minum skialldi

Prudar

(u) pridiu. F. N. P.

(x) stikadi ok. P. N. P. sló svo — leiki. Mbr. N. P. sleri þá. D. sleitka. A.
C. Q. sleikia lyknar laki, Loftuger. L.

(y) vard ör. Mbr. vara. v. varo. N. drifins.

(z) ad. L. O.

(a) drifins. N.

(b) nam. P.

(c) hræfar. L. O.

*Ita instituimus gladiatorum
Impetum viri tertium,
Ut lambendi sanguinem
Appetentibus sit facultas.*

*Soror ejus Gudnia in pavimento subsistens, numquid,
inquit, verba lacesfibunda illorum in tractu isto exteriori amoliti
estis. Ad quæ Thorarinus carmen retulit.*

*Neceffe erat nobis depellere
(Aspergebatur gladius
Fruebatur corvus cadaveris dono)
Bellicam a me timiditatem:
Cum ad galeam viri in pugna
Sonaret gladius:
Cum flatu insonuit sanguis,
Donec fluerent sanguinis rivi.*

*Tunc Vermundus, manifestum, ait, mihi videtur, ne-
gotium vobis intercesfisse. Ille vero.*

*Potuerunt casfidi periculofæ,
Inter præliandum ad meum clypeum*

K 2

Præ.

(d) friun. D. skyu — frya. P.

(e) hialms. Mbr.

(f) hvirnes v. hreinnnes hreines. Mbr. P. hreinni. F. N. faudr. F. N. P. Hrein
míns födr sueini. A. C. Q.

(g) Mistfiödr inventio est Dni. G. Pauli.

(h) unnr. A. C. Q. unnar. Mbr. unnz. F. N. O. P.

(i) holdar hættir, hialfda hættir. D.

A. D.

981

Prúdar vangs hins þunga

(*) (k) Þings spámeyiar syngva.

Þá er biúgrödull bógar

Baugr (l) fór ódaldraugi

(Giöll óx vopns á völlum)

Vard blóddrifinn Fróðá.

*Vermundr mælti. hvort vissu þeir nú hvort þú
vart karlmadr edr kona. Þórarinn kvad.*

(m) Reka þottumzst ek rakna

(n) Remmiskóds vid moda

(o) Kunnskáka fva kennir

(p) Klámord af mer borda.

(**) (q) Hrakti ek Hildar gorna

(r) Rafn sleit af ná beitu

(s) Sigds vid fyna (t) leiku.

(u) Sælingr (x) um (y) er mælit.

Epter

Prioris partis hic est ordo:

(*) *Hialmi settar bialldrs spámeyar hins þunga þrúdar vangs þings knúttu syngva á mi-
num Skialldi. Hialldrs spámeyiar, arina, gladii, potisfinum-h. l. galeæ, præ sa-
gittis hastisque, noxii. Spá vaticinium f. g. spámey, virgo vstes almdrófir þutu.
Hallgr. faldarhatti, spá hic generaliter f. per Synecd. sp. primo libere pro qvoti-
bet sono, & inde speciatiim de armorum strepitu. Egill in Höfudl. málmbriðar
spá. Pulchra autem admodum hæc est viri fortis, & moderatissimi animi, alle-
goria; indignissime ad injuriæ depulsiionem provocari. Posterior pars: Þá er
Fróðá bógar biugrödull baugr vard blóddrifinn for ódaldraugi.*

(k) þegns spá meiar signa singia. D.

(l) fyri. D.

(m) deest in. Mbr. F. N. L. Q. P.

(n) remmi skióds. A. C. Q. remmi skóds. D. reini skióds. E.

*Præliaris gravis fori
Vocales nymphæ canere,
Cum chlypeus convexus
Ante virum
(Crevit in campis armorum sonitus)
Sanguine aspergeretur.*

*Vermundus iterum: utrum, ait, te mulierem an virum
esse jam demum experti sunt. Tunc ille carmen protulit.*

*Videbar mihi depellere
Militari animo (irato gladio)
Ita vir
Contumeliam a me:
Exagitavi (fugavi) viros,
Corvus de cadavere frustulum decerpfit
In manifesto gladiatorum ludo,
De quo viro præclaro sermo.*

K 3

Retulit

(o) kvennasta — kæner. E. kvennasta kreifti. M.

(p) klámorda. E. M.

Prioris partis ordinem constituo:

(**) Forte &: *Hvatta ek H. G. Excitavi ad prælium viros. Ek Rakna bords kunnfaka kennir þóætunz svo af mer reka klámord vid remmi/kóds máða, l. móði.*

(q) hrakta. M. huatki er — gauta. E.

(r) þeim reitu. D.

(s) slíks suik. M.

(t) laki. D.

(u) snælingr. E.

(x) er. M.

(y) þat. A. C. Q.

A. D. Eptær þat seger Þórarinn típindin. þá spurði Ver-
 98† mundr. hví fórtu þá eptær þeim. þótti þer ei ætíð at vordit
 hitt fyrri sinn. Þórarinn kvad.

- (z) Kvediu nam (a) Hropts at (b) heiptum
 (c) Hyrskerdir (d) var verda
 (Kunna ek ádr (e) fyrir (*) (f) Audi
 (***) (g) Ylgs teiti (h) fva leita)
 (i) Er (k) lautvidir letu
 (l) Læ-kendir. þeir er skil flækia.
 (m) (Eggium (n) hófs) (o) at ek höggva
 (p) Hlín gudvefiar (q) mina.

Varkunn var þat seger *Vermundr* at þú stæpiz þat
 egi. enn hvorsu gáfuz þer þeir útlendzku menn. Þóra-
 rinn kvad.

(r) Nág-

- (z) kuedit man. A. C. Q. qvediu nam. E.
 (a) hrópt. F. N. Mbr. hróps. D. E. L. P.
 (b) heiptar. Mbr.
 (c) hirskerdir. D. E. O. skerdra. M.
 (d) vil. Mbr. mun. D. mem. M. mer. C. L. M. var *inventio Domini Pauli*.
 (e) stírtinnan. M.
 (*) Audi substituere non dubitavi: nisi forte *audar* pro *eyiu*, optimum nomen foe-
 minz.
 (f) eyiu. Mbr. einni. A. C. Q. enni. F. N. Audi: *inventio Domini Pauli*.
 (***) Ylg teiti, l. Ylg aut Ylgjar teiti, est cadaver, ex quo factum Ylggreit quod ula-
 læ (s: corvi) lætinam sonat, non omnino male, ut ut minus usitata antonomasia.
 Ylgz teiti vel beita, quod habet Landnám p. 84. minus probatur; quamvis
 enim gladius non incommode dici possit *Odini læitia*, minus tamen id ex usu,
 nec admodum quadrat adjectivum *einni*; uti nec nomen loci *enni*, qui inde pro-
 cul, nec alius sane ibi locus editus: unde pro his, ad ductum historiæ.
 (g) yggl. A. C. ygs. Mbr. iggs. E. yggrs. F. ygurz. P. fladreiti þar leita. M.

*Retulit postea, quæ evenerant, Thorarinus; Vermundo- A. D.
que, cur eos infecutus fuisset, & nonne primo sat gestum esse 981
putasset? Interroganti, sequenti carmine respondit.*

Salutationem ab irato

Sensit vir

(Novi ante pro Auda

Ita alces lætitiæ quærere)

Cum viri dictarent

Maligni, verum obvolventes,

(Fusse sum hortatus) quod ceciderim

Mulierem (uxorem) meam.

*Tunc Vermundus. Ignoscendum, ait, si id non tole-
res: at quomodo exteri tibi se probarunt. Adhæc Thorarinus
sequens carmen fudit.*

Avibus

(h) sár leita. L. O.

(**) Secundam lectionem plane diversam, quam habet Landnáma, absolvit (modò jam indicato) suum sensum prius hemistichium in v. *beita* vel *leita*, sine parenthesis; & tum posterior pars fuerit: *Ek eggjumz hæfs, ef Hialldr-kvár* (potius *knáir*) *kennir* (kenna mer (þá) Hialldr byr sennu, at ek hoggva minn guðvesfiar blin. Juste f. ad justam ultionem incitor. Et sane in Eyrbyggja malim eggjumz quam eggjum.

(i) ei. P. enn. L.

(k) lautuidr. L. lntverdir. F. N. hlut var losða láta. M.

(l) lækendr. A. C. Q. lækendir *invent. Domini Pauli*

(m) eggjum hreif. M. eggju hróps. F. N. P. eyju horns. Membr.

(n) hæfs. E.

(o) ek hoggva. E. F. N. P.

(p) hlýr giðrvesfiar. O. hlýn guðvesfi minn. M. blinn. E.

(q) myre. L. minn. Mbr.

A. D.
981(r) Nágöglum feck *Nagli*

(s) Nest dálíga flestum.

(t) Kaf-sunnú (u) reed kennir

Klöckr (x) á fíall at stöckva.

Helldr geck (y) híalmi falldinn

Hialdrs at (z) vopna galldri

(a) Þyrði eflr um allder

(b) *Alfgeir* (c) af hvöt meiri.Bar *Nagli* lík enn allvel. qvad *Vermundr*. Þóra-
inn kvad.

Grátandi (d) rann (e) gætir

Geira stígs frá vígi.

(f) Þar varat (g) grímu (h) geymi

Gód (i) vaan (*) fridar (k) haanum (l).

Sva at (m) menfkerdir (n) myndi

(o) Mein skiliandi vilia

(Hugdi

(r) nágönglum. G. H. noggöglum. Mbr. nog afraun. F. N. afraun. P.

(s) næft dálígum. Mbr. G. H. dálíga. D. F. N. E. nálíga. E. L. O.

(t) kaffinnu. D. kappfunnu. Mbr. kappmönnum. E. L. O. kappfuinnr. F. N. P. kappfuinnu. G. H.

(u) feck. Mbr. H.

(x) í. F. N. P.

(y) hrammi. G. H.

(z) í vokna. G.

(a) þordi. (F. N. P.) heldr. Mbr. þurdu ellds. E. L. O. þordi helldst um alldrei.
oc *Alfgeir* um hraustleika. G. H.(b) *Alfeir*. F. N.(c) um huor. F. N. P. at huot þeirri. Mbr. *Alfgyr* — meyrí. L.

(d) red. A. C. Q. rann. Mbr. F. N. H. J. K.

(e) geitir. P.

(f) þá var eigi. (Mbr.) á. F. N. P.

(g) grydar. E. L. O.

Avibus carnivoris præbuit Naglius

Eſcam parce plurimis,

Cognitor auri (vir)

Timidus in montem aufugit.

Magis procesſit galea teſtus

In prælio

Audacia fultus per viros

Alſgeir majore cum alacritate.

Nonne, ait Vermundus, maſcule ſe geſſit Naglius.

• Reſpondit ille

Flens aufugit

Ex pugna vir,

Ibi non erat viro

Bona ſpes pacis, (nimirum) illi;

Adeo ut vir

Malum animadvertens vellet

(Medi-

(h) geimu. F. N. P.

(i) vane. E. O. L.

(*) *Fridar banum*, pacis illi, pleon. vel *Haanum*, pace privato, quali modo *Há* (cordum) campo demetitur. *vanum* carenti. Et poſſunt bene hi duo verſus, *Þar - - - banum*, parentheſi includi. Pro *fridar* habet meum Ex. *ſlgdar*, & *þá* pro *þar*, unde forte lectum aliqando: *Þá var at grímu geymi góð van ſlgdar at banum*, tum mihi in illo non bona erat ſpes auxilii. Et forte *gríma* l. *grímar geymi*, galeæ l. galearum cuſtodi. Ex *munſkyndir* & *mannſkiudar* (mei ex.) quod ſenſu caret, *menſkerdir* facere non abſurdum videbatur. Sed & *merſkyndir* l. *merſkynda* (meliore metri ſono) eqvam, cui inſideat, concitantem ſignare valet, quæ cum hic nulla eſſet, pro perinde feſtinanter accipi potetit. *myndi*, mundi, indiſſ.

(k) hámuun. L.

(l) pro his quatuor verſibus. G. H. ſubſtituunt. hugdi bradr á bleidi birſtirð á ſiá hlaupa. reliqua ignorant.

(m) *munſkyndir*. Mbr. *meinſkyndir*. E. O. L. *merſkindann*. D. *munſkyrdir*. F. N. P. *menſkerdir*, *inventio Domini* Pauli.

(n) mundi. F. N. P.

(o) meun. F. N. P. mein. D. men. A. C. Q.

A. D.
981(Hugdi biodr á bleydi
Bístaups) á síá hlaupa.

Oc er Þórarinn hafði verit um nótt í *Biarnarböfn*.
pá mælti *Vermundr*. egi mun þer mer pickia fara niðr
mannliga mágr um lípveizlona við þik. ek þer ekki traust á
at taka við yðr svo at egi gáangi fleiri menn í þetta vand-
ræði. oc manom ver ríða inn í dag á *Bólstað*. oc finna
Arnkell frænda þinn. oc vita hvat hann vill veita of. því at
mer syniz *Snorri* goði þúngi í eptermálinu. þer skulut ráða
feger *Þórarinn*. oc er þeir voru á leið komner. mælti
Þórarinn.

(*) Muna (p) muno (q) ver at vorum

Vermundr gladir stundum.

Audar (r) þolls ádr öllum

(s) Audvarpadar dauda.

(**) Nú (t) síám hitt. at (u) hlægi

(x) Hörgerdar mun verða

(y) (Leitt

(*) *Muno*, *mund*, omíss. *mund*. *mund*. ex *munr*, alicubi scripto, ortum, quo sensu dictum fuerit, þá *munr* *muna*, at *ver vorum* cet. Omíssio autem talis: *munu* (*muno*) *munum* *ver at vorum*, meminimus nos fuisse. *Vermundr* Nominat I. Vocat. indifferenter.

Meum ex. (cum F. N. P. ut sæpius)

audar þollar ádr

viri (nos) antequam

öllum nauðvargar dauda

necessariam procuravimus mortem, quasi

*nauðgeria. vorkum var þer á,*paulo ante. Forte & *nauðvalldar*, 3:viri mala inferentis: cum quo & conjungi potest *þollar* in genit. sing.(p) *mund*. L. *munu*. D. omitt. N.

(q) þer at huorum. Mbr. hitt at huoru. F. P: N.

(r) þollr. Mbr. þolls-öllum. D. þollr ádr. F. N. P.

(s) *audvarpadar*. L. Mbr. *andvarpader*. D. *aullum nauð vardar dauda*. F. N. P.

(Meditabatur timiditatem
Vir) in mare prorueret.

A. D.
981

Et Thorarinus eam Biarnarhafnæ noctem cum trans-
egisset, Vermundus eum his affatur. Non, inquit, in ferendis
tibi auxiliis magnificus videbor. Vos enim, hospites excipere
non justineo, ne causæ adeo difficili plures implicentur; unde
situm ad interiora sinus Bolstadum bodie equitabimus, cognatun-
que tuum Arnkillum convenientes, quid ille nobis auxilii la-
turus sit audiemus; Snorronem enim Pontificem in agenda cæ-
dis causa fore gravem auguror. Hoc in vestro erit arbitrio, re-
gesit Thorarinus, & cum viam ingresşi essent, isthoc carmen
protulit.

Reminisci possumus nos fuisse
Vermunde! bilares interdum,
Ante quam viri procaravimus
Liberalis mortem.
Nunc id videmus, quod lætitiæ
Mulieri (viduæ) erit

L 2

(Ma-

(**) Nā sīamz l. sīamz bitt, ac (vid l. ver) munum fyrir þráðum þegni verða Hörgerdar (quem casum habet M. Ex.) hlægi. Nunc id nos sollicitos habet, quod auctore l. persequente viro strenuo & callido futuri simus Thorbiorni viduæ irri-
fioni, quæ ex ultione gaudium percipiet. Cætera in parenthesi, ubi & poetam cecinisse puto: *Leid erumk randa raudra* (quod vult metrum) *regn*, in plur. inimicæ l. parum gratæ mihi (viro mansueto) sunt pugnæ. cf. Nialu pag. 85. Nā sīamz (l. sīamz) nunc de eo dispicimus, id nobis curæ, quod priori opponitur lætitiæ. Hlægia. Meum: Hlæ, quod secutus sum, quemadmodum dicitur *ablaei & hlæilegt*, arblægislegt. Placet quòque lectio *munum* h. m.

(t) sīamst. F. N. P. sīamz. Mbr.

(u) hlægia. Mbr. F. N. P. hlæupa Cod. Resen. hlægi inventio Domini Pauli.

(x) horgerdz. Q. horgerdz. D. F. N. P. L. Mbr.

A. D.
981.(y) (Leitt erumk) raudra randa
Regn fyri prúðum pegni.

Þessu veik hann til *Snorra* goda. Þeir *Vermundr*
oc *Þórarinn* ridu inn á *Bólstað*. oc fagnadi *Arnkell* þeim
vel. oc spyrr at típindum. *Þórarinn* kvad.

Var til (z) hreggs at hyggia

(a) Hraevins (hrafsvins) á bæ mínum.

(*) (b) Þurdi (c) elldr um alldir

(d) Uggliqr munins tuggu.

(**) (e) Þá er á firða fúndi

(f) Frán víkinga manna

(g) Lind beit (h) lögdís kindar

Lidu (i) högna vo (k) gögnum.

Arnkell spyrr epter atburðum um tíðinde þau er *Þórarinn* sagði. oc er hann hafði frásagt sem var. þá mælti
Arnkell. reidz hefer þú nú frendi sva högværr sem þú ert.
Þórarinn kvad.

Heru

(y) sátt er um rauda randa. F. N. P.

(z) hreggs. F. N. P. Mbr.

(a) hrafsvins. Cod. Refen. hrævíns. Q. hrafsvins. L.

(*) *Þurdi*, præ. a v. eg þyr, circumagor, a þvora, þyrill, instrumentum circumagi
solutum, forma eadem qva *spyr*, *spurdi*, *myr*, *murdi*, *eyd*, *fyd* &c. Vulgo dici-
tur ad þýrla & þýrlaz, eadem significatione. *Muninn*, corvus: ejus *tugga* (man-
sum) cadaver: ejus *elldr*, gladius. Sic Str. XII. *Þurdi elldr um allðir*, elliptice
& in parenthesi *uglige*, formidolose: *ugglaust*, intrepide, indubie.

(b) þurdi. F. N. P.

(c) helldr. Mbr.

(d) uggligt minnes. D. ugglaust munni. F. N. P.

(Malum) rubrorum clypeorum
 Pluvia, auctore viro ornato.

A. D.
 981

Hocque in Snorronem Pontificem direxit. Ille deinde Vermundusque Bostadum equitarunt, ab Arnkillo humaniter excepti, cui, quid referant, interroganti? Thorarinus carmine respondit.

Meditanda erat (instabat) procella
 Sangvinis domi meæ:
 Grassabatur per viros
 Gladius metuendus,
 Cum in virorum conventu
 Politus, virum violentorum,
 Gladius morderet
 Artus lorice testos.

Arnkillus porro, circumstantias rerum, quas Thorarinus exposuerat percontatus & ubi singula recensita erant: nunc, ait, quam modestus es cognate, iratus fuisti. Adhæc ille carmen reposuit.

L 3

Dix-

Posterioris partis ordo est:

(**) Þá er frá logdis (l. laugdis) kindar lind bei á firða fundi vikinga-manna lidu gögn-um Hogná. vo, vod, ve, vestem, tutamen. Logdir & laugdir, gladius: logdis kind, idem. Lind, tilia, cujus lignum pro manubrio, quod & hic pro toto. Vikinga menn, homines violenti, a vikingmadr, sicuti dicitur Konungmadr, Jarlmadr, Prestmadr, Gögnum pro gegnum, obvia etiam extra metrum antisthefi.

(e) þar er. Mbr.

(f) frá vikinga manna. F. N. P.

(g) lind — kvidar. L.

(h) laugdis. Mbr.

(i) augna. Mbr.

(k) gegnum. Mbr.

A. D.
981

Hetu hirti-niotar

(*) Haukanefs (til þessa

Heptandi (l) var ek heiptar)

(m) Hóglifan mik drifu.

Opt kemr (**) (n) álnar (o) leiptra

(***) (p) Æfi-fús ur dúfi.

Nú (q) Kná (r) iörd til orða

(***) (s) Ædi-regn at (t) fregna.

Vera kann þat seger *Arnkell*. enn þat vil ek vit
 pik mæla Þórarinn frændi at þú ver með mer þar til er
 líkr þessum málum á nockurn hátt. Enn þó at ek giöriz
 for miðe giörkiólfr í þessu bopi. þá vil ek þat vid pik mæla
Vermundr at þú ser egi vidskilipr mál þessi. þó at ek taki
 vid Þórarini. Skylt er þat seger *Vermundr* at ek veiti Þó-
 rarni þat er ek má. egi at síðr þótt þú ser (u) fyrermadr
 at lidveitzlu vid hann. þá mælti *Arnkell*. þat er mitt ráð
 at ver (x) sitim her í vetr aller saman samynis vid *Snorra*
 goda.

(*) *Hauka nes*, manus: ejus *drifa* (sagitta) hasta misilis: ejus *niotr*, vir. *Hóglifr*, ut *bógvar*, tranquillus, vitæ qvietæ amans: ab *hagr*, lentus, lenis, facilis. *Hóge* oc *bóge* (vulgo *bófi*) lente, paullatim. Ordo est: *Hauka nes drifu birdi niotrur heru nú bóglifar* (eíl þessa.)

(l) vard. C.

(m) hogligan. Mbr.

(**) *Álnar* (ólvar, idem, habet M. E.) *leiptera*, pisces ulnaris, serpens, vipera; dicuntur enim serpentes pisces terrestres, & hic *álnar ormr*, ut in *inglinga tali álnar orms Jörd*, a óglóc. óglir, Dan. óglr.

(n) óluar. P.

(o) leiptr. L. O. almar leiptar. Mbr.

(***) *Æfir*, iratus, *afar reidr*. *Eg dúfi*, addormio. *dúsa*, linteolum faciei vel ori inter dormiendum admotum. *Æfi furs*, cum ira ignea, a *faur*, ignis. *dás m. g.* somnus. *Jörd*, foemina, *bálfkennr*, per qvam intelligi videtur ydqua *Thorð*. Meum Ex. habet *vd*, vid aut *urd*, certo sciri qut leginon potest.

*Dixerunt viri**(Huc usque**Iram cohibui)**Me mansuetum.**Sæpe prodit (venit) vipera**Iracunda e latibulo.**Sam potest foemina**Vehemens verba inaudire.*

Ita forsan, ait Arnkillus; id vero tibi consulam cognate, ut apud me donec lites istæ quodam modo ad finem fuerint perductæ maneat. Quamvis autem primas causæ partes hac oblatione in me susceperim, eam tamen a te Vermunde poscam conditionem, ne causam deferas, ut ego Thorarinum recipio. Debitum est, ait Vermundus, ut quam maximam possum, opem tibi conferam, quamvis tu in auxiliis ei præbendis principilus fueris. Tunc Arnkillus: meum, inquit, est consilium, ut hic singuli ville Snorronis Pontificis quam proximi hyemem una

(p) affisus or' dufi. Ref. efui fuz ur duzi. F. N. P. affisus, *invenit. Domini Pauli.*

(q) qva. L. ná kóm i 6d. P.

(r) i eid. P. N.

(****) Regn pro regin, nimius, magnæ molis, a røgn, dii. Sá er vid. røgn of reginu, de Thangbrand, ubi reginu intelligi potest, in deos maledicus, blasphemus. Et forte Thorbiörnnum ad facinus incitaverit uxor, de qvo tamen fisset historia, qvo respicere potuit Thorarinnus Str. 14. 17. Potest etiam adi regn dici sanguis, ab ad, adr, f. g. vena. Poterit ex verbis f. fama sanguinem fufum accipere. Item adi-regn, vehementis animi adjective.

(s) adi regn. Mbr.

(t) fræda. D.

(u) fyrirgangsmadr. 45.

(x) seim. 444. seum. 442.

A. D. goda. oc fva gerpu þeir at *Arnkell* hafði fíölmént um vetrinn. var *Vermundr* ímíft í *Biarnarhöfn* edr með *Arnkelli*. *Þórarinn* helt hinum sömum (y) skaphöfnum. oc var löngum hlióðr. *Arnkell* var híbyla þrúpr. oc gledimaþr mikill. þótti honum oc illa ef adrer voru egi íafnglader fém hann. oc ræddi opt um við *Þórarinn* at hann skyllði vera kátr oc ókvípin. letz hafa spurt at eckian at *Fróðá* bæri vel af fer harmana. oc man henni (z) hlægiligt þickia ef þer berit ydr egi vel. *Þórarinn* kvad.

(*) (a) Skalat (b) öldruckin eckia
 (Ek veit (c) at (d) gat beitu
Hrafn (e) af hræva (f) gefni)
 (g) Hoppfögur af því skoppa.
 At ek (h) hördauggvar hyggia
 (Her er fjón (i) komin líóna.
Haukr (k) unir hördum (l) leiki
 (m) Hreifa stríds (n) á kvíðu.

Þá

(y) skapsmunum. 442.

(z) skopligt. 46. skapligt. 124.

(*) *Skalat*. *Skal* at D; ita & M. E. & ibid. *öldrúckium*, quæ verba post *kvíðu* signum interrogationis requirunt: Num ad potum &c. *Beita* f. g. bolus, ut *Hrafn steir af ná beitu*. *Beiti* n. g. edulitium. *Þeyru*, *Þeyri*, non absurde, af *Þjórandi* ad. *Þeitu* (hastam) ridiculum. *Gefnir*, *gíafi*, *gíafari*. Potuit & esse af *Hrei* l. *hrævi* gefnu. *Hoppfögur*. *Eg hoppa*, salio, subsulto. *fagr*, politus, decens, pulcher. *Eg Skoppa*, ito, verbulum levioris notæ, cursim eo, cursito. *Eg Skopa*, vel, ut hodie dicitur, *Skopast að*, irrideo, illudo, *ἐπαρνεύμαι*. *Skop* n. g. ironia. *Hyggia*, ut supra Str. XI. *Hreifi* m. g. *χεῖρ*, a v. eg *Hrif*, rapio, capio, arripio. Hic avis digitos cum ungvibus notat. *Hreifa Stríds baukr*, falco ungvibus pugnans, corvus: vel idem elliptice ac simpliciter *Haukr*, & tunc *bardr hreifa Stríds leikr*, ungvium (de præda) pugna, vel *Hræva Stríds leikr*, certamen de præda. *Kvíða* f. g. mali imminentis metus. *Hann leyfir mik frá löngri kvíðu*.

una deganus, id quod, fecerunt, siquidem Arnkillus frequen- A. D.
tem ista hyeme domum aluit, Vermundus autem, modo apud 981
eum, modo Biarnarhafnæ eget. Thorarinus eandem servavit in-
dolem sæpius quippe taciturnus. Arnkillus vero comi hilarique
conversazione usus est, unde ei displicuit, si qui minorem, ac ipse,
præ se ferrent comitatem; sæpeque cum Thorarino, ut hilaris
esset & intrepidus, sermonem habuit, addens relatam esse sibi,
quod vidua Frodaænsis, dolorem masculine perfêrat, unde ridi-
culum videretur, si ægro esset animo. Cui Thorarinus hosce
versus opposuit.

Vidua ebria

(Scio nactum esse pastum

Corvum a cadaverum datore)

Pulchre saltans inde non gloriabitur,

Quod sanguinem cædendo fuderim

(Hic odium inter viros incescit:

Gaudet duro ludo

Corvus) ad metuendum.

Adbæc

(a) skalei. Mbr.

(b) öldryckiu. D.

(c) ad. F. N. P.

(d) gá teitri. D. gá þeitu. L. O. gat beiti. F. N. P. þeitu Refen. beitu. Mbr.

(e) af. D. F. N. Mbr.

(f) efni. Refen.

(g) hop — sköpa..P. höpp — sköpa. Mbr.

(h) hörðyggvar. Refen. hordiggvar. D. hörðaugr. F. N. P.

(i) komit. F. N. P.

(k) yfir. F. N. var at. Mbr.

(l) eyki. P.

(m) hræfa saggz. F. N. P. Mbr.

(n) ad. L. O. at kuidu. D.

A. D. Þá fvarar einn heima mádr *Arnkells*. egi veistu fyrr
 981 enn í vor er lokit er Þórnefs þingi hverfu einhlítr þú verdr
 þer í málonom. Þórarinn kvad.

(*) (o) Láta hitt. at hlióta
 Helldendr (p) mynim (q) skiallda.
 (Sækium ráð (r) únd ríkan)
 (s) Romusamt úr dómi.
 Nema (t) *Arnketill* (u) orum.
 (x) Æ góðr vit lof (y) pióðar.
 (Vel trui ek grímu geymi
 Galldrs) (z) sakmálum halldi.

XX. Cap.

982 *Geirríðr* húsfreyia í *Másvablið* fendi þau ord inn á
Bólstað at hon var þefs vís vordin at *Oddr Kötluson* hafi
 höggit höndina af *Aude*. kalladiz til þefs hafa ord hennar
 fíálfrar. oc sva kvat hon *Odd* því hafa hælft fyrer vínum
 sínum. Oc er þeir Þórarinn oc *Arnkell* heyrðu þetta ridu
 þeir heiman vid XII. mann út til *Máfabliðar*. oc voru þar
 um nótt. enn um morgininn ridu þeir út í *Holt*. (a) þar
 oc

(*) Ordo prioris partis: *Skiallda balldendr láta fstr*, (það) að (ver) mynim hlióta rómusamt ur dómi: scpe enim ex libris & iudiciis ortæ pugnae ac erdes. Skamt, substantive, partem nostram futuram: adverbialiter, cito l. mox fore ut nanciscamur.

(o) láttu. E. L.

(p) minu. E. L. minum. D. munu. Mbr. muni skialdar. F. N. P.

(q) skialldr. L.

(r) under ríkan, Mbr. vid ríkann. F. N. P.

(s) rómusamt. F. N. P. Mbr.

*Adbæc quidam domesticorum Arnkilli: Non tu, inquit, A. D.
 Arnkille nosti, antequam solutum sit forum Thorsnesense proxi- 981
 mo vere celebrandum, quantum tibi in causis istis vires propriæ
 sufficient. Et Thorarinus cecinit.*

Dictitant, nobis

Clypeorum gestatores

(Consilium viri potentis petimus)

Tumultum ex iudicio nobis oriturum;

Nisi Arnketillus nostram,

Semper bonus, populi laude florens,

(Fidem indubiam habeo viro)

Causam tueatur.

Cap. XX.

*Geirrida materfamilias Mafhlidensis, nuntium misit Bol- 982
 stadum, certiore se factam esse, quod Oddus Katlæ filius ma-
 num Audæ præciderit, id quod verbis ipsius (Audæ) comprobari,
 Oddumque coram amicis iactasse asseruit. Quibus auditis Tho-
 rarinus & Arnkillus, domo, Mafahlidam in partibus sitam ex-
 terioribus, duodécim stipati viris equitarunt, ibique peracta
 nocte sequentis diei mane Holtum tetenderunt (71), ubi vir-*

M 2

nemo

(t) Arnkell 8rum. F. N. P.

(u) ordum. Mbr.

(x) ordgóðz. F. N. P. ordgóðr. Mbr.

(y) þjóðir. L.

(z) fá málum. D. sannmálum. E. fákmalum halldit. F. N. P. Mbr. sann málum
 hallda. Q. sam málum. Resen.

(a) oc er fen ferd þeirra or Holti, add. 444.

(71) eorumque iter ex Holtø conspiciabatur, add. 444.

A. D. 982 var egi karla fyrer fleirr enn *Oddr*. *Katla* sat á (b) palli oc spann garn. hún bad *Odd* sitia hiá ser (c). oc ver hit næsta mer. hún bad konor sitia í rúmunum sínum. oc verit hlióðar kvad hún, enn ek-má hafa ord fyrer þeim. oc er þeir *Arnkell* kvamo. gengu þeir inn þegar. Oc er þeir kvamo í stofu. heilsaði *Katla* *Arnkelli*. oc spurði at tíðindum. *Arnkell* kvadz eingi segia. oc spyrr hvar *Oddr* se. *Katla* kvad hann farinn sudr til *Breidavíkr*. oc mundi hann egi forþaz fund þinn ef hann veri heima þvíat ver treystim þer vel um drengskap. Vera má þat seger *Arnkell*. enn raunfaka viliom ver her. þat skal sem ydr líkar seger *Katla*. oc þat matfeliu bera líós fyrer þeim. oc lúka upp búri. (d) þat eitt er (e) hús her á bænum. þeir sá at *Katla* spann garn af rocki. Nú leita þeir um húsin. oc finna egi *Odd*. oc fóru burt epter þat. oc er þeir komu skamt frá garpinum. nam *Arnkell* stadar. oc mælti. (f) hvort mun *Katla* ei hafa (g) hédmiⁿⁱ veift um höfud (h) ofs. oc hefer þar verit *Oddr* son hennar er ofs syndiz rockrinn. egi er hon ólíklig til seger *Þórarinn*. oc förum aþtr. þeir gerdu sva. Oc er sáz or *Holsti* at þeir hurfu aþtr. þá mælti *Katla* við konr. enn skulut þer sitia í rúmunum ydrum. enn við *Oddr* manom framganga. enn er þau koma fram um dyrr. geck hún í öndina^{it} gegnt^{ut} dyrum. oc kember þar *Oddi* syni sínom. oc skerr hár hans. Þeir *Arnkell* hlupu inn

(b) Hápalli.

(c) oc vert hlióðr oc kyrr, *add.* 445. heldr kyrr. 442.

(d) kvad þat eitt vera hús her last &c. 124. 129. 130. 131. 445. 446.

(e) hús, *omitt.* 442. oc önnur hús, *add.* 129. 130.

(f) huort mun *Karla* egi hafa vaft fyrir ofs. 124. 131. 441. 446.

(g) heidni. 442. *omitt.* 445. heudi. 447.

(h) *Oddi.* 447.

nemo præter Oddum adfuit. Sedens in tabulato (72) *Katla filium* A. D. 982
rude nevit, Oddumque juxta se sedere jusfit & sibi quam proximum (73); *Ancillis adhæc, suis ut in sedibus manerent mandavit; & estote, ait, taciturnæ: etenim mihi cum iis erunt verba facienda.* Arnkillus *ubi cum suis illuc pervenit, ædes statim ingreditur. Quem triclinium intrantem Katla salutatum, quid novi referent interrogavit? Negavit ille, se quicquam relaturum, & ubi nam esset Oddus? Percontatus est. Respondit Katla, illum sitam ad austrum Breidavicam iter suscepisse, nec, perrexit, modo domi esset, conventum vitaret tuum, siquidem de probitate tua confidimus. Ita forsan ait Arnkillus, nos tamen hic inquiramus. Cui Katla; hoc in vestra situm erit potestate, jusfitque promam lumen iis præferre, & penuarium* (74) *recludere, unicam nimirum, villæ ædem* (75). *Illi Katlam filium colo nere viderunt. Domum deinde scrutati sunt, Oddoque minime reperto discesserunt. Et ut parum a septo prati culti abessent, Arnkillus subsistens* (76) *Nonne, inquit, Katla caput* (77) *nostrum* (78) *arte magica obduxit, ejusque filius fuit id, quod nobis colus videbatur? Hoc ab ea non abludet* ait Thorarinus, *nos itaque revertamur; id quod fecerunt. & cum Holtum redire conspicerentur, Katla ancillas his affatur; Adhuc vos in sedibus sedete, verum ego atque Oddus in exteriores ædes prodibimus, cumque fores versus progressi essent, Katla in atrium secessit, ubi filium Oddum depexuit, ejusque comas secuit. Arnkillus cum suis fores*

M 3

inva-

(72) tabulato superiori.

(73) taciturnum, quietumque, *add.* 445. omnino quietum. 442.

(74) aliasque ædes.

(75) sera clausam, *ada.* 124. 129. 131. 445. 446.

(76) nonne Katla impedimenta nobis objicit. 446. 441. 124. 130. 131.

(77) Oddi.

(78) gentili more 442. manu. 447.

A. D. 982 inn í dyrnar. oc lá hvar *Katla* var. oc lek at hafri sínum. oc iafnadi topp hans. oc skegg. oc greiddi flóka hans. þeir *Arnkell* gengu í stofu. oc lá hvergi *Odd*. lá þar rockr *Kötlu* í beckinum. þóttuz þeir þá vita at *Oddr* mundi eí þar hafa verit. Gengu síðan út oc foru í brót. enn er þeir komu nær því sem fyrr hurfu þeir apr. þá mælti *Arnkell*. ætli þer egi at *Oddr* hafi verit í hafslíkinu. egi má vita segir *Þórarinn*. enn ef ver hverfum nú apr þá skulum ver hafa höndr á *Kötlu*. freysta manom ver enn seger *Arnkell*. oc vita hvat ígeriz. oc snúa enn apr. Enn er þen var ferdin bad *Katla* *Odd* gánga med fer. enn er þau komu út geck hún til öfku haugs. oc bad *Odd* leggaz niðr under hauginn oc (i) ver þar hvat sem ígeriz. Enn er þeir *Arnkell* komo á bæinn. hlupu þeir inn. oc til stofu. oc sat *Katla* á (k) palli. oc spann. (l) hon heillar þeim. oc kvat þá (m) þyckfarit gera. *Arnkell* kvat þat satt. Þeir förunautar hans tóku rockinn. oc hiöggu í sundr. þá mælti *Katla* egi er nú þat heim at segia í kvelld at þit hafit ecke erinde haft (n) hegat í *Hollt*. er þer hiuggut rockinn. Síðan gengu þeir *Arnkell*. oc leitudu *Oddz* úti oc inne. oc lá eí kvikt utan rúngaullt einn er *Katla* átti er lá undir haugnum. oc foro brot epter þat. Oc er þeir koma midleidis til *Mafahlidar*. kom *Geirríðr* í móti þeim. oc verkamadr hennar. hún kvat þá hafa (o) varleitat hans *Oddz*. (p) oc vil ek enn at
per

(i) liggja þar. W.

(k) þver palli. W.

(l) af rocki. W.

(m) þrúfarit. 442.

(n) hingat. 444.

(o) óleitat. 445.

(p) varleitat mun, add. 445.

invadunt, videntque Katlam cum capro ludentem, crines ejus verticales æquare, pilosque soloces explicare. Intrant deinde triclinium, nec tamen Oddum uspiam conspiciunt; colus autem Katlæ in scamno jacuit, unde in eo Oddum non latuisse certum autumarunt. Egredi postea discesserunt; ast ubi in locum, unde reversi fuerant, pervenerunt, Arnkillus in hæc verba prorupit: Nonne, inquit, Oddum in forma capri latuisse putatis? Non absimile ait Thorarinus: nos autem si reversi fuerimus manus Katlæ injiciemus. Periculum adhuc, insit Arnkillus, faciemus, & quid eveniet, indefessi tentatum revertemur. Conspecto itinere Katla Oddum se comitari jubet &, cum ad acervum cinereum egredi essent, filio, ut infra eundem recumberet, præcepit, ibique, quicquid gereretur (79) permaneret. Arnkilliani cum ad villam rediissent, ædes statim & primum quidem triclinium intrarunt; Katla vero in tabulato sedens (80) nevit, eosque cum salutasset, frequentes adesse disclitavit, id quod illi verum affirmantes colum prehensum conciderunt. Tunc illa: Non est, ait, quod vesperi domum reduces, vos sine negotio hac Holtum venisse referatis, siquidem colum diffidistis. Arnkillus postea ac comites, ubi Oddum tam intus quam foras quæsvissent, nullo animali, præter porcum in prato culto pascere solito, quem possidebat Katla, sub acervo recubantem, animadverso, reversi sunt. Iis vero viæ Mafahlidam ducentis dimidiam fere partem emensis, Geirrida cum operario obviam facta (81). Oddum minus diligenter eos quæsisse assererat,

(79) jaceret. W.

(80) colo. W.

(81) de Oddo nindum rite institutam inquisitionem esse asseruit.

A. D. 982 per hverfit apr. oc man ek fara með ydr. oc man egi mega með laufflegli at sigla þar sem *Katla* er. Síðan snúa þeir apr. *Geirrídr* hafði blá skykciu yfer fer. oc er ferd þeirra var sán or *Holtti* er *Kötl*u sagt. at nú veri (q) XIII. menn saman. oc einn í líckiædum. þá mælti *Katla*. mun *Geirríd* tröllit þar komit. oc mun þá ecke siónhverfingum einum mega við koma. (r) Stóð hon þá upp af pallinom. oc tók hægendin undan fer. var þar hlemmr under. oc holr innan pallrinn. let hon *Odd* þar í koma. oc bió um sem ádr. oc settiz á ófan. oc kyat fer vera helldr (s) kynlíkt. enn er þeir koma í stofu. þá varð egi af kvedium með þeim. *Geirrídr* varp af fer skickionne. oc geck at *Kötl*u. oc (t) tók selbelg er hon hafði haft með fer. oc færdu hann á höfut *Kötl*u. síðan bundu förunautar þeirra at fyrir nedan. Þá bad *Geirrídr* brióta upp pallinn. var *Odd* þar fundinn. oc síðan (ú) bundinn. epter þat voro þau (x) færð inn til *Búlandzbofða*. Oc var *Odd* þar hengdr. oc er hann (y) spornar gálgann. mælti *Arnkell* til hans. illt hlír þú af þinne módr. kann oc vera þú eiger illa módr. *Katla* mælti. vera má víst at hann eigi egi góða módr. enn egi hlytr hann þar fyrer illt af mer. at ek villða þat. enn þat væri vile mynn at þer hlytit aller illt af mer. (z) vænti ek oc at þat man sva vera. skal nú oc egi leynd ydr því at ek hefer

(q) XIV. W.

(r) sprött upp. W. 445.

(s) vænilígt. 445.

(t) vatt upp. W.

(u) færdr í bönd.

(x) mæðgin. add. 445.

(y) spann. W. spannar. 442.

(z) vilnunnzt ek til. 45.

asseverat, itaque, inquit, me comite revertemini; nam Katlam A. D. frondeis velis petere nihil sufficiet. Iter deinde reflexerunt. 982
Geirridaque stola cærulei coloris fuit induta. Ast cum iter eorum Holti conspectum esset, Katla jam (82) tredecim simul esset, unumque vestibis coloratis amictum domestica narrarunt, tunc illa: Ecquid, ait incantatrix illa Geirrida, iis jam intererit; mera igitur præstigia nullius usus erit adhibere (83). Surgens deinde a tabulato, pulvinaria quibus infederat sustulit: suberat illis operculum, concavumque tabulatum, in quo filium iussit delitescere, omnibusque ac antea fuerant compositis insuper consedit, niniuum se (84) langvorem subire dictitans. Illi vero cum triclinium intrassent, omissa invicem salutatione, Geirrida abjecta stola, Katlam accersit (85), depromtoque folle ex pelle phocina facta, quem portabat secum, caput ejus obduxit, domites autem eum collo adstrinxerunt. Iussit deinde Geirrida tabulationem effringi, ubi repertus Oddus vinculis (86) confringitur. Bulandshöfdum postea devecti sunt (87) ubi Oddum suspendio necarunt. Quem cum furcam tangeret, Arnkillus his affatur: mala, inquit, de matre reportas, quæ tibi forsitan prava est. Tunc Katla, sane forsitan minus bonam habet matrem, at me auspice malum illi ideo non obtingit quod ita velim: id vero optarim ut vobis singulis perniciæ cederem, quod ita fore auguror; nec vos amplius celandum fugiat, me mali, quo laboravit

(82) XIV. W.

(83) celeriter surgens. W. 445.

(84) nauseam. 445. sc. nimiam.

(85) prolato.

(86) injectur.

(87) parentes sc. mater & filius, add. 445.

A. D. hefer valldit (a) meini *Gunnlaugs Þórbiarnarsonar* er pesfi vand-
 98² kvædi öll hafa af hlótiz. Enn þú *Arnkell* seger hon. mátt
 egi af þinne módr illt hlóta er þú átt enga á lífi. enn um
 þat villda ek at mín (b) atqvepi stæpiz. at þú hlyter því
 verri af födr þínom enn *Oddr* hefer af mer hlótit. sem þú
 hefer meira í hættu enn hann. vænti ek oc at þat se mællt
 ádr líkr at þú eiger (c) illan födr. Epter þat börpu þeir
Kötlu grióti í hel þar under höfðanum. síðan fóro þeir í
Máfablíd. oc voro þar um nóttina enn ridu heim epter um
 daginn. Spurpuz nú pesfi tíðinde öll jafnsaman. oc var
 engum harmsaga í. lídr nú sva vetrinu.

XXI. Cap.

Epter um vorit var þat einn dag at *Arnkell* kallar
 á tal við sig *Þórarinn* frænða sinn. *Vermund* oc *Alfgeirr.*
 oc spurdi hverr lípveizla þeim þótti vinveittuz við sik.
 hvert þeir færi (d) til þings. oc kóstim at því ádra vini
 vara seger hann. kann þá vera annathvert at menn sættiz.
 oc mun ydr þat verða (e) feskylt at bæta þá menn alla
 er þar letúz. edr fyrer sárum urdu. þat kann oc vera ef á
 þingreidena er hætt. at vand ræðinn aukiz ef málin eru
 með ofrkappi (f) varin. Hinn er annar kostr seger hann
 at leggja á allann hug at þer komiz utan með lausa fe
 ydvart. enn þá leikr um lönd sem audit er. þau sem egi
 verða felld. Þeirrar lípveitzlu var *Alfgeirr* fúfast. *Þórarinn*
 kvadz oc egi síá efni sín til at bæta sakir þær allar með fe
 er

(a) meingveifi þeirri *Þórbiarnarsonar.* 45.

(b) tilýrði. 45.

(c) eigi góðann. W.

boravit Gunnlögus Thorbrandi filius, unde omnes istæ difficul- A. D.
tates effluerunt, causam fuisse: Tu vero (pergit) Arnkille! 982
malum de matre referre neqvis, siquidem vivam non habes: op-
tarim autem talem fore impræcationibus meis effectum, ut tanto
deteriorem de patre sortem reportes quam Oddus de me, quanto
majori tibi stat periculo: idque tandem dictum iri patre te na-
tum importuno ominor. Hæc effatam infra montem lapida-
runt. Quo gesto Mafahlidam reversi, noctem transegerunt po-
stero autem die domum redierunt. Cuncti postea hi eventus
una narrati nemini luctum movere: hyemis his actis labitur.

Cap. XXI.

Die quodam proximi veris, Arnkillus Thorarinum cog-
natum suum nec non Vermundum & Alfsgeirem in colloquium
vocos, quidnam auxilium iis magis amicum videretur, in-
terrogavit: utrum forum adeamus, omnibus in suppetias ami-
cis vocatis; (quod si fecerimus) id forsân eveniet, ut transactio
sanciat; sed multa vobis constabit pecunia, omnes qui cecide-
runt vel vulnerati sunt recompensare; forte etiam si causæ ni-
mis fervide agantur, difficultates gliscent. Altera, inquit,
optio est, omnes in hoc intendere nervos ut cum mobilibus pere-
gre revehimini; de fundis autem, qui non fuerint venditi, ut
fors feret, contingat. Quod auxilium Alfsgeyri maxime arri-
sit. Thorarinus etiam vires suas, omnibus quæ in causis
istis occiderant criminibus pecunia abluendis se minus
N 2
suffectu-

(d) allir til alþingis. 45.

(e) skylft. W.

(f) sotr edr, add. 42.

A. D. 982 er gerz höfdu í þeim málum. *Vermundr* kvaz egi mundu skilia við *Þórarinn* hvört er hann vill at hann færi utan með hönum edr veita hönum vígsgengi her á landi. Enn *Þórarinn* kaus at *Arnkell* veitti þeim til utanferdar. Síðan var madr sendr út á *Eyri* til *Biarnar* stýrimans at hann skyldi allann hug á leggja at búa skip þeirra, sem fyrst mátti hann.

XXII. Cap.

Nú skal segja frá *Snorra* góða. at hann tók við eptermáli um víg *Þórbiarnar* mágs síns. hann let oc *Páridi* systir sína fara heim til *Helgasellz*. því at sá ordrómr lek á at *Þórbiörn* son *Asbrandz* frá *Kambi* vendi pángat kvamr sínar til (g) glapa við hana. *Snorri* þóttiz. oc sá allt ráð þeirra *Arnkells* þegar hann spurdi skipbúnadinn at þeir mundi egi ætla febótum uppi at hallda epter vígin við þat at eingar voro sætter bodnar af þeirra hendi. enn þó var kyrt allt fráman til stefnodaga. Enn er sá tími kom. safnar *Snorri* mönnum. oc reid inn í *Alfasiörd* með LXXX. manna. því at þat voro þá lög at stefna heiman vígsök sva at vegendr heyrdi edr at heimili þeirra. oc kvedia egi búa til fyrr enn á þingi. Enn er ferdin *Snorra* var seén af *Bólstað*. þá ræddu menn um hvört þeir skyldi sæta áverkum við þá. því at fiölment var fyrer. *Arnkell* seger at egi skall þat vera. oc skal þola *Snorra* lög seger hann. oc kvat hann þat eitt at gera sva búit. er naudsýn rak til. Oc er *Snorri* kom á *Bólstað* voru þar engi áköst með þeim.

síðan

suffecturos videre asseruit. Vermundus se a Thorarino, sive A. D. peregrinationis socium, sive in patria adiutorem sese eligeret, 982 minime discessurum promisit. Cæterum Thorarinus ut Arnkillus ad iter peregre suscipiendum se iuvaret elegit. Miserunt deinde nuntium Eyram ad Biörnnum Gubernatorem qui navi eorum quam citissime valeret, paranda totum impenderet animum.

Cap. XXII.

Jam de Snorrone Pontifice narrandum est, hic causam de cæde affinis sui Thorbiörn's agendam in se suscepit, sororemque Thuridam Helgafellum, domum suam fecit commigrare; tulit nimirum rumor Biörnnum Asbrandi ex Kambo filium, illuc frequenter illicitæ cum ea conversationis animo venire. Omne quoque Arnkilli & affinum propositum suspexit, dum navem eos parare audit: decrevisse nimirum cædes pecunia non recompensare, siquidem nullæ transactionis conditiones a parte eorum oblata fuerant, omnia tamen usque ad dies citationibus dictos quietâ fuere. Quod tempus cum appropinquaret Snorro Pontifex viros collegit & comitibus octuaginta stipatus in Alftafjörðum equis vehitur, jusserunt enim id temporis leges reos cædis coram in jus provocare, aut eorum domi saltem, nec villicos priusquam in foro nominare. Conspecto vero de Bolstado Snorrone Pontificis itinere, utrum cum iis conflegendum esset, siquidem frequens aderat præsidium, sermo habitus est. Id fore vetuit Arnkillus, jussitque tolerare Snorrone ea quæ legibus faceret, nec alia quam quæ posceret necessitas agere suffecturum. Snorro autem cum eo perveniret,

A. D. 982. síðan stefndi *Snorri Þórarni* til *Þórsnes* þings. oc þeim öllum er at vígum höfðu verit. *Arnkell* hlíddi vel stefnunni. Epter þat ridu þeir *Snorri* í burt. oc upp til *Ulfarsfell* (h). Oc er þeir voru á brótt farner kvad *Þórarinn* vísu.

- (*) (i) Erat sem (k) glaps fyri glæpi
 (l) Grund fögr vita mundar.
 (m) Fura (n) 'feygi-aura
 Frænings. laugum ræni.
 (o) Ef (p) sannvitendr sunnu
 (Se ek þeirra lid meira.
 Ols (q) megni (r) god gagni)
 (**) *Gauts* (s) þekiu mik (t) sekia.

Snorri godi reid upp um háls til *Ryfa*. oc fva til *Drápublíðar*. oc (u) um morgininn út til *Svinavatn*. oc fva til *Raunsiardar*. oc þadan sem leid liggir út til *Tröllabáls*. oc letti egi ferdinne fyrr enn við (x) *Sallteyraros*. enn er þeir

(h) *sequentia omitt. 45. usque ad; Snorri godi reid upp &c.*

(*) *Ordo totius carminis: Era sem fögr mundar vita grund (feygifura frænings aura) ræni mig lögum, ef mig sekia sannvitendr gauts þekiu sunnu.*

(i) Era. B.

(k) gráfts. B. F. N. P. grátt — garps. D. E. L. grát fer glæppi. L. greips garps fyri glæpi. Mbr.

(l) grundfágr. *Refen*. grundfágs. F. N. P. grundfögr. L. Mbr.

(m) fur á. Mbr.

(n) fleygi árar. Mbr. fleygi ára. B. F. N. P. fleygi aura *inventio Domini Pauli*.

(o) er. Mbr.

(p) saunnu stendr. D. sannvit ordz. F. N. P. sannvit. L.

(q) megni. Mbr.

(r) god. B. F. N. P. gud. *Refen*.

nulla intercedente litigatione Thorarinum, singulosque, qui cæ- A. D.
dibus interfuerant ad forum Thorsnelense citavit, cui Arnkillus 982
aures attentas præbuit. Relicto deinde prædio Snorro, cum
suis Ulfarsfellum ascendit (88). Qui cum discessissent Thorari-
nus carmen protulit.

Non perinde est, ac si stulto facinore

Pulchra focmella,

Fœmella (inquam)

Me legum præsidio privet,

Si vere viri

(Video horum opes majores:

Nobis adsint dii)

Me reum peragent.

Snorro Pontifex per transversum collem usque ad Rylas in-
deque Drapuhlidam ascendit, sequentisque diei mane situm in parti-
bus exterioribus Svinavatnum, indeque in Raunshördum, ac istinc
per ducentem ad collum Tröllaháls viam, iter direxit, nec prius-
quam ad ostium Salteyræ desistit, quo cum pervenissent
alii

(**) *Gautr*, Odinus: ejus þekia, scellum: ejus sunna (sol) gladius, si þekia pro domo
sumatur; sin proprie, clypeus, his namque Valhalla superne strata. Gladii l. clypei
sannvitendr (veri cognitores) viri, & quidem fortes. *Gauts* (Odini) þekia est tes-
tum Valhallæ: ejus sunna clypeus: ejus sannvirandi vir armorum peritus. Eri-
git alias se poëta, & confortat, eo nomine, quod non auctore muliercula, sed
velut Æneæ magni dextra cadat, si modo cadendum, cum adversariorum opes
majores videret. Liceat perituræ viribus ignis igne perire tuo, clademque au-
ctore levare. Met. 2. Et quemadmodum *Vermundus* supra: *varkunn var þer* (cf.
Jonsb. *dóma* cap.) ita hic sub initium æquitate causæ solatur *Thorarinus*, si non
plena, at certe plana & agnoscenda. Summis merentes laudabor pœnas Æn. 2.

(s) þeki. B. þekki. F. N. P.

(t) er sekia L. sekan. D. seckia. N. P.

(u) út um inóin. W. 45.

(x) *Salteyrar off.* W.

(88) *sequentia, omitt.* 445. usque ad: Pontifex Snorro.

A. D. 982. þeir koma þar. varðveittu sumer *Austmennina*. enn sumer brendu skipit. Oc ridu þeir *Snorri* sva heim at þetta allt var gert. *Arnkell* spyr þetta at *Snorri* hefer brent skipit. þá gengu þeir á skip *Vermundr* oc *Þórarinn* med nockora menn. oc reru vestr um fiörd til *Dagverðarnefs*. Þar stóð skip uppi er *Austmenn* áttu. Þeir *Arnkell* oc *Vermundr* keyptu þat skip. oc gaf *Arnkell* *Þórarni* hálft skipit. enn *Vermundr* bió sinn luta. þeir fluttu skipit út í *Dínun*. oc biöggu þar. sat *Arnkell* þar við til þess er þeir voru búner. oc fór síðan med þeim út um (y) *Elldey* oc skildu þar med vináttu. Sigldu þeir *Þórarinn* á haf. enn *Arnkell* fór heim til búfs síns. oc lagðiz sá orðrómr á at þessi liðveitizla þótti enn skörligizta. *Snorri* godi fór til *Þórsnes* þings. oc helle frá málum sínum. varð *Þórarinn* þar sekr. oc aller þeir menn er at vígum höfðu verit. enn eptir þingit heimti hann ser slíkt er hann fesk af sektar fe. Oc lauk sva þessum málum.

XXIII. Cap.

Vigfús son *Biarnar Ottarssonar* bió í *Drápublíð* sem fyrr seger. hann átti *Þórgerði Þórbrandz* dótr. hann var gilldr bóndi. oc údældarmádr mikill. Med honom var á víst systirson hans er *Biörn* het. hann var örordr mádr oc ógegn. Um haustit eptir *Máðbláðingamál* funduz stóðhrofs *Þórbiarnar Digra* á fialli. oc hafði hestriinn eigi halldit högum fyrer hesti *Þóraríns*. oc hafði (z) hrakit hróssin.

oc

(y) *Ellida. cy. W. 45. 42.*

(z) þar sent hrossinn. W.

alii Ostmannos custodierunt, alii navem incendio deleverunt. A. D. 982
Quibus omnibus peractis, Snorro cum suis domum rediit. Arn-
killus, ut Snorronem Pontificem navem incendisse audiit, una-
cum Vermundo ac Thorarino nave conscensa, viris aliquot stipa-
tus suum remis occidentem versus trajecit, & ad Dagverdarnesium
appulit. Subducta hic stetit navis, quam Ostmanni possederunt.
Hanc Arnkillus Vermundusque emerunt; emtæ vero alteram
partem Thorarino ille dedit, alteram Vermundus ad se perti-
nentem suis rebus oneravit. Navis deinde, ad insulam usque
Dimon deducta ad iter paratur. Hic Arnkillus, interea man-
sit, & abeuntes extra (89) Eldejam eduxit, ubi summa cum
amicitia abinvicem disjuncti sunt, Thorarinus & socii altum
petunt, sed Arnkillus domum redit. Invaluit autem rumor has
suppetias quam magnificentissimas videri. Profectus ad forum
Thorsnesense Snorro Pontifex causas prosecutus est, eo quidem
eventu, ut Thorarinus & omnes, qui cum eo cadibus interfue-
rant, rei censerentur. Post forum autem, quantum consequi po-
tuit multæ exegit. Quo facto lites istæ ad finem pervenerunt.

Cap. XXIII.

Incoluit Drapuhlidam, ut supra memoriæ proditum est
Vigfusius Ottaris filius, sociam thori habuit Thorgerdam Thor-
brandi filiam, vir opibus valens, at petulans. Quadra sua
nepotem e sorore nomine Biörnum, virum garrulum & impruden-
tem aluit. Proximo post litem Mafhlidensium autumno equi-
tiuum Thorbiörnis Crasli in montanis repertum est, nec admissarius
præ equo Thorarini in pratis subsistere valuerat, unde equi (90) tem-
pestate

(89) Ellida eyam. W. 45. 42. quod utique rectius.

(90) nivis mole sepulti.

- A. D. oc funduz öll daud. Þetta haust sama áttu menn rett fiöl-
 982 menna í *Túngu* mille *Láxá* upp frá *Helgafelli*. þangat fóro
 til rettar heimamenn *Snorra* goda. oc *Márr* *Hallvarðsson*
 faudrbróðer *Snorra* fór med þeim. *Helgi* het laudamadr
Snorra (a). *Biörn* frændi *Vígfúsar* lá á rettargardinom.
 hann hafði fiall stöng í hendi. *Helgi* dró laudi. *Biörn* spurdi
 hvar laud þas veri er hann dró. enn er at var hugat þá
 var mark *Vígfúsar* (b) á laudinum. *Biörn* mælti. (c) æpi-
 samliga dregr þú laudina í dag *Helgi*. hættara mun ydr þat
 segr *Helgi* er sitir í afrett manna. hvar man þjófr þinn
 vita til þess. segr *Biörn*. oc lióp upp við. oc laust hann
 med stönginne sva at hann fell í óvit. Oc er *Márr* ser
 þetta. brá hann sverdi. oc hió til *Biörne*. oc kom á höndina
 upp við öxl. oc varð þat mikit sár. Epter þat lupu menn
 í tva stapi. enn sumer gengu ímilli. oc skildu þá sva at
 egi varð fleira til tíþinda þar. Um morgininn epter reid
Vígfús ófan til *Helgafells*. oc beiddi bóta fyrer vanfa
 þenna. enn *Snorri* segr at hann kvadz ecke mundi gera
 til þeirra atburða er þar höfðu vordit. þetta líkadi *Vígfúsi*
 983 illa. oc skildu þeir med enom mesta stytinge. Um vorit
 bió *Vígfús* áverkamálit til *Þórsnes* þings. enn *Snorri* drepit
 til úhelgi við *Biörn*. oc urdu þau málalok at *Biörn* varð
 úheilagr af frumhlaupinu við *Helga*. oc feck eingar bætr
 fyrer áverkann (d).

XXIV.

(a) hann dró feit um daginn. *add. W.*(b) *Vígfúsar* bónda ór *Drápublíð*, *add. W.*(c) mælti slundasamliga (skindasamliga. 42.) dregr þú laudina í dag. *W.*(d) enn hann bar í fatli höndina ávalt síðam. *add. W.*

pestate agitati singuli mortui inventi sunt. Hoc ipso autumno A. D. 982
tribus istius (incolæ) septo, quo colligerentur greges per æstatem
in montibus pascentes Tungæ inter amnes Laxar supra Helga-
fellum frequentes adfuerunt. Illuc oves inuisurus ierat opi-
lio (91) Pontificis Snorronis nomine Helgius, unacum aliis do-
mesticis patruoque Snorronis, Mauro Hallvardi filio. Cognatus
Vigfusi Biörnus in altero septi pariete recubuit, pedum manu
teneus Helgiumque oves e septo extrahentem, cuius, quamvult
traheret, esset ovis; interrogavit, ea vero, cum attenderent,
notam peculiarem Vigfusi (92) auribus referebat. Tunc Biör-
nus: Nimis inquit festinanter oves hodie trahis Helgie: Reges-
sit ille; id de vobis qui in pascuis communibus sedem tenetis, po-
tius erit metuendum. Quid de hac re nosces furtive! ait Biör-
nus, simulque exiliens pedo ei verber inflixit, adeo ut deliquium
pateretur. Quod cum conspiceret Maurus vibrato gladio Biör-
num impetens, grave brachio infra axillam vulnus inflixit (93).
Præsentem deinde in duas partes divisi sunt: alii vero interceden-
tes eos diremerunt, ne plura ibi gererentur. Sequentis diei mane
Vigfus Helgafellum descendens, satisfactionem pro hoc detri-
mento poposcit; at Snorro se casuum, qui ibi evenissent, nihil
discrimen facturum regesit, id quod Vigfuso displicuit; unde
maxime indignabundi ab invicem discesserunt. Vere proximo 983
Vigfus inflicti vulneris actionem ad forum Thorsnesense insti-
tuit. Et Snorro contra, causam de verberare parabat, Biörnnumque
jure vulneratum prætendebat, eo quidem litis eventu ut Biörnus,
ob factam in Helgium invasionem jure vulneratus decerneretur,
nullamque vulneris compensationem reportaret.

(91) qui hoc die oves extraxit.

(92) Drópublidem incolæntis.

(93) Inde manum semper subligatam tulit, add. W.

XXIV. Cap.

A þessu sama þingi sóttu þeir Þorgestr enn gamli. oc syner Þórdar Gellis Eirík enn Rauda um víg sona Þorgefz er látiz höfdu um haustit er Eiríkr sókti setstocka á Breidabólstað. oc var þetta þing allhöllment. þeir höfdu ádr haft sökner höllmennar (e). oc veittu þeir Eiríki Þórbiörn Vísilsfon. oc Víga Styrr. oc syner Þórbrandz. or Alftafyrði. oc Eyiulfr Æsufon or Svíney. enn Styrr einn var á þinginu lípveitflu manna Eiríks. oc dró alla menn undan Þorgesti þá er hann mátti. Styrr beiddi þá Snorra goda at hann skyldi egi fara at Eiríki epter þingit með Þorgeflingum. oc het Snorra í mót at hann man veita honum í annat sinn þó hann eigi víð vandræði at hallda. oc fyrer þessí heit Styrz leíðer Snorri hía ser þessí málaferli. Enn epter þingit fóro þeir með mörgum (f) skipum inn í eyiar þeir Þorgestr. (g) Enn Eyiulfr Æsufon leyndi skipi Eiríks í Dimunarfagi. oc kvámo þeir Styrr. oc Þórbiörn þar til mótz víð Eirík. gerðu þeir þá Eyiulfr. oc Styrr epter dæ. mum Arnkells at þeir fylgdu Eiríki á sinne feríu hverr út um (h) Elldey. I þeirri ferd fann Eiríkr Ráudi Grænland. oc var þar III. vetr. oc fór síðan til Islandz. oc var þar einn vetr ádr hann fór at byggia Grænland. enn þat var (i) XIII. vetrum fyrir kríftni lögrekna á Islandi (k).

XXV.

(e) Eiríkr bió um þingit skip sit til hafs í Eiríks vogi í Öxnaey. enn Styrr einn var hans lídvéitflumádr. oc dró hann alla menn undan Þorgesti þá er hann mátti. 45.

(f) mönnum. 45.

(g) at leita Eiríks Rauda. add. 45.

(h) Ellidey 45. W. 42.

(i) XIV. W. 45.

(k) þat var Anno 997. enn Island var byggt 874. add. 45.

Cap. XXIV.

A. D.
983

In isto foro Thorgestus Grandævus filiiqve Thordi Gelleris Erikum Ruffum de cæde filiorum Thorgesti, qui proximo autumno cum suffixas sesfilibus publicas Breidabolstado deportaverat Erikus, cæsi fuerant, accusarunt, unde forum frequens admodum erat. Freqventes antea litem egerant (94), sed Eriko Thorbiörn Vifelus, Viga-Styr, & Thorbrandi Alftfjördenfis filii ac Ejolfus Æfæ filius ex Svineja suppetias tulerant, e quibus Styrr solus, in foro præsens, omnes quos valuit, a partibus Thorgesti in suas traduxit. A Pontifice Snorrone ejusque affëctis, petiit ne Thorgestianis Erikum finito foro aggredientibus se comitem adjungeret, se mutuo, si difficilem aliquando litem agendam haberet, auxilium ei laturum pollicitus. Quibus Styris promissis ductus, exitum litis parum curat. Soluta deinde foro Thorgestus cum multis (95) navibus ad fitas in interiore sinus parte insulas (96) profectus est. Caterum Ejolfus Æfæ filius in sito ad Dimonem brachio maris navem Erixi celavit, ubi Erikum Styr & Thorbiörn convenerunt. Quorum uterqve unacum Ejolfo exemplum Arnkillis secuti abeuntem sua quovis navicula extra (97) Eldejam deduxerunt. In hoc itinere Erikus Grönländiam indagavit, unde tribus exactis hiemibus in Islandiam rediit. Hic tertiam egit hyemem, antequam Grönländiam occupatum iret; id vero (98) tredecim ante fidem Christianam in Islandia receptam hiemibus (99) accidebat.

O 3

Cap.

(94) Erikus, dum forum astuaret, navem Erikvogi in Oxneya altum petiturus instruxit. Ejus vero causam Styr solus oravit, qui ut omnes a Thorgesto alienos faceret, summa ope annixus est. 45.

(95) hominibus.

(96) Erikum Ruffum quæsitum.

(97) Ellida ey. 45. W. 42. ut hodie vocatur.

(98) Quatuordecim. W. 45.

(99) recepta vero fuit Anno CMXCVII, sed Islandia occupata DCCCLXXIV. add. 45.

XXV. Cap.

Nú er at segja frá þeim *Vermundi*. oc þórarni (l) *Svarta* at þeir kvamó af hafi norðr við *Þrándheim*s mynini. oc helldu inn í *Þrándheim*. þá red *Hákon* iarl *Sigurdarson* fyrer *Noregi*. oc tór *Vermundr* til iarl. oc gerþiz honom handgenginn. Þórarinn fór vestr um haf þegar um haustit meðr *Alfgeyri*. oc gaf *Vermundr* þeim sinn lut í skipinn. oc er Þórarinn ecke við þessa sögu hepan at. *Hákon* iarl sat at *Hlödum* um vetrinn. *Vermundr* var með honum í kærleikum. var iarl vel til hans. því at hann visfi at *Vermundr* (m) var stóráttadr út her. Med iarli voro bræðr tveir (n) *Svenskir* at ætt. het annar *Halli* enn annar *Leikner*. þeir voro menn miklu stærri oc sterkari. enn í þann tíma fengiz þeirra iafningjar í *Noregi* edr vípara annarsstadar (o). þeir gengu berferks gáng. oc voro þá egi í mannlígu edli er þeir voro reider. oc foro galner sem hundar. oc óttuðuz hvarke elld ne iárn. enn hversdagliga voro þeir egi iller vidreignar ef ecke var í móti þeim gert. enn þegar ener mestu órskiptamenn er þeim tók við at horfa. *Eiríkr* hinn *Sigrfeli* *Swia* Kóngr hafði sent iarli berferkina. oc setti varnat á at hann skyllði vel til þeirra gera. oc sagði sem var at it mesta (p) fullúng mátti at þeim verda ef til yrði gætt skapsmuna þeirra. Um vorit er *Vermundr* hafði verit einn vetr með iarli. þá fystiz hann til *Islandz*. oc bad iarl
gefa

983

(l) *Geirrdarfyri*. W. Surt. 45.

(m) var af góðum ættum. W. göfugum. 45.

(n) *Svenskir*. W.(o) á *Nórðr löndum*. W.

(p) Vapn var í þeim. W. mannfáng var í þeim. 45.

Cap. XXV.

A. D.

Jam ad Vermundum & Thorarinum (100) Nigrum redeat narratio. Illi oceanum septentrionalem emensi navem in ostium Thrandhemie appulsam ad Thrandhemiam usque deduxerunt. Præfuit id temporis Norvegiæ Comes Haqvinus Sigurdi filius; quem Vermundus conveniens aulicorum numero insertus est. Eodem statim autumno Thorarinus & Alfgeyr ea, quam possederat Vermundus, navis parte donati in regiones occasum versus transmarinas iter auspicantur, nec Thorarinus in hac ulterius narratione memoratur. Sedit ista hyeme Comes Haqvinus Hladis, in cujus aula Vermundus egit benigne habitus, siquidem Comes (101) optimatibus cum in Islandia editum esse cognovit. Erant in aula Comitis fratres duo genere Sveones; nomen alteri Hallius, alteri Leikner: statura & robore multo superiores quam ut eo tempore in Norvegia vel passim alibi (102) æquales invenirentur, gyganteo subinde furori æstuarunt, humanandum irati essent linguentes indolem, canumque more furientes nec ab igne nec armis sibi metuerunt. Cæterum in quotidiana conversatione si non offenderentur, non intractabiles, verum quam primum aliquid iis displicuit in maleficia proni. Miserat Comiti hos Berserkos Erikus Victoriosus, Rex Sveciæ, adjecta cautela, ut bene eos tractaret, asserens id, quod res erat, summum in iis fore præsidium, si indole eorum rite uteretur. Vere proximo cum unani in aula Comitis hyemem egisset Vermundus, Islandiam revisere cupiens, veniam itineris a Comite petiit.

983

(100) Geyridæ filium, Surt. W. Surt. 45.

(101) bonis natalibus. W. claris. 45.

(102) in orbe boreali.

A. D. gefa ser ordlof til þeirrar ferðar. iarl' bad hann fara sem
 983 hann villdi. oc' bad hann hugsa um ádr ef nockorer ero
 þeir luter í mínu valldi adrer er þú vilt þiggja þer
 til framkvæmdar. er badum ockr se til sæmdar oc vird-
 ingar. Enn er *Vermundr* hugfadi epter hverra luta hann skal
 af iarli beidaz. þá kom honom í hug at honom mundi
 mikillrar framkvæmdar afa á *Islandi* ef hann hefði slíka
 eptergöngumenn sem berferkner voro. oc stadfestiz. þat í
 skapi hans at hann mundi bidia ef iarl' villdi fá hönum
 berferkina til (q) eptergöngu. enn þat þar til er hann beid-
 diz þessa at honom þótti (r) bróðer sinn miök stia yfer
 sinum lut. oc hafa úlafnat við sik sem flesta adra þá er
 hann feck því vidkomit. hugði hann at *Styrr* mundi þickia
 údælla við sik at eiga ef hann hefði slíka fylgdarmenn sem
 þeir bræðr voro. Nú seger *Vermundr* iarli at hann vill
 þann sóma af hönum þiggja at hann gefi honom til trausts.
 oc fylgðar berferkina. *Jarl* svarar. þar beiddiz þú þess er
 mer syniz at þer muni engi nytsemd í verða þó ek veiti
 þer. hygg ek at þeir verði þer styrder oc skapstórer þegar
 er þer kaupiz við. ætla ek þat flestum bóndaönom ófressi
 at styra þeim edr hallda hræddum þó at þeir hafi mer
 hlydner verit í sinne þionustu. *Vermundr* kvadz mundu til-
 hætta at taka við þeim ef iarl' vill gefa þá í hans valld.
Jarl bad hann leita fyrst við berferkina ef þeir villdi honom
 fylgia. hann gerði sva. leitadi ef þeir villdi fara með hönum
 til *Islandz*. oc veita hönum fylgd oc sporgöngu. enn hann
 het í mótt at gera vel til þeirra. of þá luti er þeim þætti
 sik varda. oc þeir kunna hönum til at segja. berferkner

kvopuz

(q) sporgöngumanna. W. 45.

(r) *Styrr*, add. W.

petiit. Comes ei quocunque vellet eundi venia concessa, eum ante A. D. 983
 te pendere iussit, numquam in mea, inquit, potestate sint res
 prae aliis, quas tibi in adiumentum, utrique vero nostrum in
 decus & honorem accipere velis. Vermundo igitur quasnam res
 a Comite peteret cogitanti, in mentem venit, magnam rebus
 suis in Islandia vim additam fore si assedas haberet, qui essent
 Berserki, idque firmiter in animum induxit, se a Comite, ut
 Berserkos sibi donaret petiturum, id vero in causa fuit cur hoc
 rogaret, quod Styr frater res suas per vim detinere & iniquita-
 tem non minus erga se ac alios, quoties liceret, exercere videretur
 unde Styri rem secum gerere minus commodum visum fore,
 si (103) satellites haberet, quales essent isti fratres, putavit. In-
 dicavit igitur Comiti id se ab illo honoris accepturum, ut dona-
 ret sibi adjuutores & comites Berserkos. Regessit ille; id jam a
 me petiisti quod tibi minime profuturum auguror, ut tibi id
 concedam, autumo nimirum rigidos tibi fore ac petulantes ubi
 vobis aliquid intercedet, idque supra plurimorum, qui illustri
 non sunt nati loco vires futurum eos regere vel in metu continere,
 quamquam mihi obsequens praestiterint servitum. At Vermun-
 dus se illos accipiendi periculum facturum asseruit modo sua eos
 potestati committere vellet. Hic eum primum ab Berserkis
 utrum eum sequi vellent sciscitari jubet; ille ut iussus erat, ab
 iis, ut se in Islandiam comitati praesidium & adiumentum
 praestarent, petiit, se vecisim eos laute habiturum, &
 ea quae deesse viderentur ac ipsi possent indicare concessu-
 rum pollicitus. Regerunt Berserki Islandiam petere nun-
 quam

(103) pedesequos. W. 45. p: qui ad negotia suscipienda semper parati essent.

A. D. 983 kvopuz egi hafa sett hug sinn epter at fara til *Islandz*. letuz þeir oc egi vita von þeirra höfpingia er þeim þætti fer hent at þíona. enn ef þú kostgjæfer sva miök *Vermundr* at vid skulum fara til *Islandz* med þer. máttu sva ætla at vid munum því illa kunna ef þú veiter ockr egi slíkt er vid beidum. ef þú hefer föng á. *Vermundr* kvad þat oc egi vera skyldu. Epter þat feck hann jáyrði af þeim at fara med fer til *Islandz* ef þat veri iarls vili oc samþycki. Nú séger *Vermundr* iarli hvar þá var komit. iarl veitti þá orskurd at berferkerner skulu fara med honom til *Islandz* ef þer þiker þat þín samd mest gerr. enn bad hann sva hugfa at honom mundi þickia fiandíkapr ef hann lykr illa vid þá sva sem þeir eru nú á hans valld komner. enn *Vermundr* kvad ei mundu þurfa til þess at taka. Epter þat fór *Vermundr* til *Islandz* med berferkina. oc vard vel reid-fari. oc kom heim í *Biarnarböfn* til búls síns hit sama sum-ar sem *Eiríkr Raudi* fór til *Grænlandz*. sem fyrr er ritat. Brátt er *Vermundr* kom heim. vakti *Halli* berferkr til þess vid *Vermund* at hann mundi fá honom kvonfång miök samílikt. enn *Vermundr* þóttiz egi vita von þeirrar konu af góðum ættum er sik mundi binda vid berferk edr sín fórlaug. oc hafði *Vermundr* undandrátt um þetta mál. Enn er *Halli* fann þat. sló hann á sik úlfúð oc illsku. oc fór þá allt í þverúð med þeim gerpu berferkerner sik stóra. oc úmiúka vid *Vermund*. tók *Vermundr* þá at ydraz. at hann hafði berferkina á hendr tekiz. Um haustit hafði *Vermundr* bod mikít. oc baud *Arnkelli* góða til sín. oc *Eyrbyggium* oc *Styrr* bróðr sínum. oc er bodinu var lokit baud *Vermundr* at gefa *Styrr* berferkina. oc kallar þat bezt henta. enn hann vill egi þiggja. þá leitar *Vermundr* ráds vid *Arnkell*

quam sibi cordi fuisse, dubitare præterea num tales ibi essent optimæ. A. D. 983
 res, quibus operas præstare conveniens sibi videretur: si vero, aiunt, Vermunde tantæ tibi curæ sit ut te in Islandiam comitemur, id tibi certum esto, fore ut nobis displiceat si quæ petimur ac in tua sunt potestate nobis non induleris. Quod ubi eventurum negavit Vermundus, illorum in iter promissum, accederet modo voluntas Comitum & consensus, impetravit. Vermundus quo res jam esset deducta exposuit Comiti. Qui, ut Berserki in Islandiam eum comitarentur decretum adjecit, modo hoc ait, honori tuo quam maxime profuturum videatur; id tamen cogitare jussit, fore ut summum discrimen videretur si male cum his res cederet siquidem jam in ejus potestatem venissent. Regesit ille ejus nullum fore periculum. Vermundus postea Islandiam cum Berserkis petiit, & itinere ex votis functus ad prædium suum Biarnarhafnam pervenit, eadem ac Erikus Ruffus ut supra memoratum in Grönlundiam ierat, æstate. Paulo post Vermundi reditum Berserkorum alter, Hallius ab eo petere coepit, ut matrimonium sibi conciliaret satis honorificum: ille vero nullam sibi visus noscere mulierem clavis natalibus ortam, quæ se vel fata sua Berserko jungeret, negotium distulit. Quod cum Hallius animadverteret in ferocem prorupit iram, unde singula inter eum & Vermundum inimice gerebantur, siquidem Berserki illi se morosos ac inimicos exhibuerunt. Unde, quod eos recepisset jam cepit eum poenitere. Autumno sequenti, ad magnum, quod paraverat convivium Vermundus, Arnkillum, Pontificem cum Eyrbyggis fratremque Styrem invitavit, quo finito Berserkos Styri dono obtulit, id quod maxime ei convenire distitavit, ille vero accipere recusavit. Quo facto Vermundus Arn-

A. D. 983 *Arnkell* hvorsu hann skall af sér koma þessu vandræpi. enn hann lagði þat til at hann skyldi gefa *Styrr*. kalla honom bezt fallit at hafa slíka menn fyrir hreyfði saker ossa oc úiafnadar. oc er *Styrr* var burtbúinn. geck *Vermundr* at honom. oc mælti. nú villða ek bróðer at við legdum niðr fæð þá er með okkr var áðr ek fór utan. enn við tækium upp holla frændsemi með góðri vináttu. oc þar með vil ek gefa þer menn þá er ek hefer útflutt þer til styrks oc fylgdar. oc veit ek egi þeirra manna von at traust muni hafa til at stríða við þik ef þú hefer slíka sporgöngumenn sem þeir eru. *Styrr* svarar. vel vil ek því taka at batni frændsemi okkar. enn þá eina (s) frett hefer ek til þessara manna er þú hefer útflutt. at þat mun helldr vera vandræða tak enn at ek man framkvæmd edr audnu af þeim hlióta. nú vil ek alldri at þeir kómi í mín hýbyli. því at ærnar eru mínar úvinsælðer þó ek hlióti egi vandræði af þeim. Hvort ráð gefr þú þá til frændi seger *Vermundr* at ek komi þessu vandræði af mer. annat mál er þat seger *Styrr* at ek leyfi vandræði þitt enn hitt at þiggja menn þessa af þer í vingiafer. oc þat vil ek egi. enn vandræði þitt er engi maðr iafnskyldr at leyfa sem ek ef okkr picker einn veg báðum. Enn þó at *Styrr* mælti sva um þá kaus *Vermundr* at *Styrr* tæki við berferkjunum. oc skilia þeir bræðr nú með kærleik. fór *Styrr* þá heim. oc berferkerner með hönum. oc voro þeir þess egi fúser í fyrstu. oc kalla *Vermund* egi eiga at selia sik ne gefa sem ánaudiga menn. enn þó kalla þeir ner sínu skapi at fylgia *Styrr* enn *Vermundi*. oc fóro þeirra skipti miök líkliga (t) í fyrsto. Þá voru berferkerner

(*) fylg. 45.

(t) um bríd. W. 45.

killum, quo pacto has difficultates a se removeret consuluit; ille A. D.
983
vero ut in Styrem eos transferret, consilium dedit, quod tales viros habere illi roboris, petulantiae & iniquitatis causa plurimum conveniret. Styrem igitur discedere paratum, accedens Vermundus his affatur. Vellem jam, ait, frater, ut depositis, quæ nobis, antequam peregre proficiscerer, intercesserunt, simultatibus, fidam necessitatem intima firmaremus amicitia, in cujus ego documentum viros, quos ab exteris devexi adjuutores tibi & affeclas dabo, nec novi eos, qui tecum, dum quales sunt isti, comites habes, certare sustinuerint. Adhæc ille. Arridet quidem, inquit, necessitatem nostram amiciorum reddi, id vero unicum de viris istis peregre a te devectis fama mihi pertulit, eos potius exceptori difficultatibus, quam auxilio fore; in meas igitur nunquam illi recipentur ades; etenim ego sat infensus ero, quanquam ex iis difficultates mihi non pariantur. Quid igitur, ait Vermundus, consilii affers, quo periculum istud a me removeam. Regesit ille; aliud est res tuas expedire, quam viros istos in amicitia documentum dono accipere, id quod nolo; tuas autem difficultates solvere nemo, si una censemus, pari ac ego jure tenetur. Styr autem ut ista loqueretur, Vermundus tamen ut Berferkos exciperet, elegit, quo facto fratres amici discescerunt, & Styr quidem Berferkis stipatus domum rediit, quod illi primum minus approbarunt, Vermundum se sive dono sive pretio aliis tradendi nulla gaudere potestate dictitantes, suæ tamen indoli, ut Styrem quam Vermundum sequerentur magis probari affirmarunt, omniaque inter eos amice primum gerebantur. Erant Berferki in

A. D. 983 kerner med *Styrr* er hann fór vestr um fiörd at drepa Þórbiörn *Kiálka* er bió (u) í *Kiálka* fyrði. hann átti lok-reckiu sva sterka gerfa með timbrstockum. oc brúu berferker þegar upp sva at afgangu (x) nafarnar fyrer utan. enn þó varð *Styrr* banamadr Þórbiarnar *Kiálka*.

XXVI. Cap.

Þat hauff er berferkerner komu til *Styrs* varð þat til típinda at *Vígfús* í *Drápuhlíð* fór til kolgerpar þángat sem heita *Seliabreckur*. oc með hönum þrælur hans þrífr. einn het *Svartr* enn sterki. Oc. er þeir koma í skóginn mælti *Vígfús*. allmikill harmr er þat. oc sva mann þer þickia *Svartr* er þú skalt vera ánaudigr madr. sva sem þú ert sterkr oc drengiligr at síá. víst þickir mer mikit mein at því seger hann. enn egi er mer þat síálfrátt. *Vígfús* mælti. hvat villu tilvinna at ek gefi þer frelsi. (y) egi má ek þat með þe kaupa því at ek á ecke. enn þá luti er ek má man ek enga tilþara. *Vígfús* mælti. þú skalt fara til *Helgafells*. oc drepa *Snorra* góða. enn epter þat skaltu fannliga fá frelse þitt. oc þar með goda kosti er ek man veita þer. því man ek egi til leidar koma seger *Svartr*. Ek skal ráð tilsetia seger *Vígfús* at þetta skal framkvæmt verða mannhættulaust. Heira vil ek þat seger *Svartr*. þú skalt fara til *Helgafells*. oc gánga í loft þat þar er yfer dyrum úti. oc ryma síaler í gólinu sva at þú síær þar

(u) á *Kiálka* stöðum. 45.

(x) nafarnar. W. 45.

(y) *Svartr* svarar, add. 45.

comitatu Styris, ubi finum occidentem versus trajecit Thorbiörnem Kialkium Kialkafordi incolam occisurus. Habuit iste lectum clausum trabibus ligneis fortiter admodum constructum, hunc Berferki statim effregerunt, avulsis extra lectum clavis trabalibus: Styr tamen Thorbiörn's Kialkii occisor evasit.

A. D.
983

Cap. XXVI.

Accidit eodem ac in famulitium Styris venerant Berferki autumnis, ut Vigfus de Drapuhlida in locum Seliabreckur dictum unacum tribus mancipiis, quorum cuidam Svarti Robusti nomen erat, carbones paratum iret. Qui cum sylvam ingrederentur, Vigfus in hæc prorupit. Ingens malum (idemque putabis Svarte) esse te meum mancipium, quam fortis ac strenuus videris. Id quidem regesfit ille magnum mihi malum videtur, in meo autem arbitrio illud haudquaquam positum est. Tunc Vigfus, quid igitur feceris, ut libertate te donem: eam (ait Svartus) pecunia redimere nequeo si quidem omnis mihi deest, iis autem, quæ in mea sunt potestate, nullus parcam. Ad hæc Vigfus. Ibis itaque Helgasellum, Snorronemque Pontificem occidas, quod ubi feceris cum libertate profecto oblata tibi lautas a me conditiones expectabis. Ad quæ Svartus: hoc, inquit, negotium expedire nequaquam valebo. Addam, pergit Vigfus consilium, quo hæc sine discrimine vitæ perficientur. Et ille; hoc quidem audire gestio. Vigfus porro: Helgasellum, ait, profectus contignationem, quæ supra foribus est, ascendas, tabulasque

A. D. 983 par lagt (z) atgeyr í gegnum. enn þá er *Snorri* gengr út til (a) kamars. þá skaltu leggja atgeirinum í gegnum lofts-gólfitt í bak *Snorra* svo fast at út gangi um kvidinn. hlaup síðan út á ræfrit. oc svo ófan fyrer vegginn. oc lát náte-myrrkit gæta þín. oc med þessu ráði fór *Svartr* til *Helga-fells*. oc raut ræfrit yfer úti dyrum. oc geck þar inn í loptit. þat var í þann tíma er þeir *Snorri* látu (b) við malellda. I þenna tíma voru úti kamarar á bæium. Enn er þeir *Snorri* gengu frá elldinum æludu þeir til kamarfins. oc geck *Snorri* fyrstr. oc bar undan úti dyrinn ádr til-rædit *Svartz* vard. enn *Márr Hallvards-son* geck næst. oc lagdi *Svartr* atgeyrnum til hans. oc kom lagit á herdar-bladit. oc rendi út um höndina. oc skar þar (c) út. oc vard þat egi mikit lár. *Svartr* lióp út. oc ófanfyrer vegginn. hönum vard hált á brústeinunum. oc fell hann fall mikit er hann kom niðr. oc feck *Snorri* tekit hann ádr hann stóð upp. Voro þá hafdar af hönum sannar sögr. oc seger hann þá allt hvorsu farit hefði med þeim *Vígfúsi*. oc svo at hann er at kolbrennu under *Seliabreckum*. Síðan var bundit fár *Márs*. Epter þat foro þeir *Snorri* (d) VII. saman út til *Drápulíðar*. lá þeir þá er þeir komu uppi (e) hlídina elldinn er þeir *Vígfús* brendu kolinn. þeir komu at þeim *Vígfúsi* óvarum oc drápu *Vígfús*. enn gáfu grip-húskörlum hans. síðan fór *Snorri* heim. Enn húskarlar

Vígfús

(z) *Arngeyr*. 45.

(a) *Salerniús*. W. heimuligshús. 45.

(b) yfir matbordi. W. við ellda. 45.

(c) yr. W.

(d) IX. 45.

(e) tånguna. W.

bulasque pavimenti tantum laxes, ut bipennem inter eas trajicere queas, Snorronem autem, dum (104) ad latrinam egreditur bipenne per contignationis tabulas deorsum directo a tergo fortiter adeo transfigas, ut per alvum exeat; in tectum postea excurrens & de pariete defiliens nocturnis te tenebris committas. Hoc consilium secutus Svartus, Helgafellum se contulit, ruptoque supra foribus tecto in contignationem descendit: accidit hoc tempore, quo Snorro cum suis (105) ad ignes coquinariorum sedebat. Id temporis se junctæ ab ædibus latrinæ erant. Verum Snorro cum suis ab ignibus surgens, latrinamque petiturus ipse primus incessit, foresque porticus exteriores vix egressus fuit, ubi facinus Svarti contingebat. Snorroni proximus exiit Maurus Hallvardi filius, quem Svartus bipenne petit: scapulam ferrum tetigit, & secundum ossa ad alam serpens cute sese exseruit, id quod vulnus leve fuit. Excurrrens autem Svartus de pariete defiliit, fesellit vero pedes ex lapidibus exstructæ infra parietem aræ lubricies unde eum, cum defiliret gravi casu delapsum Snorro, antequam surgere posset, prebendit. Quo facto rem dicere jussus, quæ a Vigfuso mandata fuissent sibi, exposuit omnia, eum carbones in Seljabreckis urere addens. Mauris vulnere deinde religato, Snorro cum (106) sex aliis Drapuhlidam tetendit: & cum (107) radices montis ascendissent, igne, ubi Vigfusus carbones urendo præparavit, conspecto, incautum aggressi enecarunt, domesticis pace donatis. Posthæc Snorro domum rediit. Cæterum domestici Vigfusi,

(104) domum privatam. 45.

(105) accumbebat. W. ad ignes sedebat. de his ignibus & ad ignes confidendi modo apud veteres conf. *Gunlogi Ophioglottæ* historiam Cap. XI. pag. 164. not. 104.

(106) IX. 45.

(107) lingulam interamnem. W.

A. D. 983 *Vígfús* sögdu þessi tíðindi heim í *Drápublíð*. *Vígfús* var heygdr epter um daginn. Þann sama dag fór *Þórgerdr* kona *Vígfúsar* inn á *Bólstað* at segja *Arnkeli* frænda sínum. oc bad hann taka við eptermáli um víg *Vígfúsa*. enn *Arnkell* veik því af fer. oc kvad þat koma til *Kialleklinga* frænda hans. oc vífadi hann þessu máli helst á *Styrr*. seger hans vera at mæla epter *Vígfús* frænda sinn med því at hann villdi þó í mörgu (f) starfa. *Þórmóðr Trefill* kvad vífu þessa um víg *Vígfús*.

- (g) Felldi (*) fólkvalldi
 Fyrft (h) hins gullbyrsta
 Velli valgallar.
Vígfús (i) þann hetu.
 (k) Slita þar (l) síðan
 (m) Sára (**) benskarar
 (n) Brád of (o) brandniördu
Biarnar (p) ófnytia.

XXVII.

(f) vesiaz. W. vafaz. 45.

(g) fell hinn. B. F. N. P.

(*) Hinn fólkvalldi (adjective) *Snorro*, curio, iudex & pontifex territorii *fólkvalldr* tam adiectivum quam substantivum est. Sed pronomen adiectum *hinn*, terminatio alia, & regimen genitivi *fólks*, rem conficiunt.

(h) hinn gullbyrsta. G. H. gullnista. P. S.

(i) þar bita. G. H. þann leitum. E.

(k) látu. G. H. slita; B. Mbr. slítum. E.

(l) lárir. H. G.

(m) sárar benskara. B. sára berskarir. D. sáran benskara. F. N. P. S.

Vigfusi, quæ evererant, domum, Drapuhlidam retulerunt. Ille A. D. 983
 igitur sequenti die tumultu conditus est. Eodem die uxor Vigfusi
 Thorgerda Bolstadum ivit Arnkillo cognato suo isthæc narratum
 rogatumque, ut causam cædis Vigfusianæ agendam subiret. Ille
 vero huic se negotio subducens, cognatis ejus Kiallakenfibus
 actionem competere dictitavit, præsertim vero Styri, cujus esset
 Vigfusi cædem vindicare, siquidem compluribus se negotiis im-
 misceret lubens. De cæde Vigfusi Thormodus Trefill versus
 hosce cecinit.

Stravit gubernator populi
 Primum aureæ cristæ
 Gestatorem galeæ,
 Vigfusum illum nominarunt.
 Carpunt ibi exinde
 Vulneratam aquilæ
 Pradam per viros
 Björnnonis domini.

Q 2

Cap.

(**) Cum *ben*, tritissimo vocabulo, nec non *buna* & *ad*, *aðr*, non immerito forte
 conferri possunt voces Latine *vena* & *vulnus*, non obstante posterioris Latine
 epenthético, aut hypallage vocis *ben*. cf. Barth. Antr. pag. 672. Et quemadmo-
 dum Latine dicitur *vena* metallica, ita nobis *varus ad*, quam & altera agnoscit
 lingua, unde & ingenii *vena*. *ðær* dicitur furiosus, & *adi* n. g. furor, a quasi
 jugi & (arteriarum imprimis) impetuoso ac veheménti fluxu *aðr* hæud dubie
 dicta. *Buna* dicitur cum rivuli catarracta, usui parata, tum canalisi s. alveus
 cum superstructione. Hinc & facile *buna* pes, a crure medullæ canali.

(n) bráð.braudniordum. B. broð af bandsnævi. E.

(o) braudmordum. F. N. P. branniðrdum. S. baughiðrdum. G. H. Mbr.

(p) ofnyttis. D. arfnyttis. B. arfnytta. F. N. P.

XXVII. Cap.

Epter þetta fór Þórgerdr út under Raun. oc bad Styrir mæla epter Vígfús frænda sinn. hann svarar. því hec ek Snorra goda í vor þá er hann sat hiá málum vorum Þórgeftlinga at ek skyldi egi med fiandskap gánga í mót hanom um þau mál er mærgir veri iafnánær sem ek. nú máttu sækia heim Vermund bróðr minn at þessu máli edr adra frændr vara. Epter þat fór hún út til Biarnarhafnar. oc beiddi Vermund lipveitzlu. oc kallar hönum vandaz. því at Vígfús trúdi þer bezt af öllum sínum frændum. Vermundr svarar. skylldr em ek her nockut gott til at leggja. enn egi nenni ek at gánga í þetta vandræði fyrer adra frændr vara. enn vera skal ek atveitandi bædi med framkvæmd oc ráðum slíkt er ek færri argert. vil ek fyrst at þú farer út á Eyri. oc finn Steinpór frænda Vígfús. honom er nú (q) mál at reyna sik í nockrskonar málaserlum. Þórgerdr svarar. mikit geri þer mer fyrer þessu máli. enn ecke mundi ek mitt erfidi tilþara ef til framkvæmdar yrði. síðan fór hún á Eyri. oc fann Steinpór. oc bad hann geraz formann eptermælis þessa. Steinpór svarar. hví beider þú mik þessa. ek er úngr maðr. oc átt egi lut at málum manna. enn frændr Vígfúsar þeir er honom ero nánari enn ek ero (r) meiri uppivodzlu menn. er oc þess engi yan at ek taka þetta mál fyrer hendur þeim. enn egi man ek skiliarz við frændr mína þá er epter þessu máli eigo at síá. feck Þórgerdr þar engi aunnur svör. fór hún heim. ocepter þat inn yfer siöru á fund Vermundar. oc seger honom hvar

þá

(q) letrvigt. W. oc add. lettlíft. 45.

(r) ístöðu meiri menn. W.

Cap. XXVII.

A. D.

983

Thorgerda deinde situm in partibus tractus exterioribus Hraunum profecta a Styre ut causam cedis cognati sui Vigfusageret, petiit. Cui ille: id, inquit, Snorróni Pontifici dum vere proxime elapso intercedentibus mihi & Thorgestianis litibus abstinuit, pollicitus sum, me causas, ad quas suscipiendas alii pari mecum jure tenerentur, contra ipsum inimice non profecturum: quapropter auxilium hac in causa petitum fratrem Vermundum vel alios nobis propinquos visitabis. His auditis Biarnarhafnam pergens opem Vermundi efflagitavit, summam ei necessitatem incumbere dicens, siquidem, ait, maximam tibi e singulis sibi cognatis fidem habuit Vigfus. Adhæc Vermundus. Ego quidem, ait, bonum quoddam consilium addere teneor, minime tamen ut loco aliorum nobis cognatorum causam adeo difficilem in me suscipiam, induci possum, viribus autem & consiliis, quantum valeo juvabo; primum itaque consulam, ut sitam in exteriore parte Eyram, Steinthorem Vigfusi cognatum conveniunt eas: illi nimirum tempus est se in agendis litibus experiundi. Regesit illa: Magnum mihi hac de causa negotium facescitis, meo autem labori, si quid possem efficere, non parcerem. Eyram deinde profecta Steinthorem convenit, a quo ut in hacce actione primipilus fieret, rogavit. Et ille: cur hoc ait, me rogas? Juvenis nempe sum, nec ullis litibus interfui, cognati autem Vigfuso quam ego propinquiores judiciorum fervore durati sunt, ast ars mihi nulla: spes igitur omnis absit, ut hac in lite illos anticipem; cognatos tamen, quibus istæ causæ sunt agenda, nullus deferam. Thorgerda deinde nihil aliud responsi nata domum rediit, trajectisque sinibus Vermundum con-

A. D. 983. þá var komit. kvad allt sitt mál fyrir bordi verda nema hann gæpiz skörungur fyrir þessu máli. *Vermundur* svarar. meiri von er at reki verði at görri þessum málum þer til hugganar. skal ek þó tilleggja enn ráð með þer ef þú vilt þer at fylgja. hún svarar. flesta luti man ek til þess vinnu. Nú skaltu heimfara. oc láta uppgrafa *Vígfús* bónda þinn. tak tíðan höfud hans. oc fær *Arnkelli*. oc seg honum svo at þetta höfud mundi egi við adra meta at mæla epter hans ef þess þyrfti við. Þórgerðr kvadz egi vita hvar þessu máli mundi koma. enn síá kvadz hún at þeir spördu hana egi til erfis. oc skaprauna. enn til man ek þetta vinna seger hún ef þá yrdi þyngri lutr úvina minna enn ádr. Epter þat fer hon heim. oc hafði þessa meðferð alla sem henni var kend. oc er hon kom á *Bólstað* seger hon *Arnkelli* at frændr *Vígfús* villdu at hann gæpiz fyrermadr at epter máli um víg *Vígfús*. enn þeir heti aller sinne lípsemd. *Arnkell* kvadz hafa sagt ádr hvorsu honum var gefit um þetta mál. þá brá Þórgerðr höfðinu undan skíckiu sinne. oc mælti. her er nú þat höfud seger hún er ege mundi undan teliaz at mæla epter þik ef þess þyrfti við. *Arnkelli* brá miök við þetta. oc hratt henni frá fer. oc mælti. far burt seger hann. oc seg svo frændom *Vígfúsa* at þeir (s) skíótiz egi midr í lípetzlunne móti *Snorra* goda. enn ek mun í fyrervist málanna. enn svo seger mer hugr hvorsu sem þetta mál fer. at fyr leggi þeir under land enn ek. Enn se ek at þetta eru ráð *Vermundar* er þú fer nú með. (t) enn egi mun hann þurfa at eggja mik fram hvar sem við mágur erum stadder. Síðan fór Þórgerðr heim. leid vetrinn.

(s) skíoplíft. 45.

(t) oc mun ek þó egi toreggiadri. W.

venit, cui quo res jam esset deducta cum narrasset, totam sui A. D.
983
causam in incassum abituram, nisi in agenda lite primas susci-
peret, quæsta est. Adquæ ille: Major, inquit, spes est, fore, ut
lis ista tuo solatio peragatur; consiliumque tibi, modo sequi velis,
commodum addam. Respondet Thorgerda plurima his se im-
pensuram. Redeas itaque domum, dixit, effessoque cadavere ma-
riti tui Vigfusi caput amputatum Arnkillo deferas, his verbis:
caput hoc, si opus poposcisset in agenda cæde tua nulli secundum
esset. Negavit illa, constare sibi quem exitum hæc causa sorti-
tura esset; id vero se videre, eos laboris & angoris animi, quæ
exponeretur, minime parcos esse: Utut sit, hoc faciam, modo gra-
vior tunc quam antea res inimicis cederet. Rediit postea do-
mum, omniaque ratione, quam edocta fuerat, peregit, Bolstadum-
que veniens Arnkillo dixit, velle cognatos Vigfusi, illum, in agen-
da cæde ejusque causa primipilum fieri, eos vero singulos suum
polliceri auxilium. Verum ille se olim, quid de hac lite sibi vi-
sum fuerit, exposuisse dixit. Et Thorgerda, deprompto, quod sub
stola gestarat, capite, hæc adjecit verba; hoc, inquit, illud caput est,
quod, si opus fuisset, tuam causam orare non detractaret. Arn-
killus obstupescactus eam vi repulit in hæc prorumpens: Abeas,
inquit, dicasque cognatis Vigfusi, ne in ferendo contra Pontifi-
cem Snorronem auxilio magis se subducant, quam ego in agenda
causa; id vero præfagit animus, ad qualem finem cunque lis perve-
nerit, fore, ut priores illi quam ego portum quærant (litem de-
serant). Caterum consilia quæ nunc sequeris, esse Vermundi vi-
deo, illi vero, ubi nos cunque affines fuerimus constituti, non
erit opus me provocare, Thorgerda posthæc domum redit:
hyems.

A. D. 984 vetrinn. enn um vorit bió *Arnkell* mál um víg *Vígfúsar* á hendr þeim mönnum öllum er til vígs höfðu farit (u) nema *Snorra* goda. enn *Snorri* let tilbúa fiórráðz mál við sik til úhelgi *Vígfúsi*. oc fiólmentu hvorer rveggju til Þórsnes þings. oc veittu aller *Kialleklingar Arnkelli*. oc urdu þeir fiólmennari. hellt *Arnkell* fram öllum þessum málum með mikillri (x) frekn. oc er málin kvamo í dóm gengu menn (y) at oc voro málin (z) í gerd lagin með umgáangi oc fáttar bodum góðgiarnra manna. oc kom sva at *Snorri* godi geck til handlaga fyrer víg *Vígfúsa*. oc voro þá gerdar miklar fefekter. enn *Márr* skyldi vera utan III. vetr. enn *Snorri* gallt se upp. oc lauk sva þínginu at þar var lætz á öll mál.

XXVIII. Cap.

Nú gerþiz þat næst til tíþinda sem er ritat. at berferkernir voro með *Styrr*. oc er þeir höfðu þar verit um ríd. flóz *Halli* á tal (a) við *Asdís* dóttir *Styrs*. hon var tíg kona oc skörulig. ofláti mikill. oc helldr skapstór. enn er *Styrr* fann tal þeirra. þá (b) bat hann *Halla* egi gera fer svívirðing eda skapraun í því at glepia dóttur hans. *Halli* svarar. þat er þer (c) engi svívirðing þó ek tali við dóttur þína. vill ek þat oc egi til vanvirðu gera við þik. er
þer

(u) með. 45.

(x) mesta keppti W. mikilli börku. 42.

(y) í milli oc var leitad um sættir. W.

(z) gardlagin. 42.

(a) oc nockort marglæti. add. W.

(b) ræddi hann vit berferkina. W.

(c) at segja *Styrr* at þat engi skapraun. W.

hyemsque labitur. *Sequenti autem vere Arnkillus omnibus* (108) *(cædis complicibus) præter Snorronem, causam cædis Vig-*
fusianæ paravit; Snorro vero intentatæ sibi necis Actionem in-
stituit, cujus criminis authorem, Vigfusum nempe, jure cæsum po-
stulavit. Hinc uterque forum Thorsnesense frequens adiit,
stantesque a partibus Arnkilli kiallakenfes majorem fecerunt
numerum, unde Arnkillus causæ multo cum fervore institit.
Et cum ad judicium veniret lis, effecerunt viri quidam bene-
voli, qui intercedendo utrique parti transactionem persaserunt,
ut arbitrio finiretur causa. Dextra tandem, quoad Vigfusi cæ-
dem a Snorrone Pontifice data, multa gravis pecuniaria sancie-
batur. Maur in exteris tres hyemes agere jussus. Snorro mul-
tas numeravit statim, quo factio partibus mutuo foedere junctis,
forum siluit.

Cap. XXVIII.

Accidit postea narratu dignum, quod Berserki, quem-
admodum supra exposuimus, apud Styrem degerent, et cum
eum paulisper comitati fuissent, Hallius cum filia ejus Asdisa
sermones cepit frequens miscere. Erat hæc mulier adolescens,
insignisque virago, admodum superba, animoque nimis ira-
cundo. Cateram Styr, ut eorum colloquia animadvertit, Hal-
lium ne filiam fascinando, ignominiam sibi doloremque para-
ret, rogavit. Regessit ille. Nulla tibi est ignominia, me tua

R

cum

A. D.
984

þer þat skiótt af at segja at ec hefer sva mikin ástar hug á henni at ec fæ þat egi or hug mer gert; Nú vil ec segir *Halli* leita efter stadfastri vináttu við þic oc bidia at þú gipter mer *Asdís* dóttir þína, enn þar í mot vil ec leggja mína vináttu oc trúliga fylgd oc sva mikin styrk með krafti (d) *Leikins* bróðor míns at á *Islandi* skal ecki fast jafnmikil (e) fregd í tveggja manna fylgd sem við feulum þer veita, skal oc ockar framkvæmd meira styrkia þín höfþingscap enn þó at þú gipter dóttir þína þeim bónda er (f) mestr er í *Breidafyrði*, skal þar í mot koma at við erom egi festerker, enn ef þú vill her engan cost á-gera, þa man þat (g) skília vara vináttu, mano þá oc hvarer verda at fara með sínu máli sem líkar, man þá oc raun lítid tíða at vanda um tal oðkart Afðísar.

Enn er hann hafpi þetta mælt þá þagnadi *Styrr* oc þótti nockr vandi á svörum oc mælti er stund leid; hvört er þessa leitat með alhuga, edr er þetta orða framkast oc málaleitan. Sva skaltu svara seger *Halli* sem þetta se ecki hegóma-tal oc man her öll vor vinátta under felaz hverfu þessu máli verðr svarat; *Styrr* mælti, þá vil ec þetta mál tala við vini mína oc taka ráð af þeim hvorfu þessu skal svara. *Halli* mælti, þetta mál skaltu (h) tala við þá menn er þer líkar innan þriggja náttu, vil ec þessi svör ecki láta draga fyrir mer lengi, því at ec vill egi vera vanþipill þessa ráðz. Oc epter þetta skildu þeir.

Um

(d) Leikins om w.

(e) fregd. w. 45. trygl 42.

cum filia, colloqui, nec id tuo cum dedecore faciam, sed dictum paucis esto tibi, me tanto ejus amore raptum, ut eum ex animo relegare nequeam. Nunc, perrexit; firmo tui amore efflagitato, ut filiam mihi eloces petam, id autem rependam amicitia, fidumque adjumentum, quod accedente robore fratris Leikneris viribus tuis tantum addet, ne in Islandia tantus ex duorum comitatu honos acquiri possit, quantus e nostro tibi proveniet: nostrum quoque adjumentum auctoritatem tuam magis fulciet, quam si viro, qui in tractu Breidafjordensi maximus, filiam nuptum dares; idque pecuniæ, qua minus valemus, loco erit: hujus autem si nullam mihi facultatem concesseris, nostram id rumpet amicitiam, et nostrum quilibet rem suam, modo, quo placet, prosequetur, nec de nostris & Asdisæ colloquiis ulla proderit reprehensio. Quod ubi fatus erat, Styr conticuit, et in respondendo difficultatem quandam inesse ratus post breve silentium regessit. Nunquid hoc ex animo petitur, aut hæc joci ergo, et me irritaturus verba facis. Ita excipit Hallius, respondeas, ac si hoc non sit vaniloquium; totaque nostri amicitia ab eo dependebit, quomodo hoc exceperis petitum. Adhæc ille. Hoc itaque negotium ad amicos referam, eosque quem admodum sit respondendum, consulam. Et Hallius: De hac re cum quibus volueris intra tres noctes deliberabis, siquidem responsa multum differri nolo, matrimonii spe suspendi impatiens, Quibus dictis ab invicem discesserunt. Sequentis diei

R 2

mane

(f) audgastr w. agiatasta 45.

(g) slita w.

(h) hiala, w.

A. D.
984

Um morgúnin eftir, reid *Styrr* inn til Helgafells. Oc er hann kom þar, baud *Snorri* honum þar at vera, enn *Styrr* qvadz tala vilia við han, oc rípa sípan. *Snorri* spurði ef hann hefði nokor vandamál at (i) tala. So þycki mér segir *Styrr*. *Snorri* svarar, þá sculum við ganga upp á *Helgafell*; þau ráð hafa síst at engu vrdit, er þar hafa ráðin verit. Sípan gengu þeir á fiallit upp oc sátu þar á tali allt til qvældz, vissi þat engi madr hvað þeir töludu (k); Sípan reid *Styrr* heim. Um morgininn eftir (l) spyrr *Halli Styrr* hvorn stad eiga skal hans mál? *Styrr* svarar, þat er mál manna at þú þycker helldr felitill, edr hvað scaltu til þess vinna með því at þú hefer ecke. se fram at leggja. *Halli* svarar, til man ec vinna þat er ec má, af því ecke er fé til; *Styrr* seger, se ec seger hann at þat man þer mislíkat ef ec gipti þer ei dóttir mína. Nú mun ec gera sem forner menn at ec man láta þig vinna til ráðahags þessa þrauter nockurar. Hverjar eru þær? seger *Halli*. Þú skalt ryðja seger *Styrr* götu yfer hravnit út til (*) *Biarnarbasnar* oc leggja hagagard yfer ravnit mille landa varra oc gera byrgi her fyrir innan ravnit; enn þessum lutum framkomnum man ea gipta þer *Asdís* dóttir mína.

Halli svarar, egi em ec vanr til vinnu, enn þó man ec under þetta látraz (m).

Eftir þetta toki þeir at ryðja götona oc er þatt eitt it mesta (n) mannvirki, þeir lögðu og garpin sem enn ser merki oc eftir þat gerðu þeir birgit. Enn er þeir voro at þessu verki
let

(i) Kiara.

(k) um qvoldit. w.

(l) gingu þeir Halle á tal. Wad. W.

mane Styr Helgafellum eguitavit. Snorrone hospitium offerenti se cum eo colloqui, posteaque domum redire decrevisse dixit. Et Snorro utrum de re difficili ei sit deliberandum interrogavit, Quod Styr affirmavit. Tunc Snorro: Ascendamus igitur, ait, Helgafellum, consilia nimirum ibi inita in cassum minime abierunt. Ascenso deinde monticulo, colloquium in vespertinam usque conseruerunt, singulis quos ibi habuerint sermones nescius. Styr postea domum rediit. Proximæ lucis mane Hallius Styrem, qualem petiti rationem habiturus sit, interrogavit. Cui ille: Tritum inquit est vulgo, videri te pecunia magis egenum: Et quonam hoc pacto mereberis, cum opes, quas expendas, non habeas? Regessit Hallius: Ea, quæ valeo impendam, cum pecunia desit. Et Styr: Video, insit fore, ut tibi, si matrimonium cum filia negavero, displiceat. agam igitur more veterum in proponendis tibi, quo matrimonium isthoc merearis, rebus difficilibus. Quænam essent, quærebat Hallius? Moliaris, ait Styr, semitam per saxetum (*) Biarnarhafnam aggeremque, qui prata mea et accolarum separet, septum præterea ovile intra saxetum exstruas, his autem peractis filiam Asdísam tibi nuptum dabo. Adhæc Hallius. Labori quidem, minus sum assuetus, hæc tamen facienda subibo (109). Ceperunt deinde semitam, summum facinus moliri, exstructoque aggere, cujus hodieum vestigia cernuntur,

R 3

(*) minus recte, sed Hraunnsfordum, cujus hodie unica per saxetum via, signum superest.

(m) Ef ec skal þa auðveldligar comaz at ráða-hagnum. Styr qval þá þvi caupa mundu add W. 45. 42

(n) þrekvirkir W.

(109) modo sponfam facili impetrem. Styr vero hanc esse viam dictavit.

A. D.
984

let *Styrr* gera (o) badstofu heima under *Hrauni*, oc var grafin i iörd nidr oc var gluggr yfir ofninom fva at utan mátti ágefa oc var þat hús ákafliga-heitt; oc er lokit var miöc hvarotveg-gia verkino, var þat enn fíparsta dag er þeir *Halli* voro at byrgino, þá geck *Asdis Styrsdottir* hiá þeim, enn þat var nær bænum, hun hafði tekit sin bezta búnað, enn er þeir *Halli* mællto við hana, þá svarar hon engo. þá qvad *Halli* víso þessa.

(*) Hvert (a) hafit Gerd (b) um, giörva

(c) Gángfaugur (d) lidar hánga

(*) (Liúg vetr at mer) (*) leygiar

Linbúndin för þína?

(**) (e) Þvíat i vetr, en vitra

Vangs (f) fakat (†) ek pik gánga

Hirdi-dis frá húfi

(g) húns (h) Skrautligar búna.

LEIK-

(o) stofu.

*) Ordo pr. P. Hvert hafit (þer, I. Hef 7 þu) linbundin gángfögr lidar leygiar hanga Gerdur, þína för um giörva?

Eidar hángi, annulus in digito pendulus: *leygiar* hángi, aureus annul 2, a *leygr*, ignis; poëtica enim aurum manum vel digitorum ignis l. flamma dicitur: ejus *Gerdur*, mulier.

(a) hefir. D. hefer. B. Mbr.

(b) of. B. Mbr. F.

(c) fangs faugr F. N. D. Gángfaugr. E. Mbr. B. D. Lidar.

(d) hlidar Mbr. fidir. L. O.

(*) Liugvetur. E. L. M. liugdu vettr. F. N. P. lygdu vetur B. ligdu vetr Mbr. lingyattr, D.

nuntur, septum condiderunt. Styr interea (110) balneum domi sub Hrauno fecit edificari, inque terram defodi; supra caninum fenestra erat, per quam aqua fervida in balneum fundi posset. Et hæc domus perquam fuit calida. Utroque labore ad finem fere producto, ultimo, quo septum (fratres) construxerunt, die accidit, ut Asdisa Styris filia, non procul ab iis prope villam præteriret mundo, quem habuit splendidissimum, ornata, at ab Hallio et fratre interpellata nihil respondit. Tunc Hallius carmine.

Qvorsum instituisti,
Decenter incedens fæniina
(Noli mihi mentiri)
Lino vincta, tuum iter?
Hac enim hieme, O Saniens
Fæmina! non vidi te digressam
Domum
Pulchrius ornatam.

Et

(**) Poster. P. Þvint ek Sakat þik (eg Sá þik ej) hin vitra Huns vangs Hir-
di. dis i vetr ganga Skrautligar buna frá húsi.

vel: Ek Sá þik (nu) I vetr ganga Skrautligast bána frá Húsi.

(*) Lester E. L. M. Leygjar Mbr. Letiar P. Letiar. D.

(.) Þat var F. N. P. S. Þetta er v.itt. D.

(†) ec. Mbr.

(f) sakar F. N. P. S.

(g) brauns. D.

(h) skrautligarr. B. E. F. L. O. P. M. Mbr. skrautligezt. S.

(110) domum.

A. D.
984

LEIKNIR quad

- (a) Sólgrund (b) Siggjar (c) linda
 Sialldan (d) hefir (e) um (*) falldit
 Jafnhátt (g) Oglis Stettar
 Ellds (g) nú er Skart a þellu.
 (h) Hoddgrund, hvat býr úndir,
 Hlín (i) oflæti þinu,
 (k) hyrmællt, hóti fleira
 (l) hvicings, enn ver lítum?

Eptir þetta scildi meþ þeim. Berferkinnir gengo heim um qvell-
 dit oc voro módir miöc, sem hátt er þeirra manna, sem egi
 ero einhama, at þeir verpa máttlausir miöc, er af þeim gengr
 berferksgánginn. *Styrr* geck pá imóti þeim oc packadi þeim
 verkit, oc baþ pá fara i baþ, oc hvíla sic efter það. þeir gerpo
 sva, oc er þeir qvamo i bapit, let *Styrr* byrgia (p) bapstofona,
 oc bera griót á hlemmin, er var yfir forstofunni, enn hann
 let breiða nifr nauts húd blauta hía uppgáginom, síþan let
 hann gefa utann á bapit i glugg (q) er a var ofninum, var pá
 bapit sva heitt, at berferkinnir poldu egi i badino, oc hlupo a
 hurdinnar, feck *Halli* brotit hlemmin, oc komst upp, oc fell
 á hup-

-
- (a) Salgrund. E S.
 (b) sifur. D. Sigrar. S. I. Sigjar P. Mbr. fíor E. I. Silki O. íofuis. K.
 (c) barða Mbr.
 (d) hefir. F. N. 2. S.
 (e) þú B. F. N. I. K. of E. O.
 (*) fallda F. N. P. S. falldat. M'r.
 (g) Aglis. D auglifs B. F. N. P. Auglitz S.
 (g) fer þú. M. íkein íkiraut. I.

Et LEIKNIR:

Foemina

Raro peplum eduxit (eduxisti)

Tam alte: gerit mulier

Nunc ornatum.

O mulier! quid Subest,

Mulier (inquam) magnifico tuo ornatui,

Blandiloqua aliquanto plus,

Quam nos videmus.

Illa posthæc diceffit. Athletæ vesperi domum redeuntes defessi perquam fuerunt; etenim solitum est iis, qui non semper humanam servant indolem, ut furore gyganteo deferente admodum torpeant. Occurrens deinde Styr, actis pro labore gratiis, in balneum ire, posteaque requiescere iussit, id quod fecerunt. Ut vero in balneum venerunt, Styr (111) balneare fecit recludi, congestis super operculum atrii saxi, cutemque bovinam mollem ad ascensum sterni, et aquam calidam per fenestram, (112) quæ inerat fornaci, infundi curravit, unde calidum adeo evasit, ut athletæ ibi manere non perferentes januam aggredierentur. Et Hallius quidem effracta janua exiit,

S

ut

(h) Oddgrund. B. F. S. N. P. haddgrund. E. I. M. hlaðgrund. K.

(i) Ofáti K. Obláti. S.

(k) himalt. D. L. O. hyr. mælti I. K. hyr maltu. Mbr.

(l) hytings — Nyttu, I.

(p) hurðinnar. W. (111) Januas W.

(q) Gluggþunn er til var görr W. (112) quæ hunc in finem facta erat. W.

A. D.
984

á hupinni, veitti *Styrr* honom pá bana fár. Enn er *Leiknir* vildi hlaupa upp ur dyrunom, lagdi *Styrr* i gegnom han, oc fell hann inn i badstofona oc lezt þar. Síðann let *Styrr* veita ummbunap líkom þeirra, voro þeir færpir uti hraun, oc kafa-dir i dal þeim er þar er i hraunino, er fva er diupr, at engann hlut má síá, nema himin yfir sic, þat er víp síálfa götuna. yfer grepti berferkianna qvaþ *Styrr* vífo.

(a) Syndvz mer, fem. (b) myndi

(c) móteflendr Spióta

(d) Ala ekki dælir

(e) el-herdendum verda.

Uggi (yggia) ek (f) eigi (*) Seggia

(**) ofrgang (g) við (um) mik (h) strangan:

(i) nu (þann) (*) hefir (k) bilgröndudr (*) branda

(l) berferkium (m) stad merktan.

Enn er *Snorri* Gopi spýrr þetta, reip hann út undir *Hraun*, oc fátu þeir *Snorri* oc *Styrr* enn allan dag, enn af tali þeirra kom þat upp, at *Styrr* fastnapi *Snorra* Goda *Asdís* Dottr sína. Oc tokoz þessi ráð um haustit eptir, oc var þat mál manna, at
hvorir

(a) fyndi, 2.

(b) mundi B. F. N. P. M. S. Mbr. mindi, L.

(c) moteffandar. B. eflandar. S.

(d) atla L. O. M. ala. B. E, aþa. S.

(e) elldherdendum B. F. N. Eggherdendr. E. M.

(f) ecki. M.

(*) segia Mgr. E. Mbr.

(**) ofrgang. E. Uppgang B. Mbr. F. N. P. S.

ut fallente pedes cute, lapsum Styr vulnere lethali affectit. Leiknerem quoque ex ostio ascensurum transfixit, ut in balneare retro lapsus interiret. Styr deinde cadavera ad funus parari curavit, quæ ad saxetum deventa, in vallicula ad viam adeo depressa, ut nil præter coelum superne conspici possit, inhumata sunt. Super funere athletarum Styr cecinit.

*Videbantur mihi
Viri pugnaces
Non faciles futuri
Viris (Strenuis)
Non timeo mihi a virorum
Violentia in me acri:
Jam (eum) vir armipotens (ego)
Berferkis locum determinavit.*

Pontifex autem Snorro his auditis, situm in exterioribus Hraunum equitavit, et cum Styre totum diem una sedit, ex eorum autem colloquio id provenit, ut filiam Afdisam, Styr Snorrone Pontifici desponderet. Quæ nuptiæ sequenti autumno celebratæ sunt,

S 2

(g) vid. mik. R. N. P. S. af mer. E. Mbr.

(h) stránga Mbr.

(i) her. B. hann. R. N. P. S.

(*) hafa, E. M.

(k) bilgrundz R. N. P. bilgrandz S. bilgrand. O. Bibgrandzdr. B. Mbr. bau-
grundr. D. Bidlundar branda E. M.

(*) branda. B. Mbr.

(l) Berferkinn M. S.

(m) merkan. D. E. merkinn. S. merkum. R. N. P. merkia, Mbr.

- A. D. hvorir tveggi þótti vaxa af málom þessom oc teingdom. Var *Snorri* rápagerþamadr meiri oc vitrari, enn *Styrr* atgaungomadr meiri, bádir voro þeir frendmargir, oc siölmennir innan heradz.

XXIX. Cap.

Þoróddr het madr, hann var ættadr af (r) *Medalfellsströnd*, oc skilgódr madr, han var farmadr mikill, oc átti skip i ferdom, þoróddr hafði (s) siglt kaupferd til *Irlánds* til *Dyblinnar*. I þann tíma hafði *Sigurdr* Jarl (t) *Lodversson* i *Orkneyiom* heriat til *Supreyia* oc allt vestr i *Maun*, hann lagði gíallð á (u) *Mana bygdina*, oc er þeir höfðu sætz, setti iarl epür men at báða skattfins; enn hann var mest golldinn í brendo silfri. Enn iarl sigldi þá undan norðr til *Orkneyia*. Enn er þeir voro seglbúnir er skattfens bido, tóko þeir útfunnian vedr. Ok er þeir höfðu siglt um stund, geck vedr til landfudrs oc avftrs oc gerði storm mikinn oc bar þá norðr um *Irland* oc bruto þar skipit i spón við eyio eina úbygda. Oc er þeir voro þar komnir, bar þar at þeim Þoródd *Islending* er hann sigldi or *Dyflinne*. Jarls menn kölluðu á kaupmenn til híalpar fer; Þoróddr let skióta báti, oc geck þar á síalfr, oc er þeir fundoz heto iarls menn á Þoródd til híalpar fer oc búdo honom fe til at hann flytti þá heim til *Orkneyia* á fundd

(r) *Snæfellsströnd*. W. 45.

(s) farit af *Norege* til *Difinnar* W.

(t) *Lodinsson* 42.

(u) *Manarbyggvana* 45.

(113) *Snæfells Strönd* W. 45, sed minus recte, quod ex sequentibus patet.

sunt, Quibus rebus et affinitate, uterque auctus vulgo videbatur. Erat enim Snorro in consiliis fruendis instructior et prudentior, Styr autem in rebus exsequendis magis strenuus: uterque numero cognatorum et domesticorum in ista tribu frequens,

Cap. XXIX.

Thoroddus, vir erat ex Medalfellstranda oriundus (113), homo probus, et itineribus mercaturæ causa peregre susceptis clarus, navem inter exterarum regiones commicantem habuit. Ierat Thoroddus (114) Dublinum in Hibernia negotiorum gratia. Eo tempore Comes Orcadum Sigurdus (115) Lödveris filius in Hebudas et ad Manniam usque versus occidentem expeditionem fecerat, et incolis tributum imposuerat, sancitaque pace, viros, qui tributum expectarent reliquerat; cuius pars maxima argento puro numerata est. Comes autem in Orcades prænavigavit. Parati, qui tributum expectaverant Libonoto vela dabant. At cum aliquantisper iter fecissent, converso ad Evronotum et orientem vento, ingens procella orta est, qua præter Hiberniam versus septentrionem jactati, apud quandam insulam incolis carentem navem perfregerunt. Quocum venissent Thoroddus Islandus Dublino navigans forte advenit. Visos mercatores in auxilium vocavit. Thoroddus emissam e navi scapham ipse conscendebat; quem cum convenerunt viri Comitibus ad ferendam sibi opem cum provocarunt, pecunia, si eos in patriam Orcades, ad comitem

(114) Ex Norvegia add. W.

(115) Lodini. 42.

A. D. funnd *Sigurdar* iarls. Enn Þóróddr þóttiz þat egi mega, er hann var ádr búinn til *Islands* ferðar. Enn þeir skorudo á han fast, því þeim þótti vidliggia (x) líf sitt oc frelsi at þeir væri egi upp-leiddir á *Irland* edr *Sudreyiar*, þar sem þeir höfðu ádr heriat. Oc svo kom, at hann selldi þeim bátinn frá haffskipino, oc tók þar við mikin lut af skattinom, helldo þeir sípan batinom til *Orkneyia*; enn Þóróddr sigldi bátlaft til *Islands*. Hann kom sunnan at landino, oc hellt sípan vestr fyrer oc sigldi inn á *Breidafjörð* oc kom med heilo i *Dagverðar-nar*. Hann fór um haufit til vistar hiá *Snorra* goda til *Helgafells*, oc var síðan kalladr Þóróddr *Skattkaupandi*. Þetta var lido síparr epter víg Þórbiarnar *Digra*. þann vetr var at *Helgafelli* Þuríðr systir *Snorra* goda er Þórbiörn digri hafpi átt. Þóróddr bað *Snorra* goda at hann gipti sér Þuríði systri sína; enn med því at hann var avdigr at se oc *Snorri* vissi god skil á hönom oc hann sá at hon þurfti miðc forvisto, við þetta allt saman syndiz *Snorra* goda at gipta honom konona oc veitti hann brudkaup þeirra um vetrin þar at *Helgafelli*, enn um vorit epter tók Þóróddr við búi at *Fróða* oc gerðiz hann góðr bóndi oc skilríkr (y) Enn þegar Þuríðr kom at *Fróða*, vandi *Biörn* (z) *Asbiörnsfön* þangat komor sínar. Var þat alpído mál at med þeim Þuríði væri fistingar, tók Þóróddr þá at vanda um kvamor hans oc hafpi ecki at sök.

Þá

(x) se þeirra oc frelsi W. 45. 42.

(y) framfynn oc forfiáll oc hugþeckr af ollum innanheraðs mönnum. oc to-kust med þeim þuríði góðar astir ad síðustu add. 45.

(z) Asbrandfön. 45.

mitem Sigurdum veheret, oblata. id vero Ille se, pote ad iter in Islandiam ante paratum, nequaquam posse regessit. Sed gravius contra eum obtestati sunt, vitam et libertatem eo subesse rati, ne in Hiberniam vel Hebudas, quas regiones arnis antea infestabant, educerentur. At tandem res eo veniebat, ut pertinentem ad navem scapham iis magna parte tributivenderet, qua deinde in Occades ferebantur. Ipse vero Scapha carens Islandiam petiit, oris Insule australibus allapsus littora cursu occidentem versus directo legit Breidafjörðum intrat navemque ad Dagverdarnesum salvis mercibus appulit. Eodemque autumno, a Pontifice Snorrone invitatus Helga-fellum se contulit, diſus ob hoc factum Thorodds Scattkaupande (Emtor Tributiv). Hec paulo post cædem Thorbiörn's Crassi acciderunt. Transegit istam hymenem Helgafelli foror Pontificis Snorronis, Thurida, Thorbiörn's Crassi vidua. Hanc a Pontifice sibi in matrimonium elocandam Thorodds ambiit, et quod pecunia valeret, et Snorro eum, virum esse probum nosceret, videretque porro, illi, qui rebus ejus prævideret, opus esse, Pontifici visum est mulierem ei despondere. Nuptias igitur eodem autumno domi sue Helgafelli celebravit. Vere autem proximo Thorodds suscepta rei familiaris Frodaæ cura, dives, simul ac probus evasit colonus (116). At ubi Fróðáam meaverat Thurida, Biörn's Aſbrandi filius illuc frequens venit, spargente fama vulgari, eum Thuridæ pudicitiam tentare; Thorodds itinera ejus illuc facta, sed frustra, reprehendere cepit. Incoluit
id

(116) Providens, pius, et omnibus eandem tribum inhabitantibus perquam gratus. Ceterum æctus eum inter et Thuridam conjugal's amor tandem coeluit. add. 45.

A. D.

Þá bió Þórer Vidleggir at *Arnarvole* oc voro synir hans þá vaxnir *Aurn* oc *Valr*, inir efniligsto menn; þeir lögdo Þoroddi til (a) ámalis at hann poldi *Byrni* flíka sköm sem hann veitti hönom, oc budoz þeir til fylgdar med Þoroddi ef hann villdi ráða bætr á qvamom *Biarnar*.

Þat var eitt sin at *Biörn* kom til *Fródár*, at hann sat á tali vid *Purídi*, enn Þoroddr var iafnan vanr inni at sitia þá er *Biörn* var þar, enn nú sezt hann hvergi. *Purídr* mælti, hugsa þú sva ferder þínar *Biörn*, seger hon, at ec ætla at Þoroddr (b) hyggi nú af at ráða hingatferder þínar, oc get ec at þeir hafi farit á veg fyrir þig, oc man hann ætla at þer skylít eigi iafnlida finnaz; þá qvad *Biörn* vísu þessa

(*) Gállz (a) mundu (mundim) vid (*) vilia

(**) Vidar ok bláff i midli

(d) grund (fæ ek (e) stöð [Stad] stundu)

(f) Streingf, þenna dag leingstan;

(g) allz i aptan (h) Þella

ek (i) tefiunst sialfr at drecka

opt (k), horfinnar erfi,

(l) armlinz, gledi minnar.

Epter

(a) orðs W.

(b) bondi minn odd, W.

(*) Odo est: Vid, Gálls Strengs grund, mundin vilia þenna dag lengstan J milli vidar og bláff (eg fæ stundum stöð) alls eg tegumz (teygiumz), (Þá) armlinns Þella, að drecka sialfr J aptan erfi minnar opt horfinnar gledi. vel: drecka opt (Sc. iteratis poculis) erfi minnar horfinnar gledi.

(a) mundim, C.

(*) velia. E. vendu. G.

(**) villdar oc bles imilli G. H. villði ek blíds imilli F. N. P. S.

(d) grund B.

id temporis Arnarhvolum, Thorer Vidleggr (Lignipes), cujus filii Aurn et Valusjam adulti, optimæ spei erant. Qui Thoroddo, quod tantam sibi a Biorno ignominiam fieri perferret, exprobrarunt, suam ei, modo frequentes Biørni adventus avertere vellet, opem offerrentes.

Accidit aliquando, ubi Biornus Fródaam venit, et cum Thurida colloquio vacat, ut Thórroddus contra morem, nam dum adesset Biornus, in cubiculo sedere solebat, ista vice nuspiam conspectus est. Tunc Thurida; Ita tuo, ait, Biorne itineri provideas, quod præagiat mihi aninus, Thoroddum (117) tuorum hac adventuum finem facere decrevisse, et eum cum suis, viam tuam occupasse, conjicio, animo, ne pari comitum numero conveniatis, Adhæc Biørnus sequens carmen reposuit.

*Vellemus l. eligeremus
inter terram coelumque
O foemina! (moras interdum nanciscor)
hunc diem longissimum;
Siquidem hac, vespere
moræ mihi est potatio,
Sæpe disparentis, v: exequialis,
O fœmina! mei gaudii.*

T

Arrep-

(e) af addi B. E. stad P. S.

(f) streing. B. G. H. F. N. P. streingi L.

(g) ult. D. L. Allri G. H. F. N.

(h) þ-ma. B. G. H.

(i) tegumz B. tek mest. D. tefhest. G. H. F. N. P. S.

(k) hofinnar. Arf. E. Þorfinnar. G. H.

(l) armkrans. L. Arms Linnz. B. Armlinnist. D. Armlinds. E. armains. G. H.

(117) meum maritum.

A. D.

Eptcr þat tók *Biörn* vapn sín, oc geck í burt, oc ætlar heim: enn er hann kom upp um *Digra-múla* hlupo upp fyrir honom V menn; þar var *Þoroddr* oc húskarlar hans tueir, oc synir *Þoris Vidleggs*. Þeir veittu *Birni* atgaungo, enn hann vardiz vel oc drengiliga, gengo þeir fastaz at *Þoris syner* (c) enn hann vard banamadr beggia þeirra. Epter þat leitadi *Þoroddr* undan med húscarla sína, oc var fárr lítt, enn þeir ecki. *Biörn* geck leid sína, þar til er hann koin heim, oc geck til stofu. Húsfreyia qvaddi gridkono at vinna honam beina: oc er hon kom í stofona med liós, þá fá hún at *Biörn* var blóðigr miðc. Geck hon þá fram, oc segir *Asbrandi* födr hans at *Biörn* var blóðigr heim kominn. Geck *Asbrandr* í stofu: þá spýrr hann hvi *Biörn* var blóðigr: eðr hafi þit *Þoroddr* fundiz? *Biörn* svarar oc seger, at sva var. *Asbrandr* spýrr hvorfo farit hafi skipti þeirra. *Biörn* qvad.

(*) (a) Mun hyrleſti hrauſtum

hríðar (b) manni at stríða

(helldr (c) höfum (d) vígi (e) valldit

Vidleggs ſona tveggja)

Sem (f) vidbálkar (g) volki

(h) valldr

(c) þeir veittu honum áverka add. 412 þeir sœta áverkum við Biörn 445. W.

(*) Ordo et nexus hic est: Híðar Hyrleſti mun (eins vera) að stríða hrauſtum manni, ſem etc. Vel etiam:

Munat I. muna (cætera n. ineptiant) Híðar Hyrleſti að stríða hrauſtum manni, I. mer hrauſtum: helldr höfum (ver, I. hefi ec valldit vígi tveggja Vidleggs Sona: (það er fyrir höfum) Sem etc.

Sic vulgo: mer er ecki að vera að því, hugsu, reyna þetta, það, o: tíðir ecki, dugir ecki, non ſuccedit. Mihi tamen melius aridet parentheſis. vete-

ribus

Arreptis deinde armis domum rediturus abiit: ut vero montem Digra-mulum ascendebat, profiliunt viri numero quinque, Thorodds nempe cum duobus domesticis, filiisque Thoreris Lignipedis. Horum ille impetum fortissime excepit, et utrumque fratrem armis in se proluentem (118) occidit. Itaque Thorodds cum domesticis nondum vulneratis, ipse parum saucius fugam capessivit. Caterum Biornus via perrexit, usque dum domum redux triclinium intraret. Materfamilias venienti subministrare, servam domesticam iussit, quæ triclinium ingressa allato secum lumine Biornum sanguine totum madere videt. Hinc ad exteriora ædium progressa, Asbrando, filium cruore squavidum domum rediisse narrat. Qui triclinium statim ingressus, cur cruentus esset, interrogavit? an, inquit, cum Thoroddo res fuit? Ille vero hoc ita se habere regessit. Asbrando iterum quemadmodum res cessisset percunctanti carmen retulit.

*Erit homini (Thoroddo)
cum viro forti pugnare
(potius, v. certe, cædem procuravimus
Vid-leggi (lignipedis) duorum filiorum)
ac si virgula agitatione*

T 2

domi-

ribus familiarissima, et ubique in promptu, cum verborum tractu et similitudinis coherente nexu,

(a) munat. B. munar. D. munnaft. K. munu þeir hinir hraustu B. N. F. P. G. H.

(b) meir. I. Menn. E. M. G. H. manni. F. N. P. S. K.

(c) hefig. O.

(e) völdit. E.

(f) Vidbalkr B. F. N. Vigvalki B. Vigvalkar S. Vigkialkar, I.

(g) Vilkar. K. Velkia. P. S.

(118) et vulnera sibi inferentes add. 442. 45. W.

A. D.

- (h) valldr geymi Bil (i) fallda,
 (k) edr (l) dal sveigi deigum
 (m) draupnis Skatt at kaupá.

Síðan batt *Asbrandr* sár hans, oc vard hann græddr at heilo. Þóroddr, fótti *Snorra* goda at eptermáli um víg Þórissona, oc let sva búa mál til Þórnes þings. Enn sýner Þórlaks á *Eyri* veittu *Breidvíkingum* at málom þessom. Þær urdo mála lyktir, at *Asbrandr* geck til handfala fyrer *Biörn* son sin, oc hells vpp febótom fyrer vígin. Enn *Biörn* var sekr giörr vtan III vetr, oc fór hann utan samsumars. Þat sama sumar fæddi Þuríðr at *Fróðá* svein-barn, oc var nefndr *Kiartan*: vox hann vpp heima at *Fróðá*, oc var fremma mikill oc esniligr.

Enn er *Biörn* kom út um haf, fór hann suðr til *Danmerkr* oc papan suðr (d) til *Jomsborgar*. Þá var *Pálmatóki* fyrer *Jomsvíkingom*. *Biörn* geck þar (e) í lög þeirra oc var þar kalladr kappi. Hann var þá í *Jomsborg* er *Styrbiörn* hinn *Stærki* vann hana. *Biörn* fór oc til *Svíþjóðar* er *Jomsvíkingar* veitto *Styrbyrni*; hann var oc í orustunne á *Fyrsvöllum* er *Styrbiörn* fell, oc komz þadan á skóg med öðrum *Jomsvíkingum*. Oc meðan *Pálmatóki* lifði var *Biörn* med þeim oc þótti enn bezti drengr oc enn hravstafti í öllum mannravnum.

XXX.

(h) Valliz. F. N. P. H. Vall le S. Valls. G. Valld. K.

(i) fal.dna B. fallda. D. F. N. P. O. L. K. I. falna E.

(k) Egi er dádi de-gum drupnis skatta kauptr af E, adr C. M.

(l) dal sveigi E. Dal sveigi í F. N. P. S. G. H.

(m) drupnis D. G. H.

(d) í Vindland. add. 445. W.

*dominus (maritus) fœminam custodiat,
aut ramulo humido vallensi (vine)
aurum emat v. petat.*

Religatis postea ab Asbrando vulneribus, in totum sanatus est. Cætera, Thoroddus, Snorronem, ut Causæ Thoreridum patrocinaretur, petitum convenit, et in Judicium Thorsnesense actionem cædis instituit. Filii vero Thorlaci ex Eyra, Breidvicensium partes secuti sunt. Et lis eo evenit, ut Asbrændus pro filio transactionem manu stipatus multas cædium penderet. Cæterum Biörnus exilio triennali addictus eadem æstate peregre profectus est. Istæ æstate Thurida Frodænsis filium, cui nomen Kiartanis indiderunt, peperit. Qui prima statim ætate magnus optimaque spei adolescens evasit.

At Biörnus oceano superato, primum in Daniam et deinde (119) Iómsburgum australi itinere tetendit. Præfuit tunc Iomsvicensibus Palnatokius, quorum (120) legibus Biörnus semet submisit, unde Athletæ cognomen adeptus est. Iomsburgi Agebat, dum eam Styrbörnus Robustus expugnavit, ivitque in Sveciam, cum opem tulerunt Styrbjörni Jomsvicenses; et pugna Fyrisvallensi, in qua cecidit Styrbjörnus inter fuit, unde cum cæteris Jomsvicensibus in sylvam elapsus est. Ille dum vixit Palnatokius, sociis adhæsit, vir strenuissimus, et inter quævis discrimina fortissimus habitus.

(c) Vikingslök 445. W.

(119) in Vinlandi-m add. 445. W.

(120) piraticis, iidem add.

XXX. Cap.

Nú skal segja frá Þórolfi Bægifót. hann tók nú at elldazt fazt oc gerþiz illr oc æfr vid ellina oc miök úiafnadar fullr, lagdiz oc miöc úmiúkt á med þeim fedgum Arnkeli ok hanom. Þat var einn dag at Þórolfr reid inn til *Ulfarrfells* at finna *Ulfarr* bónda; hann var forverksmadr godr, oc tekinn til þess, at honom hyrdizt skiótara (f) hey enn öðrum mönnum, hann var oc sva fefæll, at se hans dó alldri af megri edr drephrídom. Enn er þeir Þórolfr fundoz, spurdi Þórolfr, hvort ráð hann gæfi hönum, hvörso hann skyldi haga verksháttom sinom eda hvörso honom segdi hugr um sumar, hverso þerrisamt verda mundi.

Ulfarr svarar; eigi kann ec þer annat ráð at kenna enn siálfom mer: ec mun láta bera út liá í dag, oc slá under sem mest má þessa viko, þvíat ec hygg hún muni verda regnsöm, enn ec get at epter þat mun verda gott till þerra enn næsta halfan mánat. Fór þetta sva sem hann sagði; þvíat þat fanzt opt at hann kunni gerr vedr at slá, enn aðrer menn. Síþan fór Þórolfr heim, hann hafði med sér mart verk-manna, let hann nú oc þegar taka til eingi-verka; vedr tór þannig sem *Ulfarr* hafði sagt. Þeir Þórolfr oc *Ulfarr* átto eingi saman uppi á hálsinom, þeir slóo fyrst hey mikit hvarertveggjo, síþan þurkudo þeir oc færho í stórfæti. Þat var einn morgin snimma, at Þórolfr stóð upp; sér hann þá út, at þá var vedr þykt oc húgði hann at glepiaz mundi þerririnn, het hann á þæla sína at þeir skyldo uppstanda oc aka saman heyi; oc bat þá at vinna sem mest um dagin,

(f) andvirki. W.

Cap. XXX.

Nunc ad Thorolfum Curvipedem redeat narratio. Hic in multam jam etatem provectus senio tractatu difficilis, iracundus et perquam iniquus evasit, multaeque ei et filio Arnkillo similitudines intercesserunt. Accidit die quodam, ut Thorolfus, Ulfarsfellum, herum Ulfarem conventum equitaret: erat is rei familiaris procurator insignis, tulitque fama vulgaris, fenum ejus, quam aliorum, citius siccari, eumque tanta pecorum fortuna gaudere, ne unquam vel macie vel procellis interirent. Hunc cum Thorolfus convenisset, quale sibi, quemadmodum labores domesticos institueret, consilium daret: et quid de hac aestate, quam siccus foret aer praesagiret? interrogavit.

Adhuc Ulfar. Non aliud, ait, te quam me ipsum consilii possum edocere: Elata hodie falce, quantum sas est; hac hebdomade, quam pluviosam fore auguror, fenum secari curabo; at post, duas septimanas aerem fore siccum conjicio. Dicta eventus comprobavit: saepius nempe compertum est, eum in statu aeris conjectando pra aliis esse felicem. Hac edoctus domum rediit Thorolfus, multosque, quos aluit domesticos, feno confestim fecit operari, aere, ut praedixerat Ulfar, se habente. Commune possederunt Ulfar et Thorolfus in colle pratum, ubi multum uterque fenum secari curavit, quod siccatum in ingentes metas coegerunt. Die quodam Thorolfus mane surgens egressus est, aeremque nebulosum esse conspiciens, siccitatem ejus mutatum ire ratus, mancipia fenum congestura surgere jussit, praecipitque, ut quam maximum valerent,

A. D.

in, þvíat mer sýnitz sagdi hann vedr egi trúlikt. Prælarnir klæddoz oc fóro til heyverks, enn Þórolfr hlód heyino oc eggiadi fast um verkit at sem mest gengi fram. Penna morgin sá Ulfarr út snemma, oc er hann kom inn, spurdo verkmenn at vedri, hann bad þá sofa í nádom, vedr er gott seger hann, oc mun skína af í dag, skulo þer flá í töpu í dag, enn ver manom anninan dag hirda hey vart þat er ver eigom uppi á hálsinom, Fór sva um vedrit sem hann sagði. Oc er áleid qvelldit, fendi Ulfarr mann upp á halsin at síá um andvirki sitt, þat er þar stóð.

Þórolfr Bagfotr letaka prennom eykom um dagin oc höfpo þeir hirt heyit at nóni, þat er hann átti, þá bad hann þá aka heyi Ulfars i gard sin; þeir gerpu sem hann mælti. Enn er sendimadr Ulfars sá þat, lióp hann oc sagði Ulfari. Ulfarr fór upp á halsin oc (g) vard ódr mið oc spurdi hví Þórolfr rænti han. Þórolfr sagðiz ecki hirda hvað hann segði oc var málódi oc illr vidreígnar oc hellt þeim víð áhalld. Sá Ulfarr þá eingan sin kost annan enn verða á brotto, oc fer þegar til Arnkels oc seger honom skada sin, oc bad han áfjá, (h) lezt ella allr fyrir bordi verða. Arnkell sagðizt munðo beida födr sin bóta fyrir (i) heyit, enn qvad þer þó þúngt segja hug um, at nockut mundi at sök hafa. Oc er þeir sedgar fundoz bad Arnkell födr sin bæta

Ulfari

(g) ok var þæstr miðk W.

(h) leift hanom ella at alt mundi fyrir bord borit 442.

(i) heyrán þetta 445. W.

lerent, eo die operarentur; est enim ait, aer non satis mihi fidus. Mancipia vestibus induta foeno ceperunt operari, Thorolfus autem ipse acervum foeni construens, ad laborem, quam vehementissime urgendum, hortatus est. Isthoc mane Ulfar primo statum aëris spectatum exiit, ingressumque domestici de aëre interrogarunt: ille vero iussit eos quiete dormire; bonus enim, inquit, aër est, bodieque sol splendebit, vos autem foenum in prato culto secabitis, sequenti vero die, quod in colle nobis est foenum, in septum congeremus. Et aër ut prædixerat, evenit. Vergente in noctem die Ulfar virum, qui ascenso colle, foenum ibi congestum inviseret, misit.

Fecerat Thorolfus Bæifotus, fenum tribus jumentis devehi, unde, quod ipse possedit, hora tertia pomeridiana totum in septum congestum est. Quo facto, foenum Ulfaris in septum suum devehi iussit, id quod fecerunt. Hoc viso, is, quem miserat Ulfar, domum decurrens hero retulit. Ille ascenso colle ira vehementi concitus, cur Thorolfus rapinis erga se uteretur, interrogavit. Hic, quid diceret, nihil se curare regessit, seque verbis furentem, tractatuque perquam difficilem exhibuit, unde, quin confligerent, non multum absuit. Tunc Ulfar unicam sibi abeundi conditionem superesse ratus, Arnkillum convenit, cui damnum (121) exposuit, ejusque auxilium imploravit, rem suam alias omnino male cessuram dictitans. Arnkillus se a patre, ut (122) foenum pecunia rependeret, petiturum regessit, animum tamen graviter præsagire, nullum dictis suis fore effectum. Post ut parentes conveniunt, Arnkillus patrem, Ulfari

U

rapi-

(121) damnum alias inultum fore etc. 442.

(122) repinam foeni W. 445.

Ulfari heytökona, enn *Þórolfr* qvad þræl þan helst til audgan. *Arnkell* bad hæn gera fyrer sín ord, oc bæta honom heyit. *Þórolfr* letz ecki gera þarfyrer, nema versnadi lutr *Ulfars*. Oc skildozt þeir vid þad. Enn er *Arnkell* fann *Ulfar*, seger hann honom hvorfo *Þórolfr* hefir svarat. Þat sanz á *Ulfari* at honom þótti sem *Arnkell* hefpi lítt fylgt málino oc qvad han ráða slíko vid födr sín, ef hann villdi. *Arnkell* galt *Ulfari* fyrer heyit slíkt er honom líkadi, oc er þeir sedgar fundoz annat sinn, þa heimti *Arnkell* (k) heyit at födr sinom, enn *Þórolfr* let ecki batna um svörin; oc skilldo þeir þá reidir. Um havstit eptir let *Arnkell* reka af fialli yxn (l) XII. er *Þórolfr* fader hans átti oc let drepa öll í bú sitt. Þetta líkadi *Þórolfi* stórilla, oc heimti verd at *Arnkeli*. Enn *Arnkell* qvad þat skyldi koma fyrer heyit *Ulfars*, þá líkadi *Þórolfi* miklo verr enn ádr oc kallar þetta af *Ulfari* hlotit hafa, qvad hann sic skyldi fyrer finna.

XXXI. Cap.

Þenna vetr um iól hafpi *Þórolfr* dryckio mikla oc veitti kappfámliga þrælom sinom, enn er þeir voro ordner druknir eggjar hann þá at fara inn til *Ulfarsfells* oc brenna *Ulfarr* inni oc het at gefa þeim þar til frelsi. Þrælarnar sögdozt þetta mundi vinna til frelsis ser ef hann efndi ord sín. Sípan foro þeir VI saman inn til *Ulfarsfells*, toko þeir vidarköst oc drogo at bænóm oc slogo elldi í. Í þenna tíma

(k) heyverdit 445.

(l) VI 245

rapinam foeni solveret, monebat. Cui Thorolfus nebulonem istum nimis divitem esse regessit. Filio iterum ut verbis suis in rependendo foeni pretio indulgeret urgenti, pater, se non curare, si res Ulfaris ad deteriora vergeret, reposuit. Quibus dictis ab invicem discesserunt. Arnkillus deinde Ulfarem adiens quæ pater respondisset, exponit. Animadversum est, visum esse Ulfari, Arnkillum causæ minus institisse, cum enim tantum, si voluisset, apud patrem valere asseruit. Arnkillus igitur, quantum placuit Ulfari, foeni pretium erogavit, et cum altera vice parentem alloqueretur pretium foeni iterum exegit; et illi, cum responsa nihil immutaret, irati discesserunt. Proximo autumno Arnkillus, duodecim, quos in monte pascentes habuit Thorolfus boves castratos, domum curavit abigi, singulosque mactatos rei penuriæ destinavit. Hoc factum ægre admodum ferens Thorolfus, pretium ab Arnkillo poposcit. Cui ille, istis foenum Ulfaris compensatum esse regessit, id quod Thorolfo longe magis displicuit, idque ex Ulfare malum redundasse asseruit, eum iram sui experturum vicissim minitatus.

Cap. XXXI.

*Hac hyeme in festo Jolensi Thorolfus magna habita com-
potatione, mancipiis vehementer potum præbuit, quæ denum
inebriata, ut Ulfarsfellum profecta Ulfarem, igne villa subiecto,
concremarent, hortatus est, libertatem se pro hoc facinore iis
concessurum pollicitus. Mancipia hoc pro libertate, modo
verbis staret, agendum obierunt. Eorum deinde sex Ulfarsfel-
lum profecta, strui lignorum ædibus admotæ ignes suggererunt.*

tíma láto þeir *Arnkell* við dryckio á *Bólstað* oc er þeir gengo til svefnis sá þeir elld til *Ulfarsfells*, foró þá þegar til, oc tóko þrælana, enn slóktu elldinn, voro þá enn lítt brend húsin. Um morgininn eptir, let *Arnkell* flytia þrælana inn í *Vapilshöfða* oc voro þeir þar hengdir allir. Epter þat handfáladi *Ulfarr Arnkeli* fe sitt allt oc gerpiz hann þá varnadarmadr *Ulfars*. þetta handfál líkadi *Pórbrands* sonom illa, þvíat þeir þóttu eiga allt fe epter *Ulfar* leyfingia sín tókz af þessu fæð mikil med þeim *Arnkeli* oc *Þorbrandz* sonum, oc máttu þeir þadan af egi leika saman eiga, enn ádr höfðu þeir leikiz við. Var *Arnkell* þá sterkaztr at leikom, enn sá madr tók bezt í mót honum oc var annar sterkaztr er het *Freysteinn Bösi* oc var fóstri *Þorbrands* oc kenningarson hans; þvíat þat var flestra manna sögn at hann veri hans son, enn ambátt var móðer hans; Hann var drengiligr madr oc mikill fyrer sér. *Þórolfi Bagifoti* líkadi stórilla við *Arnkell* er þrælarnir voro drepner, oc beiddi bóta fyrer, enn *Arnkell* syniadi þverliga at gjalda fyrer þá nockorn pening, líkadi *Þórolfi* nú verr enn ádr. Þat var einn dag at *Þórolfr* reid út til *Helgasellz* at finna *Snorra* goda, oc baud *Snorrri* hönom þar at vera, enn, *Þórolfr* qvadz eigi þurfa at eta mat hans: em ec því her kominn, at ec vil at þú retter lut min; því at ec kalla þic heradshöfþingia oc skyllðan at retta þeirra manna lut er ádr eru vanluta.

Fyrer hvoriom liggur lur þinn under (m) bóndi? seger *Snorrri*; fyrer *Arnkeli* syni mínom, seger *Þórolfr*. *Snorrri* mælti,

Hoc ipso tempore Arnkillus cum suis Bolstadi poculis assedit: qui cum cubitum irent, ignibus Ulfarsfelli conspectus illuc statim se contulerunt, prehensisque mancipiis, ignes extinxerunt; Nec tum aedes multum damni subierunt. Sequentis diei mane Arnkillus mancipia in Vadilshöfdum deventa, singula curavit suspendi. Posthæc Ulfar, Arnkillo, res suas manu stipatus est, ejus se patrocinio committens. Ist hæc pactio filiis Thorbrandi multum displicuit, siquidem cunctas liberti sui, Ulfaris opes, post mortem ejus, suas esse putarunt, idque magnas inter eos et Arnkillum simultates fovebat, nec postea ludos una haberi licuit, quos antea commiserant. Arnkillus semper fuerat viribus supremus, ei tamen strenuissime obluatus est, fortissimus alter, vir quidam nomine Freysteinus Bofius, alumnus Thorbrandi, notusque; plurimi nempe eum, ejus esse filium pertulerunt, ancilla prognatum: erat ille vir strenuus, animoque forti præditus. Id Thorolfo Bægifoto in Arnkillum bilem movit, quod ab eo occisa essent mancipia: et pro cæde eorum resarcitionem postulavit: Verum Arnkillus se pro iis ullum soluturum esse nummum præfracte recusavit, id quod Thorolfus longe ægrius tulit. Die quodam igitur Pontificem Snorronem conventurus Helgafellum equitavit: cui hospitium offerenti, sibi, haudquam opus esse ejus cibo, regessit: Ea vero inquit, de causa huc veni, quod velini te rem meam erigere, siquidem te, tribus quippe hujus principem, ad rem succumbentium vindicandam teneri dictito.

A quo jam quæsit Snorro, injuria afficeris colone? A filio Arnkillo regessit Thorolfus. Tunc Snorro:

ti, þat áttu eigi at kæra, því at þer á fva hverr lutr at þyckia sem hönom, því hann er betri maðr enn þú. þann veg er eigi seger hann, því at hann veiter mer nú mestan ágang: vil ec nú geraz vin þinn fullkominn *Snorre*, enn þú tak við eptermálom um þræla mína er *Arnkell* hefir drepa látit oc man ec egi mæla mer (n) bæornar. *Snorri* svarar, egi vil ec gánga i (o) deilo med yckr fedgom. *Dorolfr* svarar, engi erto vin *Arnkels*, enn þat kann vera at þer þycki ec fe-glvgr, enn nú skal ei það, ec veit seger hann, at þú villt eiga (p) *krákunes* oc seogin med, er mest gefsemi er her i sveit.

Nú man ec þetta allt handfala þer, enn þú mæl eptir þræla mína oc fylg því þa skörugliga at þú vakfir af, enn þeir þickiz ofgert hafa er mic svívirto, vil ec oc engom manni hlífa láta, þeim er her hafa lut i átt, hvort sem það er meiri edr minni mínn vandamaðr. *Snorri* þóttiz miðe þurfa skógin, oc er fva sagt at hann tók handfödom á landino, oc tók við eptermáli þrælanna. Oc reid *Dorolfr* síþan heim oc undi vel við. Enn þetta mæltiz lítt fyrr af öðrom mönnum. Um vorit let *Snorri* búa mál til *Þornesþíngs* á hendr *Arnkeli* um þræla drápit. Fiðmento þeir báðir til þíngsins oc hellt *Snorri* fram málom. Oc er mál komo i dóma, qvaddi *Arnkell* ser biargqvidar oc færði þat til varna at þrælarnir voro tekner med (q) kveyktom elldi til bæiarbrenno. Þá færði *Snorri* þat fram, at þrælarnir voro úhelger á þeim vetvangi, enn þat at þer færðot þá þaðan inn i

Vadils-

(n) allar add. 452 445. W.

(o) gygiu þessá at standa i deilum ykkar fedga 445. i. resiu þá W.

De ea re, ait, conqueri tibi non convenit, de omnibus enim idem tibi ac illi videri debet; est nempe vir te melior. Id minime, ait ille, siquidem summis me jam injuriis afficit; tecum igitur Snorro ratam sancire volo amicitiam, et tu actionem instituendam suscipe in eadem mancipiorum, quæ occidi fecit Arnkillus, nec multas mihi numerabo. Adhæc Snorro: nolo inquit; litem inter vos parentes inire. Et ille; nullus, ait, amicus es Arnkilli, forsan autem pecunia parvus tibi videor, id quod non erit; novi enim Krakunegi subjunctæque sylvæ, optimi in hoc tribu cimelii possessionem tibi arridere. Ea igitur singula, manu tibi stipulabor. Et tu causam cædis mancipiis illatæ suscipe, eamque tanta strenuitate prosequere, et ut bonos tibi crescat, et illos, qui damnum mihi attulerunt, facti pœniteat, nec cuiquam eorum, qui partem sceleris habuerunt, arctiore quamvis mihi cognatione juncti sint, parcas volo. Snorro sylva indigere sibi visus est, unde fundum dextra traditum accepit, suscepta simul in eadem mancipiorum actione. Quo facto, re sua bene contentus domum equitavit Thorolfus. Hoc vero inter alios minus bene audit. Vere proximo, Snorro actionem, quæ cædis Arnkillum postularet, in judicium Tborsnesense institui curavit. Quapropter uterque frequens adsuit, Snorroque causæ vehementer institit. Li autem te in judicium producta, Arnkillus testibus auxiliaribus provocatis, eam defensionem adtulit, quod mancipia, cum accensis ad combustionem villæ ignibus essent prehensa. Vicissim Snorro, mancipia in isto ipso loco jure cædi posse contendit, at quod ea, (addit) Vadilshofdum devecta

(p) kirkjones 442.

(q) hve kum 445.

Vapilsböfpa oc drápot. þá þar, þa hygg ec at þeir væri þar eigi úhelgir. Helt þá *Snorri* fram málino oc eyddi biargqvidnom *Arnkels*. Eptir þat átto menn lut í at sætta þá, oc var sættom á komit, skylldo þeir brædr gera um málit *Styrr* oc *Vermundr*. þeir dæmdu fyrir þrælana (r) XII. auru hvörn oc giallda feit þegarr á þingino. Oc er feit var golldit, feck *Snorri Þorolfi* sióðin, hann tók vid oc mælti, egi ætladi ec til þess, þá er ec feck þer land mitt, at þú mundir þessu sva lítilmannliga fylgia oc veit ec at eigi mundi *Arnkell* þessa hafa varnat mer, at ec hefði slíkar bætor fyrir þræla mína, ef ec hefða under han lagit. Þat Kalla ek, sagði *Snorri*, at þú serti skammlaus af þessu enn eigi vil ec (s) vedsetia virping mína vid illgírni þína oc ránglæti. *Þórolf* svarar, þat er oc mest van at ec sæki þic ei optarr at málom oc (t) sofi ydr þó egi öll vá (u) heradmönnum. Eptir þetta fóro menn af þingino. Oc undo þeir *Arnkell* oc *Snorri* illa vid þessar mála líktir, enn *Þorolf* þó velt sem makligt var.

XXXII. Cap.

Sva er sagt at þat gerþiz nú til tþinda at *Örlogr* á *Örlygstödom* tók fót; oc er honom tók at lyða, fat *Ulfarr* bróðer hans yfer hönom, hann and adiz af þessari fót; enn er *Örlygr* var

(r) Fautu. W.

(s) hafa i hættu virðing etc. 445. W.

(t) oc þa fer ydr þó egi öllum herads monnum 442. ok hof ydr þó egi allvel herads monnum 445 Oc hof ydræ egi öll voo 447.

(u) Sveitarmönnum W.

deveſta occideritis, id quidem inibi nullo jure factum puto. Cauſe poſtea inſiſtens teſtimonium auxiliare inutile reddidit. Mediatores deinde eos placare agreſſi, tranſactionem ita ſanciverunt, ut fratrum, Styris et Vermundi arbitrio lis ſubmitteretur. Hi eadem cujuſque mancipii duodecim unciis compenſandam, eamque pecuniam ſtatim in foro numerandam eſſe pronunciarunt. Soluta vero mulcta, Snorro crumenam Thorolfo tradidit, qui eam cum accepiſſet, in hæc verba prorupit: "Id, cum fundum tibi ſtipularer, minime ſuſpicatus ſum, velles tam abjecte cauſam exſequi, nec dubito Arnkillum, ſi ejus arbitrio litem ſubjeciſſem, talem pro eade mancipiorum compenſationem obtuliſſe Regeſſit Snorro; his acceptis nullum te damnum pati cenſeo, at nolo (123) meus honor, præda fiet malitiæ tuæ et iniquitati. Ad quæ Thorolfus, Certa quæque mihi ſpes eſt, me plurimum cauſarum actionem a te non petiturum, nec vobis tamen (124) contribulibus (125) cunctas lites ſopitum iri. Forum deinde reliquerunt: Snorro quidem et Arnkillus exitu cauſæ male contenti, quem tamen Thorolfus, ut dignum erat, tulit ægerrime.

Cap. XXXII.

Poſthæc accidiſſe relatum eſt, ut Örligus de Örligſtadis morbum conciperet, quo cum valde conſectus eſſet, frater Ulfar ei aſſedit. Hoc ille morbo obiit. Arnkillus autem poſt mor-

X

tem

(123) meum honorem, periculo exponere 445.

(124) omnibus contribulibus non idem eſt animus 442.

(125) omnia pericula ſopita fore 447.

var látinn, fór *Arnkell* þegar á *Örlygstadi* oc tóko þeir *Ulfarr* fe allt under sic, þat er þar stóð saman. Enn er *Þorbrandsfynir* spurdo andlát *Örlygs*, fóro þeir á *Örlygstadi* oc veitto tilkall um fe þat, er þar stóð saman, oc (x) kalla sína eign, þat er leysingi þeirra háfsi átt, enn *Ulfarr* kalladiz arf eiga epter bróðr sin at taka. þeir spurdo hvern lut *Arnkell* vildi at eiga? *Arnkell* kvat *Ulfarr* úræntan vera skýlldo fyrer hveriom manne meðan felag þeirra væri, ok hann mætti ráða. Fóro *Þorbrandsfynir* þá i brott oc fyrft út til *Helgasells* oc segja *Snorra* goda oc beiddo hann lidveizlo. Enn *Snorri* godi qvadz þetta mál egi mundu leggja í þætr vid *Arnel*; með því at þeim hefpi sva slept tiltekiz í fyrstone at þeir *Arnkell* hetdi fyrre komit höndom á fet. Þeir *Þorbrandzfynir* kvádo hann ei mundo meira stíórna ef hann (y) hyrti egi um slíkt. Þetta hauft epter hafpi *Arnkell* inni havstbod mikit: enn þat var vandi hans, at bióða *Arnkell* vin sínom til allra boda oc leida hann jafnan með gjöfom út. Þann dag er menn skyldo frá bodino fara af *Bolstad*, reid *Þórolfr Bægisótr* heiman, oc fór at finna *Spágils* vin sín, hann bió í (z) *Þórzárdal* á *Spágilsfödom*; hann bad han ríða með sér inn á *Ulfarsfells báls*; þræll *Þórolfs* fór með honom. Oc er þeir komo inn á hálsin, mælti *Þórolfr*: þar man *Ulfarr* fara frá bodino, oc meiri van at hann hafi gíaser sémiligar með at fara: nú villða ec *Spágils*, feger hann, at þú færir mót hönom oc fætir fyrer hönom under garpinom at *Ulfarsfelli*, oc vil ec at þú dreper han, enn þar til vil ec gefa þér þrjár merkor sílfors; ec skal bótom upphalda fyrer vígit. Enn þá er þú hefir drepit *Ulfaro*, skallto

taka

(x) köstudu sínni eigu á 447.

(y) líkatali 445.

tem ejus Örligstadas profectus unacum Ulfare res omnes ibi consistentes occupavit. Filii vero Thorbandi, ut Örligum obiisse audiunt, Örligstadas decessu, constitutas ibi opes prætenderunt, quod possidisset libertus, suum esse dictitantes: Ulfar autem opes defuncti fratris sibi hæreditate deferri contendit. Illi igitur Arnkillum, quam hac in re partem habere vellet interrogarunt. Et hic: Ulfari, dum res communes possiderent, ipseque eum tue-ri valeret, nihil abreptum iri regeffit. Thorbrandiani igitur discedentes, primum Helgasellum, Pontificem Snorrone[m], opem ejus imploraturi, conventum ierunt. Qui se, hac de re cum Arnkillo litigaturum negavit; siquidem primum sinistre adeo cessisset, ut Arnkillus opes istas prior occupasset. Adhæc illi, eum, quæ majoris essent momenti, male recturum, modo talia non curaret, dixerunt. Sequenti autumno Arnkillus frequens convivium autumnale habuit; consuevit autem amicum Ulfarem ad singula convivia invitare, donariisque ornatum dimittere. Die, quo a convivio Bolstaden[s]i invitati discederent, Thorolfus Bagifotus domo profectus, amicum Spagilsem, qui Spagilstadis in Thorfärdalo habitabat conventum ivit, rogavitque, equitaret secum in collem dictum Ulfarsfellsals. Thorolfum servus sequebatur. Quo cum perventum esset, Thorolfus hæc verba fecit. Inibi Ulfar a convivio discedit, majorque spes est, eximia dona ferat: Velim igitur Spagils, ait, ut obvius, ei, sub septo prati Ulfarsfellen[s]is insidieris, eumque occidas; facinoris premium, tres agenti marce tibi erint, et ipse multam cedis præstabo. Ulfarem autem, cum occideris, cimeliis

X 2

quibus

taka af hönom gripi þá er hann hefer þegit af *Arnkeli*; þú skalt laupa út med *Ulfarsfelli* til (a) *Krákonefs*. Enn ef nockrer menn fara epter þer, lát þá scógin hlífa þer, far síðan á min fund, oc skal ec tilfjá, at þic skal ecki fáka. Enn med því at *Spágils* var úmegdarmadr, oc miöc fepurfi, þá tók hann vid (b) fúlgo þessari oc fór utan under túngarþin at *Ulfarsfelli*, sá hann þá at *Ulfarr* geck nepan, oc hafpi skiölld góðan er *Arnkell* hafpi gefit hönom oc sverð búit. Oc er þeir fundoz, beiddiz *Spágils* at sá sverðit, hann hældi *Ulfari* miöc oc qvad han vera göfgan, man, er hann þótti þess verdr at þiggia enar sæmiligsto gíaser af höfþingiom. *Ulfarr* vatt vid skeggino oc seldi hönom sverðit oc skiölldin; *Spágils* brá þegar sverþino oc lagði í gegnöm *Ulfar*. Epter þat tók hann á rás ok lióp út med *Ulfarsfelli* til (c) *Krákunes*. *Arnkell* var úti staddr oc sá hvar madr lióp oc hafpi skiölld oc þóttiz kenna skiölldin; kom hönom í hug at *Ulfar* mundi egi skiölldin hafa látit sálfráðr (d), kvaddi *Arnkell* þá men til at fara epter manninom; enn med því seger hann, at her hafa komit fram ráð föðr míns, oc hafi þessi madr vordit *Ulfars* banamadr, þá skolot þer þegar drepa han hverr sem hann er oc látit han egi koma mer í augfýn. Þá geck *Arnkell* upp til *Ulfarsfells*, fundu þeir þa *Ulfar* dævdan. Þórolfur Bagisótr sá at *Spágils* lióp út med *Ulfarsfelli* oc hafpi skiölld, þóttiz han þá vita hvörso farit hafpi med þeim *Ulfari*, þá mælti hann vid þærlin

(a) *Krákunef* 412.

(b) Angu þessari 447 W.

(c) *Kirkuneff* male 442.

(d) enn hann vissi at *Ulfar* var egi vanret laupa þannig. W. add.

quibus ab Arnkillo donatus est, spolia. His gestis Ulfarsfellum cursu praterlapsus, Kracunesum tendas. Caterum, si quis te fuerit insecutus sykwis te committas, meque postea convenias, nequid tibi noceat praevisurum. Spagils autem, siquidem liberis gravatus, pecunia perquam eguit, (126) negotium subibat. Ut vero exterius septi, quo pratum cultum Ulfarsfelli cingebatur, latus accesserat; Ulfarem per inferiora clypeo egregio et ornato ense, quos Arnkillus ei dederat, onustum illuc advenire conspexit. Quem ubi convenit, ut gladium sibi ostenderet, rogavit, Ulfaremque multis laudibus extulit, virum nempe, qui a magnatibus summi pretii donaria reportaret, dignus haberetur, nobilem esse jactitans. Obversa Ulfar barba, gladium illi ac clypeum ostendit, ille vero vibrato ense Ulfarem trajecit. Quo facto, prater Ulfarsfellum (127) Krakunesum cursu tetendit. Tunc Arnkillus foris constitutus virum currere clypeum gerentem, quem noscere sibi videbatur, conspexit, unde in mentem ei venit, Ulfarem (128) clypeum sponte non tradidisse, virosque misit, qui currentem sequerentur: et Vos ait; siquidem hic consilia patris provenerunt, et vir iste (ut ominor) Ulfarem jugulavit, cum, quicumque fuerit, vita ocus privetis, nec in meum venire conspectum facietis. Post ipse Ulfarsfellum tendit, Ulfaremque mortuum ibi reperit. Conspexit Thorolfus Bagifotus, Spagilsem clypeo ornatum prater Ulfarsfellum currere, unde, quomodo inter eum et Ulfarem res cesserit, pro

(126) sicarii munus 445.

(127) Kirkiunesum, uole 442.

(128) quem non iam currere bene noverat. add. W.

þrælin er honom fylgdi, nú skalto fara inn á (e) *Kársstadi* oc
 segja *Þorbrandzsonom*, at þeir fari inn til *Ulfarsfells* oc láti nú
 egi rana sic leyfingia arfinom sem fyrr, því nú er *Ulfarr* drep-
 inn. Epter þat reid *Þórólfr* heim oc þóttiz nú hafa vel sylfat.
 Enn þeir er epttr lupu *Spágelfi* fengo tekit han út vid klif er
 upp er ridit or fiörunni, höfdo þeir þá af hönom sannar sögor,
 oc er hann hafpi sagt allt sem farit hafpi, tóko þeir han af lífi
 oc (f) köfodo han þar vid kleyfina, enn þeir tóko gripina oc
 færdo *Arnkelli*. Þræll *Þorolfs* kom á *Kársstadi* oc sagdi *Þor-*
brandz sonom orðsending *Þórólfs*, þá foro þeir út til *Ulfars-*
fells, oc er þeir koma þar: var *Arnkell* fyrer, oc mart manna
 med hönom; þá veitto *Þorbrandsfynir* tilkall um fe þat er *Ul-*
far hafpi átt, enn *Arnkell* leiddi fram vatta saugo þeirra er vid
 voro handfal þeirra *Ulfars* oc qvadz þat hallda mundo, því at
 hann qvad þar ecki úfátt á hafa gengit at lögom, bat þá ecki
 ákall veita um fe þetta, því at hann qvadz hallda mundo sem
 föðrarfi sinom; sáo *Þorbrandzfyner* þá sin kost at hverfa frá,
 fóro þá enn út til *Helgafells* oc fundu *Snorra* goda oc sögdo
 honom hvar þá var komit oc bádo han lidveizlo. *Snorri* qvad
 enn farit hafa sem fyrr, at þeir höfpo vordit tassi seinni enn
Arnel, oc mano þer, seger hann, þurfa i hendur *Arnkeli*
 epter at síá þessom peningom, med því at hann hefir ádr tekit
 under sic lausafeit, enn löndin liggja ydr öllom iasinnær, oc
 muno þeir þau hafa er handsterkastir ero, enn þesser þó meiri
 von, at *Arnkell* hafi her af meira lut, sem af öðrom yðrom
 skiptom

(e) Karlsstadi 417 vitiosum.

(f) disfidu 442.

certo habens, comitem itineris servum his affatur: (129) Karstadas profectus; filiis Thorbrandi dicas, ut euntes Ulfarsfellum, hæreditatem liberti, sibi nunc, ac antea, eripi non sinant, siquidem Ulfar jam occisus est. His dictis domum ipse egrevit, se rem bene gessisse ratus. Cæterum qui Spagillem insequabantur eum apud surgentem e littore clivum, prehensum vera dicere coëgerunt, utque singula, quæ gesta fuerant, exposuerat, occisum sub clivo humarunt, et cimelia redeuntes Arnkillo tradebant. Veniens Karstadas mancipium Thorolfi, filiis Thorbrandi, quæ dixisset herus, exposuit: Quibus auditis Ulfarsfellum se conferunt: quo cum pervenirent, Arnkillus multis stipatus comitibus adfuit. Et illi res, quas possederat Ulfar petebant; Arnkillus autem testimonium eorum produxit, qui aderant, dum stipata manu, cum Ulfare pactum iniisset, quo, siquidem legitime nunquam solutum esset, se jam uti velle dixit, unde et eos, ne bona, quæ velut paternam hæreditatem detenturus esset, poscerent, dehortatus est. Hinc Thorbrandiani, unicam sibi revertendi conditionem esse videntes, ad Pontificem Snorronem Helgafelli conventum ierunt, expositoque rei statu auxilium ejus implorarunt. Ille vero, jam ut prius evenisse regessit, eos nimirum aleam post Arnkillum jecisse: vobisque, inquit; in manibus ejus res istas desiderare licebit, siquidem mobilia jam occupavit, fundi vero vobis singulis æque vicini jacent, quos, qui manu plurimum valent, obtinebunt, et major spes est, Arnkillum de his, pariter ac aliis, quæ vobis intercesserunt, negotiis potiore partem obtenturum: nec, ut

vera

skiptom, er ydr þat oc satt at segia, at má ydr þat, er yfer margan gengr, því at *Arnkell* sitr nú yfer hvers mans lut her í heradi, oc man þat sva vera meðan han lifir, hvort sem þat er lengr edr skemr. Þorleifr *Kimbi* svarar; satt segr þú *Snorri*, má þat oc kalla varkon, at þú retter egi varn lut vid *Arnkell*, því at þú helldr engo máli til fuls vid hann, þat er þít eigit med ydr at skipta. Epter þat foro þeir Þorbrandzsyner heim oc líkadi þeim all þúngt.

XXXIII. Cap.

Snorri godi let nú vinna *Krákunesflog* oc let mikit at gera um scógarhöggit. Þórołfi *Bægifót* þótti spillaz scogrinn, reid Þorolfr pá út til *Helgafells* oc bad *Snorra* fá ser aprt scogin oc qvadz hafa led honom, enn egi gefit. *Snorri* qvad þat (g) scylldo skíraz pá er þeir báro um, sem vid voro handfól þeirra qvadz oc egi skyldi scogin láta, nema þeir bæri af honom. Þórołfr veik pá i brott oc var i all illo scapi; hann reid inn á *Bólstað* at finna *Arnkell* son sin, *Arnkell* fagnar vel födr sinom oc spyrr at erindom hans, Þórołfr svarar; þat er erinde mitt hingat, at ec se miðsmídi á at fæd er med ockr, villda ec at nú leggim ver þat nídr, oc tækim upp frændsemi ockar; þvíat þat er úscapligt at vid seim úsattir, þvíat mer þætti, sem vid mundim miklir her í heradi vid hardfengi þína enn ráðagerder mínar. því betri þætti mer segr *Arnkell*, sem fleira væri med ockr; þat vil ec segr Þórołfr at vid hafim upphaf at fættargjörð varri oc vinátto

(g) skylldu fueria vatta þá er vidvaru 445.

vera dicam illius vos pudeat, quod multi patiuntur, siquidem Arnkillus singulos hujus tribus incolas injuriis afficit, idque dum vivet, utrum id diu, an brevi erit, durabit. Adhæc Thorlevis Kimbius. Vera, dicis Snorro! idque tibi videtur indulgendum, si rem nostram contra Arnkillum non vindices, cum tu nullas, quæ vobis intercedunt lites, pleno jure persequeris. Filii postea Thorbrandi sorte sua male contenti domum redierunt.

Cap. XXXIII.

Jam Snorro sylvam Krákunefensem magna quidem opera cedi curavit, ex quo Thorolfus Bægifotus eam detrimentum capere ratus Helgafellum equitavit, sylvamque a Pontifice Snorrone sibi reddi poposcit, quam se mutuo, at non dono tradidisse contendit. Regessit Snorro clarius id redditum iri, dum ii, qui pacto manu sancito adfuerunt, testimonium (130) pertulerint, sylvamque, nisi testimonio eorum adaptum, se redditurum negavit. His dictis Thorolfus, animo indignissimo, discedens, filium Arnkillum conventurus Bolstadum equitavit, a quo benigne exceptus, et quæ de causa venisset interrogatus, regessit; ea de re huc deveni, quod in intercedentibus nobis simultatibus ingens mihi discrimen videatur, quibus igitur depositis, amicitiam susciperemus, vellem; nos enim inimicos esse, naturæ repugnat, quorum auctoritatem fortitudine tua, meisque consiliis hac in tribu ingentem fore nullus dubito. Adhæc Arnkillus: Et quam vellem frequenti nos amicitia jungi. Id, inquit Thorolfus pactæ inter nos amicitia initium facie-

Y

mus

vinátto at við heimtim (h) *Krakuneskóg* at *Snorra* góða, þicki mer þat veft at hann skal sitia yfer lut ockrom; enn hann vill nú egi lausan láta fcogin fyrer mer, oc segir at ec hafi gefit hönom, enn þat er lygd, feger hann. *Arnkell* svarar, egi gerder þú þat til vinátto við mig, er þú fecz *Snorra* fcogin (i) enn veit ec at hann hefer ei rettar heimilder á fcoginom, þó vil ec egi at þú hafer þat fyrer illgyrni þína at glediazt af deilo ockri. Þat hyg ec segir *Þórolfr* at meir komi þar til litilmenzca, enn þú sparir, at ec henti gaman at deilo yckarri. Haf þú þat fyrer satt, fcm þú vilt þar um, feger *Arnkell*, enn egi man ec fva búit, deila um fcogin við *Snorra*. Við þetta skilido þeir fedgar, fór *Þórolfr* heim, oc undi stórilla finom lut, oc þócktiz nú egi finni ár fyrer bord kóma. *Þórolfr* *Begifótr* kom heim um qvelldit, oc mælti við engan man, hann settiz nidr í öndvegi fit oc matadiz egi um qvelldit, fat hann þar epter er menn fóro at fofa. Enn um morgynin, er þeir stódo upp, fat *Þórolfr* þar enn, oc var daudr. þá fendi húsfréyia man til *Arnkels* oc bad fegia hönom andlát födor fins; reid þá *Arnkell* upp i *Hvanum* oc nockorir heima-menn hans: oc er þeir kómo í *Hvanum*, vard *Arnkell* þá vífs at fadir hans var daudr, oc fát í háfæti, enn fólk allt var óttafullt, þvíat öllom var óþocki á andláti hans; geck *Arnkell* (k) nú inn í eldaskálan oc fva inn (l) epter fetino á bak *Þórolfi*, oc bad

(h) *Kirkiunes skog* 442.

(i) ok mun ek egi gera þat fyrer rög þinn at deia við *Snorra* um fcogin add. 442 445 at bitaz i hendoe *Snorra* til fskogfins 445 W.

(k) til þekkianna 442.

(l) fkipadi han til búfins ok feck forráða manni 445. W.

mus volo, ut sylvam (131) Krákunefensem a Pontifice Snorrone reposcamus, cum nostra, per vim detineri pessimum videatur, etenim sylvam reddere negat, quam sibi a me datam, mendaci lingua contendit. Tunc Arnkillus. Non, inquit, amicitiae mecum colendae gratia Snorrone sylvam tradidisti (132) me tamen non fugit deesse illi justum dominii titulum. At nolo te id malitiae praeium reportare, ut de litibus nostris gaudeas. Verum inquit Thorolfus pusillum tui animum potius in causa esse reor, quam me e litibus vestris jocum carpere asperneris. Hac de re quod placet, inquit, Arnkillus, pro vero velim, habeas, sed rebus ita constitutis cum Snorrone super sylva minime litigabo. His actis parentes ab invicem discesserunt, et Thorolfus domum rediit, re sua male contentus, quod consilia effectum carerent. Vespero igitur domum redux, cum nemine collocutus, sedem supremam occupavit, nullaque caena fruens, dum domestici cubitum irent, resedit. Mane vero sequenti cum surgerent ibi exanimis adhuc haesit. Tunc materfamilias virum Arnkeli patris mortem nunciatum misit, et ille cum nonnullis domesticorum Hvammum equitavit. Quo cum pervenisset, patrem jam vita functum, sedem supremam tenere certior evasit, tota vero familia, quod mortis, quo decesserat, genus omnibus esset invisum, pertimuit. Arnkillus deinde hypocaustum ingressus (133) secundum scamna a tergo patrem accessit, singulosque monet, ne, dum iusta ei nondum essent soluta, coram aggredere-

Y 2

tur.

(131) Kirkunefensem. 442.

(132) nec tamen mendacibus tuis verbis illud dabo, ut de sylva cum Snorrone litis exerceam 442 add: — Ut Snorrone sylva causa aggrediar, add: 445.

(133) ad scamna 442.

bad hvern varazt at gánga framan at hönom meðan honom voro ei nábiarger veittar. Tók *Arnkell* þá i herdar *Þórolfi*, oc vard hann at kenna afismunar ádr hann kæmi honom under, sípan sveipadi hann klædi um höfot *Þórolfi* oc bió um hann epter fídvana. Epter þat let hann brióta vegginn á baki hönom oc kom hönum þar út, sípan voro yxn fyrir fíleda beytt, var þar *Þórolfr* útlagdr, oc óko þeir honom upp í *Þórsardal*, oc vard þat egi þrautlaust ádr hann kom í þann stad, sem hann skyldi vera, dýfíodo þeir *Þórolf* þar ramlíga. Epter þat reid *Arnkell* heim í *Hvanum* oc kastadi eign sinne á allt fe, þat er þar stóð faman oc fadir hans hafði átt, var *Arnkell* þar III nætor, oc var þessa stund típindalaust (l) fór hann sípan heim.

XXXIV. Cap.

Epter dæva *Þórolfs Bagifótz* pótta mörgom verra úti þegar er sólina lagði, enn ér áleid sumarit urdo menn þess varir, at *Þórolfr* lá egi kyrr, máttu menn þá alldri í frídi úti vera þegar er sól settiz, þat var oc með at yxn þav er *Þórolfr* var ekinn á urdu (m) tröllrípa oc allt þat fe er ner kom dys *Þórolfs*, þá ærpiz þat oc æpti til bana. Smalamadr í *Hvanmi* kom sva jafnan heim at *Þórolfr* hafði eltan han. Sá atburdr vard um haustit í *Hvanmi* at hvartki kom heim smalamadr ne feitt oc um morgoninn var leita farit, oc fann smalamadr dauðr skamt frá dys *Þórolfs*, var hann allr (n) kolblár oc lamit í hvert bein, var hann dífadr

(m) 2r 445.

(n) helblár 442.

tur. Hic humeros defuncti prehensens, vires, antequam e sede posset eum deturbare, experiri necesse habuit: facie deinde panno obvoluta, iuxta more consveto persolvit. Quo facto parietem a tergo Thorolfi effringendum curavit, ubi cadaver elatum, trabæque armentis junctæ impositum in superiora Thorfårdali devexerunt, inque locum, ubi jaceret, non sine gravi difficultate delatum, tumulo forti condiderunt. His gestis Arnkillus Hvammum rediens res singulas, quæ ibi constitutæ patris fuerant, occupavit, ibique tribus peractis noctibus, nulloque interim casu memorabili accidente (134) domum rediit.

Cap. XXXIV.

Post obitum Thorolfi Bægifoti, multis declinante primo sole, foris versari deterius visum, vergente nimirum æstate illum minus quietum jacere compertum est, siquidem domesticis occidente sole foris sine infestatione manere non licuit; accessit, quod armenta, quibus vectus fuerat (135) lennorum incubationibus perierint, et pecus omne, quod tumultum ejus prope accessit, furians ad necem frenuuerit. Opilio Hvammenis sæpius domum rediit a Thorolfo infecutus. Autumno sequenti Hvammi accidit, ut nec opilio, nec grex domum venirent, maneque sequenti, facto, eos quærendi gratia, itinere, opilio haud procul a tumulo, exanimis repertus toto corpore livido singulisque

Y 3

(134) Villam viro, qui oeconomix præfesset, tradidit, 445.

(135) furibundâ 446.

disvadr hiá Þorolfs, enn fenadr allr fá er verit hafpi í dalinom fanz sumr dauðr, enn sumr lióp á fiöll oc fannz alldri: enn ef fuglar settoz á dys Þorolfs fello þeir nidr dauðir. Sva gerþiz mikill gánger at þessu, at eingi madr þordi at beita upp í dalin; opt heirdo menn úti dunor miklar um nætor í *Hvannu*, voro menn þess varir at opt var ripit skálanom, oc er vetr kom sýndiz Þorolfr opt heima á bænom oc sótti mest at húsfreyio, vard oc mörgom mönnum at þessu mein, enn henni siálfri hellt vid vit fyrring; sva lauk þessu at húsfréyia letz af þessom söcom, var hún oc færd upp í (o) Þórsárdal oc dyfiot hiá Þorolfs; epter þetta stucko menn á brótt af bænom; tók Þorolfr nú at gánga sva víða um dalin at hann eyddi alla bæi í dalinom; sva var oc mikill gánger at aþrgöngom hans, at hann deyddi suma menn, enn sumir stucko undan, enn allir menn, þeir er letuz, voro senir í ferd með honom (p); kærdο menn nú þetta vandkvæði miðc, þótti monnum *Arnkell* eiga at ráða bætr á því. *Arnkell* baud þeim öllum til sín er þat þótti villdara enn vera annarstadar. Enn hvar sem *Arnkell* var staddr, vard alldri þar mein at Þorolfs oc sveitungom hans. sva varo allir menn ræddir vid aþrgönger Þorolfs at engir þordo at fara ferða sinna um vetrin þó at erinde ætti um sveitina. Enn er afleid vetrinn vorapi vel, oc er þeli var or iördo sendi *Arnkell* mann inn á *Karrstadi* epter Þór.

(o) Þordisardal. W. in margine manu Arne Magnzi.

(p) Kurrudu 445.

lisque ossibus contusis, apud Thorolfum conditus est. Gregis vero, quæ in valle fuerat, pars exanimis reperta, pars vero in montana currens nunquam inventa est: Et aves si in tumulo Thorolfi considerent, mortui deciderunt, tantasque hæc moverunt turbas, nequis in valle greges pascere sustineret. Sæpius domestici Hvammenfes immanes foris fragores noctu audierunt, cubiculoque sæpius incubari compertum, et ineunte bruma Thorolfus non raro domi in adibus visus matremfamilias plurimum impetiit, hæcque multis ingenti discrimine steterunt, ipsa vero hera quin deliraret, non multum absuit; eumque tandem eventum habuerunt hæ turbæ, ut earum causa materfamilias obiret, cujus cadaver in (136) Thorsárdalum quoque devectum, apud maritum humo conditum est. Posthæc domestici a villa profugerunt. Thorolfus autem passim adeo pervallent caput pervagari, ut omnes ejus territorii villas devastaret, tantasque manes ejus ciebant turbas ut alios necarent, alios vero sedes relinquere cogerent. Sed omnes, qui obierunt, Thorolfum comitari visi sunt. De his igitur difficultatibus tribules (137) conquesti, Arnkillo reparandum esse judicarunt, ille vero singulos, qui domi suæ, quam alibi commorari præferrent, hospitium obtulit. At ubicunque ipse fuit constitutus nullum e manibus Thorolfi contribulibus discrimen provenit. Tantum umbra mortui omnibus terrorem incussit, ne quis, licet negotium haberet expediendum iter hyberno tempore suscipere auderet. Cæterum vergente bruma ver mite successit, terraque cum gelu esset liberata, Arnkillus per virum Karstadas ad filios Thor-

(136) Thordise vallem W.

(137) murmurabant 445.

Þórbrandzsonom oc bad þá fara til með sér at fara Þórolf á brott or Þórsárdal oc leita annars legstadar. Jafnskyldt var öllum mönnum í lögom þeirra at fara dauda men til grafrar sem nú, ef þeir ero qvaddir. Enn er Þórbrandsfynir heyrdó þetta, qvadó þeir sér enga naudsyn tilbera at leyfa vankvæði *Arnkels* edr manna hans; Þá svarar Þórbrandr karl: þat er naudsyn, segr hann, at fara ferder þær allar er mönnum ero lögskyldar oc ero þer nú þess beiddir er ydor samir egi at synia. Þá mælti Þóroddr við sendimannin; far þú oc seg *Arnkeli* at ec mun fara ferd þessa fyrer ofs brædor oc koma til *Ulfarsfells*, oc finnumz þar. nú fór sendimadrinn oc segr *Arnkeli*, bió hann þá ferd sína oc voro þeir XII saman, höfðu þeir með sér eyki oc graftól, fóro þeir fyrst til *Ulfarsfells* oc fundu þar Þórodd Þórbrandzson oc voro þeir þrir saman. Þeir fóro upp yfer hálin oc kvamo í Þórsárdal til dyssar Þórolfs (q) oc var hann nu hinn illilígti. Þeir tóko han upp or gröfnni oc lögðu han í slepa, oc beytto fyrer II sterkom yxnom, oc drogo han upp á *Ulfarsfells* háls oc voro þá þrotner yxnin oc teknir adrir oc drogo han upp á hálin, ætlapi *Arnkell* at fara han inn í *Vadilshöfða* oc farda han þar. Enn er þeir komo inn á hálsbrúnina, þá ardoz (r) yxnin oc urdo þegar lausir oc hlupo þegar af hálinom fram oc stefndo út (s) til síðar; far;

(q) oc briota þau add. W.

(r) yxnirnir 442. W.

(s) með hildinni fyrer ofan, gard á Ulfarsfelli ok þar ut til síðar 442. 445.

Thorbrandi missum, ut Thorolfum et Thorfardalo deportatum, aliumque ei locum sepulture quæsitum comitarentur, petiit. Legibus tunc omnes, defunctos in locum sepulture efferre, æquo, ac si hodie poscatur, jure tenebantur. Filii vero Thorbrandi, cum nuntium audissent, nullam sibi, difficultates Arnkilli vel ejus assæclarum solvendi necessitatem incumbere rêgesserunt. Ad quæ senex Thorbrandus: Omnia, inquit, quæ lex jubet, itinera suscipere, necessitas cogit, idque jam a vobis petatum, quod recusare nefas est. Et Thoroddus ad nuntium. Revertere ait, et dic Arnkillo, me loco fratrique hoc iter subiturum, Ulfarsfellis, eum conventurum. Rediit deinde nuntius, retulitque, ac jussus fuerat, Arnkillo, qui itineri se statim accinxit viris comitatus undecim, cum quibus, assumentis simul jumentis ac instrumentis sepulcralibus, Ulfarsfellum primo decessus Thoroddum Thorbrandi cum duobus aliis convenit. Illi superato colle, in Thorfardalum ad tumulum Thorolfi pervenerunt, qui (138) jam erat visu quam maxime horrendus. E sepulcro deinde sublatum trahæque duobus robustis jumentis junctæ impositum per ascensum collis Ulfarsfellenis traxerunt. Quo cum pervenissent, defatigatis armentis alia substituta sunt, quibus eum in superficiem collis asportarunt, siquidem Arnkillus eum in Vadilshöfdum ad sepulturam transferre decreverat. Ut vero in summitatem collis interiora vallis spectantem venerant, jumenta furore capta sunt, vinctisque mox discissis (139) de colle ad littus cursu velocissimo descen-

Z

(138) fracto tumulo add. W.

(139) secundum montis latus supra villam Ulfarsfellum recta ad littus. etc. 442.

far; oc voro sprungnir bádir. Enn Þórolfr var þá sva þúngr, at peir fengo þá hvargi komit honom, færdo peir han þá á einn litin höfpa er þar var hiá þeim oc iördodo han þar oc heitir þat sípan *Bægifotr höfpi*; let *Arnkell* sípan leggja gard um þveran höfpan fyrer ofan dyfina sva háfan at ecki komz yfer nema fugl flúgandi, oc ser enn þefs merki, lá Þórolfr þar kyrr alla tíma medan *Arnkell lifði* (t).

XXXV. Cap.

Snorri Godi let vinna (u) *Krákuness skóg* allt at eino þó at Þórolfr *Bægifotr* hefpi um vandat. Enn þat tanz á *Arnkeli* Goda, at hönom þótti egi at lögom farit hafa heimildar tók á scoginom, þótti honom Þórolfr gjört hafa Arffvik í því er hann hafpi fengit *Snorra* Goda scógin. Þat var citt sumar, er *Snorri* Godi sendi Þræla sína at vinna scógin, oc hiöggo þeir timbr mart, oc hlódo saman oc fóro heim epter þat. Enn er timbrit þornadi, lek þat ord á at *Arnkell* mundi sækia timbrit, enn þat varp þó egi; enn þó bad hann smalaman sín verpa varann vip þá, er *Snorri* leti sækia timbrit, oc ségia ser. Enn er purr var viprinn, sendi *Snorri* þræla sína III at sækia vidin, hann feck til *Hauk* fylgdarman sín at fylgia Þrælunom til styrks vid þá, fóro þeir fidann oc bundo timbrit á XII hesta, snero sípan heim á leid.

Smala

(t) *Arnkell* lagdi mikit fe í haug hia födor hiá sinom Add. 445. W.

(u) *Kirkianes skog* 442.

descenderunt; utrumque vero vitam perdidit. Cadaver autem Thorolfi tanti jam ponderis evasit, ne uspiam ab iis posset transferri, unde in parvum quoddam, quod adsuit, montis jugum, deVectum humo absconderunt: quod jugum Bagifots-höfdi exinde nomen obtinuit. Post hæc Arnkillus per medium jugi, supra tumulum, aggerem fecit extrui, tantæ altitudinis, ne quis præter volucres id posset superare, cujus hodie vestigia videntur. In hoc loco Thorolfus, toto, quo vixit Arnkillus tempore, quietus jacuit (140).

Cap. XXXV.

Pontifex Snorro sylvam (141) Krakunefensem posthabita Thorolfi reprehensione cædi fecit. Sed compertum est Pontificem Arnkillum judicare acquisitionem sylvæ minus justam esse et Thorolfum se hæreditate fraudasse. Æstate quadam accidit, ut Snorro mancipia sylvam cædendi gratia mitteret, quæ caeso ingenti lignorum numero inque struem congesto, domum redierunt. Ligna vero cum areferent, Arnkillum fama, tulit domum ea transportare velle, quod tamen in actum non abiit: opilionem vero, quos ad ligna domum vehenda mitteret Snorro, explorare, sibi que referre jussit. Snorro autem struem jam arefactam adferendi gratia tria misit mancipia, quibus in auxilium itineris socium dedit Haukium pedisequum suum. Illi sylvam ingressi, lignis in fascies, quos duodecim

Z 2

— porta-

(140) Arnkilus tumulo patris numerosam pecuniam intulit add. 445.

(141) Kirkunefensem 442.

Smala maðr *Arnkels* varp varr vip ferd þeirra, oc segir honom, hann tók vapn sín oc fneri eptir þeim, oc gat farit þá ut frá *Svelgsá* milli *Hóla*, oc þegar hann kemr eptir þeim hlióp *Haukr* af baki, oc lagði til *Arnkels* með spióti, kom þat í fkiöldin, oc varp hann egi fárr. Þá hlióp *Arnkell* af baki, oc lagði til *Hauks*, með spióti, oc kom þat a han miþian, oc fell han þar seim nú heitir (x) *Hauks á*. Oc er þrælarnir sáo fall *Hauks*, tóco þeir á rás, oc hlupó heim á leið, oc elti *Arnkell* þá allt um *Öxnabreckr*, hvarf hann þa aptr, oc rak heim með sér vipar heftana, tóe af þeim vipin, let þá síðan lausa, oc festi reipin uppá þá, var þeim síðan vísat út með fialli, gengo þeir til þes, er þeir kvamo heim til *Helgasells*. Spurðoz nú þessi tíþindi, stóp allt kyrt þessi misseri. Enn um vorit eptir, bió *Snorri* Gopi til vígsmálit *Hauks* til *Þórsneffþings*, enn *Arnkell* bió frumhlaupit til úhelgi *Hauki*. Fiölmento miöc hvarir tveggio til þingsings, oc gengo með miklo kappi at þessom málom, oc þær urðo málalykter, at *Haukr* varð úheilagr at frúmhlaupino, oc unyttoz mál fyrir *Snorra* Gopa. Við þat rido þeir heim af þingino, voro þá dylgior miklar með mönnom um sumarit.

XXXVI.

(x) Haukslíkr, W.

portarent equi, colligatis, ducentem domum viam inierunt. Opilio de itinere eorum certior factus, Arnkillum monuit, qui arreptis armis, eos insecutus extra amnem Svelgſá, inter Holas nactus est, et cum a tergo iis adesset, eqvo desiliens Haukius, Arnkillum hasta petiit, quæ cum in scutum veniret, nullo eum vulnere affecit. Tunc Arnkillus eqvo descendens medium Haukii corpus hasta trajecit, qui mox, ubi hodie dicitur Haukii amnis, cecidit. Conspēcta cæde Haukii, servi pedibus nixi domum tetenderunt, ab Arnkillo præter Oxnabreckas insectati. Ille reversus, eqvos, qui ligna portarunt, domum secum abegit, et onere levatos dimisit, funibusque ad clitellas alligatis, in viam, quæ secundum radices montis ad exteriora ducit, depuli curavit, unde, donec Helgafellum venirent, recta perrexerunt. Horum fama late serpsit, semestre vero proximum tranquille labitur. Sequenti autem verè Pontifex Snorro actionem ædis in forum Thorsnesense duxit, quam Arnkillus, aggressionē ab Haukio in se primum facta elidere nitebatur, cum jure cæsum postulans. Hinc uterque frequens forum adiit, causaque summo rigore peracta est, eo quidem eventu, ut Haukius aggressionis reus jure cæsus pronunciaretur, et Snorro Pontifex causam perderet. Quibus actis, relicto foro, domum rediere, varique hac æstate ultro citroque rumores ferebantur.

XXXVI. Cap.

Þorleifr het maðr, hann var *austfyrdzkr* oc haðpi vor-
 dit fekr um Konomál, hann kom til *Helgafells* um haustit, oc
 skoradi á *Snorra* Gopa til vidtöko, enn hann veik honom af
 höndom, oc töludo þeir mœc lengi ádr hann færi á brott. Ep-
 tir þat fer *Þorleifr* inn á *Bólstað*, oc kom þar um qvöld, oc
 var þar adra nótt. *Arnkell* stóð upp scheinma um morgininn,
 oc negldi saman útiurd sína: Enn er *Þorleifr* reis upp, geck
 hann til *Arnkels*, oc beiddi han vidrtöko. Hann svarar helldr
 seinliga, oc spyrr, ef hann hefir fundit *Snorra* Goda? fann ec
 han segir *Þorleifr* (y) oc villdi hann engan kost ágera at taka
 vid mer, enda er mer litit um, segir *Þorleifr*, at veita þeim
 manni fylgd, er jafnann vill sin lut láta underliggia vid hvörn
 man sem um er at eiga. Ecki kemr mer i hug, segir *Arnkell*
 (z), at *Snorri* kaupi sino kaupi betr, þót hann gefi þer mat til
 fylgdar. Her vill ec á hallda um vidtokuna *Arnkell* sem þu ert,
 segir *Þorleifr*: egi emec vanr, segir *Arnkell*, at taka vid utann
 heradz mönnum; áttos þeir þar vid um hrid, hellt *Þorleifr* á
 um málit, enn *Arnkell* veik of höndom. þá borapi *Arnkell*
 húrdarokan, oc lagði niðr medan tálguðxina: *Þorleifr* tók
 hana upp, oc reyddi skiótt yfer höfud ser, oc hugði at setia í
 höfud *Arnkeli*, enn er *Arnkell* heyði hvimin, hliópi hann un-
 dir höggit, oc hóf *Þorleif* upp á bringo ser, oc kendi þar afsl-
 munar, þvíat *Arnkell* var rammr at afli, felldi hann *Þorleif*
 sva

(y) ok qvad hann skaud mikla add. 445.

(z) at *Snorra* kaupir se betr keypt ennþá i því, þót hann gaf þer mat til
 fylgdar ser 445. W.

Cap. XXXVI.

Viro quodam ex orientali Islandiæ 'quadrante oriundo, nomen erat Thorlefus, hic stupri reus, Helgafellum hoc autumno venit, excipique a Pontifice Snorrone rogavit, qui data repulsa, longum antequam ille descenderet, cum eo colloquium habuit. Thorlefus inde sitim interius Bolstadum profectus, vespere eò pervenit, alteramque ibi transexit noctem. Arnkilus sequentis diei mane surgens, januam ostii inuæ adis clavis confixit; Thorlefus autem ut lecto surrexit, herum accedens, ut se reciperet, rogavit. Qui tarde respondens, utrum Pontificem Snorrone convenisset? interrogavit. Regessit ille; conveni quidem, ait, cæterum me () recipiendi nullum dedit locum, mihi quoque parum arrisit, sequi virum, qui rem suam, cum quocunque sit negotium, patitur succumbere. Arnkillus iterum; Snorrone inquit, utut auxilium tuum cibo redimat, nihil lucri facere in animum induco. At ego, advena pergit, a te recipi urgebo: et ego, regessit herus; viros ex alia tribu recipere non consuevi. Atque hæc aliquamdiu ultro citroque ita acta sunt, ut Thorlefus receptionem peteret, Arnkillo eam lente renuenti. Tunc ille subscudem januæ perforavit, deposita interim dolabra: hanc advena arreptam celeriter supra caput vibravit, cranio Arnkilli infixurus, ille vero audito sono ictui occurrens, Thorlesum in pectus suum sustulit, edito virum discriminiis indicio, siquidem præstanti fuit robore, tantoque eum casu prostravit, ut, quin deliquium pateretur, non*
procul

(*) abjecti homo ille animi. add. 445.

(143) Snorrone plus lucri, quam te capere, si tuum auxilium cibo redimat, non credo. 445. V.

sva mikit fall, at honom hellt við óvit, enn óxinn raut or hendi honom, oc feck *Arnkell* hana tekit oc setti í höfud *Þorleif*, oc veitti honom banafár (a). Sá orðrómr lágdiz á, at *Snorri* Gopi hefpi penna man sendan til höfuds *Arnkeli*. *Snorri* let þetta mál egi til sín taka, oc let her ræpa um hvörn er villdi, oc lípo sva þau misfæri at ecki varp til tíþinda.

XXXVII. Cap.

Annat haust eptir at vetrnóttum, hafpi *Snorri* Gopi haustbop mikit, oc baud til vinom sínom. Þar var öldryckia oc fast druckit, oc ólteiti mikil. Var þar talat um manniatnat, oc hverr þar veri göfgaztr maþr í sveit, edr mestr höfþingi, oc urdo menn þar egi á eitt fáttir (b), voro þeir flestir at *Snorri* Gopi þótti göfgaztr maþr, enn sumir nefndo til *Arnkel*, þeir voro enn sumir er nefndo til *Styr*. Enn er þeir töludo þetta, pá svarar þar til *Þorleifr Kimbi*; hvi þræta menn um slíca luti, segir hann, er allir mego síá, hverfo er, hvat vilto tilsegia *Þorleifr*, er þu deilir þetta mal, sögdu þeir, *sva mðc brotom*. Miklo mestr pickir mer *Arnkell* segir hann; hvat finnr þu til þess segia þeir? þat er fatt er, segir hann. Ec kalla at þar se sem einn maþr, er þeir ero *Snorri* Gopi oc *Styrr*, fyrir teingda sakar, enn engir liggia heimamenn *Arnkels* úgylldir hiá gardi hans

(a) var hann síðan færdr til graftar edl. 445.

(b) sem opt verdr þá er mönnum er jafnat add. 442: 445. W.

procul abesset, dolobra autem e manu ejus delapsa est. Qua Arnkillus prehensa capiti Thorlefi lethale vulnus infixit (144). Pertulit fama vulgaris virum hunc a Pontifice Snorrone ad necem Arnkillo inferendam missum esse, ille vero his se nihil moveri passus, quemque de his, quæ placuit loqui fuit: ita hæc semestria nulla re memoratu digna accidente transacta sunt.

Cap. XXXVII.

Altero posthæc autumno, ineunte bruma, Pontifex Snorro ingens convivium autumnale celebravit, ad quod amicos invitavit. Hic Convivæ ut poculis vehementer indulcerunt cerevisia incalueret: interim de comparatione virorum, quis in ista tribu celeberrimus vel summæ authoritatis heros esset, colloquiis habitis, idem omnes non sentierunt (145) plurimi quidem Pontificem Snorronem omnibus præstare judicarunt: Alii Arnkillum: fuerunt quoque nonnulli, qui Styri istum honorem tribuere. Caterum hac de re disceptantes Thorlevis Kimbius his affatûr: Cur de hoc, inquit, disputatur, quod, quemadmodum se habeat, omnibus evidenter liquet. Quid igitur, ajunt illi: Thorleve decernis? siquidem, rem istam perspectam adeo habes. Et ille: Multum mihi Arnkillus præstare videtur. Qui porro; Quam, cur ita censeas, rationem habes? Id quod res est, ait ille. Pontificem Snorronem, Styremque affinitatis causa pro uno viro habendos judico; nemo tamen Arnkilli domesticorum, cujus

A. D.
993.

A a

cujus

(144) Quo factò sepultum elatus est add. 445.

(145) ut sæpius fit, ubi viri plures comparantur add. 442. 445. W.

A. D. hans, þeir er *Snorri* hefir drepit, sem *Haukr* fylgparmápr *Snor-*
 993. *ra* liggir her hiá gardi hans, er *Arnkell* hefir drepit. Þetta pótti
 mönnum miðe mælt, oc þó satt, þar sem enn var komit, oc
 fell niðr þetta tal. Enn er menn forð í brott frá þopino, valdi
Snorri gíafar vinom sínom, hann leiddi *Þorbrandzson* til skips
 inn til *Raudavíkrhöfða*, oc er þeir skildu geck *Snorri* at *Þorleifi*
Kimba, oc mælti: her er öxe *Þorleifr*, er ec vil gefa þer, oc á
 ec þessa háfceptazta oc man hon þó egi taka til höfuds *Arnkeli*,
 þá er hann byr um hey sit á *Örlygstöðum*, ef þú skalt reida hei-
 man til or *Alftafirði*. Hann tók við Öxinne, oc mælti, huxa
 þú svo segir hann, at ec man egi dvelia at reipa öxina at honom
Arnkeli, þá þú ert búin at hefna *Haúks* fylgdar mans þíns.
Snorri svarar, þat þykkis ec eiga at ydr *Þorbrandzson*, at
 þer halldit niðföng, nær færi gefr á *Arnkeli*; enn ámælit mer
 þá, ef ec kem egi til mótis við ydr, ef nockut má at scapazt,
 ef þer gerit mic varan við. Skildu þeir við þat, at hvarirtveg-
 gio' letoz búnir at rápa *Arnkel* af lífi, oc skyldu *Þorbrandzsy-*
nir hafa niðsn um ferðer hans. Snemma vetrargerpi íslög mikil,
 oc lagði fiórðu alla. *Freysteinn Bósi* giætti saúða í *Alftafyrði*:
 hann var settur til at halda niðföng, ef færi gæfi á *Arnkeli*. *Arn-*
kell var starfsmápr mikill, oc let þræla sína vinna alla daga milli
 fólsetra, *Arnkell* hafði undir sic bæði löndin *Ulfarsfell* oc *Ör-*
lygstadi, þvíat öngir urðu til at búa á löndunom, fyrir úfrelsi
Þorbrandzsona, enn um vetrum var þat sípr *Arnkels* at flytia
 heyit af *Örlygstöðum* um nætor er nylyfi var, þvíat þrælarnir
 unno

cujus non cædem multa expiaverit Snorro, apud ejus villam ja- A. D.
cet, quemadmodum Haukius affecit Snorronis, ab Arnkillo 993.
cæsus ad septum heri inultus quiescit. Hæc convivis temere
dicta, attamen, ut jam res erat, vera videbantur, atque ita
hoc colloquium decedit. Advenæ vero cum a convivio discede-
rent, Pontifex Snorro amicos donariis ornavit, filiosque Thor-
brandi usque ad promontorium Raudavicense adnavem deduxit,
et cum discederent Thorlesum Kimbium accessit dicens. En
Thorlese! quam tibi dabo securim, et hæc quidem longissimo
mibi est manubrio nec tamen Arnkilli, dum Örligstadis in metas
foenum struit, caput pertinget, si domo eam ex Alftafördo
vibraveris. Ille accepta securi regessit: Sponde, inquit, tibi, me,
ubi comitem tuum Haukium ultus fueris, securim Arnkillo
intentare nihil tardaturum. Et Snorro: Tantum, ait; vos filii
Thorbrandi mibi debere videmini, ut occasionem Arnkillum
necandi exploretis: Caterum mibi, quodsi a vobis monitus,
ubi aliquid effici possit, vos non convenere; objicietis. Ut vero
omnes in cæde Arnkillo inferanda convenere, negotium occasi-
onem expiscandi in se Thorbrandi filii susceperunt. Sic ab invi-
cem discessum. Hyeme nondum adulta, durum incidebat gelu
unde sinus omnes glacie constricti sunt. Freysteinn Bosius ovium
in Alftafördo curam egit: huic, quando Arnkillum necandi da-
retur occasio, speculandi negotium incubuit. Erat Arnkillus
vir laboriosus, fecitque mancipia toto die inter ortum solis et
occasum operari, et rem domesticam in utraque villa Ulfarsfello
et Örligstadis urfit; hos enim fundos metu filiorum Thorbrandi
incolere nemo voluit: hyberno autem tempore illi moris erat
foenum de Örligstadis noctu splendente luna transportari

A. D. 993. unno annat heima um daga, hyrti hann oc egi, þó at Þorbrandzsynir yrði vid varir þá er heyit var fært. Þat var eina nótt um Vetrinn fyrir iól, at *Arnkell* stóð upp oc vakti þræla sína III oc het einn *Oseigr*. *Arnkell* bóndi fór med þeim inn á *Orlygstadi*, þeir höfðu IIII yxn, oc II slepa med. Þorbrandzsynir urðu varir vid ferd þeirrra, oc fór *Freysteinn Bósi* þegar um nótt, út til *Helgafells* eptir ísum, oc kom þar er menn hofpo í reckio verit um hríd. Hann (c) vakti upp *Snorra Gopa*, *Snorri* spyrr hvat hann vill, hann svarar, nu er *Örninn gamli floginn á atslit á Orlygstapi*, *Snorri* stóð upp oc bad men klædazt, oc er þeir voro klæddir, tóco þeir vapn sín oc fóro IX saman inn eptir ísum til *Alftafjardar*, oc er þeir koma inn í fjardarbotnin, kvamo Þorbrandzsynir til móts vid þá VI: fóro þeir síðann upp til *Orlygstapa*, oc er þeir komo þar, þá hafði þrællinn einn heimfarit med heyhlassit, enn þeir *Arnkell* voro þá at gera annat. þá sá þeir *Arnkell*, at vapnadir menn fóro frá síá neþan, ræddi *Oseigr* um at úfripr mundi vera, oc er sá einn til, at ver farim heim. *Arnkell* svarar, her kann ec gott ráð til, þvíat her skulo gera hverir þat, er betra þickir, þit skulot laupa heim, oc vekia upp fylðarmen mína, oc mano þeir koma skiótt til mótz vid mic, enn her er vígi gott í stackgardinom, oc man ec hepan veriaz ef þetta ero úfridar menn, þvíat mer þickir þat betra enn renna, man ec egi skiótt verpa sóttr, en mínir menn mano koma skiótt til mótz vid mic, ef þit rekit drengilega erindit. Oc er *Arnkell* hafði þetta

(c) hann tok á fotum Snorra 445. W.

liquidem mancipia toto die aliis laboribus erant occupata, nec curavit, utut Thorbrandiani de tempore, quo foenum transferretur, certiores fierent. Accidit hac hyeme nocte quadam ante festum Jolense, ut Arnkillus noctu surgens tria mancipia, quorum uni nomen, Ofeigus erat, expergefaceret. Cum his ipse Örligstadas se contulit, ductis secum jumentis quatuor, quæ duobus juncta erant trabis. Caterum filii Thorbrandi iter ejus animadverterunt, unde Freysteinn Bosius ea statim nocte per glaciem Helgafellum tetendit, quo dum venit, domestici in lectis aliquandiu decubuerant. Snorronem igitur (146) ocius expergefecit, et Adventus causam interrogatus respondit: Senem aquilam Örligstadas in capturam avolasse. Surgens herus domesticos vestes indui jussit; quod cum fecissent, arreptis armis novem simul per glaciem ad interiora in Alfta-fiordum iter fecerunt; in cujus intimum recessum devectis filii Thorbrandi numero sex obviam venerunt. Ascenderunt deinde Örligstadas, quo cum venissent, servus quidam vehemens foeni domum devecturus abierat, Arnkillus autem cum reliquis aliam vehem componens viros armatos a littore sursum tendere conspexit, unde Ofeigus bellum imminere, unicamque domum redeundi conditionem superesse dixit. At Arnkillus: Bonum, ait, hac in re consilium novi, quilibet enim quæ potiora duxerit, faciet; vos domum currentes meos expergefacite, qui sine mora me convenient, heic autem in foenile bonum est præsidium, unde me, si viri isti fuerint hostes, defendam, id enim fugæ præfero, nec brevi vincar, domestici autem cito, si negotium

A a 3

tium

A. D. 993. þetta mælt, varp *Ufeigr* skiótari, hann varp svo hræddr, at hann geck nálíga af vitinu, oc lióp í fíall upp, oc papann í foss einn oc tyndiz, oc heitir þar *Ofeigsfors*. Annarr þræll, lióp heim á bæin, oc er hann kom til hlöðunnar, var þar fyrir felagi hans oc bar inn heyit, hann kallar á hin Þrælin er lióp, at hann scyllði leggja inn heyit med honom, enn þat fannz á, at Þrælnom var verkit egi leitt, oc fór hann til med honom. Nú er at segja fra *Arnkeli*, at hann kendi ferd þeirra *Snorra* Gopa, reif hann þá meipin undann flepanom, oc hafði upp í gardin med fer, gardrinn var miöc hár utan, enn vaxinn miöc upp innan, oc var þat gott vígi, hey var í gardinom, oc voro teknir á gardzsetar. Enn er þeir *Snorri* kvamo at garpinom, þá er egi getit, at þeir hesþiz ord víp, oc veitto þeir honom þegar atgaungu, oc mest med spíotalögom, enn *Arnkell* laust af fer med meid-inom, oc gengo mioc í sundr spíortzscöptinn fyrir þeim, enn *Arnkell* varp egi fárr. Enn er þeir hötpö látit scotvopnin, þá rann Þorleifr *Kimbi* at gardinom, oc hlióp upp á garpin med brugpit sverp, enn *Arnkell* laust slepmeidinom í mót honom, oc let Þorleifr þá fallaz undan höggino út af gardinom, enn meidrinn kom á gardin, oc geck or gardinom upp fyrir jardartorfa frosinn, enn sledmeidrinn brotnadi í (d) fíotrtraufnom, oc raut annar lutrinn út af gardinom. *Arnkell* hafði sett við heyit sverd sitt oc skiölld, tók hann þá upp vapn sín, oc varpiz með þeim, varp honom þá skeinifamt, qvamoþ þeir þá upp í gardin at honom. Enn *Arnkell* lióp
uppa

tium strenue expedieris, mihi in auxilium venient. Qveis A. D.
dictis Oseigus citior evasit, tantusque eum cepit metus ut men- 993.
te propemodum captus, latus montis ascenderet, indeque in
cataractam se præcipitans interirèt, quæ Oseigsfossi nomen ex-
inde tenuit. Alterum autem mancipiorum domum cucurrit, quo,
ubi ad bordeum venit, aderat quidam sociorum foenum inge-
rens; hic, quod adcurrit, mancipium, vocans ut foenum sibi
porrigeret, petiit, istius autem laboris mancipium non tædere
compertum est, siquidem socium juvare aggressum. Jam ad
Arnkillum redeat narratio, hic iter Pontificis Snorronis et asse-
clarum animadvertens avulsum trabæ lateralem scapulum in
foenile secum assumsit. Erat septum exterius altum satis et
præruptum, interius vero ad oras oppletum, quæ de re bonum
propugnaculum præbuit. Et metis foeni extremitates, quæ
septum attegerunt, dentæ erant. Nulla Snorronem et Arnkil-
lum intercessisse verba memoriæ proditum est, sed eum ocius
aggressi, hastis plurimum impetebant, quarum hic scapulo ictus
excepit, nec pauca confregit hastilia, ipse nullo vulnere afflic-
tus. Illi tandem, cum jaculis essent destituti Thorlesus Kim-
bius foenile aggressus, cursu septum, vibratum manu ensẽ tenens
conscendit, at ab Arnkillo scapulo impetitus disiliendo ictum
effugit, unde scapulus septo exceptus illi glebam gelu constrictam
excussit, scapuli autem circa foramen lori jugalis fracti pars
extra septum decidit. Arnkillus gladium cum scuto ad acervum
foeni posuerat, armis igitur arreptis se defendit, a levibus
tamen vulneribus minus tutus, siquidem hostes septo conscenso
eum propius aggressi sunt. Tunc Arnkillus acervum foeni con-
scendens,

A. D. uppa heyit, oc varpiz padan um hríp, enn þó urdo þær
 993. málalyktir, at *Arnkell* fell, oc huldo þeir han í gardinom med
 heyi. Epir þetta fóro þeir *Snorri* heim til *Helgasellz*. Um dráp
Arnkels, qvad Þormóðr (e) *Vífils*son vífu þessa.

- (a) Feck enn (b) fólkracki
 (c) framdizt (d) ungr (e) figri,
Snorri (f) saar (g) orca
 (h) sverdi (i) gnógs verdar:
 laust í (k) lífs (l) köstu
 (m) leifu (n) ma-reifar
 (o) Undá iamls elldi
 (p) er hann *Arnkell* feldi.

Nú er at segia frá Þrælunom *Arnkels*, at þeir gengo inn, þá
 er þeir höfpo heyit innborit, oc foro af skinnstöckum sínum.
 Þá vöknudo fylgðar menn *Arnkels*, oc spurdo hvar hann var,
 þá var sem þrællinn vaknadi af svefni oc svarar, það var satt
 segir hann, hann man beriaz inn á *Örlygstodom* vid *Snorra*
Göpa, þá lupo menn upp oc klæddoz oc foro sem seyndiligast
 inn á *Örlygstadi*, oc fundu *Arnkell* bónda daudan; oc var hann
 öllom

-
- (e) Trefilsson 445. W.
 (a) fell. N. E. G. H.
 (b) folkvalki. G. H. flockhraki. M.
 (c) framdi undr. P. fromdr undir N.
 (d) undir P. G.
 (e) feigri. E. M.
 (f) snarr. N. G. sa P.
 (g) ora D. L. orta B. Orra v. Orna. E. M. Orru p.
 (h) sverdr D.

*scendens, aliquandiu se defendit, eo tamen pugnae eventu ut A. D.
præ iis tandem occumberet; illi vero cadaver foeno occulerunt. 993.
Quibus gestis Snorro cum suis domum redit. De eade Arnkilli
hanc cantilenam cecinit Thormodus (147) Vifilfonius.*

*Procuravit prælio strenuus
(increvit juvenis victoria)
Snorro aquila
gladio sufficientem pastum:
cecidit tumulto condendum
cadaver
gladio,
cum Arnkelum sterneret.*

*Jam de mancipiis Arnkilli narrandum. Illa cum foenum intul-
lissent hordeo, ades ingressa, vestes pelleas exuerunt. Tunc
Domestici Arnkilli expergefacti, ubi dominus esset interroga-
runt: mancipium autem somno quasi excitum respondit: Equi-
dem Örligstadis cum Pontifice Snorrone pugnabit. Quo audito
domestici surgentes vestes induerunt, et quam citissime Örlig-
stadas devecti, Arnkillum occisum invenere; cujus obitus in-
gentem*

B b

(i) gnogs B. F. N. gnagr. E. Gnadi P. vígsvardar. M.

(k) lifi M.

(l) kauffi E. M.

(m) leyfa F. P.

(n) má dreifar D. mareyfar B. F. N. G. Nareifar, E. M. marreifar L.

(o) Und au C. D. unda gíafs B. F. N. P. G. Gíafis E. Gíalls i M. íams L.

(p) þa er B. F. N. G.

(147) Trefli filius.

A. D. 993. öllum mönnum harmdaudi. Þvíat hann hefir verit allra manna bezt at ser um alla luti í fornom sif; oc manna vitraztr, vel scapi farinn, hiartaprúdr oc hveriom manndiarfari; einardr oc allvel stilltr; hafpi hann oc jafnann enn hærri lut í málaferlum vid hveria sem skipta var; feck hann af því öfundarsamt, sem nú kom fram. Tóko þeir nú lík *Arnkels*, oc biöggo um oc færdo til graftar. *Arnkell* var lagdr i haug vid síoin út vid *Vaðilsböfpa*, oc er þat sva mikill haúgr sem stackgærdr mikill.

XXXVIII. Cap.

Efter víg *Arnkels* voro konr til erfdar oc adildar oc var fyrir því egi sva mikill reki atgerr um vígit sem van mundi þyckia um sva gofgan man. Enn þó var fætz á vígit á þingi, oc urdo þær einar mansfæter, at *Þorleifr Kimbi* scylldi vera utann III vetr, þvíat honom var kent banasár *Arnkels*. Enn med því at epturmál vard egi sva sómaliæt, sem líkligt þótti um þvílikan höfpingia, sem *Arnkell* var, þa færdo landzstiórnamenn lög á því, at alldri sifann skyldi kona vera vígfácar adili, ne yngri karlmápr enn XVI vetra, oc hefir þat halldiz jafnann sifan.

XXXIX. Cap.

994. *Þorleifr Kimbi* tók ser far um sumarit med kaupmönnum þeim, er biugguz i *Straumfirdi*, var hann i sveit med stýrimönnum. Þat var þá kaupmanna sifr, at hafa egi matfveina,

gentem omnibus luctum movit. Ille nimirum præ singulis antiqui ritus cultoribus omnibus artibus excelluit, vir prudentissimus, egregiaque indole conspicuus, magnanimis, audens, in loquendo cordatus, animoque moderato: superiorem porro e litibus, cum quolibet res esset, partem semper obtinuit, quod ingentem ei, prout jam eluxit, invidiam peperit. Illi igitur cadaver Arnkilli justis solutis ad sepulturam extulerunt, tumuloque in littore ad Vadalshöfdum condiderunt, ubi tantæ molis, ac magnum foenile; tumulus conspicitur.

A. D.
993.

Cap. XXXVIII.

Post eadem Arnkilli hæreditas et in eadem actio ad foeminas devolvebatur, unde causa, minore, quam nobilem adeo virum decuit, rigore peracta est. De eadem tamen in foro transactum, ea tantum multæ indictione, ut Thorlefus Kimbius, siquidem pro vulneris lethiferi authore habebatur, tres in exteris hyemes ageret. Caterum cum actio minus honorificum, quam dignum erat heroi tanto, quantus Arnkillus fuerat, exitum habuisset, lege procures sanxerunt, ne quando postea mulier, nec vir infra sedecim annos natus, agendæ in eadem causæ author esset; id quod valorem semper exinde obtinuit.

Cap. XXXIX.

Thorlefus Kimbius eadem æstate a mercatoribus e Stræumfiordo iter parantibus vecturam sibi conduxit, unaque cum mercatoribus visitavit. Moris erat id temporis merca-

A. D. 994. na, enn siálfir mautunautar hlutudo með sér, hverir búðar völd skylldo hallda dag frá degi. þá skylldo Ocállir skiparar eiga dryck saman, oc skyllði ker standa við siglo, er dryckrinn var í, oc lok yfer kerino, enn sumr dryckr var í verplom, oc var þá þann þætt í kerit, sva sem or var druckit. Enn er þeir voro miöc búnir, þá kom þar maþr á búpar hamar; Þessi maþr var mikill vexti, oc hafði byrdi á baki, syndiz mönnum hann nokkot undarligr. Hann spyrr at styrimanni, oc var honum vísat til hans búðar; hann lagði af sér baggan hiá búdardyrum, oc geck sípan í búðina, hann spyrr ef styrimadr villdi veita honum far um hafit. þeir spurdo hann at nafni, enn hann nefndiz *Arnbjörn* sonr *Asbrandz* frá *Kambi*, oc qvads vilja fara utan, oc leita *Biarnar* brodr síns, er utan hafði farit fyrir nockrum vettom, oc hafði ecki til hans spurt, sípan hann fór til *Danmerkr*. Austmenn sögðu at þá var bundinn búlki, oc þóttu egi leysa mega, hann letz egi hafa fararefni meiri, enn liggja megi á búlka, enn með því, at þeim þótti honum naudsýn á ferðinne, þá tóku þeir við: oc var hann einsaman í mötuneyti, oc bió á þiliom frami. Í bagga hans voro CCC vádmála oc XII vararfellder, oc (f) farneft hans. *Arnbjörn* var lípgoðr oc of lettr, oc virpiz kaupmönnom hann vel. Þeir fengu hæga útivist, oc komo við *Hördaland*, þeir tóku þar útsker eitt, oc bioggo þar mat sinn á landi. Þorleifr *Kimbi* hlaút búðarvöld, oc skyllði gera graut, *Arnbjörn* var á landi oc gerði sér graut, hafði hann

búð-

toribus, nullos vehere coquos, ipsi vero convictores, quis singulis A. D.
 diebus munus coquinarium obiret inter se sortiti sunt. Et tunc 994-
 omnes nautæ communem haberent potum, qui posito ad malum
 vasi, quod operculo clausum esset, contineretur, quidam vero
 doliis inesset, e quibus vas memoratum, prout biberent nautæ,
 potu suppleretur. Ut vero ad iter maximam partem parati
 erant, vir quidam in arcem ante tabernas pervenit, ingenti
 statura, sarcinasque tergo portans, qui a communibus non ni-
 hil videbatur moribus alienus. Ei gubernatorem quærenti,
 tabernam monstrarunt, quam, depositis ad fores sarcinis, ingres-
 sus gubernatorem, utrum sibi per oceanum vecturam concedere
 vellet? interrogavit. Iis, porro, nomen sciscitantibus, Arn-
 biornum, filium Asbrandi de Kambo, se vocari regessit, iter ve-
 ro ad externos, fratrem Biörnum, qui ante aliquot hyemes per-
 egre ierat, de quo, postquam in Daniam profectus esset, nihil
 fuisset relatum, quærendi gratia suscepturum. Ostmanni na-
 vem, onere jam composito, quod aliter disponere non liceret, para-
 tam esse dixerunt, ille vero plures se merces itineri destinatas,
 quam oneri navis superinponi possent, habere negavit. Cæte-
 rum illi, quod iter esse necessarium viderent, cum receperunt:
 at seorsum victitans in foris ad proram locum habuit. In Sar-
 cinis ejus tria pannorum centena et duodecim pelles promercales
 nec non viaticum continebatur. Erat Arnbiörnus strenuus ad-
 jutor et vir valde alacris, unde apud mercatores multam iniit
 gratiam. Itinere e votis functi ad oras Hordix devenerunt,
 appulsaque ad scopulum solitarium navi, terram cibum parandi
 gratia conscenderunt. Et Thorlefo Kimbio. ut rem coquina-
 riam curaret, pulmentumque coqueret, obtigit. Cæterum

A. D.

994.

búdarketil þan er Þorleifr skyldi hafa. Sípan geck Þorleifr á land upp, oc bad *Arnket* fá ser ketilin, enn hann hafpi þá enn egi gerþan sin graut (g). *Austmenn* sögdo Þorleif miðc íslendzkan tyrer tómlati sitt, þá vard Þorleifi scapfatt, oc toc ketilín enn steypiti nidr grautinom *Arnbiarnar*, fneri á brott sípan, *Arnbiörn* hellt á þvörunni, oc lauft með henni til Þorleifs, oc kom á hálsín, þat var lítit högg, enn med því at grautrinn var heitr, þá brann Þorleifr á hálsínom. Hann mælti: egi sculó *Nordmenn* at því hlæia, med því at vid erom her komnir II samlendir, at þeir þurfi at draga ockr i sundr sem hunda, enn minnaz skal þessa, þá er vid erom, á *Islandi*. *Arnbiörn* svarar engo. þeir lágo þar fár nætor ádr þeim byriadi at landi inn, oc skipuþo þar upp. Vistapiz Þorleifr þar, enn *Arnbiörn* tók ser fari med byrdings mönnum nockorom austr til *Víkr* oc papan til *Danmerkr* at leita *Biarnar* bróðor fins.

XL. Cap.

996.

Þorleifr *Kimbi* var II vetr i *Norvegi*, oc fór sípan til *Islandz* med sömo kaupmönnom oc hann fór utann, þeir kamo i *Breidafjörð*, oc til *Dagurdarneff*, fór Þorleifr heim i *Alfstafjörð* um haustid, oc let vel yfer ser sem vandi hans var til. Þat sama sumar komo þeir brædr út i *Rævnhafnar ófi*, *Biörn* oc *Arnbiörn*. *Biörn* var sípan kalladr *Breidvíkinga kappi*, hafpi *Arnbiörn* þá

(g) oc hrærdi enn þá i Katlinum, oc stod Þorleifr yfir honum uppi. Þá Kol-ludu *Austmenn* af skipinu utan at Þorleifr skyldi þua nat þerra. oc qvadu hana slíkt hafa fyrir tómlati add. 445.

Arnbiörnus relicta navi pultem sibi præparavit, usus eodem A. D.
 cacabo, quem Thorleifus adhiberet. Qui igitur conscensa terra 994.
 ab Arnbiorno, ut cacabum sibi redderet, poposcit: ille vero
 suam nondum coxerat pultem (148). Ostmanni Thorleifum cujas
 esset segnitie prodere dixerunt; quibus verbis oblitus sui, ar-
 repto cacabo pultem effudit. Discedenti, rudicula quam manu
 tenuit Arnbiörnus, ictum intentavit, ejusque collum levi plaga
 percussit, pulmentum autem, quod fervidum fuisset, collum ussit.
 Tunc ille: id, inquit, Normannis non erit ridendi causa, si qui-
 dem duo huc deveci sumus contreranei, ut canum instar nos
 distrabere opus habeant, hujus autem rei, dum in patriam reversi
 fuerimus, recordabor. Arnbiornus ad hæc tacuit. Paucas ibi
 transegerunt noctes donec ventis secundis usi continenti appule-
 runt. Hic subducta nave Thorleifus remansit, Arnbiörnus
 autem navi onerariæ ortum versus in Vichiam, indeque in
 Daniam, fratrem Biörnnum quæsiturus vehitur.

Cap. XL.

Thorleifus Kimbius postquam duas in Norvegia hyemes 996.
 transegerat, in Islandiam cum iisdem, quos peregre iens socios
 habuerat, mercatoribus rediit. Dagurdarnefo ad Breidafjörðum
 appulere. Proximo autumnio Thorleifus Alftafjörðum petiit,
 sequæ, ut illi mos erat, multum ostentavit. Eadem æstate fra-
 tres Biörnus et Arnbiörnus in ofstio Raunhafnensli peregre vene-
 runt. Illi postea Breidvicensium Athletæ cognomen adhæsit; hic
 multa,

(148) quam rudicula movit, ostente Thorleifo. Tunc Ostmanni ex navi eum
 monuerunt, cibariis pararet, nec muneris oblivisceretur add. 445.

A. D. þá góða peninga úthafst, oc keypti hann þegar um sumarit er hann kom land á *Backa* i *Raunböfna* (h). *Arnbjörn* var engi áburðar maðr, oc fámálugr um flesta luti; enn hann var þó enn gilldazti karlmaðr um alla luti. *Biörn* bróðer hans var (i) áburðar maðr micill er hann kom út, oc hellt sic vel, þvíat hann hafði samit sic epter hirdskipom útlendra höfðingja: var hann maðr miklo (k) frídari, enn *Arnbjörn*, enn i öngo var hann ógildari maðr, enn reyndr miklo meyr i (l) framgöngo. Um sumarit, þá er þeir voro nykomnir út, var stefnt fiölment manna mót fyrir norðan heidina undir *Haugabreckom* inn frá *Frodárváfi*. Þeir kaupmennirnir ripo allir i litklapom, oc er þeir koma til manna mótins var þar margt manna fyrir, þar var *Þuridr* húsfreyia frá *Fródá*, oc geck *Biörn* til tals við hana, oc lagði engi maðr til þes ord, þótti mönnum at vonom þó þeim yrði hialdrúgt, svo langt sem ímilli funda hafði verit. Þar urðu áverkar með mönnum um dagin, þar var ferðr til ólísis maðr þeirra nordan manna, oc var hann borinn undir rísrunn einn, er stóð á eyrinni oc lióp blóð mikit or fárino, at stóð blóðtiörn i runninom. Þar var sveinninn *Kjartan* sonr *Þuridar* frá *Frodá*, hann hafði öxi litla i hendi; hann lióp at runninom, oc laugapi öxina i blóðino. Enn er þeir *Heiðsynningar* ripo suðr af manna móttino spyr *Þorðr Bligr* hverfo áhorfiz um tal með þeim *Þuride* at *Fródá*. *Biörn* let vel yfer:

(h) oc g. rþi þar lá varit epter; hann var vni vatrinn at *Kucri* með *Þórði Blig* mági sinom. *add.* 444. W.

(i) tilhaldz maðr. W.

(k) íelligri. 445. W.

(l) orrostom oc einvigom. 445 W.

multa, quam ab exteris devexerat pecunia, fundum Backen- A. D.
sem in Raunhafna, eadem, ac in patriam redierat. æstate coëmit 996.
 (149). Arnbiörnus vestibus splendidis non utebatur, ceterum de
 rebus plurimum taciturnus, in omnibus tamen artibus vir bene
 instructus erat. Frater autem Biörnus splendide semper vestitus
 laute se habuit, siquidem ad mores principum aulicos totum se
 composuerat, formæ venustate fratrem et experientia rerum
 peregre fortiter gestarum multum superavit (150), fortitudine
 haud secundus. Hac æstate cum peregre nuper advenissent, fre-
 quens conventus a boreali tesqvorum latere sub fitis ad ostium
 Frodaaense, Haugabreckis (clivis tumulorum) indictus est. Mer-
 catores vestibus coloratis splendidi conventum adibant: ut vero
 in Comititia pervenerunt, frequens in antecessum numerus ho-
 minum adfuit, inter quos Thurida materfamilias Frodaaensis,
 cum qua Biörnus colloquia statim habere coepit, nemine culpan-
 te, quod, prolixa eos serere colloquia, qui tamdiu non conve-
 nerant, æquum videbatur. Eo die vulnera quidem mutuo sibi
 inflixere, et unus e borealibus lethale vulnus accepit, qui ad-
 vicinum in ora virgultum delatus tantum emisit cruorem, ut
 lacus sanguinis sub virgulto remaneret. Aderat ibi puer Kiar-
 tan filius Thuridæ Frodaaensis, qui parvam manu gestans secu-
 rim ad virgultum accurrit securinque cruore tinxit. Caete-
 rum cum Cismontani a conventu versus austrum equitarent
 Thordus Bligus, quomodo colloquia cum Thurida Frödaaense se
 haberent? percontabatur. Cui Biörnus, bene sibi placuisse re-

C c

sponde-

(149) ubi sequenti vere rem familiarem componebat, hieme apud affinem Thor-
 dum Bligum, Kneri transacta. add 445. W.

(150) in præliis et monomachijs (collecta).

A D. yfer: þá spurdi Þórpr hvert hann hefði fætt um dagin sveinin
 996. *Kiartan*, son þeirra Þórodds allra fámán? Já ec hann fegir *Biörn*:
 hvern veg leitst þér á hann? fegir Þórdr, þá qvæð *Biörn* vífo
 þessa.

Sá ek hvar rann í (a) runni (at)
 (b) runnr at (c) fenris brunni,
 (c) ægiligr í augum,
 (d) Iðgíli mér (e) líkr.
 Látat (f) þeyi (g) þiótar
 þat barn víta (h) maurnar
 (h) hefta hleypti raftar
 (i) hlunnz sín fauðr kunna.

Þórdr mælti, hvat mun Þóroddr nú tilfegja hvarr yekarr eiga
 mun sveinin? þá qvæð *Biörn* vífo.

(a) Þá (b) mundi (c) þauill in mióa,
 (d) Þórodds, aða-bíora (e)
 (f) fallð (g) unni mér (h) fallða

fann-

- (a) runi. *J*.
 (b) runnz *B*. runz *J*.
 (c) reigistornar af veigi *M*.
 (c) eiginligr *M*. ægiligr. *D*.
 (d) yðglyki mannlíkar *L*. O. Iðglíkingr ykar brykr. *G. H.* Iðglíkingar *N*.
 Iðglíkingar *F. B. S* Iðil lyg mér brgslar. *J*.
 (e) brikar *B. E. F. N.* Iðgíli *D*.
 (f) þeyi *E*. þeyi *B. G. H.* þígr *D*. þýia *M*. fleigi *F. N. P. I*,
 (g) þvotar *L. O.* þríota *J*.
 (h) maurnar *J*. maurnar *S*. manna *D*.

spondebat. Et Thordus iterum: utrum hodie puerum Kiartanem communem eorum et Thoroddi filium conspexisset? interrogavit. Et Biörnus; vidi quidem, respondit. Porro illi, quid de eo juvene visum sit? percontanti Biörnus carmen isthoc retulit.

*Vidi ad rubum accurrentem
puerum, ad fontem lupi (3: Sangvinem)
acrem oculis,
mibi similem.
Negant viri
illum puerum, (filium)
virum navium gubernatorem,
Suum patrem, nosse. (Scire posse.)*

*Tunc Thordus: cujus jam vestri filium esse judicabit Thoroddu?
Cecinit iterum Biörnus.*

*Tum mulier gracilis,
optimarum cerevisiarum proma,
(savit mihi foemina candida)*

C c 2

Thorod-

-
- (h) hestr G. H. heftar B. hafta M. hleisti I. hleyti S.
(i) Hlun I. hlunni N. E. G. H.
(a) þad. I.
(b) má S.
(c) þollin I. L. M. þoll hinn S.
(d) þoroddr E.
(e) biori B. F. N. P. S. G.
(f) falld, S.
(g) unna G. H.
(h) felldar, D. fallda O. G. H. fauldu B. F. P. N. forðum I.

A. D.
296.

fannhvit) (i) getu (k) fanna,
 (l) ef (m) aattgöfug ætti
 audbrik sono lika.
 (enn (n) em ek giarn til (o) gunnar
 gialfr- (p) ellda) mer sialfom.

Þórdr mælti, þat mun þá vera ydr ráð, at eigaz fátt við, oc
 snúa frá hug sinom þar sem Þuridr er. Þat man vera gott ráð
 segir Biörn, enn firr er þat míno scapi, þó at við nockorn man-
 na mun se at eiga, þar sem Snorri er, brópir hennar. Þú ser nú
 ráð fyrir þer, segir Þórdr, oc scildi þar talit með þeim. Biörn fór
 nú heim til Kambs, oc tók þar bústiörn, þvíat fader hans var
 297. þá andadr. Hann hóf ferd sína um vetrinn yfer heidi at hitta
 Þuridi enn þó at Þoroddi þætti þat illa, þá þótti honom ser
 óhægt vera bætr á at ráða, taldi þat i hug ser, hverfo hart hann
 hafpi affengir, þá er hann hafpi umvandat hagi þeirra, enn
 hann sá at Biörn var nú miklo krapameiri enn fyrr. Þoroddr
 keypti um vetrinn at Þorgrímu Galdrakinn, at hon scylldi hrid-
 vidri at Byrni gera, þá er hann ferri um heidina. Þat var einn
 dag, at Biörn fór til Fródár, oc um qveldit er hann biózt heim
 at fara, var þyct vepr, oc regn nockot; oc var hann helldr
 sipbúinn. Enn er hann kom uppa heidina, kólnadi veprit oc
 dreif, var þá svo myrkt, at hann sá egi leipina fyrir ser. Eptir
 þat

(i) geta, S.

(k) suanna L. fannar E. fannvit B. D. F. P. N. O.

(l) Æ er E.

(m) Örgsfug L. O.

(n) ek. em. I. ek em. F. P. N. S. G. H.

Thoroddi conjecturam confirmaret,
 si nobilis pareret
 foemina filios similes
 (adhuc foeminam convenire cupio)
 mihi ipsi.

A. D.
 996.

Adhæc Thordus: vobis igitur, ait, res paucas invicem habere, animumque à Thurida avertere consultissimum erit. Regressit Biörnus: Id quidem salubre consilium est, a me tamen indole nimis alienum, utut cum potentiore, ejus nimirum fratre, Pontifice Snorrone, res sit. Tibi igitur addit Thordus, ipse provideas. Quibus dictis colloquium ruperunt. Postea Biörnus domum profectus rei familiaris curam suscepit, nam tunc pater supremum diem obierat. Hyeme sequenti, Thuridam conventum itinera Frodåam per (*) tesqva inchoavit, quæ licet Thoroddus odio prosequeretur, avertere tamen sibi minus facile esse judicavit, apud animum pervolvens, quanto sibi discrimine stetisset ubi commercia eorum olim reprehenderat; Biörnnum præterea jam quam antea, multum esse fortiores animadvertit. Hinc Thoroddus ea hyeme, Thorgrimam Galldrakinnam præmiis illuc perduxit, ut in Biörnnum per tesqva iter facientem vim ventorum excitaret. Accidit aliquo die, ubi Biörnus Frodåam profectus erat, ut vespere cum domum rediret, aëri denso aliquantula decideret pluvia: ille vero sero paratus erat. Caterum cum tesqva ascendisset, aëre frigidior facta, nives delapsas ventus agitavit, tanta quidem caligine, ut viam quæ per-

997.

C c 3

(b) Ganna N. G. H.

(p) ella hálfr I.

(*) Hæc tesqva Fróðarheidi hodie appellantur loca montana, viæque inter Budas et prædium Fróðas in parte Boreali tribus Næsbrepp dicti vid. infra p. 113.

A. D. 997. þat laust á hrip með fva miklo hreggi, at hann feck varla stýrt fer tók þá at frysta at honom klæpinn, er hann var áþr alvatr, fór hann oc þá fva villr, at hann vissi eigi hvert hann horfði, hann hitti um nóttina hellis scúta einn, oc fór þar inni, oc var þar um nóttina, oc hafði kalda búð, þá qvap *Biörn*:

(a) Mundit hlín (b) of (c) hyggia
 (d) hafleygiar vel (e) beygi,
 fú er (f) berr i vo (g) vidri
 (h) vader (vodar) minú ráði,
 ef elld (i) niorun ólldu
 ein (einn, einan) vissi mik, steina,
 (k) hirdi, þaull, i helli
 (l) hafviggs, kalin liggia.

(a) Sylða skar ek (b) svana falld
 (c) sudum (d) þviat (e) gæ (f) brudr
 (g) ástum (h) leiddi off (i) fast,
 austan með hladit flauft.

Víða

-
- (a) mundi. L. O.
 (b) um B.
 (c) hyggiu. D.
 (d) hafleygiar B. F. N.
 (e) þ gi B. N. þeygi. F. B. Volbeye L. O.
 (f) snör D.
 (g) ífa B. F. N.
 (h) vader F. N. P. S.
 (i) morum F. N. P. S.
 (k) hridar S.

pergeret, haud videre posset: Irruit deinde tantus procellæ im- A. D.
briumque furor, ut se dirigere ægre valeat: et vestes, quod 997.
antea permaduerint, gelu jam constringere capit, ipseque
tantopere erravit, ut quo spectaret, nesciret. Istac nocte pro-
minens forte invenit speleum, quod ingressus frigidam exegit
noctem. Tunc Biörnus cantilenam istam cecinit.

Noni putaret foemina
bene,
quæ gestat in tempestate sæva
vestes, mihi consultum, (mecum agi)
si gestatrix auri,
et gemmarum, sciret me solum,
custodem, in antro,
navis, frigore adustum jacere.

Gelidum sæcui mare
navigio, foemina appetibili
nos valido amore ducente,
ex oriente oneratam ducens navem.

Vastum

-
- (l) hafvigs B.
 (a) fillda I fylld er E. skyllda E. L. fellda skal, G. H.
 (b) suanna foll. E. L. suanna G. H.
 (c) síð um L. súdr I. sudan P.
 (d) þæ I.
 (e) gair B. E. F. I. P. G. H. L. O. giæti. D.)
 (f) brud. P.
 (g) Ast um C. 2. D. F.
 (h) le sti. L. O. eyddi F. N. S. G. H.
 (i) fasta E. L. O.,

A. D.
997.

Víða (k) gat (l) vos-búð
 víglundr nú um stund
 (helli byggir (m) hugfullr
 lúngat) firi (n) konu (o) bing.

Biörn var úti III dægr i hellinom ádr uppletti hrípinne, enn þá kom hann af heidinni hit IIII dægrit, oc kóm þá heim til *Kambis*, hann var þrekadr miðc, spurpo heimamenn hans, hvar hann hafði verið um vöðrin. *Biörn* qvad:

(a) Spurdust vaar (b) und vörðum
 verk Styrbiarnar (c) merkium
 iarnfallðin (er) hlóð (d) olldum
 (e) Eirekr i dyn geira:
 nú (f) trad ek (g) haudr (h) um heidi
 (i) húndvillr (k) því ek (l) fat illa
 víða (m) braut i (n) votri
 (o) vífs (p) giörninga drifu.

Biörn(k) gat ek *B.*(l) Voz D. I. vass. *B.* vatz N. F. P. Vatts G. H.

(m) hyggiu F. N. S. E.

(n) Komu *S.*(o) byng *E.*

(a) spurdum Ver I spurdiz var B. F. N. P. S. G. H.

(b) undvörðum I. væn ad vordust L. vordunzt O. G. H.

(c) merkingu *S.* mirkrum G. myikum *H.*(d) olldum *S.*

(e) Eirickr B. F. N. E. I.

*Vastum nactus est frigidarium
vir jam aliquantisper
(antrum habitat animosus)
hic pro muliebri culcitra.*

A. D.
997.

*Biörnus tribus, antequam tempestas sedaretur, nycthemeris in
speleo transactis, quarto ad Kambum per tesqua domum re-
diit, perquam defessus. Domesticis vero, ubinam durante tem-
pestate mansisset interrogantibus carmine respondit.*

*Ferebantur nostra sub defensis
opera Styrbiörni signis:
ferrea tectus galea stravit viros
Eirekus in prælio:
nunc (autem) terram montanam trivi
errabundus quod male deprehenderem,
latam viam in pluvio
foeminae factitio (magico) nimbo.*

D d

Reli-

-
- (f) reid D. rak E. vard B. F. N. I.
(g) haudri E. hord I.
(h) of B. af F. N. P. G. H.
(i) þrekfar D.
(k) þi B. F.
(l) for L. mer forst O.
(m) þraut S.
(n) vatn I. vetri N. G. H.
(o) Vif G. H. vigi I. vigs B. F. N.
(p) gerninga B. geringa F.

A. D. *Biörn* var nú heima um vetrinn, um vorit gerpi *Arnbjörn* 998. brodir hans bú á *Backa* í *Raumböfn*, enn *Biörn* bió at *Kambi*, oc hafpi rausnarbú mikit,

XLI. Cap.

Vor þetta it sama á *Porsnesþingi* hóf *Þorleifr Kimbi* bonord sitt, oc bad *Helgo Þórlaksdóttir* á *Eyri* systir *Steindórs* á *Eyri*, oc geck mest med þessu *Þormóðr* broper hans: hann átti *Þorgerdi Þorbrandsdóttir* systir *Þorleifs Kimba*. Enn er þetta mál kom til *Steinþórs*, tók hann því seinliga, oc veik nokkot til rápa brædra sinna; gengo þeir þá til *Þórdar Bligs*; oc er þetta mál kom fyrir han, svarar hann sva: egi man ec þessu máli skíóta til annara manna, má ec her verpa skörungur, oc er þer þat at segja *Þorleifr* her af, at fyrr skyldo grónir gráutar dílar nír á hálsi þer, þeir er þú brant þá er þú vart bardr fyrer III vetrom í *Norege*, enn ec myni gipta þer systir mína. *Þorleifr* svarar, ecki veit ec hvers þar verdr um aupit, enn hvert sem þess verpr hefnt epr egi, segir hann; þá munda ec þat yllia, at egi lipi III vetr ádr þú værir bardr. *Þóðr* svarar úhræddr sit ec fyrir hótom þeim. Um morginin eptir höfdo þeir torfleik hiá búp *Þorbrandzsona*, oc þar gánga þeir hiá *Þórlaksfynir*, oc er þeir fóro fram hiá, sláug sandtorfa ein mikil, oc kom undir hnacka *Þordi Blig*, var þat högg sva mikit, at fórunom castapi fram yfer höfupit. Enn er hann stóp upp, fā hann, at *Þorbrandzsynir*

Reliquam hiemis partem domi Biörnus egit. Sequenti autem A. D. vere frater Arnbiörnus Backi in Raunhafna habitationem insti- 998. tuit, et Biörnus Kambum lautare familiaris affluentia incoluit.

Cap. XLI.

Ist hoc vere in foro Thorsnesense, Thorlesus Kimbius uxorem coepit ambire, petiitque in matrimonium Helgam Eyrensem, Thorlaci filiam, sororem Steinthoris de Eyra, rem ejus plurimum urgente fratre Thormodo, cui Thorgerda Thorbrandi Alftfjörðensis filia, sororqve Kimbii thoro juncta erat. Hoc autem negotium, ut ad Steinthorum desertur, frigidum responsum tulit; stare illud partem aliquam autoritate fratrum: unde ad Thordum Bligum itum est, qui dum res ad eum deveniret, in sequentia prorupit. Hoc, inquit, negotium unde meus honos multum crescet, ad alios minime relegabo, sit ergo Thorleso tibi dictum, quod cures pulte inustas collo, quæ, dum in Norvegia tres ante hyemes vapulabas, illatæ tibi erant, cicatrices antea sanari, quam spem capias me sororem tibi matrimonio juncturum esse. Adhæc Thorlesus: quid de eo fiet ignoro; utut istarum (macularum) ultio proveniet, nec ne, istud certe in votis est, tres, donec vapulaveris, hyemes non elabi. Cui Thordus, se intrepidum præ minis ejus vitam acturum promisit. Sequentis diei mane, ad tabernam filiorum Thorbrandi ludus glebarum habitus est, a quo non procul inceserunt filii Thorlaci: illi vero cum præter ludum transirent, ingens gleba arena transvolans sub occiput Thordi Bligii devenit, tanto quidem ictu, ut pedes corruentis supra caput repente levarentur. Ut vero surrexit, perquam se a filiis Thorbrandi derideri con-

A. D. 998. *ner* hlógo at honom miöc, *ñnero Þorláksfynir* þá þegar aptr, oc brugdo sverpom, lupoz þeir þá ímót, oc bördoz þegar, þá urdo neckorir menn fátir enn engi letz. *Steinþorr* hafði egi vidverit, hafði hann talat vid *Snorra* Gopa. Enn er þeir voro skildir, var leitrat um sætter, og varþ þat sætt, at þeir *Snorri* og *Steinþorr* skyldi gera um. Var jafnat sárom manna oc frumhlaupom, enn bætr skacki. Oc voro allir kalladir fátir er heim ripo.

XLII. Cap.

Þetta sumar kom skip i *Hraunhafnar ós*, enn annat i *Dugurpar eyri*. *Snorri* Gopi reip til skips i *Hraunhöfn* oc reid hann vid XV mann, enn er þeir koma suþr yfer heipina i (m) *Dugfusdal*, hleyptu þar epter þeim sex menn alvapraddir, voro þar *Þórbrandzsynir*. *Snorri* spýrr hvört þeir ætla at fara, þeir qvadoz fara skylldo til skips i (*) *Raunhafnarós*. *Snorri* qvadz mundo lúka erendom þeirra, enn bad þá fara heim, oc glettaz egi vid men, kallar opt lítit þurfa til með þeim mönnom, er áþr var fát i medal, ef fundi beri saman. *Þorleifr Kimbi* svarar: egi skal enn spýriazt, at ver þorom egi at rípa um sveiter fyrer þeim *Breidvíkingom*, enn vel mátto heim rípa ef þú þorir egi at rípa leid þína, þó at þú eigir erendi. *Snorri* svarar engo: Rípo þeir sípan út yfer hálfana, oc fva til *Hofgarda*, oc papan út um sanda með síó, oc er þeir komo miöc út at ósnom, rípo Þór-

(m) *Dugfusdal* 442.

(*) Hodie *Búdarós* et *Katežoxny Ofur* in Tribu *Stadar Sæte*, mercatu et statio ne navium claret. Restant tamen adhuc, in extremo *Búdarum* vicus angulo, qvi Boream vergit, vestigia portus veteris arenis oppleti.

*spexit. Thorlaciani igitur confestim reversi, gladios vibrarunt et ludentes aggressi sunt, unde coorta pugna aliquot vulnerati sunt, sed nemo occisus. Steinthorus dum hæc acciderant, absens, colloquia cum Pontifice Snorrone habuerat. Prælio interim finito, foederi dabatur locus, arbitrio Snorronis Pontificis et Stein-
doris faciendi. Comparatis deinde vulneribus ac invasione, quod superesse discrimen videbatur, pecunia expiatum fuit. Quibus actis, singuli, cum domum redirent, reconciliati habebantur.*

Cap. XLII.

*Hac æstate quædam navis in ostium Raunhafnense, alia vero ad Dagverdareyram peregre appulerunt. Pontifex Snorro ad navem Raunhafnensem quindecim viris stipatus equitavit. Qui, cum superatis austrum versus tesquis in vallem Dugfusen-
sem descendissent, eos viri sex probe armati equis velociter secuti sunt, filii nempe Thorbrandi. Snorrone, quo ituri essent, percontanti, ad navem Raunhafnensem se tendere regefferunt. Tunc ille, negotia illorum se suscepturum addidit, eos reverti iubens nec alios irritare; parvam nempe inter eos, quibus antea similitates intercessissent, si convenerint, dissidii causam requiri dictitavit. Regessit Thorlesus Kimbius: Id nondum referetur, non audere nos præ metu Breidyicensium, tribum pere-
quitare, tibi vero, si itinere suscepto, utut negotia habeas expedienda, pergere non sustines, donum redire facile licebit. Ad quæ Snorro nihil quicquam respondit. Collibus deinde superatis, primum (*) Hofgards et inde per arenas secundum littus*

D d 3

teten-

(*) Hodie Gardar, villa in Tribu Stadar Sveir.

A. D. Þórbrandzsynir frá þeim oc upp at *Backa*. Oc er þeir kvamo at 998. bænom, lupu þeir af baki oc ætlupu inn at gánga, oc fengo egi uppbrotið hurpina, hlupu þeir þá uppá húfin oc tóco at riúfa. *Arnbiörn* tóco vapn sín, oc varþiz innan or húfunom, lagði hann út í gegnom þekiuna, oc varþ þeim þat skeinofamt. Þetta var snemma um morginin, oc var vejr biart. Þenna morgin höfþó *Breidvíkingar* stadið upp snemma, oc ætlupu at rípa til scips, enn er þeir qvamo inn fyrir *Öxl*, sá þeir at maðr var í skrudklæpom á húfom uppi á *Backa*, enn þeir vissð at þat var egi búnaðr *Arnbiarnar*, snero þeir *Biörn* þá þángað ferd sinne. Enn er *Snorri Gopi* vissi at *Þórbrandzsynir* höfþó frá ripit föroneyti hans þá reid hann eptir þeim, oc er þeir kvamo á *Backa*, voro þeir sem ódaztir at riúfa húfin, oc þá bað *Snorri* þá frá hverfa oc gera engan úfrid í sínv föroneyti. Oc með því at þeim hafði egi tekiz inngánga þá gáfo þeir upp atfókina sem *Snorri* bád, oc ripo sþan til scips með *Snorra*. *Breidvíkingar* kvamo til skips um dagin, oc gengo hvarir með sinom flocki, voro þá miklar dylgior oc víðsiár, enn hvariger leitupu á apra. Voro *Breidvíkingar* fiölmennari í kaupstefnonne. *Snorri Gopi* reid um qvellit í *Hofgarpa*, þar bió þá *Biörn* oc *Gestr* sonr hans, fader *Hofgarpa-Refs*. Þeir *Biörn Breidvíkinga* kappi buðo *Arnbyrne* at rípa eptir þeim *Snorra Gopa*, enn *Arnbiörn* villði þat egi, oc qváu nú hafa skyllðo hvarir þat, er fengit hafa. Þeir *Snorri* ripo heim um dagin epter, oc undo *Þórbrandzsynir* nú sínom lut verr enn ápr.

tetenderunt. Verum ut ad Osas fere pervenerunt, filii Thorbrandi equis ab iis avecti Backum ascendebant. Quo delati equis desiliere, aedesque ingressuri, januam effringere non valuerunt. Aedibus igitur ascensis tectum rumpere caperunt. Arnbiörnus autem arreptis armis intra aedes constitutus se defendit, iisque per tectum trajectis multis oppugnantes vulneribus affecit. Hæc mane, sereno coelo acciderunt. Isthoc die Breidvicenses, mature surrexerunt, quod ad navem equitare decrevisset: Axlam autem prætervecti, viros splendide vestitos, aedes Backenses ascendisse conspexerunt, et cum amictum Asbiörni talem non esse noverint, Biörnus cum suis iter illuc direxit. Sed Snorro, ut filios Thorbrandi a comitatu discessisse animadvertit, equis eos secutus est, Backumque, dum tecta quam summo opere ruperunt, pervenit. Tunc Snorro eos reverti iussit, ullaque in suo comitatu turbas movere prohibuit. Illi vero, quod ingredi nequierant, ab impeturogante Snorrone destiterunt, eumque ad navem comitati sunt. Eodem die Breidvicenses ad navem quoque venerunt, ubi pars utraque suum instituit agmen, adeo ut altera alteram editis tamen hostilis animi indiciis, vitaret, et ab armis mutuo sibi inferendis abstineret: Breidvicenses autem in hisce mundinis frequentiores fuere. Vesperis Snorro Hofgardos equitavit, quod prædium eo tempore Biörnus unacum filio Gesto, patre Refi Hofgardenensis incoluit, Biörnus Breidvicensium Athleta cum suis, Arnbiörno ad insequendum Pontificem Snorronem, openi suam obtulit, quam hic recusavit, quemcunque, quod contigisset, obtenturum dictitans. Die postero Pontifex Snorro cum suis domum rediit, filii vero Thorbrandi sortem suam æque nunus ac antea tulerunt.

CAP.

A. D.
998.

XLIII. Cap.

Bóndin Þórbrandr átti þræl þan er *Egill Sterki* het, hann var maþr meistr oc sterkaztr, oc þótti honom ill æfi sin er hann var ánaudgadr, oc bað opt Þórbrand oc sono hans, at þeir gæfi honom frelsi. oc baud partil at vinna slíct er hann mátti. Þat var eitt qvellð er *Egill* geck at saudom út til *Borgardals*, oc er aleid qvellðit, sá hann at örn flaug vestan yfer fiörðin: dyrhundr mikill fór með *Egli*, örninn lagðiz at hundinom, oc tók hann i klar ser, oc flaug vestr aptr, yfer fiörðin á dys Þórólfs *Bagifótz*, oc hvarf þar under fiallit. Þenna fyrirburð qvad Þórbrandr fyrir tíðendom. Þat var síðr *Breidvikinga* um haustom, at þeir höfpo knattleika um vetrnáttu skeid undir Öxl supr frá *Knerri*; þar heita sípan *Leikscála veller*, oc sóttu menn þangat um alla sveitina, voro þar gerfir leikskálar miklir, vístopoz menn þangat (n) oc sáto þar hálfan mánat epr lengr. Var þar þá gott mannval um sveitina, oc bygd mikil. Flester inir yngri menn voro at leikom, nema Þorðr *Blígr*, hann mátti egi at vera fyrir kappsáker, enn egi var hann sva sterkr, at hann mætti egi fyrir þá sök at vera, sat hann á stóli, oc sá leikin. Þeir bræðr *Biörn* oc *Arnbjörn* þótti egi at leiknom hæfir fyrir aflsáker, nema þeir lekiz við sílser. Þetta sama haust ræddo Þórbrandzsynir við *Egil* þræl sin, at hann seuli fara út til knattleikanna, oc drepa nockorn af *Breidvikingom*, *Biörn* eða Þorð epr *Arnbjörn* með nockoro móti, enn sípan skal hann hafa frelsi.

Þat

(n) Iri víða add. Wolffb.

Cap. XLIII.

A. D.
998.

Erat Patrifamilias Thorbrando mancipium nomine Egillus Robustus. Is alios statura roboreque superans, vitam suam, quod servilis esset, ægre tulit, unde Thorbrandum filiosque, ut libertate se donarent, sæpius rogavit; quam se quocunque valeret modo mereri spondidit. Accidit aliquo vespere cum Egillus in Alftafördum ad Borgardalum usque, oves congregaturus introrsum ivisset, ut affecto vespere, aquilam ab occidendi sinus latere volentem conspiceret. Hæc ingenti, qui Egillum sequebatur cane venatorio ungvibus arrepto trans sinum ad tumulum Thorolfi Bægifoti revolavit, ibique infra montem disparuit. Isthoc prodigium, casus memorabilis omen esse Thorbrandus asseruit. Mos erat autumnalis Breidvicensibus, circa initium hyemis apud Axlam austrum versus a Knerro sitam pilis ludere; qui locus Leikskálavellir (tabernarum lusoriarum campi) inde appellatus est. Huc totius tribus incolæ frequentes confluxerunt, exstructisque tabernis lusoriis usi duas ibi vel plures septimanas egerunt. Erat tunc ista tribus haud paucis viris delectis, multisque prædiis conspicua. Plurimi præter Thordum Bligum viri juniores ludis interfuerunt: is perviciæ causa, ludos committere non potuit: sed non fuit adeo robustus, quin ea de causa adesse posset; hinc in sella sedens ludos spectavit. Fratres Biörnus et Arnbiörnus ludis minus idonei præ virium excellentia videbantur, nisi una luderent. Isthoc autumno filii Thorbrandi cum mancipio Egillo, verba fecerunt, ut ad ludos pilarum profectus, quendam Breidvicensium, Biörnnum, sive Thordum vel Arnbiörnnum quodammodo necaret, quo

A. D. 998. Þat er sumra manna sögn, at þat veri gert með rápi *Snorra* Gopa, oc hafi hann sva fyrir mælt, at hann skyldi freysta ef hann mætti leynaz ofann i skálan, oc leita þapan til áverka við menn: oc bad hann ganga ofann skardit, þat er upp er frá leikskáalom, oc ganga þá ofann, er máleldar veri gerver, þvíat hann sagði þat miðc far vedranna, at vindar lögbuz af (o) rauneno um qvellum, oc hellt þá reykinom upp i skardit, oc bad hann þess bíða um ofanngavnguna er skardit fylldi af reyk. *Egill* redz til ferðar þessar, oc fór fyrst út um fiördo, oc spyrr at fauðom *Alftfyrþinga*, oc lét sem hann færi i eptirleit. Enn á meþann hann veri i þessi ferd, skyldi *Freysteinn Bófi* gæta fauða i *Alftafyrði*. Um qveldit er *Egill* var heiman farinn, geck *Freysteinn* at fauðom vestr yfer ána oc er hann kom á skripo þá, er *Geirvör* heitir, er gengr ofan, fyrir vestann ána, þá sá hann mannz höfut laust óhulit: höfupit qvap stöko þessá.

Rodin er Geirvör
gumna blóði,
hún mun hylia
hausá manna.

Hann segir *Þorbrandi* fyrirburðin, oc þótti hönom vera tíþinda vænligt. Þat er at segia af ferd *Egils*, at hann fór út um fiördo, oc upp á fiall fyrir innann *Búlándz böfpa*, oc sva supr yfir fiallit, oc stefndi sva, at hann geck ofann i skarþit at leikskáalom, leynðiz hann þar um dagin, oc sá til leikfins. Þóðr *Blágr* sá þiá leikinom, hann mælti: þat veit ec egi, hvat ec se upp i skardit, hvert

facto libertatem obtineret. Ferunt nonnulli hæc consiliis Ponti- A. D.
ficis Snorrónis facta, eumque ita præcepisse, ut Egillus in ta- 998.
bernâ clam descendere, ibique præsentibus vulneribus afficere,
tentaret: quem in finem illi fauces montis supra tabernas luso-
rias siti adeunda essent: indeque ignibus coquinariis accensis
descendendum: siquidem ille solet esse status tempestatis, ut
venti, tempore vespertino, a mari spirarent; unde fumus in fauces
montis auferretur: curandum igitur ne descensus fieret, ante-
quam fauces fumo replerentur. Egillus iter aggressus, supe-
ratis primum, qui ad meridiem jacent, finibus, de ovibus Alfti-
fördensium quæsit, quas se congregatum ire simulavit. Cæte-
rum donec iter isthoc absolveret, Freisteinus Bosius oves Alfti-
fördensium pasceret. Eodem vespere, quo Egillus domo profectus fue-
rat, Freysteinus oves collecturus annem versus occidentem su-
peravit: at cum in delapsam ab occidentali aninis latere ruinam
montis, Geirvör dictam, perveniret, caput ibi nudum jacere
conspexit, quod cantilenam istam protulit.

*Illita est Geirvör
humano cruore
conteget illa
crania virorum.*

Hoc ille Thorbrando prodigium exposuit, qui casus memorabi-
lis indubium omen esse judicabat. Id de itinere Egilli narran-
dum, quod superatis extrorsum finibus, montem intra Bulands-
hofdum ascenderet, itinere austrum versus ita directo, ut in
fauces montis supra tabernas lusorias descenderet, ubi ista die
latens spectavit ludos. Assidens ludis Thordus Bligus in hæc

A. D.
998.

hvert þar er fugl, epr leyniz þar maþr, oc kemr upp stundom? kvíkt er þat segir hann, þycki mer ráð at um se forvitnaz. Engi maðr sá þetta annarra, oc vard því egi atleitrat. Þenna dag, luto þeir búðarvörð *Biörn Breiðvíkingakappi* oc Þórðr *Bligr*, oc skyllði *Biörn* gera elld, enn Þórðr taca vatn. Oc er elldrinn var gerfr, lagði reykin upp i scardit, sem *Snorri* hafði getit til, geck *Egill* þá ofanr eptir reykinom oc stefndi til skálans þá var enn egi lokit leiknom, enn dagin var miöc álipit, oc tóko elldrarnir miöc at brenna, enn skálinn var fullr af reyk. *Egill* stefner þángat, oc hafði stirnat miöc á fiállino, oc sípan legit eptir i skardino, hann hafði skúfapa skópvengi sem þá var sípr til oc hafði losnat annarr þvengrinn, oc dragnadi skufrinn, geck þrællinn þá inn i forhúfit. Enn er hann geck i Adalskalan, villði hann fara líóðliga, þvíat hann sá, at þeir *Biörn* oc Þórðr sátu vid elld, oc ætladi *Egill* nú á lítilli stundo at vinna ser til æfinnligs frelsis. Oc er hann vildi stíga yfir þrepsscauldin, þá steig hann á þvengiar skúfin þan er dragnadi, oc er hann villði hinom fætinom framstíga, þá var skufrinn fastr, oc af því reiddi hann til fallz, oc fell hann innar á gólfít, varp þat sva mikít fall oc dynkr, sem nautz búkr flegrinn veri kastat. Þórðr lióp upp, oc spurdi hvað fianda þar færi, *Biörn* lióp oc upp oc at honom oc feck tekit han, ápr hann komz á fætr, oc spyrr hver hann veri? hann svarar: *Egill* er her *Biörn* felagi! segir hann. *Biörn* spurði, hverr er *Egill* þessi? þetta er *Egill* or *Alfasyrði* segir hann,

Þórðr

verba prorupit: quid erit, quod in faucibus montis conspicio? A. D. utrum volucris sit, an latens ibi homo, nescio; est vero inquit, 998. vivum quid; hoc explorare consultum mihi videtur. Verum hoc cum alii videre non possent, in actum non abiit. Isthoc die custodia tabernæ Biörno Athletæ Breidvicensium et Thordo Bligo contigit, quorum ille ignes accenderet, hic vero adferret aquam. Accensis autem ignibus, fumus ex conjectura Snorronis fauces replevit, quem secutus Egillus de monte ad tabernam tetendit, quo cum veniret, ludi nondum erant finiti, dies autem coelo fere exciderat, ignesque multum coeperunt ardere, unde taberna fumo repleta erat. Huc igitur cursum direxit Egillus, cujus jam post iter per montes factum et diem sub dio quiete actum multum rigeat corpus. Erant illi, ut id temporis mos ferebat corrigiæ calceorum (in extremitatibus) cirratæ, quarum altera, dum vestibulum subiret, fuit laxata, adeo ut cirrus terram verberet Triclinium ingressus furtim progredi voluit, vidit enim Biörnum atque Thordum ignibus assidere, unde jam brevi hora perpetuam libertatem mereri statuit. Verum ut limen transcendere voluit, illum, qui pendeat, cirrum calcabat, unde pedem, cujus jam corrigia fluxit, prolaturus, quod fixus sub altero, cirrus esset, in lapsum pronus ruinam ingenti sono dedit allisus pavimento, fragore haud minori et strepitu, quamvis decoriati bovis laniena in pavimentum esset vi projecta. Quo audito Thordus repente surgens, quis ibi dæmon iret? rogat: et Biörnus una surgens advenam accurrit, et antequam surgere posset comprehensum, quinam esset? percontatur. Regessit ille. Hic, sodes Biörne! Egillus sum. Iterumque, quisnam Egillus esset? interrogatus, Egillum ex Alftatiördo semet esse confitetur. Tunc con-

A. D. 998. Þórdr tók sverð og villdi höggva hann, *Biörn* tók þá Þórð, og bad hann egi svo fíkiótt höggva manninn, vilíom ver áþr hafa af honom sannar sögor. Setto þeir þá fíðtor á fætor honom, enn um qvellðit er menn kvámo heim til skála segir *Egill* svo at allir menn heyrdó, hverfo fírd hanns hefpi ætlot verit, sat hann þar um nóttina; enn um morgininn leiddo þeir hann uppí skarpit, þat heitir nú *Egils-skard*, og drápo hann þar. Þat voro lög i þann tíma, ef maþr drap þræl fyrir manni, at sá maþr skyllði færa heim þrælsgiöld, og hefía ferd sína fyrir hina þridio sól, eptir víg þrælsins: þat skylldu vera XII aurar (p) Sylfrs, og ef þræls giöld voro at lögum færd, þá var ecki sökñ til um víg þrælsins. Eptir víg *Egils*, tóco *Breidvíkingar* þat ráð, at færa þrælsgiöld at lögum. Þeir völdo XXX manna papan frá leik-skáalom, og var þat einvalalid. Þeir rípo norðr um heidi, og gífto um nótt á *Eyri* hiá *Steinþori*, redz hann þá til ferdar með þeim, voro þeir papan i ferd LX manna, og rípo inn um fíórdo og voro áþra nótt á *Backa*, at Þormóðs bróðir *Steinþórs*. Þeir qvóðdo þá *Stryrr* og *Vermund* til þessárar ferdar (*), og voro þá saman LXXX manna. Þá sendi *Steinþórr* man til *Helgafellz*, og villði vita, hvat *Snorri* Gopi tæki til ráps, er han spurði lipfamnadin. Enn er sendimaþrinn kom til *Helgafellz* sat *Snorri* Gopi i öndvegi síno, og var þar engi breytñi á hybylom, varp sendimaþr *Steinþórs* engra tíþinda víss, hvat *Snorri* ætladiz fyrir; enn er hann kom til *Backa*, segir hann *Steinþóri* hvat tíþinda var at *Helgafelli*. *Steinþórr* svarar, þess var von, at *Snorri* mundi þola mönnqom lög: og ef hann ferr egi inn til *Alftafíardar*, þá
fe

(p) Sylfrs om. Wollst.

(*) og þeir qvóðdo frændr sína með sér aðd. Wollenb.

festum Thordus gladium arripuit eum occisurus: quod videns A. D. 998.
 Biörnus, prehensum Thordum, ne statim virum necaret, ve-
 tuit, nos enim curabimus ait, ut rem nobis exponat. Vespere
 autem, cum lusores ad tabernam rediissent; Egillus audienti-
 bus singulis, quemadmodum iter ejus decretum fuisset, exposuit,
 noctemque ibi transegit; sequentis autem diei mane in fauces
 hodie Eigilskard dictas deductus occiditur. Erat id temporis
 legibus receptum, ut, si quis servum alterius occideret, multam
 cædis domini possessori deferret, idque ante tertium a cæde
 mancipii solem iter ingrederetur: erat autem summa multæ
 duodecim argenti uncie, quæ si lege solverentur, nullus
 actioni in cædem mancipii locus fuit. Post cædem Egilli id con-
 siliū coeperunt Breidvicenses, ut multam jure deferrent. Tri-
 ginta igitur a tabernis lusoriis delectæ singulos fortitudinis vi-
 ros elegerunt. Qui tesquis boreali itinere superatis Eyra apud
 Steinthorem pernoctant, et hujus comitatu aucti, ut numero
 jam essent LX, inde sinus transeunt, alteramque Backi, apud
 fratrem Steinthoris, Thormodum, noctem agunt. Hic ad iter
 subeundum provocatis Vermundo et Styre(*) agmen viris LXXX
 confinit. Steinthor postea virum, Helgafellum, quid Pontifex
 Snorro, dum manum colligi audiret, consilii sumeret, explo-
 ratum misit. Qui ut Helgafellum venit speculator, Pontifex
 Snorro sedem supremam tenuit, nec ulla in ejus ædibus mutatio
 visa est, unde nuncius rerum, quas moliretur Snorro, ignarus
 revertitur Backum, et Helgafelli animadversa Steinthori expo-
 nit. Quæis auditis ille, quis inquit non credat Pontificem sinere
 alios jure uti, et nisi in Alfafiordum eat, quid tanto copiarum
 numero

(*) Fvi cognatos hinc, is locos esse postulabant add. Wolfenb.

A. D. 998. se ec egí, til hvers ver þurfom lipsfiöllða penna, því ec vil at menn fari spakliga, þó ver halldim málom vorom til laga, syniz mer ráp *Pordr* frendi, segir hann, at þer *Breidvikingar* seet her epter, þvíat þar man minnzt til þurfa at skomi med ydr *Þorbrandzsonom*. *Pordr* svarar: þat er víst at ec skal fara, oc skal *Þorleifr Kimbi* egí eiga at því at spotta, at ec þori egí at færa þrælsgiöldin. Þá mælti *Styrr* til þeirra brædra *Biarnar* oc *Arnbiarnar*: þat vil ec segir hann, at þit set epter med XX menn. *Biörn* svarar, egí man ec keppazt til fylgdar við þic meirr enn þer þyckir hæfiligt, enn egí hefec þar fyrri verit, at ec hafi liprækr verit gerr: hygg ec, segir hann, at ydr verpi *Snorri* Gopi diupfærr i ráðonom, em egí ec framsynn segir *Biörn*: enn þó er þat hugbod mitt, at þar komi i þessi ferd, at þer þycki þínir menn egí ofmargir áþr enn, finnumz næst. *Steinþórr* svarar: ec skal gera ráp fyrir oft, meþann ec em hiá þó ec se egí sva diupfærr, sem *Snorri* Gopi. mega skalto þat frændi fyrir mer segir *Biörn*. Eptir þetta rípo þeir *Steinþórr* brott af *Backa*, nær LX manna inn eptir *Skeipom* til *Drápublápar* oc inn yfer *Vatzbálshöfða*, oc um þveran *Svelgsárdal*, oc stefndo þá þann inn á *Ulfarsfellzbáls*.

XLIV. Cap.

Snorri Gopi hafði sent nábuóm sínom ord, at þeir skyldo flytja skip sín undir *Raudavíkrhöfða*, fór hann þegar þángat, med heimamen sína, er sendi maþr *Steinþórs* var farinn brott, enn því fór hann egí fyrir, at hann þóttiz vita at maþrinn mundi sendr vera, at niósna um athafnir hans. *Snorri* fór

numero opus habeamus, non video, nos enim, utut causam jure a. d. 998.
prosequamur, quiete proficisci volo, unde consultum erit, cog-
nate Thorde! vos Breidvicenses hic remanere, quos et filios
Thorbrandi exigua dissidii causa ad arma excitabit. Adhæc
Thordus: Utique ego proficiscar, nec id Thorlefo Kimbio risus
causa erit, ut multam pro cæde mancipii deferre timeam.
Tunc Styr ad fratres Biörnum et Arnbiörnum: Vos inquit,
cum viginti comitum remanere volo. Regessit Biörnus; te comi-
tari, plus quam commodum tibi videtur, non contendam: nul-
libi vero antea e copiis rejectus fui; at fore auguror, ut vos
Pontificem Snorronem in consiliis magis callidum experturi sitis,
et mihi minime licet provido animus præagat rem in hoc iti-
nere eo perventuram, ut tibi antequam proxima vice con-
veniemus, tui minus multi videantur. Iterum Styr: ipse
dum adfuero nobis providebo, licet ego Snorrone consiliis cedam.
Id tibi quoque regessit Biörnus præ me licebit cognate. Steinthor
postea ac comites Backo, numero fere LX equitarunt secundum
Skeidas, primum Drápuhlidam, et inde per transversum Svelgs-
ardalum profecti in collum Ulfarsfellsháls iter direxerunt.

Cap. XLIV.

Pontifex Snorro per nuntium a vicinis petierat, ut na-
ves suas sub promontorium Hraunhafnarhöfda deveherent. Illuc
se cum domesticis; confestim, ubi emissarius Steinthoris disces-
serat, contulit; ea vero de causa prius domo non abiit, quod
virum istum, quid faceret explorandi gratia missum esse pro
F f certo

A. D. 998. fór inn eptir *Alftafyrði* þrennom skipom, oc hafði ner L manna oc kom hann fyrr á *Karsstaði* enn þeir *Steinþórr*. Enn er menn sá ferd þeirra *Steinþórs* af *Karsstödom* þá mæltu *Þorbrandzsynir* at þeir skyldo imót þeim, oc láta þá egi ná at komá i túnit, þviat ver höfom lip mikit oc frítt, þar voro LXXX manna fyrir. Þá svarar *Snorri Gopi*, egi skal þeim veria bæin, oc skal *Steinþórr* ná lögom, þviat hann mán vitrliga oc spakliga fara með síno rápi, vil ec at allir menn se inni, oc káftiz engom ónytom ordom á, sva af þeim aukiz vandræði manna. Eptir þat gengo allir i stofu, oc settoz í becki, enn *Þorbrandzsynir* gengo um gólf. Þeir *Steinþórr* ripó at dyrom. Sva er frá sagt, at hann veri i raudom kyrtli, oc hafði drepit upp fyrir blodunom undir beltic: hann hafði fagran skiöld oc hiálm, gydr sverdi, þat var forkunnarliga búit, enn þó egi vel beitt: hiólltinn voro hvít fyrir sylfri, oc vasprsilfri meðalkaslinn, oc gylldar lyftor á. Þeir *Steinþórr* stigo af hestom sínom, oc geck hann upp at dyrom, oc festi á hurdar klofan síód þan er í vöro XII aurar silfrs: hann nefndi þá vatta, at þrælsgiöld voro þá at lögom færð. Hurpin var opin, enn heima kona ein var i dyrunom, oc heyrdi vatta nefnana, geck hon þá i stofu, oc mæli: þat er bædi, segir hon, at hann *Steinþórr* af *Eyri* er drengilegr maðr, enda mæltiz honom vel, er hann færði þrælsgiöldin. Oc er *Þorleifr Kimbi* heyrdi þetta, þá lióp hann út oc adrer *Þorbrandzsynir*, oc sípan gengo fram allir þeir, er i stofunni voro. *Þorleifr* kom fyrstr i dyrnar, oc sá at *Þorpr Bligr* stóp fyrir dyrom oc hafði skiöld sín, enn *Steinþórr* geck þá fram

certo haberet, Snorro L. fere viris stipatus tribus navibus secundum Alftaðfjordum vectus prior Steinthore Karftadas pervenit. A. D. 998. Caeterum ut iter Steinthoris Karftadis conspectum est, filii Thorbrandi, ut occurrentes, eos ab aditu prati culti arcerent, monuere dicentes se multa fortique manu prævalere: erant autem numero LXXX. Ad hæc Pontifex Snorro regessit: ab aditu villæ non sunt arcendi, Steinthoriquæ litem jure prosequi non prohibendum, siquidem suum ille negotium sapienter et sine tumultu expedit; hinc, ut singuli intra ædes maneatis, nec ulla cum iis inutilia verba faciatis, svadeo, ne majores inde difficultates enascantur. Omnes postea triclinium ingressi in scamnis confederunt, filii vero Thorbrandi per pavimentum obambularunt. Steinthor cum suis ad fores equitavit. Relatum est eum fuisse indutum pallio rubro, cujus lacinie cingulo conditæ prominebant: splendidum gestasse scutum galeamque, et gladio arte summa factò cinctum, at minus acuto, cujus capulus argento erat candidus, manubrium vero argento obductum inauratisque lamellis exornatum. Steinthor cum suis equis descendens fores accessit, crumenaque, cui duodecim inerant uncie argenti clavo januæ appensa, testes, quod multa pro cæde mancipii legitime esset oblata nominavit. Patuit janua, et quædam domesticarum in ostio fuit constituta, quæ testes nominari cum audisset, triclinium ingressa dixit. Equidem Steinthor ille Eyrensis vir est spectabilis, etenim dum multam pro cæde mancipii offerret, diserte loquebatur. Qveis auditis Thorlesus Kimbius cum fratribus excurrit, singulis, qui in triclinio fuerant secutis. Thorlesus ante hos in ostium progressus Thordum Bliugum scutum gerentem ad fores stare, Steinthorem vero in pra-

A. D. fram i túnit. Þorleifr tók spíót er stóp i dyrunum oc lagdi til 998. Þordar Bligs, oc kom lægit i skiöldin, oc rendi af skildinom í öxlin, oc var þat mikit sár. Epter þat lupo menn út, varþ þar bardagi i tunino. Steinpórr var inn ákafazti oc hió til beggia handa. Oc er Snorri Gopi kom út, bad hann menn stöðva vandræðin, oc baþ þá Steinpórr rípa burt af tunino, enn hann qvadz egi munda láta eptir fara. Þeir Steinpórr fóro ofan eptir vellinom, oc scildi þá fundin. Enn er Snorri Gopi geck heim at dyrom, stóp þar fyrir honom Þóroddr sonr hans, oc hafpi mikit sár á öxlinne; hann var þá XII vetra gamall. Snorri spurði hverr han hefði færdan. Steinpórr af Eyri, segir hann. Þorleifr Kimbi svarar: nú launadi hann þer makliga, er þú vildir egi epter honom láta fara: er þat nú mitt ráp, at ver skilim egi við þetta; sva skal oc nu vera, segir Snorri Gopi, at við skulom videigaz fleira, bad hann Þorleif nú segia mönnom, at epter þeim skyldi fara. Þeir Steinpórr voro komnir ofan af vellinom, er þeir fáu epterreipina, oc snero sípan upp i skripuna Geirvör, oc biögguz þar fyrir, þvíát þar var vígi gott, fyrir grióts saker. Enn er flockrinn Snorra geck neþan skripuna, þá skaut Steinpórr spíóti at fornom síp, til heilla fer yfer flock Snorra, enn spíóti leitadi fer stadar, oc varþ fyrir Márr (q) Hallvarðsson frendi hans, oc varð hann þegar úvígr, oc er þat var sagt Snorra Gopa, þá svarar han: gott er at þat syniz, segir hann; at manni er egi jafnan bezt at gánga sípazt. Epter þetta tókz þar bardagi mikill, var Steinpórr i öndverpóm flocki sínom, oc hió á tvær hendor, en sverpithans it (r) búna beit egi, er þat kom i hlifarnar,

oc

(q) Hallvarðson add Wolfenb.

(r) Gulibána. Wolfenb.

tum cultum prodire conspexit: arrepta igitur, in ostio stante A. D. 998.
 hâsta Thordum impetivit; quæ scuto allisa, in humerum inde
 transiliit, magnumque vulnus reliquit. Qveis factis omnes fo-
 ras ruebant et pugna in prato culto orta est. Steinthor quam
 vehementissime dimicans ad utrumque latus gladium vibravit.
 At Snorro ut foras prodiit, difficultates sedari Steinthoremque
 e prato cum suis discedere monuit prohibiturus suos eum perse-
 qui. Steinthore igitur a prato cum suis discedente conventus
 solvitur. Verum ut ad ostium Snorro rediit Thoroddum, fili-
 um suum duodecim jam annos natum vidit ingenti in humero
 vulnere saucium. Qui a patre, quis eum vulnerasset? interro-
 gatus, Steinthorem de Eyra esse vulneris authorem respondit.
 Quod ut audivit Thorlefus Kimbius, ita tibi, inquit, quod
 cum a tergo impeti nolueris, merito rependit: ad id moneo ne
 re ita constituta ab invicem discedamus. Et Snorro regessit;
 major nobis cum iis profecto res erit. Thorlefum itaque, ut co-
 mites, hostes insequi juberet, rogavit. Steinthor cum suis, ubi
 equis se hostes insequi conspexit, de prato descenderat: de via
 igitur deflectens ruinam montis Geirvor dictam ascendit, ibique
 certamini se paravit, siquidem præsens ibi lapidum copia egre-
 gium propugnaculum præstitit. Cohorte Pontificis Snorronis mon-
 tis ruinam ascendente Steinthor e more vetusto pro instantis prælii
 successu hastam super copias hostiles projecit, cui locum quæren-
 ti obvius fuit Maurus, Snorronis cognatus, unde confestim
 pugne impar evasit. Qveis auditis Snorro: Expedit inquit
 probari: non semper tutum esse, qui postremus omnium incedit.
 Orta deinde acri pugna, Steinthor, in prima acie constitutus
 ad utrumque latus cædebat; verum ornatus, quem gerebat gla-

A. D. 998. oc bar hann þat oft under fót sér. Hann fókti þar mest at, sem fyrir var *Snorri* Gopi. *Styrr Þorgrymsson* fótti hart fram með *Steinþóri* frenda sínom, varþ þat fyrst, at hann drap mann or flokki *Snorra* Gopa mágs síns: oc er *Snorri* fá þat, mælti hann til *Styrs*. Syz hefner þu *Þóroddz*, dóttir sonar þíns, er *Steinþórr* hefir færpan til Olífis, oc ei erto inn mesti níþingr. *Styrr* leit við honom oc svarar: þetta fæ ec skíótt bætt, skipi hann þá um seilde sínom, oc geck i lip með *Snorra* Gopa oc drap annann mann or lipi *Steinþórs*. I þenna tíma kvomo þeir at fedgar or *Långadal*, *Aslákr* oc *Illugi* (t) *Raupi*, sonr hans, oc leitodo meðalgaungo: þeir höfþo XXXX manna, geck þá *Vermundr* inn *Mjófvi* i lip með þeim. Beiddo þeir þá *Snorra* Gopa at hann leti stöþvaz manndrápin. *Snorri* bað *Eyrbyggja* þá gán-ga til gripa. Þá bádo þeir *Aslákr*, *Steinþór* taca grip handa sínom mönnum. *Steinþórr* bað *Snorra* þá retta framm höndina, oc sva gerþi hann, þá reiddi *Steinþórr* upp sverþit, oc hió á hönd *Snorra* Gopa, oc varþ þar við brestr mikill, kom þat i stallahringin, oc tók hann miök sva i sundr, enn *Snorri* varþ egi fárr. Þá kallar *Þóroddr Þorbrandzson*: engi grid vilia þeir hafa, oc lettom nu egi fyrr enn drepnir ero allir *Þorláksfynir*, þá svarar *Snorri* Gopi: agasamt mun þá verpa i herapino, ef allir *Þorláksfynir* ero drepnir; oc skula halldaz grip, ef *Steinþórr* vill, eptir því sem áþr var mælt. Þá báþo allir *Steinþórr* taca gripin, fór þetta þá fram, at grip voro, sett með mönnum, þartil er hverr kæmi til síns heimas. Þat er at segia frá *Breidvíkingom*, at þeir spurdo at *Snorri* Gopi hafþi með fiölmenni farit til

(s) oc allir hans menn. add. Wolfenb.

(t) *Runni*. Wolfenb.

dius, ubi armis allisus est, nimium hebes fuit, unde sæpius eum A. D. 998.
 pedi subiecit; Cæterum, eam adversi agminis partem in qua Pontifex Snorro fuit constitutus plurimum impetivit. Sty Thorgrimi filius in acie cognati Steinthoris acriter dimicavit, impetuque primo unum e cohorte Pontificis Snorronis occidit: quod ut conspexit Snorro, Styrem his affatur. Tu inquit, Nepotem e filia, Thoroddum, quem lethali vulnere Steinthor affecit, non ulciscaris, utut bonumcionum nulli es secundus. Regessit ille: hoc ego facile resarciam. Verso deinde clypeo ad Snorronem transiit, aliumque e cohorte Steinthoris virum sustulit. Hoc momento Aslakus ejusque filius Illogius Rufus ex villa Langadalo advenientes intercessionem tentarunt triginta viris stipati, quibus Vermundus Miofvi se conjunxit. Hi Pontificem, Snorronem, ut ab homicidiis cessaret, rogarunt; et ille Eyrbyggios paci locum dare jussit. Steinthor ut pro suis pacem acceptaret, rogatus, Snorronem manum in hoc dare monuit; id quod ille fecit. Tunc Steinthor vibrato gladio manum Pontificis percussit, unde fragor ingens venit, siquidem annulus Pontificalis excipiendo ictum fere dissectus Snorronem a vulnere defendit. Videns hoc Thoroddus Thorbrandi filius alta voce clamavit, Nullum isti pactum servare volunt; unde nos, antequam occisi fuerint singuli filiorum Thorlaci, non desistamus. Regessit Snorro: Nimis turbarum in hac tribu erit, si Thorlaciades ad unum, omnes occidantur, unde pax, quam nuper dedimus, si Steinthor voluerit, servabitur. Tunc singuli Steinthorem, ut pacem acceptaret, rogarunt. Induciæ igitur, donec suam quisque domum rediisset, sancitæ sunt. Id de Breidvicensibus narrandum, quod Pontificem Snorronem milite frequentem, ad Alftafiordum
 visse

A. D. 998. til *Alftafíardar*, tóko þeir þá hesta sína oc rípo eptir *Steinþori*, sem ákafaz, oc voro þeir á *Ulfarsfellz hálsi*, þá er bardaginn var á skrípunne, oc er þat sumra manna sögn, at *Snorri Gopi* fæi þá *Biörn*, er þeir voro uppi i hálsbrúnninne, er hann horfði i gegn þeim, oc var því sva auðveldr i grípa sáulunni við þá *Steinþorr*. Þá er þeir *Steinþorr* oc *Biörn* finnaz á *Örlygstöðum* segir *Biörn* at þetta hefði farit eptir geto hans, er þat mitt ráð segir hann at þer snúit aptr oc herdom nú at þeim. *Steinþorr* svarar hallda vil ec grípa mín vip *Snorra Gopa* hverso sem mál vor scipaz sípan. Eptir þat rípo þeir allir hver til síns heima enn *Þórdr Bligr* lá i sárom á *Eyri*. I bardaganom i *Alftafyrþi* fello V menn af *Steinþori*, enn tveir af *Snorra Gopa*, enn marger urpo sárir af hvarom tveggjom, þvíat fundrinn var hinn harpazti, sva segir *Þormódr Trefilsson* i *Hrafnsmáloni*.

(a) Saddi sva-gædir (b)

(c) sára dyn-báru

örn á ulfs (d) verði

i Alftafirdi:

þar lét (e) þa Snorri

þegna at hiör-regni

fiörvi (f) þríá (fim) (g) numna,

sva skal (h) frænda (i) hefna.

Por-

(a) suaddi P. svaddi H.

(b) grædder B. giæddri H. C. Græddi F. N. P. geddu E. M.

(c) sára B.

(d) ulfverði F. N. verði B. virði D.

(e) þríá L.

ivisse audierint. Prehensis igitur equis Steinthorem, quam ve- A. D.
locissime secuti, in collem Ulfarsfellensem, dum in ruina montis 998.
certatum est, pervenerunt, feruntque nonnulli Pontificem Snor-
ronem, Biörnnum ac comites in supercilium collis profectos vi-
disse, e regione scilicet constitutos, ideoque in concedendis Stein-
thori induciis facilem adeo fuisse. Steinthor et Biörnus Örligsta-
dis convenerunt, et Biörnus isthæc ex conventura sua evenisse
dictitavit; unde meum inquit; est consilium, ut reversi eos ur-
geamus. Adhæc Steinthor. Pacem ait, cum Snorrone, servabo,
quicquid de nostris posthæc litibus evenierit. Suam postea quilibet
domum rediit. Thordus autem Bligus præ vulneribus lecto af-
fixus Eyra diu decubuit. In certamine Alftfiordenfi, e csmi-
tibus Steinthoris quinque, Pontificis autem Snorronis duo occu-
buerunt, multis utrinque vulneratis. Etenim pugna acerrima
fuera, teste Thormodo Trefilsonio in Oda, Hrafnamál dicta.

*Saturavit cibator
 corvi
 aquilam lupi cibo
 in Alftasfôrdo:
 ibi fecit tum Snorro
 viros in prælio
 vita tres (quinque) orbos,
 ita cognati ulciscendi.*

G g

Thor-

(f) do L.

(g) gumna G. H. manna E. fē regna D.

(h) fiandr F.

(i) hefna B. F. N, G. H.

A. D. 998. Þorbrandr hafði verit í bardaganom í medalgöngu með þeim Afláki og Illbuga, og hann hafði þeim tilstefnt at leita um sættir, þá þakkar hann þeim vel sína lípveizlu, og sva Snorri Gopi fyrir sín styrk. Fór Snorri Gopi þá heim til Helgasellz eptir bardagan, var þá sva ætlat at Þorbrandzsynir skyldo vera ymizt á Helgaselli, epr heima í Alftafyrþi, þartil er lyki málom þessom, þvíat þá voro enar mestu dylgior, sem von var, er allt var griðalaust með mönnum, þegar er menn voro heimkomner frá fundinum.

XLV. Cap.

Þat sumár ápr er bardagin var í Alftafyrþi hafði skip komit í Daugurdarnes, sem fyrr var sagt. Þar hafði Steinnorr af Eyri keypt teinæring við skipit, og er hann skyldi heimfæra skipit, tók hann vestrannvedr mikit og sveif þeim inn um Þórnæs, og lendo í (u) Þingskálanesi, og setto þar upp skipit í Gruf-lunausti og gengo þá þar út yfer (x) áfana til Backa, fóro þá þar skipit heim, enn teinæringinn hafði egi söttir vörpit um haustit, og stóð hann þar í Gruf-lunausti. Þat var einn morgin lítlo fyrir iól, at Steinnorr stóð upp snemma, og segir at hann vill sækja skip sitt inn í Þingskálanes þá reppoz til ferdar með hönom, bræðr hans Bergþorr og Þórdr Blágr, þá voro sár hans miðe gróin, sva at hann var vel vapn fær, þar voro oc í ferd Austmenn Steinnors. II: allz voro þeir VIII saman. Þeir voro fluttir, inn yfer

(u) Þaung et Þangskala nes 442. 345.

(x) Olana. 445.

Thorbrandus in certamine præsens intercessioni, cum Asbrando A. D. et Illogio interfuerat, eosque ut transactionem sancire tenta- 998. rent, rogarat, unde iis pro lato sibi auxilio, Snorroque pro ad- jumento gratias egerunt. Pontifex deinde Snorro finita pugna domum, Helgafellum rediit, fuitque ita constitutum modo Hel- gafelli, modo domi in Alftafiördo, donec lis ad finem esset per- ducta Thorlaciades manerent; summæ enim, ut par erat, hos- tilitates gliscebant, quandoquidem nulla inter tribules, quam primum ex congressu domum venerant, pax erat sancita.

Cap. XLV.

Æstate ante pugnam, navis ut supra dictum, ad Dag- verdarnesum peregre appulerat, a cujus vectoribus Steinthor de Eyra quinqueremem coëmierat. Quam cum domum deduceret, or- to ingenti zephyro, remigantes præter Thorsnesum, introrsum acti ad lingulam Thingskalanes navem, appulsam in stationem Gruslunauft, subduxerunt; unde per juga ad prædium Backum pedibus profecti, alia inde navi domum redierunt. Ceterum quinqueremis hoc autumno Eyram trajici non poterat, unde in Gruslunaufto stetit. Accidit diei cujusdam mane, non multum ante festum Iolense, ut Steinthor mature surgens, se navem ex Thingskalaneso transvecturum diceret; cui cum eo itineri sub- eundo fratres Bergthor et Thordus Bligus se accinxerunt; hujus enim vulnera maximam jam partem sanata fuerunt, adeo ut armis omnino par esset. Steinthori quoque duo, quos hospitio exceperat Ostmanni sese comites adjunxerunt, adeo ut octo sinul

A. D. 998. yfer fiörd til (y) *Selioböfpa*, oc gengo sípan inn á *Backa*, oc fór papan *Pormódr* broper þeirra; hann var inn IX. Is var lægr á *Hoffstapavog* miök sva at *Backa* inom *Meira*, oc gengo þeir inn eptir ísöm, oc sva inn yfir eyd til *Vigrafiardar*, oc lá hann allr. Honom er sva háttat, at hann fiarar allan út at purro oc legzt ísinn á leyrana er fiara er, enn sker þau er voro i firdinom stópo upp or ísinom oc var þar brotinn miök ísinn um skerit, oc voro jakarner halir miök út af skerino: lausafniór var fallinn á ísín, oc var hált miök á ísinom. Þeir *Steinþórr* fóro i *Þingskálanes*, oc drógo skipit or nauftino, þeir toco bapiárar oc pilior, oc lögpo þar eptir á ísinom, oc sva klædi sín oc vapn, þau er þíngt voro. Sípan drogo þeir skipit út yfir eypit til *Hoffstadavogs*, oc allt út at skörinne oc gengo því næst inn eptir klæpom sínom, oc audrom faungom. Oc er þeir gengo inn apr i *Vigrafiörd* sáo þeir at VI menn gengo sunnan or *Þingskálanesi*, oc fóro mikit út eptir ísnom, oc stefndo til *Helgafellz*, þeir *Steinþórr* höfpo grun af, at þar mundo fara *Þorbrandzsynir*, oc mundo ætla til julavistar út til *Helgafellz*, tóco þeir *Steinþórr* þá ferd miela út eptir firdinom, til klæda sinna oc vapna þeirra sem þar voro. Enn þetta var sem *Steinþórr* gat, at þetta voro *Þorbrandzsynir*. Oc er þeir sá at menn liópo inn epter firpinom pottoz þeir vita hverir þar mundo vera oc hugpo at *Eyrbyggjar* mundo vilia fækia þeirra fund, toco þeir fer þá oc ferd miela, oc stefndo til skersins, oc hugpó fer þar til viprþoko, oc fóroz þeir þá miök sva i mót, oc qvamos *Þorbrandzsynir* i skerit. Enn er þeir *Steinþórr* lupó fram um
skerit,

essent. Qui trans sinum ad Seliuhöfðum, (isthmum salicis) de- A. D.
vecti, Backium inde tetenderunt, unde frater Thormodus una 298.
profectus nonum effecit comitem. Erat brachium sinus Hoffsta-
dense usque ad Backium fere majorem, gelu constrictum: illi igitur
per isthmum ad sinum Vigrasfördum iter fecerunt, qui totus
congelaverat. Istius natura talis est, ut refluxu maris siccus in
totum reddatur, unde omnis glacies tempore salaciarum in
fundo ejus limoso subsidit. Siti in sinu scopuli per constrictam
qua cingebantur, glaciem eminuerunt, fragmentis a scopulis
multum declinantibus: in glaciem præterea nix recens decide-
rat, quæ lubricam eam perquam reddidit. Steinthor ac comi-
tes Thingkálanesum profecti, navem e statione deduxerunt,
remos autem et tabulata, nec non vestes ac arma, quæ majori
fuerunt oneri in glacie deposita, reliquerunt. Nave deinde per
isthmum ad Hoffstadavogum, et usque ad extremam (glaciei)
marginem, deducta, vestes ac alia, quæ reliquerant, allaturi re-
vertuntur. Ut vero Vigrasfördum iterum intrarunt, viros sex
iter, e sito versus meridiem Thingkálaneso pedibus emetiri
ac per glaciem Helgafellum cursum dirigere conspexerunt, quos
filius Thorbrandi esse, festum jolense celebratum Helgafellum
ituros suspexerunt: quapropter veloci cursu, secundum sinum,
ad locum ubi vestes et arma jacebant, ferebantur. Caterum
viri isti, ut conjecerat Steinthor, Thorbrandi filii erant. Qui
cum viros ad interiora sinus currere viderunt, quinam essent
pro certo habentes, Eyrbyggios conventum sui quærere puta-
runt, hinc gressu similiter accelerato, ad scopulum, hostes ibi
excepturi, tetenderunt, et metam ipso temporis momento, quo
illi obviam venerunt, obtigere. Ut vero præter scopulum Stein-

A. D. 998. skerit, þá skaut Þorleifr Kimbi spíóti i flokk þeirra, oc kom þat á (z) Bergþor Þorlaksfön mípian, oc varþ hann þegar úvígr, geck hann á ísinn oc lagþiz níp, enn þeir Steinpórr sóttu þá at skerino, enn sumir fóro eptir vapnom þeirra. Þorbrandzsyner vörþoz vel oc drengilega, höfþo þeir oc vígi gott, þvíat jakarner voro hallir út af skerino oc ákafliga háler, tókoz þvi seint áverkar med mönnom aþr þeir qvamo aþtr, er vapninn sóttu, þeir Steinpórr sóttu VI at skerino, enn aústmenn gengo i scotmál á ísin frá skerino, þeir höfþo boga, oc skuto á þá i skerit, oc varþ þeim þat skeinosamt. Þorleifr Kimbi mælti, þá er hann fá at Steinpórr brá sverþino, hvítom rapr þú enn hióltonom Steinpórr, segir hann, enn egi veit ec hvert þú rapr enn deigom brandinom, sem á haufti i Alftafyrþi. Steinpórr svarar, þat vildá ec at þú reyndir aþr enn vid skildim, hvert ec hefþa deigan brandin eþr egi, sóttiz þeim seint skerit, oc er þeir höfþo lánga hrip vid átz, gerþi Þorðr Bligr skeid at skerino, oc villði leggja spíóti til Þorleifs Kimba, enn med þvi at hann varþi ser mióc til sprutto honom fætr á jakanom þeim hinom halla, oc fell á bak aþtr, oc rendi öfugr ofann af skerino, Þorleifr Kimbi lióp eptir hönom, oc villði drepa han, áþr hann kæmiz á fætr, Freysteinn Bófi lióp eptir Þorleifi, hann var á scóbroddom, Steinpórr lióp til, oc brá scyllði yfer Þorð er Þorleifr villði höggva han. Enn annarri hendi hió hann til Þorleifs Kimba, oc undan honom fótin fyrir neþann kne. Enn er þetta var tipenda, þá lagþi Freysteinn Bófi til Steinpórs, oc stefndi á hann mípian, enn er hann fá þat, þá lióp hann i lloft upp, oc kom lagit milli fóta

thor cum suis curreat Thorlevus Kimbius *hasta* in cohortem hostilem emissâ, Bergthorem Thorlaci medium petiit, qui pugnae statim impar redditus in glaciem secessit, ibique decubuit. Steinthor autem cum parte suorum scopulum aggressus est, pars ut arma afferret, ablegata fuit. Thorbrandiades strenue se defenderunt, bono simul propugnaculo adjuti, quandoquidem fragmenta glaciei alias perquam lubrica a scopulis declinarunt, hinc vulnera sero inflicta, antequam armiferi redirent; Steinthor sextus suorum scopulum impetiit, Ostmanni vero iactum teli a scopulo in glaciem progressi, missis in hostem jaculis multos vulnerarunt. Thorlevus Kimbius ut gladium a Steinthore vibrari conspexit, in hæc prorupit, Albicantes, inquit, adhuc capulos regis, verum nescio, utrum hebetem adhuc, ut lapsò in Alftasiôrdo, autumnò gladium regas. Adhæc Steinthor, antequam, ait, ab invicem discedamus, utrum hebetem geram ensẽ, te vellem experiri. Scopulum expugnare diu non valuerunt: at cum multo jam tempore pugnassent, Thordus Bligus ad scopulum accurrit Kimbium hasta petiturus, ipse vero cum cominus ictum eniteretur, fallente pedes declinantis glaciei lubricie, in tergum relapsus transversum de scopulo ferebatur. Quod videns Thorlefus Kimbius, eum, antequam surgere posset interfecturus, statim accurrit, eumque Freysteinn Bosius, stimulis pedibus subligatis sequutus est. Tunc Steinthor advocans, fratrem Thordum ab imminente Thorlevi ictu, clypeo tutatus est, altera autem manu gladium Thorlevo intentavit, alterumque infra poplitem, pedem præcidit. Cæterum dum hæc gerebantur Freysteinn Bosius, Steinthorem medio gladio impetivit, quod cum cerneret ille, in altum exsiliit, unde ictus inter pedes

- A. D. fóta honom: oc þessi þriá luti lek hann fenn, sem nu voro taldir.
998. Eptir þetta lióp hann til *Freysteins*, oc hió á hálsin med sverpino, oc brazt vid hátt: hann mælti, ball þer nú *Bófi* segir hann; Ball víst segir *Freysteinn*, oc ball hvergi meir enn þú hugþir, þviat ec em egi fárr, hann hafði verit i flóka hetto oc faumat horn um hálsin, oc kom þar i höggít, sípan sneriz *Freysteinn* aptr upp i skerit. *Steinþórr* bað hann egi renna, ef hann veri egi fárr, sneriz þá *Freysteinn* *Bófi* i skerino, oc sóttos þeir allfast. *Steinþóri* varð fallhatt, er jakarner voro bæði háler oc haller, enn *Freysteinn* stóð fast á broddonom, oc hió bæði hart oc tipom, enn sva lauk þeirra sciptom, at *Steinþórr* kom svérps höggi á *Freysteinn*, fyrir ofann miadmer, oc tók mannin fundt i miþio. Eptir þat gengo þeir upp á skerit, oc letto egi fyrr enn fallnir voro aller *Þorbrandzfyner*, þá mælti *Þórdr Bligr*, at þeir skyldo á milli bols oc höfuds gánga allra *Þorbrandzsona*. Enn *Steinþórr* qvadz egi vilia vega at liggiandi mönnom. Þeir gengo þá ofan af skerino, oc þar til er *Bergþórr* lá, oc var hann þá enn málhres, oc flutto þeir hann med sér inn epter ísinom, oc sva út yfir eyd til scipsins, rero þeir þá scipino út til *Backa* um qvellit, saupamaþr *Snorra* Gopa hafði verit á *Uxnabrecko* um daginn, oc sá papann fundin á *Vigrafirði*, fór hann þegar heim, oc segir *Snorra* Gopa, at fundrin hefði vorþit um dagin á *Vigrafirði* lít vinfamligr. Þeir *Snorri* toco vapn sín, oc fóro inn til fiardar IX menn saman, oc er þeir koma þar, voro þeir
- Stein-*

pedes ejus abiit: atque hæc tria jam numerata simul gessit. A. D. Freysteinem deinde occurrens, collum ejus gladio percussit, et 998. *ictu magnum edente sonitum dixit. An te Bos! ictus iste pertigit? Pertigit sane, ait Freystein, at non magis, quam putasti, nempe ego illæsus sum. Gestavit Bos capite cucullionem e lana soloci confectum, cujus parti collum tegenti cornu fuerat insutum, id quod jam excepit ictum. Freystein deinde reversus scopulum ascendit, Steinthor autem, ni saucius esset, eum fugam capere prohibuit. Ille igitur recedens cum Stendore acrem pugnam iniit. Huic glacies et natura et declivitate lubrica frequentes casus minabatur, illi vero crebros gravesque ictus ministranti, stimuli pedes certos faciebant. Verum eorum certamen talem habuit eventum, ut Steinthor Freysteinum ictu gladii supra coxas impacto, medium discinderet. Ascenso deinde ipse ac sui scopulo non prius, quam singuli filiorum Thorbrandi cecidissent, destiterunt. Quo facto Thorodus Bligus, ut singulis filiorum Thorbrandi capita detruncarent, hortatus est. At Steinthor viros decumbentes se occisurum pernegavit. Scopulum deinde relinquentes, locum, ubi Bergthor jacuit, Steinthor ac sui accesserunt. Ille usu lingvæ adhuc gaudens secundum glaciem ad interiora sinus, et inde per isthmum, ducitur ad navem, qua eodem vespere Backum remis acta omnes veniunt. Isthoc die opilio Pontificis Snorronis, de Oxnabreckis (clivis boum) ubi pecudes pascebat, pugnam Vigrasiördensem conspexerat. Statim igitur domum rediens Pontifici Snorroni conventum in Vigrasiördo eo die minus amicū fuisse retulit. Snorro itaque ac domestici, armis arreptis, ad Vigrasiördum, novem una iter fecerunt. Quo cum venirent, Steinthor glacie*

A. D. 998. *Steinþorr* i brotto, oc komner inn af fiardar ísinom. Sá þá *Snorri Gopi* á sár manna, oc voro þar engir menn látner nema *Freysteinn Bófi*; enn aller voro þeir sárer nær til ólífis. Þorleifr *Kimbi* kastar ordom á *Snorra Gopa*, oc þap þá fara epter þeim *Steinþóri*, oc láta engan þeirra undan komaz. Sípan geck *Snorri Gopi* þángat, sem *Bergþórr* hafði legít, oc sá þar blódfleck mikin, hann tók upp alltsaman blópit, oc sníóin i hendi sér, oc kreyfti, oc stæck i mun sér, oc spurði hveriom þar hefði blætt: Þorleifr *Kimbi* segir, at *Bergþóri* hefer blætt. *Snorri* segir, at þat var holblóþ: má þat fyrir því, segir Þorleifr, at þat var af spióti: þat hygg ec segir *Snorri*, at þetta se feigs mannz blóþ, oc manom ver egi epter fara. Sípan voro Þorbrandzsynir færdir heim til *Helgafells*, oc bundin sár þeirra. Þoroddr Þorbrandzson hafði sva mikít sár aptan á hálsinóm, at hann hellt egi höfspino, hann var i leistabrókom, oc voro votar allar af blóþino. Heima maþr *Snorra Gopa* skyllði draga af hönom, oc er hann scyllði kippa brókinne, feck hann egi af hönom komit; þá mælti hann; ecki er þat logit af ydr Þorbrandzsonom, er þer erot sundrgerpa menn miklir, at þer hafit klæpi sva þraung at egi verþr af ypr komit. Þoroddr mælti; vantekit man ávera: epter þat spyrdi sá fótom i stockin, oc togadi af öllo afli, oc geck egi af brókin. Þá geck til *Snorri Gopi*, oc þreifði um fótin, oc fann at spiót stóþ igegnom fótinn, milli hásinarinnar oc fótleggins, oc hafði níst allt samt fótin oc brókina. Mælti *Snorri* þá, at hann veri (a) egi meðalónapr, at hann hafði egi hugfat slíkt. *Snorri Þorbrandzson* var hressaztr þeirra brædra,

oc

superata terram ascenderat. Tunc Snorro vulnera jacentium inspexit, quorum nemo præter Freysteinem Bosium obierat: omnes, vero fere lethaliter saucii erant. Affatus Snorronem Thorlefus Kimbius, ut Steinthorem ac comites insecutus neminem elabi pateretur, hortatus est. Verum Snorro locum, ubi jacuerat Bergthorus, accessit, ibique copiosum cruorem nivi infusum vidit, quem unacum nive manu sumsit, compressumque ore excepit; cui efluxisset? interrogans. Thorleuus, Bergthori eum esse regessit. Tunc Snorro, cruorem istum e cava parte corporis per vulnus effluxisse affirmavit, id quod Thorleuus verisimile dixit, siquidem vulnus hasta impactum fuisset. Iterum Snorro: hunc, inquit, cruorem hominis morti vicini esse opinor, unde eos non insequemur. Filiis deinde Thorbrandi Helgafellum deuectis vulnera fuere religata. Thoroddus Thorbrandi tantum in collo sub occipite vulnus gestavit, ut caput erectum non teneret: indutus erat braccis talaribus, cruoreque totus maduit. Domesticus quidam Pontificis Snorronis vestes ei detrahere iussus erat: ut vero braccas, quæ eum exueret, detrahere non valuit, in hæc verba prorupit. Minus, inquit, false de vobis, narratur, filiis Thorbrandi, vos ab aliis differre, quandoquidem vestibus adeo angustis utimini, ut detrahi nequeant. Ad quæ Thoroddus. Nihil inquit, parvas te vires adhibuisse conjicio. Ille igitur pedibus scanmo obnixus totis viribus traxit, sed frustra. Accedens tunc Pontifex Snorro pedem contrectavit, reperitque infixam inter nervum poplitæum et crus hastam, quæ pedem simul et braccas compegerat, quo comperto domesticum non mediocriter esse fatuum dictavit, qui talia in mentem non induxerit. Snorro Thorbrandsoni-

A. D. 998. oc sat under borpi hiá nafna sínom um qvelldit. Peir höfpo skir oc Ost. *Snorri* Gopi fann, at nafni hans bargz litt vid ostin, oc spurpi, hvi hann matapiz sva seint. *Snorri Þorbrandzson* svarar, at laumbunom veri tregaz um átit, fyrst er pau ero nykesld, pá fór *Snorri* Gopi höndom um kverkar hönom, oc fann at aur stóp um þverar kverkarnar, oc i tungurætornar, tóe *Snorri* Gopi pá spennu taung, oc kipti brott aurinne, oc epter pat matapiz hann. *Snorri* Gopi græddi pá alla *Þorbrandzson*, oc er halfin *Þoroddz* tóe at gróa, stóp höfupit gneipt af bolnom nockvat sva, hann segir at *Snorri* villdi græða han at örkuþla manne. Ena *Snorri* Gopi qvadz ætla at upp mundi hefia höfupit, pá er sínar knitti, enn *Þoroddr* villdi egi annat enn aptr veri risit sárit, oc sett höfudit rettara. Enn þetta fór sem *Snorri* gat at pá er sínarnar knitti, hóf upp höfudit, oc mátti hann lite kúta jafnan sípan. *Þorleifr Kimbi* geck optaz sípan vid trefót.

XLVI. Cap.

Pá er þeir *Steinþórr* af *Eyri* coma til nausta á *Backa*, fetto þeir þar upp scip sitt, oc gengo þeir braþr heim til bæiar, enn þar var tialldat yfir líki *Bergþórs* um nóttina. Þat er sagt at *Þorgerdr* húsfregia villdi egi i rekkio fara um qvelldit, hiá *Þormodi* bónda sínom. Oc í þat bil, kom maþr nepaþ frá naustino, oc segir *Bergþór* látin, oc er þetta spurpiz fór húsfregia i rekkio sína, oc er egi getit, at þeim hiónom yrði sípan at sundrþycki. *Steinþórr* fór heim á *Eyri* um morginin, oc var atfara laust

us præ fratribus hilaris apud cognominem eo vespere mensis as-
 sedit: lac coagulatum ac caseus victus erat. Pontifex eum caseo
 parum vesci animadvertens, curtarde adeo cibum sumeret? inter-
 rogavit. Cui ille; agnos difficillime ab initio pasci, postquam ori
 eorum ligellum fuerit insertum, regessit. Tunc Snorro faucibus
 contrectatis telum per transversas fauces, radicibus lingvæ
 sursum impactum comperit; forcipem igitur tractoriam assu-
 mens, telum extraxit: quo ille liberatus cibum sumsit. Pontifex
 Snorro singulos filiorum Thorbrandi sanavit: collum autem
 Thoroddi ubi restitui coepit, aliquantum fuit incurvatum, un-
 de medico navosum se debere corpus ille affirmavit. Et vicissim
 Snorro, caput, quamprimum nervi connecterentur erectum
 fore dixit: at Thoroddus vulnus repandi, caputque rite collo-
 cari debere contendit. Hoc autem è conjectura Snorronis evenit,
 connexis nimirum nervis, caput sursum ferebatur, adeo, ut pa-
 rum postea inclinari posset. Thorlevus Kimbius exinde ligneo
 plurimum pede incessit.

A. D.
 998.

Cap. XLVI.

Steinthor de Eyra ac comites, ubi ad stationem Backen-
 sem pervenerunt, navem subducebant; quo facto fratres domum
 redierunt, fixo super cadavere Bergthoris hac nocte tentorio.
 Ferunt matrem familias, Thorgerdam, lectum apud maritum
 Thormodum hoc vespere occupare noluisse. Ubi vero quidam a
 statione adveniens, obitum Bergthoris attulit, et mater fami-
 lias id audivit, cubitum statim iit, nec ullam inter eam et mari-
 tum postea fuisse discordiam memoriæ proditum. Sequentis diei

A. D. 999. laust með mönnum um vetrinn þá þá í frá. Enn um vorit er leid at stefnudögum, þótti godgiörnum mönnum í vant efni komit, at þeir menn skyldo misfáttir vera, oc deilldir videigaz, er þar voro göfgaztir i sveit, völdoz þá til hinir bezto menn, viner hvarratveggia, oc þar kom, at þeir leitupo um fáttir með þeim, oc var *Vermundr* hinn *Mjófi* fyrir þeim, oc með honum margir góðgiarnir menn, þeir er voro teingdamenn hvarratveggia; enn þat varþ af um síper, at gríp voro sett, oc þeir fátt-oz. Þat er flestra manna sögn, at málin kæmi i dóm *Vermundar*, enn hann lauk gerþ upp á þorsnefþingi, oc hafpi við hina vitruztu menn, er þar voro komnir. Þat er frásagt fáttargerþinne, at maðna látom var samannjafnat oc atferdom, var þat jafnt gert sár *Þórdar Blágs* í *Alftafyrði*, oc sár *Þoroddz, sonar Snorra Gopa*. Enn sár *Márs Hallvarþzsonar*, oc haugg þat er *Steinþórr* hiþ til *Snorra Gopa*, þar komo i mot víg þau þriu er menn fello i *Alftafyrði*. Enn þau víg, er *Styrr* vo i hvern flokk voro jöfn látinn, enn á *Vigrafyrði* var líkt látit víg *Bergþórs* oc sár þeirra *Þorbrandzsona*. Enn vígit *Freysteins Bófa* kom í móti þeim er ádr var ótaldr, er látiz hafpi af *Steinþóri* i *Alftafyrði*. *Þorleifr Kimba* var bætt fóchauggit. Enn sá maþr, er látiz hafpi af *Snorra Gopa* i *Alftafyrði* kom fyrir frumhlaup þat, at *Þorleifr Kimbi* hafpi þar víg vakit. Síþan var samann jafnat annarra manna sárom, oc bætt skacki sá, er á þótti vera, oc skildo menn fátt af þingino. Oc hellzt sú fátt vel meþann þeir lifpo báper saman *Steinþórr* oc *Snorri Gopi*.

mane Steinthor Eyram, domum rediit, nec pars ulla hac hyeme A. D. alteram aggressa est. Caeterum vere ad dies actionibus inten- 999- dendis dicatos, vergente, viris benevolis res ad incitas redacta videbatur, si clarissimi in ista tribu viri, insensu invicem agerent, unde optimates, utriusque amici foedus inter eos sancire tentarunt, quorum coryphæus erat Vermundus Tener, a multis viris benevolis, utrique necessitate junctis adjutus; eo tandem eventu, ut pactis induciis transactio sanciretur. Fertur vulgo, causam Vermundi arbitrio subjectam fuisse, qui in foro Thorsnesensi, adhibitis, qui illuc convenerant, viris prudentissimis, sententiam promulgavit. Relatum est de transactione, comparatas fuisse cædes et invasiones; vulnusque Thorodo Bligo in Alftasfjordo inflictum, vulnere Thoroddi, Snorronis filii æquale judicatum. Eodem modo vulnus, quod acceperat Maurus Hallvardius, istusque Snorrone a Steinthore destinatus trium cæde hominum, in Alftasfjordo occisorum resarcita sunt. Cædes, quas in utraque cohorte patravit Styr, æquales censebantur. In pugna autem Vigrasfjordeni cædes Berghthoris cum vulneribus filiorum Thoroddi comparata est; cædes autem Freysteini Bofii, viri, ex parte Steinthoris in Alftasfjordo cæsi morti opposita. Subcisio pedis Thorlefi Kimbii pecunia sarcita est. Vir autem qui de Pontifice Snorrone in Alftasfjordo occubuerat, comparatus est invasioni, qua Thorlevus Kimbius cædem ibi cierat. Reliquorum deinde vulneribus comparatis, quod inesse videbatur discrimen, pecunia resarcitum est, adeo ut omnes de foro reconciliati discederent. Quæ transactio, quamdiu Pontifex Snorro ac Steinthor simul vixerunt, probe servabatur.

A. D.
999.

XLVII. Cap.

Sumar þetta it sama baud Þóroddr Scattkaupandi, Snorra Gopa mági sinom til heimbodz pángat til Fróddár, oc fór Snorri pángat vid XX menn. Enn er Snorri var at heimbopino, pá kærði Þóroddr fyrir hönom, at hann þóttiz hafa bæpi skaum oc skapraun, af ferðum Biarnar Asbrandzsonar, er hann fór at finna Þuridi kono hans, enn systir Snorra Gopa, segir Þóroddr at Snorri atti bætor at rápa á þeim vandræðom. Snorri var at heimbodino nockorar nætor, leiddi Þóroddr han á brott med familigom giöfom, Snorri Gopi reid papan yfir heiði, oc gerði þat ord á, at hann mundi rípa til skips i Raunhafnarós; þetta var sumar i túnönnom. Enn er þeir kvamo súpr á Kamsheidi, pá mælti Snorri: her manom ver rípa af heidinne ofann at Kambi, vil ec ydr þat kunnigt gera, segir hann, at ec vil fara at Byrne, oc taka hann af lífi, ef færi gefr, enn egi sækia hann i hús inn, því, hús ero her sterk, enn Biörn er hraustr oc hardfengr, enn ver haufom afla lítin, enn þeim mönnum hefer lít föttz ofurmenni líft í hús inn, er med meira afli hafa tilfarit sem dæmi sinnaz á Þóðgeyri Gopa oc Gizuri Hvíta, pá er þeir söttu Gunnar á Hlidarenda inn i hus med LXXX manna, enn hann var einn fyrir, oc urpo sumir sárir, enn sumir drepner, oc letto fra at sökinn, ápr Þóðgeir Gopi fann þat af skyne siálts sins, at hanom fæckodoz skotvapnin. Nú med því segir hann, at Biörn se uti, sem nú er van, med því at perri dagr er góðr, pá ætla ec per Márr frændi, at sæta averkom vid Biörn oc siá pá sva fyrir, at hann er engi klektunar maðr, oc er þar fangs

Cap. XLVII.

A. D.
998.

Ist hac æstate Thorodds Skattkaupandus affinem Snorronem ad convivium domum suam Frodaam invitavit, quod ille XX viris stipatus accessit. Hic Thorodds, Snorroni conquestus est, se itineribus Biorni Asbrandsonii, quæ illuc uxorem Thuridam, sororem Snorronis, conventum faceret, et ignominia et dolore affici; dixitque Snorroni incumbere negotium has difficultates avertendi. Snorro transactis inter convivium aliquot noctibus discessit a Thoroddo eximiis donariis ornatus. Pontifex, se ad navim in ostio Hraunhafnæni per tesquas iturum spargebat: (Hæc tempore foenificii acciderunt;) at cum ipse ac sui, tesquas Kambsheydi ascendissent, sic comites affatur. Hic nos de tesquis Kambum descendemus; vobisque notum faciam, quod Biørnum aggressus, si detur occasio, e medio sustollam, eum tamen sub testis latentem haudquaquam invadam, hic enim ædes fortiter sunt conditæ, Biørnus autem robustus est et strenuus; nos e contrario viribus parum valemus. Et difficilis erat semper oppugnatio viri fortis, qui intra ædes manens ab hoste quantumvis frequenti impetitus fuit. Exemplum nobis dedit Thorgeyr Pontifex ac Gizurus Albus, ubi Gunnarem de Hlidarenda viris LXXX stipati, intra ædes subsistentem invaserunt. Qui solus se defendens alios vulneribus, alios morte affecit, ita ut ab oppugnatione prius sistere coacti sint, quam Thorgeyr Pontifex sua prudentia hostem missilibus carere videret. Et tibi, perrexist; cognate Maure! modo Biørnus foras constitutus sit, quod fovadet opinio, quandoquidem aer foeno siccando idoneus est, vulnera Biørno infligere destino: id autem volo cogi-

A. D. 998. fangs von at frekom Ulfi, þar hann er, ef hann fær egi þan áverka i fyrstunne, er honom vinniz skiótt til bana. Oc er þeir rípo ofann af heidinni at bænom, þá sá þeir, at *Biörn* var úti á túnvelli oc smídadi vagr, oc var engi maþr hiá hanom oc engi vapn nema litil öx, oc tálgo knífr mikill, er hann hafði at taca or vagarborunom med; hann var spannar fram frá hepti. *Biörn* sá, at þeir *Snorri* Gopi rípo ofann af heidinne, oc á vollen, hann kendi þegar mennina. *Snorri* Gopi var i blárri kápo oc reid fyrstr. Þat var fangarád *Biörns*, at hann tók knífin, oc geck snúðigt ímóti þeim, hann tók annarri hendi kápuerminá, er þeir *Snorri* funduz, enn annarri hnefadi hann knífin, oc hellt sem honom var hægazt at leggja fyrir bríóst *Snorra*, ef hönom syndiz þat ráð. *Biörn* heilsapi þeim þegar þeir funduz, enn *Snorri* tók qvedio hans, enn *Már* felloz hendr, þvíat hönom þótti *Biörn* skiótligr til meins vid *Snorra*, ef honom veri nockot gert til ófridar. Síþan sneri *Biörn* á leid med þeim *Snorra* Gopa, oc spurdi almæltra típinda, oc hellt þeim tókum er hann tók i fyrstunne. Síþan tók *Biörn* til orða; sva er hattat *Snorri* bóndi, at ec dylst ecki vid, at ec hafa gert þá luti til yðvar, er þer megit vel sáker ágefa, oc mer er þat sagt, at þer hafit þúngan huga til mín, nú er mér bezt at scapi, segir hann, ef þer egit nockor erindi vid mic, aunnor enn at koma her um farin veg, at þer lyst yfer því, enn ef þat er ecki, þá vil ec at þer játit mer gripum, oc vil ec snúa aptr, þvíat ec em ecki leipifisl. Sva hefer þú fangfæll vordit á fundi vorum, segir *Snorri*; at þú mant grip hafa at sinne hverso sem ádr var ætlat, enn

tes, leve illi vulnus minus sufficere, timendamque luctam furenti A. D.
 a lupo, qualis ille est, nisi tali primum vulnere afficiatur, quod 998.
 necem brevi afferet. Ceterum de tesqvis ad villam descendentes,
 Biörnnum in prato culto nemine presente constitutum, traham
 fabricari viderunt nullis instructum armis, præter parvam do-
 labram, ingentemque, quo foramina scaporum levigavit, cul-
 trum, unum ante manubrium spithama longum. Biörnus ubi
 Pontificem Snorronem de tesqvis in pratum cultum descendere
 conspexit, viros statim agnovit: erat autem Snorro Pontifex
 toga cerulea indutus, primusque suorum equitavit. Id igitur
 Biörnus coepit consilii, ut assumpto cultro, citato gressu, iis oc-
 curreret, Snorronisque, ut convenerunt, altera manu togæ
 manticam prehenderet, altero vero cultrum ita teneret, ut, si
 consultum videretur, pectus Snorronis transfigere esset com-
 modissimum. Caetera statim ut eos, ubi convenerunt, respondente
 Snorrone, salutavit: at Maurus animum despondit, quoniam
 Biörnus, si infestaretur, Snorroni brevi nociturus videbatur.
 Postea Biörnus viam cum iis ingressus, quid referrent? interro-
 gavit, eandemque ac primum nactus fuerat directionem, tenuit,
 in hæc prorumpens. Ita se, inquit, res habet, heros Snorro,
 ut minime occultem, me vos iis offendisse, quorum mihi rea-
 tum jure posses intendere, estque mihi relatum gravi vos er-
 ga me animo esse: id igitur mihi, (perrexit) plurimum arridet.
 ut vos, siquid mecum negotii habeatis, aliud, quam alii, qui
 hanc viam transeunt, palam faciat; sin minus, ut pacem
 mihi spondeatis, contendo: quo facto, revertar, ego nimirum
 instar fatui duci nolo. Ad hæc Snorro: Ita me, inquit, hoc in
 conventu feliciter arripuisti, ut pacem hac vice obtineas, quic-

A. D. enn þess vil ec bípia þic, at þú heft þic at hepan af at glepia
 998. *Puridi*, enn egi man um heilt gróa með ockor, ef þú heldr
 þar um teknom hætti. *Biörn* svarar: því einu vil ec heita þer er
 ec efni, enn ec veit egi hverfo ec fæ þat efnt, segir hann, ef
 við *Puridr* erom samheraps. *Snorri* svarar; þic heldr ecki her
 fva mart, at þú megir egi vel bæia hepan heraps-vist þinne.
Biörn svarar, satt er þat, er nú segir þu, skal oc fva vera, er þú
 ert álfr kominn á fund minn, oc þann veg, sem fundr varr er
 ordinn, at ec man því heita þer, at þit Þoroddr sculot egi hafa
 skápraun af fundom ockrom *Puridar* hina næstu vetr. Eptir
 þetta skildo þeir: reid *Snorri* Gopi til scips, oc sípan til *Helga-*
fellz heim. Annann dag reid *Biörn* sudr i *Hraunhöfn* til skips,
 oc tók fer þar þegar fari um sumarit, oc urdo heldr síþbuner,
 þeir toco út landnyrþing, oc vípradi þat longum um sumarit.
 Enn til scips þess spurðiz sípan egi langan tíma.

XLVIII. Cap.

(b) Epter satt *Eyrbyggja* oc *Alftfyrðinga*, þá foro
Þorbrandzsynir til *Grænlandz*, *Snorri* oc *Þorleifr*. Vid
 hann er kendr *Kimbarog* á *Grænlandi* millom jökla, oc
 bió *Þorleifr* á *Grænlandi* til elli, enn *Snorri* fór til *Vin-*
landz ens *Gópa* með *Karlsefni* er þeir börðoz við *Skræ-*
lingia þar á *Vinlandi*, þá fell þar *Þorbrandzson* *Snorri*
 enn

(b) totum hoc Caput omittit Wolfenbytt, 445.

quid antea fuerit decretum, id autem petam, ut exhinc ab illecebris Thuridæ factis abstineas; etenim si more incepto persistas, nunquam erimus reconciliati. Regessit Biörnus; ea tantum quæ præstiturus sum, promittam, hæc autem quomodo præstitero, non novi, dum uterque, ego et Thurida, eadem in tribu manserimus. Iterum Snorro: nihil inquit, te tanti hic detinet, quin ex hac tribu migrare potueris. Et Biörnus; est, inquit, verum, quod dixisti, idque tibi indulgeam, siquidem ipse me convenisti, ac conventus noster, quo jam est, modo, cessit, ut id tibi promittam, conventus mei et Thuridæ, vobis et Thoroddo, proximas abhinc hyemes, moeroris causam non fore. Quibus dictis ab invicem discedunt: et Snorro Pontifex, primum quidem ad navem equitavit, indeque Helgafellum, domum rediit. At Biörnus die sequenti ad navem Hraunhafnensem austrum versus profectus, trajectum ea æstate conduxit. Nautæ sero nimis parati, spirante africo e portu solverunt; qui ventus multum ejus æstatis duravit. De ea autem nave, nihil longo exinde tempore relatum est.

Cap. XLVIII.

Post transactionem Eyrbyggiorum et Alftaförðensium, filii Thorbrandi, Snorro et Thorlefus Grönlandiam petierunt. Hujus ex nomine, sinus quidam in Grönlandia inter montes nive tectos regioni se inferens, Kimbavogus dictus est. Ibiqve Thorlefus ad senium usque habitavit: at Snorro unacum Karlsefno in Vinlandiam Bonam migravit, ubi cum incolis regionis Skrälingis, dimicans occubuit, multam suæ fortitudinis famam

A. D. enn röskvafti maþr. Þorðr Þorbrandzson bió eptir i *Alftafirði*, hann átti *Ragnhildi Þorðardóttur Þorgilssonar*. Aurn han nvar son *Hallsteins Gopa af Hallsteinsnesi*, er þrælana átti.

XLIX. Cap.

1000.

Þat er næst at *Gizurr Hviti*, oc *Hiallti* mágr hans kvamo ut med *Kristni* bod, oc allir menn voro skírder á *Islandi*, oc kristni var i lög tekin á *Alþingi*, oc flútti *Snorri Gopi* mest i við *Vestfirþinga*, at við kristni veri tekit, oc þegar er þingi var lokit, let *Snorri Gopi* gera kyrkio at *Helgafelli*, enn apra *Styrr* mágr hans under *Hraune*. Þat hvatti menn miöc kyrkiogerpar, at þat var fyrirheit kennemanna, at maþr scyllði jammörgom mönnom eiga heimille rúm i himinríki sem standa mætti i kyrkio þeirri, er hann let gera. Þoroddr *Skattkaupandi* let oc kyrkio gera á bæ sinom at *Fróðá*, enn prestar urdo egi til at veita tíder at kyrkiom, þott gervar veri, þvíat þeir voro fáir á *Islandi* í þan tíma.

L. Cap.

Sumar þat er kristni var lögtekin á *Islandi*, kom skip af hafi út við *Sniöfellsnes*, þat var *Dyflinnarsar*, voro þar *Irskir* menn oc *Supreyskir*, enn fáir *Norrænir*, þeir lágo miöc lengi um sumarit við *Ris*, oc bipo þar byriar at sigla inn eptir fyrþi til *Dögurparness*, oc fóro margir menn of *Nesit* til kaupav
 við

relinquens. Thoroddus autem Thorbrandsonius in Alftaðördo A. D. postea habitavit. Duxit is uxorem, Ragnhildam filiam Thordi, neptim Thorgilís Aurn (aquilæ), qui filius erat Hallsteinis de Hallsteinsneso, servorum possessoris.

Cap. XLIX.

Jam de eo proxime narrandum, quod Gizur cum affine 1000.

Hialto religionem Christianam prædicaturi, peregre venirent, omnesque Islandiæ incolæ, Religione Christiana in foro generali legibus recepta, baptizarentur. Pontifex Snorro, ut Quadra occidentalis incolæ cultum Christi acciperent, summo opere promovit, ipse quoque finitis comitiis Helgafelli templum curavit statim exstrui: alteram Styr, socer ejus, Hrauni posuit. Id incolas ad condenda templa plurimum incitavit, quod promitterent pastores fore, ut tot hominibus in coelorum Regno mansiones patronus conciliaret, quot in templo, quod poneret, stare viri possent. Thoroddus quoque Skattkaupandus, templum domi suæ, Fróðæ fecit exstrui. Sacerdotes autem, qui sacra in templis, licet condita essent, celebrarent, impetrari non potuerunt, quoniam id temporis in Islandia pauci erant.

Cap. L.

Eadem ac receptus fuerat in Islandia Christianismus æstate, navis ex alto ad promontorium Sniofellenfense appulit, cujus vectores ex Hibernia et Hebudibus, pauci ex Norvegia oriundi, Dublino venerant. Multam illi æstatis partem, ventum, quo ad interiora sinus, Dagverdarnesum navigarent, expectantes,
ad

A. D. vid þá. Þar var á ein kona *Supreyfk*, er *Þórgunna* het, þat
 1000. sögdo hennar skipmenn, at hon mundi hafa gripi þá með at
 fara, at slíkir mundo torgjæter á *Islandi*. Enn er *Þuridr*, hús-
 freyia frá *Fróðá* spyr þetta, var henne mikil forvitni á at síá
 gripina. Hon var glysgjörn oc scartz kona mikil, fór hon þá til
 scips oc fann *Þorgunno*, oc spurði, ef hon hefði qvennbúnat
 nockorn, þan er af bragdlegri væri? hon qvadz enga gripi eiga til
 fölo, enn hafa lezt hon gripi, svá at hon veri (b) óhneist at bod-
 om, eda audrom mannfundom. *Þuridr* beiddiz at síá gripina,
 oc þat veitti hon henni, oc syndoz henne (c) vel gripernir, oc
 sem bezt farandi, enn egi femikler. *Þuridr* salapi gripina, enn
Þorgunna villdi ecki selia; þá baud *Þuridr* henni þángat til vis-
 tar med fer, þvíat hon vissi at *Þorgunn* var fölskrúpig, oc hug-
 piz hon mundi fá gripina af henni i tómi. *Þorgunna* svarar;
 gott picki mer at fara til vistar med þer, enn vita scalto þat, at
 ec nenni lítt at gefa fyrir mic, þvíat ec em vel verkfer, er mer
 oc verkit óleitt, enn þó vil ec engi vosverk vinna, vil ec oc
 sealf ráða hvát ec skal gefa fyrir mic, af því fe, sem ec hefi.
 Talapi *Þorgunn* um allt hælðr hardliga, enn *Þuridr* villdi at hon
 færi þángat, voro þá faúng *Þorgunnar* borin at scipi; þat var
 örk mikil læst er hon átti oc (d) svipti kista, oc var þat þá fært
 heim til *Fróðár*. Oc er *Þorgunn* kom til vistar sinnar, þap hon
 fá fer reckio, var henni fengit rúm í innann verpom skála, þá
 lauk hon upp örkina, oc tók þar upp or reckioklæpi, oc voro
 þau aull miðc vaundut: breiddi hon yfir reckiona enskar blæior
 oc

(b) Ohraklig. Wolff.

(c) Allkurteisligir oc velfarandi enn egi akafliga temiklir.

(d) oc skipríkito 445.

ad Rifum navem detinuerunt, quo multi Næsum incolentes A. D.
 commerciorum gratia iter susceperunt. Vehebatur ista nave 1000.
 mulier quædam Hebudensis, nomine Thorgunna, quam nautæ
 cimelia, quæ Islandis rara essent, possidere sparserunt. Quod
 cum audiret Thurida, matersfamilias Frodaænsis, illa videre
 auebat, erat nempe mulier mundi ornatusque perquam
 studiosa. Navem igitur adiit, Thorgunnamque conveniens,
 utrum mundum muliebrem aliis præstantiorem haberet, per-
 contatur. Cui illa, nullum se cimelium venale habere regeffit,
 talem vero mundum, quem in convivis vel aliis conventibus
 gerere sine dedecore posset, se possidere distitavit. Quem aspe-
 ctandi veniam Thurida petiit; quaque impetrata mundus, niti-
 dus esse et quam decentissime sedere, non autem magni pretii,
 videbatur. Visa venum petiit, Thorgunna renuente. Quo
 comperto Thurida domi suæ hospitium advenæ obtulit sciens illi
 copiam rerum esse, quas bono cum tempore se nancisci posse
 credidit. Regeffit offerenti Thorgunna; Bonum quidem a te
 hospitio excipi mihi videtur, at id tibi notum esto, me parvo istud
 ex iis, quæ possideo redemturam, quoniam opera domestica pro-
 be calleo, nec me tædet operari; nullos tamen aquaticos subibo
 labores, hospitium autem quanto redimam in meo situm erit
 arbitrio. De omnibus vero licet durissima faceret verba, Thu-
 rida tamen, ut illuc se conferret, urgebat. Ejus igitur res, in-
 gens nimirum, quam possedit, arca clausa, cistæque portalilis
 a nave ablata, domumque Frodaam devectæ sunt. Thorgunna
 vero ut ad hospitium venit, lectum sibi designari petiit, cum-
 que in inte iore cubiculi parte nacta est. Arca deinde reclusa,
 supellestilem lecticariam arte multa factam depromsit, lectum-

A. D. 1000. oc (e) filki kult, hon tók or örckinne reckiu refil oc allann árs alin með, þat var sva gópr búningr at menn þóttó egi slíkan seet hafa þes kyns. Þá mælti *Puridr* husfreyia, met þú vid mic reckio búnadin: Þorgunn svarar: egi mun ec liggia i hálmri fyrir þik, þó at þú fert kurteis oc beriz á mikit. Þetta mislíkar *Puridi*, oc falar egi optarr gripina. Þorgunn vann vodverk hvern dag, er ei var heyverk, enn þá er perrar voro, vann hon at purro' heyi í taudunom oc let gera sér rífo þá, er hon vildi ein með sara. Þorgunn var mikil kona vexti, bædi digr oc há, oc holldig miöc, svartbrún oc miöeyg, jörp á hár, oc hærð miöc (f) háttagóð hversdagslega, oc kom til kirkio hvern dag, ápr hon færi til verks síns; enn egi var hon hógslund oc margmælt hversdagliga (g). þat hugþo flestir menn, at þorgun mundi kominn á hin setta tog. I þenna tíma var Þórer Vidleggr kominn á framfærslu til Fróðár oc sva Þorgríma Galldrakinn kona hans, oc lagðiz helldr þúngt á með þeim Þorgunnu. *Kiartan* son bónda var þar sva manna, at Þorgunn villdi flest vid eiga oc elskadi hon han miöc, enn hann var helldr fár vid hana, oc vard hon opt af því scapstygg. *Kiartan* var þa (g) XIII vetra eðr XIII oc var bædi mikill vexti, oc skauruligr at sea."

LI.

(e) gl. l. 445.

(f) þat var áhugi manna at Þorgunna mundi tekit hafa inn setta tug, oc var þo kopen hin ernligasta, Wolff.

(g) XV vetra Wolf.

que Anglico sindone stragulaque sericea obduxit. Ex arca præte-
 rea peristroma, quo lectus cingeretur cum tapetibus aliis, eduxit A. D.
1000.
 quæ res tam bonæ erant, ut talem, ejus generis, ornatum nun-
 quam antea vidisse præsentis sibi viderentur. Tunc Thurida,
 hanc mihi, inquit, supellectilem æstima; cui Thorgunna
 respondit: tui causa stramentis minime incubabo, utut
 sis mulier comis, splendidisque vestibus utaris: id quod heræ
 tantopere displicuit, ut cimelia nunquam postea venum peteret.
 Thorgunna quovis die, quo foenariis laboribus vacare libuit,
 operibus textoriis incubuit, at serena tempestate siccando foeno
 in prato culto operata est, sibi que quod sola tractaret, rastrum
 fieri curavit. Erat Thorgunna statura ingenti, et crassa et
 procerâ; perquam corpulenta; superciliis nigris, oculisque te-
 nuibus; ingentem coloris fusci comam habuit; semper modesta,
 quovis die, antequam opus aggrederetur, templum frequenta-
 vit; non tamen in quotidiana conversatione (151) hilaris vel lo-
 quax (152). Sextam eam annorum decadem ingressam plurimi
 putarunt. Id temporis Thoror Vidleggus unacum uxore Thor-
 grima Galldra Kinna, Frodâam a Thoroddo sustentandus se-
 contulerat, inter quos et Thorgunnam multa indignatio viguit.
 Filius heri Kiartan, is erat, cum quo præ aliis conversari voluit,
 unde eum perquam amavit; ille vero se vicissim tristem gerendo
 sæpius indignabundam reddidit. Kiartanem annos tunc natum
 XIII vel XIV ingens statura virilisque aspectus, condecorabat.

(151) lata. 445.

(152) Id conjectura plurimum erat Thorgunnam tetigisse decadem annorum sex-
 tam, licet foemina esset fortissima.

A. D.
1000.

LI. Cap.

Sumar var hellr óþerrifamt, en of hauftit kvomo þerrar góðer, var þá sva komit heyverkom at *Fróðá*, at tada öll var slegin, enn fullþurr nerr helmínginn. Kem þá góðr þerridagr, oc var kyrt oc (h) þurt, sva at hvergi sá sky á himni. Þoroddr bóndi stóð upp snemma um morgin, oc seipadi til verks, tóko þá súmir til eikja, enn bóndi skipapi konum til at þurka heyit, oc var skipt verkom med þeim, oc var Þorgunna ætlat nauzfóðr til atverknadar, geck mikit verk fram um dagin, enn er miöc leid at nóni, kom skyflóki svarer á himinin nordann yfer *Skör*, oc dró skiótt yfer himin, oc þángat beint yfer bæin, þóttuz menn síá at regn mundi í skyino, Þoroddr bad men raka upp heyit, enn Þorgunna rifiadi þá sitt hey, tóç hon egi at raka upp, þó þat veri mælt. skyflókan dró skiótt yfer, oc er hann kom yfer bæin at *Fróðá*, fylgdi hñom myrkr sva mikit, at menn sá egi or tunino á brot, oc varla handa sinna skil. Oc skyino kom sva mikit regn, at heyit værd allt vott þat er flatt lá. Flókan dró oc skiótt af, oc lyfti vedrit, sá menn at blópi hafpi rignt í skurinne, um qvellðit gerpi þerrí góðan, oc þornadi blópit skiótt af heyino öllu öðro enn því er Þorgunna þurkapi, þat þornadi egi, oc alldri þornadi áfann, er hon hafpi halldit á. Þuridr spurdi hvat Þorgunn ætlar at undr þetta man benda, hon qvadz egi þat vita, enn þat þicker mer líkligaz segir hon,

Cap. LI.

A. D.
1000.

Ist hac æstate tempestas uda invaluit quæ sub autumnum in siccam vertebatur. Opera tunc foenaria Fróðáæ eo erant perducta, ut foenum prati culti totum sectum, dimidium vero fere siccatum esset. Quodam tunc die tempestas bene sicca claruit, aëre tranquillo, adeoque sereno coelo, ut in toto nusquam nubes posset conspici. Hujus diei mane herus Thoroddus mature surgens domesticis opera distribuit, partem foenum in foenile trahis vehere mulieres autem foenum siccandum curare iussit. Divisis inter singulas pensis, Thorgunnæ portio bovi per hyemem suffectura, erat destinata; Hoc die multum opus processit; at sub horam fere tertiam post meridiem nubes montem Skör ad aquilonem situm superirruens coelum repente eripuit; quæ recta in villam acta pluviam cogit domestici pro certo habuerunt, unde Thoroddus foenum iussit rastellis coacervari, tunc vero Thorgunna suum subvertit, nec licet juberetur contrahere coepit. Nubes istæ celeri cursu obvolantes, ubi supra villam venerunt, tantam effudere caliginem, ne extra pratum cultum prospicere, et quæ sub manibus versabantur discernere vix liceret. Tantus e nubibus decedit imber, ut totum, quod sparsum jacuit foenum, madefieret. Nube ocius fugienti et serenitate coelo restituta, sanguinem pluissè observatum fuit. Orta iterum hoc vespere, sicca tempestate, cruor de toto foeno exsiccatus est, nisi quod curarat Thorgunna; id enim semper exinde udum mansit, ut et quod tractarat rastrum. Tunc Thurida Thorgunnam, quid hoc prodigium indicare putaret? interrogavit: illa vero se id nescire, dixit: Id autem, in-

A. D. hon, at þetta mundi furda nockors þess mannz er her er. Þor-
 1000. gunn geck heim of qvelldit, oc til rúms síns, oc lagði af sér
 klæðin þau hinu blóðgo, sípan lagði hon niðr í reckiuna, oc
 andvarpaði miðc, fundu menn, at hon hafði sótt tekit. Skúr
 þessi hafði hvergi víðarr komit, enn at Fróðá. Þorgunn
 villdi engom mat bergia um qvelldit. Enn um morginin kom
 þoroddr bondi til hennar, oc spurði at um sótt hennar, hvern
 enda at hon yggr at eiga mundi, hon qvadz þat etla, at hon
 mundi egi taca fleiri sóttir. sípann mælti hon; þic calla ec vitraz-
 tan man her á bæ, seger hon, vil ec því þer segia mína til skipan
 hveria ec vil hafa um þe þat, er ec á epter, oc um síálfa mic;
 þvíat þat mun sva fara, sem ec segi; segir hon: þó at ypr þicki
 fátt merkiligt um mic, at ec get litt duga mano af því at bregða,
 sem ec segi fyrir; hefir þetta þan veg upp hafiz, at ec get ecki
 til miórra enda þoka muni, ef egi ero rammar skordr við reistar.
 Þoroddr svarar, egi þicker mer litt von at þú muner nergjæt
 verða, um þetta, vil ec þó því heita þer, segir hann, at breg-
 da egi af þínum ráðom. Þorgunn mælti: þat er skipan mín, at
 ec vil láta fara mic í Skálaholt, ef ec öndumz or þessi sótt,
 þvíat mer segir sva hugr um, at sá stadr mune nockora hrið
 mest dyrkadr her á landi; veit ec oc, seger hon, at þar mano
 nú vera kennimenn at veita mer yfersöngva; vil ec þess þipia
 þic at þú láter flytia mic, skalto þar fyrer hafa af minne eign
 sva at þic scapi ecki í, enn af úsleiptri minne eigo, skal Þurídur
 hafa Skarlatzskickio, þá er ec á, geri ec þat til þess, at henne
 liki at ec síá fyrir audro mino þe, þat er ec vil at þú taker í kost-
 nat þann, er þu hefir fyrer mer, skalto taca af því þe,
 í er ec læt til. Gullhring á ec oc, hann skal fara til kirkio
 med

A. D.
1000.

quit, verisimillimum mihi videtur, esse hoc prodigium, domesticorum cujusdam fatale portentum. Thorgunna vesperi domum regressa, lectum accessit, cruentisque illis vestibus depositis in lecto decumbens graviter suspiravit, unde in morbum eam incidisse domestici collegerunt. Imber Frodaae solum deciderat, aliis ignotus. Thorgunna hoc vespere nullum cibum gustare voluit. Sequentis vero diei mane herus eam accedens, de morbo, quem finem habiturum putaret? interrogavit: at illa plures se non concepturam morbos regessit, his adjectis: te, ait, hac in familia prudentissimum judico, unde meam tibi indicabo voluntatem, quam circa res a me relictas meque ipsam, servari jubeo: id enim, ut praedico eveniet, (utut de me pauca vobis notanda videantur,) fore ut ea, quae praecipio, mutare parum expediat; haec enim ita caepa sunt, ut ad deteriora rem ituram utique conjiciam, nisi fidelis adhibeatur cautela. Adhuc Thorodudus, non est quod diffitear, me tuo praesagio fidem adhibere, unde, me, quae praecipis, nihil mutaturum promittam. Et vicissim illa: Haec mea voluntas erit. Corpus meum, si hoc morbo decedam, Skálholtum afferatur. Mihi enim animus praesagit, fore illum locum hac in regione longo tempore celebratissimum; novi praeterea ibi jam sacerdotes esse, qui sacra funeri persolvant, a te vero ut deducendi funeris mei curam agas, peto, pro quo negotio, de bonis meis ut indemnus sis, obtinebis. Uxori tuae de bonis meis nondum divisis, tunicam coccineam lego, et quidem eo fine, ne illi displiceat, utut reliquis bonis meis pro lubitu provideam. Sumtus, quos mei casa facies, rebus quas decrevero, tibi restituentur. Aureus meus annulus, pro funere meo, templo persolvatur, lectus cum omni supellectile et tapetibus

A. D. 1000. med mer, enn reckio mína oc reckiotialld vil ec láta brenna i elldi, því at þat man engom manne at nytiom verpa, oc mæli ec þetta ey fyrir því, at ec unna engum at nióta gripanna, ef ec vissi at nytiom mundi verpa, enn nú mæli ec sva mikit um segir hon, at mer pycker illt at menn hlióti sva mikil pyngsl af mer, sem ec veit at verda mun ef af er brugpit því sem ec segi fyrir. Þoroddr het at gera eptir því sem hon beiddi. Eptir þetta megnadiz sottin vid Þorgunno; lá hon egi mörg dægr ádr hon andadiz. Líkit var fyrst borit i kirkio oc let Þoroddr gera kisto at líkino. Um dægin eptir let Þoroddr bera út reckiuklædin í vedr, oc færði til vipo, oc lét hlada þar bál hiá, þá geck at Þuridr husfreyia, oc spyrr at, hvat hann ætlar at gera af reckio klæpunom? hann qvadz ætla at brenna þau i elldi sem Þorgunn hafpi fyrermælt: hon svatar þat vil ec egi segir hon, at þvílíkar gersemar sé brendar: Þoroddr mælti: hon mælti mikit um at ecki mundi duga at bregpa af því, er hon mælti. Þuridr mælti: slíkt er ecki nema aufundar mál eitt; unni hon engom manni at nióta, hefer hon af því sva fyrirmælt, enn þar mano engi byfn epterkoma hverfu sem slíko er breytt. Ecki veit ec segir hann at þetta takiz annan veg, enn hon hefer fyrersett, sípan lagpi hon hendr yfer háls hönom, oc þap han, at egi skyllði brenna reckiobúnadin, sotti hon þá sva fast, at hanom geck hugr vid, oc kom hon máli sva, at Þoroddr brendi dynr oc hægindi, enn hon tók til sín kult oc blæiur, oc ársálin allan; oc líkadi þo hverigo vel. Eptir þetta var buinn líkferd, oc fengner skilgóðer menn at fara með líkino, oc góðir hestar er Þoroddr átti. Líkit var sveipat línúkom, enn saumat egi um, oc sípan lagt i kisto, foro þeir sípan supr um heipi, sva sem leidir liggia, oc er egi af þeirra

bus igne comburantur volo, illa enim nemini erunt usui. Hæc autem non ea de causa præcipio, quod ornatu isto frui, si utilem fore noscerem, alicui invidiam, verum ideo tot de his verba facio, quod ægre feram, innumera mei causa, ac prævideo, modo ista, quæ præcipio, immutentur, incommoda redundantum iri. Thoroddus autem ea, quæ rogaverat, se secuturum pollicitus est. Invaluit deinde morbus Thorgynnæ, nec multa, donec obiret, nycthemera decubuit. Funus primum in templum elatum est, et Thoroddus, loculum, quo conderetur, fieri curavit. Die postero supellectile lecticaria sub dium elata, et allatis lignis, quæ aleretur rogos, superveniens Thurida, quid de istis rebus decretum sit? herum percontatur: ille, ut præceperat Thurgunna, igne illa comburenda esse dixit. Et illa; tanta Cimelia comburi prohibeo. Ad quæ Thoroddus regressus: multi illa verbis mihi fidem fecit male cessurum, siquid mutaretur, eorum, quæ præcepisset. Et Thurida; Ista inquit, verba e mera profecta sunt invidia: illa enim, quod nemini frui concederet, ita mandavit; nullum vero, quomodocumque hæc fuerint mutata, prodigium sequetur. Respondentis Thoroddi, rem alio quem jusserat, modo exsequi haud licere, collum manibus amplexa ne ornatum lecti combureret, rogavit, eique petito tantopere insistit, ut moto animo mariti, rem eo deduceret, ut inferiores culcitas cum cervicalibus combureret, illa vero sindones ac totum peristroma obtineret: hæc tamen neutri placere. Iter deinde funebre paratum, virique probi, qui funus sequerentur, collecti sunt, et fortes ab Thoroddo equi dati. Cadaver linteis non assutis involutum, loculoque impositum, per tesqua austrum versus indeque communi via devexerunt, re nulla me-

A. D. 1000. peirra ferd sagt, ápr peir fóro supr um *Valbiarnarvöllo*. Þar fengo peir kelldr blautar miðc, oc lá opt ofan líkit, fóro sípan supr til *Nordrár*, oc yfer ána á (i) *Eyarvadi*, oc var diúp áinn, var bædi hregg, oc allmikit regn, peirkomo at lyktom á bæ þan í *Stafholtztungom*. er á *Nesi* heitir hino *Nedra*, qvauddo þar giftingar, enn bóndi villdi engan greida gera þeim, enn með því at þá var komit at nótt, þóttuz peir egi mega fara lengra, þvíat þeim pótti egi fridlegt at eiga við *hvitá* um nótt, þeir tókó þar af hestom sínom, oc báro lík i hús eitt fyrir dyrom úti, gengo sípan í stofu oc foro af klædom sínom, oc ærludq at vera þar um nótt matlaúser, enn heimamenn fóro í dagflíósi í reckio, oc er menn kvamo í reckior, heyrþo peir hark mikit í búrit, var þá farit at forvitnast, hvert egi veri þiófar innkomner, oc er menn kvamo til búrsins, var þar seen kona mikil, hon var naukt, sva at hon hafpi engan lut á ser, hon starfapi at matfelld, enn peir menn er hana sá, urdo sva hrædder, at peir pordo hvergi ner at koma. Enn er líkmenn vissó þetta, fóro þeir til, oc sá hverso háttat var, þar var *Þorgunn* komin oc syndiz þat aullom ráð at fara egi til með henni, oc er hon hafpi þar unnit slíkt-er hon villdi, þá bar hon mat i stofu, eptir þat setti hon bord, oc bar þar á mat, þá mæltó líkmenn við bónda, vera má, at sva lúki áðr við skiliom at þer picki alkeypt, at þú vilder engan greida gera off, þá mælti bædi bóndi oc húsfreyja, við vilíom víst gefa yðr mat, oc gera yðr annan greiða þan er þer þurs-
it, oc þegar er bóndi hafpi þopit þeim greida, þá geck *Þor-
gunna*

morabili accidente donec per Valbiarnarvollos (Valbiarni campos) austrum versus profiscerentur: hic enim præ paludibus, quæ in via erant, nimis uliginosis, funus sæpius decedit. Ad amnem inde Nordurá decessi, in vado Eyarvad, alta aqua superarant, ingentique procella ac 'imbre male habiti, ad villam tandem in Stafholtstungis (lingulis Stafholtensibus) Nes Inferius dictam, pervenerunt. hospitium petentibus paterfamilias ullam hospitalitatem exhibere recusavit; illi vero, quod vergeret in noctem dies, iter persequi, aut amnem Hvita noctu aggredi, minus tutum judicabant. Exoneratis igitur equis funus in insulam ante ostium villæ ædem intulerant; triclinium deinde ingressi vestes exuerunt, quod noctem ibi jejuni transigere decreverant: domestici vero lucente adhuc die cubitum ierunt. Qui cum lectos occupassent magnum in penuario strepitum audierunt, unde, num fures irrupissent, exploraturi, ut ad fores penuarii veniunt, ingentis mulierem stature adeo nudam ut nullum corpore tegumen gèstaret, cibo præparando operari vident, et tanto terrore percussi sunt, ut propius accedere non sustinerent. Quæis auditis funeris transvectores, cognitum, quomodo res se haberet, accedunt, videntque, adesse Thorgunnam, quam adire inconsultum omnibus videbatur. Ut ea, quæ placuit, absolverat, triclinio cibum intulit, crectæque imposuit mensæ. Tunc funeris deportatores his herum colloquuntur. Forsan, ajunt, antequam ab invicem discedamus, res eò perveniet, ut tibi, quod nullam nobis hospitalitatem exhibere volueris, sat poenæ redditum videatur. Responderunt et herus et materfamilias, cibum vobis offerre, aliâque, qua opus habetis, hospitalitatem, lubenter offeremus. Et ubi paterfamilias hospitalitatem iis obtulerat, Thorgunna

A. D. *gunna* fram or stofunni, oc út epter þat, oc syndiz hon egi
 1000. sípan. Eptir þetta var gert liós i stofo, oc dregin af gestom
 klæpi þau, er vot voro, oc fengin aunnor i stapin, sípan gengo
 þeir under bord, oc signdo mat sin, oc sakadi engan man, þótt
Þórgunna hafði mät búit, svofo af þá nótt, oc vóro þeir i allb-
 einom stap, um morginin biuggo þeir ferd sína, oc tókst þeim
 hon allgreidliga, enn hvar sem þessi atburdr spurdiz, þá syndiz
 flestom þat ráð, at vinna þeim þan beina, er þeir þurfto, var
 þá þat af allt típindalaust um þeirra ferd. Þá er þeir komo í *Ská-
 labollt*, voro framgreidder griper þeir, et Þórgunna hafði
 þángat gefit, tóco þá kennimenn gladliga við öllo saman, var
Þórgunna þar jörðut, enn líkmenn fóro heim, oc tókz þeim
 allgreitt um sína ferd, oc qvamo með öllo heilo heim.

LII. Cap.

At *Fróþá* var eldaskáli mikill, oc lokreckia innar af
 eldaskálanum, sem þá var sípr, af eldaskálanom voro klofar
 tveir sinn á hönd hverri, oc hlapit skreid i annan, enn miölvi i
 annan, þar voro gervir málelldar hvert qvellð i eldaskála sem
 sípr var til, fáto menn laungom við elldana, ádr menn gengo til
 matar. Þat qvellð er líkmenn qvamo heim, þá er menn fáto við
 málellda at *Fróðá*, þá fá menn á veggþili húsfins at komit var
 túngl hálf, þat máttu aller menn síá þeir er i húfno voro; þat
 geck aufugt um húfit oc andfælis, þat hvarf egi brott meþan
 menn

*triclinium egressa, indeque foras prodiens nunquam postea ap- A. D.
paruit. Accenso deinde in triclinio lumine, vestes ude hospiti- 1000.
bus detractæ, aliæque loco earum suppeditatæ sunt: mensam de-
inde subeuntes cibum signo crucis notarunt, nec cuiquam, quod
Thorgunna eum parassæt, nocuit. Transacta ibi, inter summa
hospitalitatis ab hero data documenta nocte, sequentis diei mane
iter pararunt, quod secunde iis successit; nam ubicunque iste
casus narratus est, hospitalitatem, quæ opus habuerunt, præstare
consultum omnibus videbatur, nec quicquam deinde de itinere
eorum memoratu dignum accidit. Sacerdotes Skalholti cimelia,
quæ templo istius loci dederat Thorgunna, unacum funere læti
exceperunt, mortuamque humo condidere. Quo factò funus du-
centes revertuntur, ac itinere ex votis functi domum incolumes
veniunt.*

Cap. LII.

*Erat Fródæ ingens hypocaustum, in cuius parte inte-
riore, ex more id temporis observato, lectus clausus extitit. Ex
utroque hypocausti latere duo erant conclavia, quorum alterum
pisces siccatos, alterum farinam congestam continuit. Quovis,
in hypocausto, ut mos erat, vespere, ignes coquinarii accensi
sunt, ad quos domestici, antequam cænatum irent, diu sede-
runt. Vespere, quo funeris transportatores domum redierant,
dum ad accensos Fródæ ignes coquinarios domestici sederunt,
dimidia in tabulato parietis luna visa est, quam singulis in hy-
pocausto præsentibus conspiciere licuit. Hæc per totam domum
retrograda, motuque soli contrario circumiit, nec quamdiu ad
L 1 3 ignes*

A. D. 1000. menn sátu vid ellda. *Þoroddur* spurði *Þóri Vidlegg*, hvat þetta mundi bopa: *Þórir* qvadr þat vera urdarmána, man her eptir koma manndaudi segir hann. Þessi típindi bar þar vid viko alla, at urdar máni kom þar inn hvert qvellð eptir annat.

LIII. Cap.

Þat bar her næst til típinda, at saudamaþr kom inn med hlióðleikom miklom, hann mælti fátt, enn af stygd, þat er var, fyndiz mönnöm þannveg hellzt, sem hann mundi leikinn; þvíat hann fór-híá sér, oc talapi vid siálfan sic, oc fór sva fram um hrip. Enn er miöc langt var lipit af vetri, kom saupamaþr heim eitt qvellð, geck þá til reckio finnar oc lagþiz niþr; enn um morginín, er menn kvamo til hans, var hann daudr, oc var hann grafinn þar at kirkjo. Brátt eptir þetta gerþoz reimeikar miklir: þat var eina nótt, at *Þórir Vidleggr* geck út maudsynia sinna, oc frá dyrunom annann veg; oc er hann villdi innganga fá hann saudamaþr var kominn fyrir dyrnar; villdi þórir þá innganga, enn saudamaþr sótti eptir, oc feck tekit han, oc kastapi honom heim at dyrunom. Hönom værp illt vid þetta oc komst þó til rúms sins, oc var hann vorþinn kolblár. Af þessö tók hann sótt oc andapiz, var hann oc grafinn þar at kirkjo. Syndoþ þeir bádir jafnan sþan i einnrisferð saudamaþr oc *Þórir Vidleggr*; oc af þessö vard fólkit allt óttafult, sem von var. Eptir andlát Þóris, tóç sótt huscarl *Þoroddz*, oc lá III nætur áðr hann andapiz; sþan dó hverr at ödrom, þartil VII voro látnir

ignes sederunt domestici, disparuit? Tunc Thoroddus Thorem Vidleggum, quid hoc indicare putaret? interrogavit: at ille lunam esse portentosam regessit, eamque, addit, obitus hominum sequetur. Hoc novi tota ista hebdomate accidit, ut luna ista protentosa, quovis vespere domum intraret.

A. D.
1000.

Cap. LIII.

Jam proxime post accidit, ut opilio perquam taciturnus aedes intraret, et pauca, quæ locutus est, indignanter verba jaceret, unde eum malis geniis vexatum esse verisimile videbatur; quandoquidem non fuit apud se, et secum solus verba fecit; atque hæc aliquandiu ita se habuerunt. Adulta multum hyeme, vespere quodam domum rediens opilio, lectum ascendens recubit; sequentis autem diei mane cum ad eum venirent domestici, obierat: In cæmeterio deinde templi sepultus est. Postea frequentes manium inquietationes ortæ sunt, accidit quæ nocte quadam ut Thorer Vidleggus, ad requisita naturæ foras exiret, aliamque a foribus viam progrediretur; at iterum ingressurus opilionem ante ostium venisse conspexit, qui Thorerem aedes intrare tentantem inscutus est, prehensumque ad ostium projecit. Ille his male adfectus est (lectum tamen adire valuit,) totoque corpore lividus evasit. Morbo hinc contracto obit, et ad templum loci conditur, sed una semper exinde cum opilione obambulare visus est. Hinc, ut expectandum erat, omnes domestici metu percussi sunt. Post obitum Thoreris unus domesticorum Thoroddi morbum concepit, tresque donec obiret noctes decubuit; alter dein post alterum diem supremum obiit, donec mortui essent septem-
drum.

A. D. látir, var þá komit at jólafofö; enn þó var þann tíma egi fast. 1000. at á *Islandi*. Skreipinné var fva hlapit i klefan, at hann var fva fullr, at egi mátti hurpinne upplúka, oc tók hlapinn under pvertren, oc varp ftiga til at taca, at riúfa hlapan ofan: þat var eitt qvellð, er menn fátó vid málellda, at rifinn var skreidin, oc þá er til var leitat, fanz þar ecki qvikt. Þat var vetrinn litlo fyrir íól, at Þóroddr bóndi fór út á *Nes* epter skreid finne, þeir voro VI saman á teinæringe, oc voro út þar um nótt. Þat var típinda at *Fróða*, at þat sama qvellð, er Þóroddr hafði heim-an farit, at málelldar voro gerfir, oc er menn kvamo fram, fā þeir at felshöfot kom upp or elldhusgólfino; heima kona ein kom fyrft fram oc fā þefi típindi, hon tóe lurk einn, er lá i dyr-unom, oc lauft i haufot felnom; hann geck upp vid hauggit, oc giægpiz uppá árfalin Þórgunno. Þá geck til húsarl, oc barpi felin, geck hann upp vid hvert haugg þar til at hann kom upp yfer hreyfana; þá fell húscarl i úvit, urdo þá aller ottafull-er, þeir er vid voro. Þá hlióp til sveinninn *Kiartan*, oc tóe upp mikla járn drepfleggio, oc lauft i haufot felnom, oc varp þat haugg mikit; enn hann fkok haufupit, oc litapiz um, let *Kiartan* þá fara hvert at audro enn felrinn geck þá niþr vid, fem hann ræki hæl; hann barpi þartil er felrinn geck fva niþr at hann lamdi saman gólfrit fyrir ofan haufut honom, oc fva fór jafn-an um vetrin, at aller fyrirburder óttudoz meft *Kiartan*.

drum. Accidit hoc sub jejuniū Jolense; sed id temporis mos A. D. 1000.
 jejunandi in Islandiam nondum introductus est. Strues piscium
 siccatorum ita congesta fuit, ut conclave plenum adeo esset, ne
 junua posset recludi, strues enim ad trabes transversarios perti-
 git, unde ad struem demolendam, scalam adhibere necessū
 fuit. Accidit quodam vesperi, dum ad ignes coquinariorum sede-
 runt domestici, ut piscium strues rumperetur; at explorata
 causa nihil ibi vivum inveniebatur. Hac hyeme, paulo ante se-
 ssum Jolense, paterfamilias Thoroddus pisces aridos domum
 devehiturus, ad exteriora promontorii, sextus suorum quinqvi-
 reme profectus est, ibique noctem transegit. Accidit Frodæ,
 ut, eodem, quo domo abierat Thoroddus, vesperi, ignes coqui-
 narii accenderentur, ad quos domestici prodeuntes, caput pho-
 cæ e pavimento culinæ emergere viderant: domestica quædam,
 quæ prima prodierat, hæc conspexit: arrepto igitur, qui in fo-
 ribus jacuit, fuste, caput phocæ percussit; at illa ad ictum altius
 emergens in peristroma Thorgunnæ oculos conjecit. Tunc ali-
 quis domesticorum accedens phocam verberavit, illa vero, donec
 pinnae remiges prodirent, ad quodvis verber emerſit; quo viſo
 domesticus animi deliquium passus est; et singulos, qui ad-
 erant, metus occupavit. Juvenis tunc Kiartan accurrens, ar-
 repto ingenti, quo ferrum solet duci, malleo, caput phocæ
 percussit, valido sane ictu, et, ubi illa capite quassato circum-
 spexit, uno post alterum verberare phocam, pali instar detruxit
 nec ictibus destitit, donec fugato hoste pavementum sibi restitue-
 ret; atque ita hac hyeme semper evenit, ut singula Kiartanem
 maxime timerent portenta.

A. D.
1000.

LIV. Cap.

Um morginin er þeir Þóroddr fóro utan af Nesi með skreidina, tyndoz þeir allir fyrir Enni, rak þar upp skipit og skreidina undir Ennit; enn líkin fundoz egi. Enn er þessi típindi spurpoz til Fróddár, budo þau Kiartan og Þuridr nábuom sínom pángat til erfis; var þá tekit jóla öl þeirra, og snúit til erfisins. Enn et fyrsta qvæld, er menn voro at erfino, og menn voro í sæti komnir, þá gengr Þóroddr bóndi í skálan, og förunautar hans aller alvotir. Menn faugnupo vel Þoróddi, þvíát þetta pótti gópr fyrerburðr; þvíát þá höfpo menn fyrer satt, at þá veri mönnom vel fagnat at Ránar, ef síó daupir menn vituþo erfvis síns: enn þá var enn lítt afnumin forneskian, þó at menn veri skyrdir og christnir at kalla. Þeir Þóroddr gengo, epter endilaungom setaskála, enn hann var tvídyrdr, þeir gengo til eldaskála, og tóko enger mannz qvepio, settoz þeir víð elld, enn heimamenn stucko or eldaskálanom, enn þeir Þóroddr sátu þar epter, partil er elldrinn var faulnadr, þá hurfo þeir á brótt. fór þetta sva hvert qvæld meþann erfvit stóð, at þeir qvamo til elldanna. Her var mart um rätt at erfino; gáto sumir at þetta mundi aftaka, er lokit veri erfino. Fóro bodsmenn heim efter veizlona, enn þar voro híbyli hellðr dauflig efter. Þat qvæld er þopsmenn voro brotto, voro gervir málelðdar at vanda; enn er elldar brunno kom Þóroddr inn með sveit sína, og voro allir votir, settoz þeir niðr víð elldin; og tóco at vinda sic;

Cap. LIV.

A. D.
1000.

Mane diei, quo ab Nefo pisces siccatos Thoroddus devexit, ipse cum singulis comitum ante Ennum aquis submergebatur, ibique navis cum onere in subjectum promontorio littus ejecta est, at cadavera non reperiebantur. Cæterum ut casus iste novus Fróðåam venit, Kiartan et Thurida vicinos ad parentalia invitarunt; unde cerevisiæ festo Jolensi destinatæ in usum convivii parentalis versæ sunt. Prima autem, qua parentarunt vespera, cum convivæ sedes occupassent, herus Thoroddus itinerisque socii omnes toto corpore madidi, cubiculum ingrediuntur. Quos magno cum gaudio convivæ exceperunt, tale siquidem portentum pro bono habebatur. Namque ista ætas credidit, apud deam Ránam bene fuisse exceptos, qui undis submersi parentalia sibi facta inviserent. Etenim superstitio nondum fuit extirpata, licet incolæ baptizati et verbo tenus Christiani essent. Thoroddus cum comitibus secundum triclinium, quod duas habuit fores, in hypocaustum transit, neminisque salutatione excepta ad ignes confedit; singulisque domesticis præ metu fugientibus, ipse herus cum suis remansit, et demum exstincto igne abiit. Atque hæc quovis parentaliorum vesperi, eodem modo evenērunt, ut illi ignes frequentarent. Multi de his inter convivas sermones sunt habiti; quidam vero hæc finitis parentalibus abolitum iri conjecerunt. Soluta convivio demum redeuntes convivæ ædes Fróðåenses nimis tristes reliquerunt. Eadem quo discesserant convivæ vespera, dum accensi, solito more, ignes coquinarii arderent; Thoroddus ac socii singuli bene madidi hypocaustum ingressi at ignes confederunt, vestibulusque aquam eas torquendo excutere coeperunt;

A. D. sic; oc er þeir höfpo nidrsetz, kom inn Þórir Vidleggr, oc hans sveitungar VI, voro þeir allir moldugir, þeir skóku klæpi á þá Þórodd. Heima menn stucko or elldhúsfino, sem von var at, oc höfpo hverki á því qvellði líósne varma af elldinom. Annat qvellð efter var málelldr ger i audro húfi, var þá ætlat, at þeir mundo sípr partil koma, enn þat fór egi sva, þvát allt geck med sama hatti, oc it fyrra kvellðit. Hit þridia kvellð gaf *Kiartan* þat ráð til, at gera skyllði lángelld mikin i elldaskála, enn málelld skyldi gera i ödro húfi; oc sva var gert, oc þá endiz med því móti, at þeir sátu vid lángelld, enn heimamenn vid hin litla elld, oc sva fór fram um öll jólin. Þá var sva komit at meirr oc meirr let i skreidarhladanom, var þá sva at heyra nætor sem daga, at skreipin veri rifin; oc er skreidina þurfti at hafa, var þá leitat til hlada, oc fá maþr er uppkom á hlada, en þá þau tipindi, at upp or hlapanum kom rófa vaxin sem nautz rófa svipin, hon var snaugg sem felhár. Sá Maþr er uppfór á hlapan, tóç i rófona, oc togadi, hann bað adra menn tilfara med ser, foro menn þá upp á hlapan, bæpi konr oc karlar oc togupo rófuna, oc fengo ecki atgert, skildo menn egi annat, enn rofan veri dauð; oc er þeir togudo strauk rófan or höndom þeim, sva at skinnit fylgpi or lofom þeirra er mest höfpo átekit, enn varð egi vart vid rófona, var þá skreipin uppborinn, oc var þar hverr fiskr or ropi rifin, sva at þar beid enginn fisk i þegar niþr sötti i hlapan, enn þar fanst engi lutr qvirk i lapanom. Næst þeim tipindom tóç sött *Þorgrima Galldrakinn* kona Þórrs Vidleggs hon lá litla hrið áþr hon andadiz, oc hit sama

at ubi sedes occuparant Thorer Vidleggus ac socii singuli pul- A. D.
 verolenti hypocaustum intrarunt, pulveremque e vestibus in Tho- 1000.
 roddum ejusque comites excusserunt. Domestici ut expectandum
 erat, ausugientes ea vespera nec luce nec calore ignis fruebantur.
 Proximo post vesperi ignes coquinarii in alia domo accensi
 sunt, quod illuc minus venturos crederent domestici, sed frustra,
 quoniam eodem, ac primo vesperi, modo, evenerunt omnia, utri-
 que nimirum ignes adierunt. Tertia vespera id consilii dedit Kiar-
 tan, ut ingens in culina ignis in longitudinem erectus, coqui-
 narius autem in alia domo accenderetur; id quod eo quidem
 eventu factum est, ut lemures ad ignem longum, domestici vero ad
 minorem sederent, quod per totum festum Jolense tali modo du-
 ravit. Et tunc res eo venerat, ut majores indies in strue pisci-
 um turbæ audirentur, eamque discerpi nocte dieque audire
 liceret; et cum ad usus domesticos piscibus opus esset, struem
 aggressi sunt domestici, quorum, qui primus ascendit, istum casum
 conspexit, ut e strue cauda ad formam bovinæ adustæ, pilis mi-
 nutis, phocinis similibus, emerisset. Hanc, qui struem ascenderat,
 prehensam trahere tentavit, aliosque in auxilium provocavit:
 ascensa igitur strue et mulieres et viri, caudam traxerunt, sed
 frustra, unde exanimem esse conjecerunt. At trahere connixis
 cauda e manibus elapsa, cutem e volis eorum, qui plurimas vi-
 res adhibuerant, avulsit, postea tamen non reperta. Pisces deinde
 molita strue lustrabantur, quo facto inventum est cutem a carne
 piscium detractam esse. et in parte struis inferiori nullam carnem
 superesse etiamsi nihil vivum reperiri posset. Proxime post hæc no-
 va, Thorgrima Galldrakinna, Thoreris Vidleggi vidua mor o con-
 tracto, antequam obiret, paulisper decubuit, atque eadem, qua se-

A. D. 1000. sama qvellð sem hon var jörðot, lázt hon í lipi með Þóri bónda
 sínom; þá endrnyiadi föttina í annat sinn þá er rófan hafi
 synz, 'oc andapiz þá meirr konr enn karlar, letoz þá enn VI
 menn í ridinne, enn sumt slypi fyrer reimleikom oc aptrgaung-
 um. Um haustit hafi þar verit XXX hióna, enn XVIII önd-
 udoz, enn V stucko í brotto, enn VII voro epter at Góí.

LV. Cap.

Enn þá er sva var komit undrom þeim, var þat einn
 dag, at *Kiartann* fór inn til *Helgafellz* at finna *Snorra* Gopa
 móðrbróðr sín, oc leitapi ráðz við han, hvat at scyllði gera
 undrom þeim er yfer vöro komin. þá var kominn prestur sá til
Helgafellz, er *Gízor Hviti* hafi sent. *Snorri* Gopi sendi prestin
 út til *Fróðár* með *Kiartani*, oc *Þord Kausa* son sín oc VI menn
 aðra, hann gaf þau ráð til, at brenna scyllði ársal *Þörgunno*;
 enn sækia þá men alla í dyradómi, er aptur gengo, þat prest
 veita þar típer, vígia vatn oc skrifta mönnum. Þeir kvöðdo
 men af næstom bæiom með sér um leid, oc kvámo um qvell-
 dit til *Frodár* fyrir Kyndilmessu í þan tíma er málelðar voro
 gervir. Þá hafi *Þuridr* husfreyia tekit sótt, með þeim hætti,
 sem þeir er látiz höfpo, *Kiartan* geck inn þegar, oc sá at þeir
Þoroddr láto við elld, sem þeir voro vanir; *Kiartan* tók ofan
 ársalinn *Þörgunno*, geck sípan í elldaskála tók glóð af elldi oc
 geck út með, var þá brendr allr reckio búnadrinn, er *Þörgun-*

fuerat vesperi maritum Thorerem comitari visa est. Postquam A. D.
1000.
apparuerat cauda, pestis altera vice recruduit, qua magis mulieres quam viri occubuerunt, adeo ut in hoc impetu domesticorum sex obirent: quidam vero præ lemuribus, manibusque ausugerunt. Fuerant hoc autumno Fródáa domestici operarii triginta, quorum octodecim obiere, quinque vero ausugerunt, adeo ut incunte mense Góa septem superstites essent.

Cap. LV.

At cum isthæc prodigia eo devenissent, 'quodam die Kiartan, avunculum suum, Pontificem Snorronem conventurus, Helgafellum iter fecit, quem, quo modo, quæ irruissent prodigia, avertenda essent, consuluit. Venerat id temporis Helgafellum missus a Gizure Albo Sacerdos: hunc Pontifex Snorro nec non filium suum Thordum Kaufium sexque alios cum Kiartane, Fródáam misit, additis consiliis, ut peristroma Thorgunnæ igne combueretur; singulis vero, quorum manes turbas excitassent, ad iudicium in ostio constituendum actio intenderetur. Sacerdotem præterea, ut sacra perageret, aquam consecraret, domesticorumque confessionem audiret, rogavit. Viris deinde a villis, quæ in via fuere, ad iter secum vocatis Fródáam Vigilia Festi Cadelarum, hora qua accensi fuerunt ignes coquinarii, venerunt. Tunc materfamilias Thurida, eodem, ac qui obierant, modo morbum ceperat. Kiartan mox ingressus, Thoroddum ac comites more solito ad ignes sedere conspexit: Thorgunnæ igitur peristromate refixo, hypocaustum intravit, assumtaque de ignibus pruna, foras exiit, ubi totus, quem possederat Thor-
gunna

A. D. na hafði átt. Eptir þat stefndi *Kiartan Þori Vidlegg*, enn *Pordr*
 1000. *Kaufi Þóróddi* bónda; um þat at þeir gengi þar um hybyli ólof-
 vat, oc firdi men bæpi lifi oc heillom; öllom var þeim stefnt
 er vid elldin sátu. Sípan var nefndr dyra domr, oc sagðar fram
 sakar, oc farit at öllom málom, sem at þinga domom; voro
 þar kvíðer borner, reifð mál oc dæmd. enn sípan er dómsordi
 var álokit um *Þori Vidlegg*, stóþ hann upp oc mælti: setit er
 nú meþan sætt er: eptir þat geck hann út þær dyr sem dómrinn
 var egi fyrirsettr. þá var lokit dómsordi á þaudaman; enn er
 hann heyrði þat, stóþ hann upp oc mælti: fara skal nú, oc hygg
 ec at þó væri fyrr samra. Enn er *Þorgryma Galldrakinn* heyrði
 at dómsordi var a hana lokit, stóþ hon upp, oc mælti: verit er
 nú meþan vært er. Sípan sóttu þeir hvern at öðrom, oc stóþ
 sva hverr upp sem dómr fell á, oc mæltu allir nockot er útgengo:
 þat fanz á hvers orþom, at naúðigr lofnadi. Sípan var sök-
 felld á *Þóródd* bónda; oc er hann heyrði þat, stóþ hann upp
 oc mælti: fátt hygg ec her friþa, enda flyiom nú allir: geck
 hann þá út eptir þat. Sípan gengo þeir *Kiartan* inn, þar prest-
 r þá vígt vatn, oc helgadóma um öll hús, oc sang efter um dagin
 típer allar, oc miöchátþliga. oc eptir þat tókoð af aþrngaungor
 allar at *Fróðá*, oc reimleikar; enn *Þuríði* batnapi sóttarinnar,
 sva at hon varþ heil. Um vorit eptir undor þessi tók *Kiartan*
 sér hión, oc bió at *Fróðá* lengi sípan oc varþ hinn meftri garpr.

gunna, lecti ornatus combustus est. Kiartan deinde Thoreri Lignipedi; Thordus autem Kausius hero Thoroddo, actionem intenderunt, quod omnibus invitis, ædes pervagati domesticos vita ac sanitate privassent. Omnibusque, qui ad ignes sederunt dica dicta est. Constituto deinde in ostio adium iudicio, causæ prolatae, omniaque modo in iudiciis forensibus usitato peracta; lata nimirum testimonia, causæ repetitæ, ac dijudicatæ sunt. At cum sententia de Thorere Lignipede esset pronunciata, ipse surgens, hæc verba fecit: Sedi, dum sedere licuit. Fores deinde, in quibus iudicium non erat constitutum egrediebatur. Iudicium postea de opilione prolatum; quod cum audiret, surrexit, dicens: eundum jam, prius tamen decentius fuisse iudico. At Thorgrima Galldrakinna cum iudicium de se ferri audiret, surgens in hæc prorupit: Mansi ego, dum manere licuit. Alii deinde post alium actio intensa; et quisque, ut iudicium erat prolatum, surgens aliquid locutus est. At e verbis singulorum, invitos discedere, compertum est. Actio deinde in patrensfamilias Thoroddum instituta est, quam cum audiret, surgens in hæc prorupit. Pacem hic abesse video, nos igitur singuli fugiamus; quibus dictis, foras exiit. Kiartane deinde cum comitibus ingressus, Sacerdos aquam consecratam resque sacras per singulas ædes portavit, et eodem die omnia ibi sacra, missamque solennem cecinit. Quo facto cunctæ ibi lemmurum oberrationes evanuerunt; Thuridaque e morbo restituta sanitatem recepit. Proximo post hæc prodigia vere, Kiartan operariis conductis, longum exinde tempus Frodææ habitavit, insignisque heros evasit.

A. D.
1000.

A. D.

LVI. Cap.

Snorri Gopi bió at *Helgafelli* átta vetr sípan er *Kristni* var lögtekin á *Islandi*: þan vetr bió hann þar sýparzt, er *Styr* magr hans var drepinn a *Jörva* i *Flissobverfi*. *Snorri* Gopi fór
 1008. eptir likino supr þangat, oc geck hann i dyngiuna at *Styr* i *Hrossabolti*, þá er hann hafði ádr uppsezt, oc hellt um midia dóttir bónda. Þat vor skipti hann um laund vid *Gúdróno* *Osvífrs*-*dótt*, oc færði *Snorri* þá bú sitt i *Tungo* i *Selingsdal*: þat var tveim vetrom epter víg *Bolla* *Pölleikssonar* bónda *Gúdrúnar*
 1009. *Osvífrsdótt*r) þat sama vor fór *Snorri* Gopi supr til *Borgarfjar-**dar* i mála tilbúnat epter víg *Styrs* vid CCCC manna; þar var i ferd þá med hönom *Wermundr* hinn *Míóvi* broder *Styrs*, hann bió þá i *Vatzfyrði*, þar var oc *Steinþórr* af *Eyri*, oc *Póroddr* *Pórbrandsson* or *Alftafíði*; *Þorleikr* *Brandsson* or *Krossnesi*, brodrson *Styrs*, oc margir aðrir virpinga menn; þeir kvomuz hit lengsta súdr til *Hvítár* at *Haugsvaði* gegn *Bæ*. Þar var fyrer sunnan ána *Illugi Svarti*, *Kleppr* hinn *Gamli*, *Þorsteinn Gislason*, *Gunnlaugr Ormstunga*, *Þorsteinn Þorgilsson* or *Hafrsfjardarey*, hann átti dóttur (k) *Illuga Svarta*; margir voro þar oc aðrir virpinga menn, oc höfðu meir enn D manna. Þeir *Snorri* Gopi nápo egi at rípa supr yfer ána, oc höfðu þar fram málit, er þeir qvamo framaz, sva at þeim var óhætt, oc stefndi *Snorri Gest*i um víg *Styrs*: enn þessi sömo mál ónytti *Þorsteinn*
 Gis-

Cap. LVI.

A. D.

Snorro Pontifex Helgafelli, octo post receptum in Islandia Christianismum hyemes habitavit. Ea hoc prædium ultima hyeme incoluit, qua Styr socer ejus Jörvi in Flissuhverfo occisus est. Ille transvehendi funeris causa illuc versus austrum iter fecit, et Hroffholti Styrem, ubi in Gynecæo filiam heri mediam amplexus est, accessit. Proximo vere, mutato cum Gudruna Osvisi filia fundo, rem familiarem, Tungam in Sælingsdalo transtulit; (id quod duabus, post cædem Bollii Thorleiksonii, mariti Gndrunæ Osvisi filiae, hyemibus accidit), et causam de cæde Styris institutum, australe in Borgarfjörðum iter fecit, CCC viris stipatus. Eum tunc comitabantur, frater cæsi, Vermundus Tener, qui Vatnsfjörðum tunc incolebat, nec non Steinthor de Eyra et Thoroddu Thorbrandi ex Alftafjörðo, Thorleikus Brandi de Krosshæso, Styris ex fratre nepos, multiqve alii viri nobiles. Illi non ulterius pervenerunt, quam ad amnis Hvítæ vadum, dictum Haugsvad, e regione prædii Bæ. Ubi in australi amnis ripa constitutus erat Illhugius Niger cum Kleppo Grandævo, Thorsteno Gíslu filio, Gunnlaugo Vermilingve, Thorsteno Thorgíli de Hafursfjardarey, qui filiam Illugi Nigri duxerat, multisqve aliis nobilibus viris, ita ut numerus quingentos excederet. Pontifex igitur Snorro, ut cum suis amnem superare non potuit, causam contra adversarios, e loco, ubi eos proxime tuto, licitum erat accedere, prosecutus, Gestum de cæde Styris in iudicium citavit. Thorstenus vero Gíslavi filius in comitiis

N n 2

ge-

(*) Vigdísam. Gvelferh.

- A. D. *Gislaſon* fyrir *Snorra Gopa* um ſumarit á *Alþingi*. Þat ſama
 1009. hauſt reid *Snorri Gopi* ſúpr til *Borgarſiðdar*, oc tók af lífi
Þorſtein Giſlaſon oc *Gunnar ſon* hans; þá var enn *Steinþór* af
Eyri með honom, oc *Þóroddr Þórbrandzſon*, (b) *Brandr Hau-*
ſkulldzſon, *Þorleikr Brandzſon*, oc allz voro þeir (c) XX. Um
 1010. vorit epter fundoz þeir á *Þorſneſſþingi* *Snorri Gopi* oc *Þorſ-*
tein or *Hafreſſiðdarey*, magur *Illhuga Svarta*. *Þorſteinn* var
 ſon *Þorgils Þorſinnzſonar*, *Selþóris ſonar* frá *Raudamel*, enn
 móder hans var *Andr* dotter *Alfs* or *Dölum*, oc var *Þorſteinn*
 ſyſtrungr *Þorgils Araſonar* af *Reykjabolum*, oc *Þorgils Hau-*
luſonar oc *Þorgeirs Havarðzſonar* oc *Bitro Odda*, oc *Alſt-*
firdinga, *Þorleifs Kimba* oc þeirra *Þórbrandzſona*. *Þorſteinn*
 hafpi búit mál mörg til þorſneſſþings, oc var þat einn dag i
 þingbrecko, at *Snorri Gopi* ſpurpi, ef *Þorſteinn* heſpi þángať
 búit mál mörg til þings? *Þorſteinn* qvadz búit haſa þángať
 neckor mál. *Snorri* mælti: nú manto vilia, at ver greipom ſva
 mál með þer, ſem þer *Borgfirdingar* greiddot vor mál i fyrra
 ſumar? Eeki ſyſt ec þeſt ſegir *Þorſteinn*. Enn er *Snorri Gopi*
 hafpi þetta mælt, lögpö þar til ſtórþúngť ſynir *Snorra Gopa*,
 oc margir adrir frandr *Styrs*; ſaugdo at *Þorſteine* ſkyldi ſá beztr,
 at þar felli hvert mál, ſem comit var: ſaugdo hitt þó makligra
 at hann gylldi ſiálſan ſic fyrir ſvívirþing er þeir *Illhugi* mágr
 hans hauſþö gert til þeirra it fyrra ſumarit. *Þorſteinn* ſvarar her
 fá til, oc gengo menn vid þat af þingbrecko. *Þorſteinn* oc
 frendr hans *Raudmelingar* hauſþö þar ſamt allir nićla ſveit,
 enn er til dóms ſeyldi ganga, biózt *Þorſteinn* til at haſa fram
 mál

(b) *Bárdr Gv Ipherb*, 448.(c) XV. *Gv Ipherb*, 442.

generalibus sequenti æstate celebratis actionem a Snorrone institutam penitus elisit. Eodem autumno Snorro Pontifex ad Borgarfjörðum versus austrum profectus Thorstenum Gislavi cum Gunnare filio e vivis suscepit. Eum adhuc sequebantur Steinthor de Eyra, Thoroddus Thorbrandi, Brændus Hauskuldi, et Thorleikus Brandi: omnesque viginti erant. Vere sequenti Snorro Pontifex et Thorstenus ex Hafursfiardarey, gener Illhugi Nigri in foro Thorsnesensi conveniunt. Fuit Thorstenus filius Thorgilsi, nepos Thorfinni, filii Selthoreris de Raudamelo, matre natus Auda filia Alfi de Dalis, unde sobrinus erat Thorgilsi Aræsonii de Reikiaholis, Thorgilsi Haullæfilii, Thorgeyris Havardii et Bitræ Oddi nec non Alftiördensium, Thorlevi, puta, Kimbii, Thorbrandique filiorum. Multas ille in iudicium Thorsnesense causas instituerat, unde Snorrone die quodam ex clivo iudicii; utrum multas ad forum causas detulisset? percontanti, aliquot se actiones instituisse regessit. Tunc Snorro, jam, inquit; tuas nos ita lites sublevare cupies, ac vos Borgfjörðenses nostras, æstate priore, causas expediistis? quod Thorstenus seminine gestire respondit. Quibus dictis Snorrone filii, aliique Styris cognati, verbis gravissimis usi sunt, dicentes, sic res Thorsteni pulcherrime agere, si lites in eo, quo jam versarentur, cardine, deciderent: dignius tamen esse ut ignominiam, quæ ribri æstate, cum Illhugo socero suo, eos affecerat, ipse lueret. Hæc Thorstenus paucis excepit, atque ita a clivo iudicii discessum est. Thorstenus ac cognati Raudmelenenses, singuli frequentes in foro comparuerunt, et ubi iudicia agenda erant, omnes, quas illuc insti-

A. D.
1009.

1010.

A. D. 1010. mál þau aull, er hann hafði þángat búit. Oc er frændr *Styrs*, oc teingda menn vissu þat, vopnuðoz þeir, oc gengo á milli dóms oc *Raudrælinga*, er þeir villdu ganga at dóminom. Tócz þá bardagi med þeim, *Þorsteinn* or (n) *Hafrsfiardarey* geimdi ecki annars, enn sækia þár at sem fyrir var *Snorri* Gopi: *Þorsteinn* var bæði mikill maðr oc sterkr, oc rauskr til vapns. Enn er *Þorsteinn* sótti fast at *Snorra*; þá lióp fram fyrer han *Kiartann* frá *Fróðá*, systerson hans, börðoz þeir *Þorsteinn* tveir lengi, oc voro þeirra vapna scipti miðc hardseitt. Epter þat kvamó til beggia viner, oc gengo millom, oc kvamó á gripom. Eptir bardagan mælti *Snorri* við *Kiartan* frenda sín; frammfóttir þú nú miðc i dag *Breidvíkingrinn*. *Kiartan* svarar helldr reidugliga, egi þarfto at bregðamer ætt minne, seger hann. I bardaga þessom fello af *Þorsteine* (o) VII menn, enn margir urdo sárir af hvaromtveggjom. Málom þessom var þar slegit i sett þegar á þingi, oc var *Snorri* Gopi ósmárr i öllum sáttmálom, þvíat hann villdi egi, at þessi mál kæmi til alþingis, þvíat þá var egi sæzt ennþá víg *Þorsteins Gíslasonar*. Þóttiz hann þó ærit eiga at svara á alþingi at ei veri þessi mál at kæra. Um þessi típindi öll saman, víg *Þorsteins Gíslarsonar* oc *Gunnars sonar* hans, oc síðan um bardagan á *Þórnessþingi*, orti *Þormódr Trefilsson* i *Rasnmálom* vífo þesa:

(a) Meirr

(n) or Eyio Gvælfherb.

(o) VI. Gvælfherb.

instituerat causas, agere proposuit. Quod ubi cognati affines- A. D. que Styris noverunt, armis arreptis, inter locum judiciale 1010. et Raudamelenfes, judicium accedere conantes, proruerunt. Acris mox pugna oritur; nec Thorsteinus de Hafusfiardarey aliud curavit, quam partem impetere, in qua Snorro dimicabat: erat autem vir statura ac robore insignis, strenuusque miles. At ubi Snorronem acerrime aggreditur, ante eum procurrens Kiartan de Fródá, ejus ex sorore nepos, diu cum Thorsteno solus pugnavit: quod certamen quam maxime fuit vehe- mens. Utriusque deinde amici, illuc advenientes intercesserunt, induciasque impetrarunt. Finito certamine Snorro Pontifex cognatum suum Kiartanem his allocutus est: Tu, inquit, Breidvicensis multum hodie certasti. Ad quæ Kiartan iracundus regeffit: Non est, inquit, quod genus meum mihi objicias. Hac in pugna e Thorstenianis septem ceciderunt, multis utrinque vulneratis. Ist hæc causa in foro statim ad transactionem deducta est, Snorroque Pontifex in singulis causis munus rigidum se exhibuit, quod litem hanc ad forum generale pervenire noluit; quoniam de cæde Thorsteni Gissasonii nondum erat transactum, unde sat sibi in Comitibus generalibus negotiorum incumbere sentiebat, utut hæc non ageretur causa. De omnibus hisce casibus, cæde nimirum Thorsteni Gissasonii, ejusque filii Gunnaris, ac secuta pugna in judicio Thorsnesensi, Thormodus Trefilli filius in oda Rafnsmáls hosce versus cecinit:

A. D.

(a) Meirr (b) va enn. (c) móðbærri
menn at hiörfennu
tynir (d) tíor Rínar
(e) tva fyrir á sunnan.
Lágu (f) fiö (Sex) fidan,
Slíks eru (g) iarteignir
(g) gífs (gífrs) á Grundnesi,
gumnar (h) fiörunnir.

Var skilt i fætt þeirra, at Þorsteinn skyldi fram hafa mál sín öll
á Þorsnessþinge, sem hann hafði þangat tilbodit, enn sumarit
1010. á alþingi var fæzt á víg Þorsteins Gíslasonar oc Gunnars
sonar hans, reposit þá til utannferdar þeir menn er til víganna
höfðu verit með Snorra Gopa. Þetta sumar tók Þorsteinn or
Hafsfjardarey, Raudnelinga Gopord á Þorsnessþinge, þvíat
hann þóttiz því afvani orþit hafa fyrir Snorrungom, tók þeir
frændr þá upp þing i Straumsfirði, oc helldo þat lengi
síðan.

Maurer: Entsch. d. d.
Hafsfj. p. 205

LVII.

(a) mior. N. G.

(b) vo D. L. vann. F. N. P. G.

(c) modhæri B.

(d) tíor. S. tíorevnar C. tíortínnar F. tíorrænnar F. N. tíyar P. tíorrænnir B. G.
tinnor reynnar. D. tíer H.

(e) tun P.

Postea occidit animosus
 viros pugnando
 vir auri perditor
 duos austrum ab anne (Hvita) versus.
 jacebant deinde Septem, (Sex)
 apparentibus vestigiis,
 in Grundnesia, ejus facinoris,
 viri vita privati.

A. D.

Ea in transactione conditio adjecta est, ut Thorstenus in foro Thorsnesensi, omnes, quas illuc instituerat, actiones prosequeretur. Sequenti autem æstate, de eade Thorsteni Gislonii ejusque filii, Gunnaris, transactum est, ea conditione, ut viri, qui cum Snorrone Pontifice cædibus interfuerant, peregre irent. Hac æstate Thorstenus de Hafursfiardarey, Pontificatum Raudmelsensem in foro Thorsnesensi suscepit, quo tamdiu, præ vi Snorronianorum caruisse sibi videbatur. Ipse deinde cum cognatis locum fori in Straumsiördum transtulit, ibique diu post ea illud celebravit.

1010.

CAP.

(f) sex B. F. N. G. H.

(f) jarsteinir B. F. N.

(g) gisla — grandnesi B. F. N. P. G. H.

(h) siðr naumir B.

LVII. Cap.

Enn þer *Snorri* Gopi hafði fá vetr búit í *Selingsdals-tungu*, þá bió fá maðr á *Eyri* í *Bitro* norðr, er *Ospakr* het, hann átti son þan (p) er *Glumr* het, oc var úngr í þan tíma. *Ospakr* var son *Kjallaks* frá *Kjallakfá* af (q) *Skrípinsenni*; *Ospakr* var maðr meistr oc sterkaztr, hann var óþockasæll, oc hinn mesti ójafnadarmaðr, hann hafði með sér *Karla VII* edr *VIII*, oc voro þeir miðc sákgjæfir við menn þar norðr, höfðu þeir jafnan skip fyrir landi, oc tóco af hvers manz eign edr rekom þat er þeim syndiz. *Alfr Litli* het maðr, hann bió í *Þambárdal* í *Bitro*; hann átti vel fe, oc var hinn mesti (r) maðr í búi síno: hann var þingmaðr *Snorra* Gopa, oc varðveitti reka hans út under (s) *Gudlaugsbaufsa*. *Alfr* þóttiz oc kenna kulda af *Ospaki*, oc hans felögum, oc kærði þat jafnan fyrir *Snorra* Gopa, þá er þeir fundoz. Þórir (t) *Gullbardarson* bió þá í *Tungu* í *Bitro*; hann var vinr *Stullo* þjóðreksfona, er *Vígastulli* var kallaðr, hann bió á *Staparhóli* í *Saurbæ*. Þórir var gilldr bóndi, oc var fyrir mönnom um *Bitruna*, hafði hann oc varðveizlo á rekom *Stullo* norðr þar. Þeir *Ospakr* oc *Þórir* elldo opt grátt silfr, oc veitti ymfom lettara; var *Ospakr* fyrirmaðr út þar um *Krósfárdal* oc *Ennit*. Þat var einn vetr at snemma kom á vetrarríki mikít, oc gerði þegar jarðbaun þar um *Bitruna*,

(p) við konofinne 445.

(q) Skridnisenni Gvelfherb. Skeidnesenni 445. Skridneseyre. 442.

(r) mostumadr at mat. Gvelfherb. moldumadr at mat 445.

(s) *Gudlaugsbaufsa* Gvelfherb. 442-45-48.

(t) *Gullbardarson* Gvelfh. Gullbiarnarson 442. 45.

Cap. LVII.

Sed ubi Pontifex Snorro Sælingsdalstungam paucas hyemes incoluerat, sita, in tractu borealis quadrantis, Bitra, Eyra vir habitavit nomine Ospakus, qui filium habuit Glumum ætatis eo tempore nondum maturæ. Erat Ospakus filius Kiallaki de Kiallaksá ad promontorium Skridinsenni, vir aliis statura ac robore superior, at invisus simul et iniquissimus: septem vel octo secum viros habuit, cum quibus incolæ tractus illius borealis multas causas habuerunt, quod navem semper in portu tenerent, quæ, de bonis cujusvis, vel aliis, quæ in litus ejecta sunt, quæ placere, raptim abstulerunt. Nomen erat viro Alfus, cognomen vero Parvus, qui prædium Bitræ Thambárdalum incoluit: is bonorum copia valens, remfamiliarem quam lautissimam habuit. Snorronis Pontificis curialis fuit, et quam ille possidebat littoris partem, circa Gudlaugshöfdum, custodivit. Alfus etiam ab Ospako ejusque sociis incommoda capere sibi visus est, id quod Snorroni Pontifici, quotiescunque convenerunt, questus est. Thorer Gullhardi filius id temporis Tungæ in Bitra habitavit, amicus Sturlæ Thiódrekfsonii, dicti Vígasturlæ (multorum occisoris) incolæ Stadarholi in tractu Saurbæense. Thorer lauta refamiliari usus incolis Bitræ præfuit, littoræque Sturlæ in tractu isto boreali propria custodivit. Ospako Thorerique multæ sæpius similitates intercesserunt, in quibus jam hic, jam ille, superiorem obtinuit partem; Ospakus incolis siti in partibus exterioribus Krossárdali, Ennique præfuit. Accidit quadam hieme, ut præ nivis violentia mature irruente, pecora in tractu Bitrensi a pastu ar-

A. D. *vuna*, toko menn þá af lát stór, enn sumir rako se sit um heipi. Þetta sumar ápr hafði *Ospákr* látit gera virki á bæ sínom á *Eyri*; þat var örugt vígi, ef menn veri til varnar. um vetrin á *Góí* kom rid mikil, oc hellzt hon viko, þat var norðannvedr mikit, enn er afletti hrípinne, sá menn, at hafis var atkominn, allt hit ytra, enn þá var ísinn egi kominn inn i *Bitruna*; foro menn þá at kanna fiöror sínar. Enn frá því er at segja, at út frá *Stiko* á milli *Gudlaugsböfða* rak upp reipi mikla. I hval þeim átto mest *Snorri Gopi* oc *Stulla Þjóðreksson*. *Alfr* inn *Litli*, oc enn fleiri bændr átto þar nockot í. Menn fóro til þar um *Bitruna*, oc skáro hvalin, eptir tilskipan *Þóris* oc *Alfs*, oc er menn voro at hvalscurdinom, sá þeir at scip reri handan um fiördin frá *Eyri*, oc kendo, at þat var tólfæringr mikill er *Ospákr* átti. Lendo þeir þar vid hvalin, gengo þar upp XV menn alvaprnaðir; oc er *Ospákr* geck á land, kom hann at hvalnom, oc spyrr hverr fyrer hvalnom repi? *Þórir* sagði at hann repi fyrer þeim er *Stulla* átti, enn *Alfr* fyrer þeim er hann átti, sva oc fyrer þeim er *Snorri Gopi* átti; enn þá rædr hver fyrer sínom lut annarra bænda. *Ospákr* spyrr hvat þeir vili fá honom af hvalnom? *Þórir* svarar; ecki vil ec fá þer af þeim lut, er ec skal annazt; enn veit egi nema bændr vili selia þan er þeir eigo; eða hvat skal vidgefa? veizto þat *Þóri*, segir *Ospákr*, at ec em egi vanr at kaupa hval at ypr *Bitromönnom*. þat er mer þó von, sagði *Þórir*, at þú fäir engan ókeyptan. Hvalr lá i Kaus sá er skorinn var, oc var engom scipt. *Ospákr* bað sína menn gánga til,

cerentur, unde incolæ partem perdiderunt, partem in tes- A. D.
 qua agere coacti sunt. Æstate proxime elapsa Ospakus ædes
 Eyra aggere cinxerat, tuto, si adessent, qui id tuerentur, pro-
 pugnaculo. Hac hyeme mense Góa, multa procella orta, totam
 hebdomadem cum inhumani ab aquilone ventorum vi duravit, qua
 demum sedata, glacies ex oceano, exteriora sinus occupasse, Bi-
 tram autem nondum intrasse, conspecta est; unde incolæ littora
 perlustratum ierunt. Id vero referendum, inter Stykam et Gud-
 laugshöfðum in littus ejectam esse balenam, cujus maximam par-
 tem Pontifex Snorro, Sturlaqve Thiódreki possederunt: ad
 Alfum præterea Parvum, aliosque colonos portio ejus aliquanta
 pertinuit. Incolæ igitur Bitrenses balenam laniare jussu Tho-
 reris et Alfi aggressi sunt; et dum in partes illam secant, navem
 a sita in opposito latere sinus Eyra, remis ad se agi conspexe-
 runt, quam ingentem Ospaki sexremem esse noverunt. Cujus
 vectores appulsa ad balenam navi terram conscenderunt; et
 Ospakus, ubi in siccum venerat, ad balenam accedens,
 quis ei præesset interrogavit? Et Thorer respondit: portioni,
 quæ mihi et Sturlæ est, Atilius autem propriæ, et quam Snorro
 tenet, præsumus; suas reliquæ colonorum singuli tuentur.
 Ospako deinde quid sibi de balena tradituri essent percontanti
 Thorer iterum regeffit: nihil tibi de curanda mihi portione
 tradam; sed nescio an coloni, quæ ipsi possident, vendere tibi
 velint: at quo redimas? Adhæc Ospakus; Nosfi, inquit, Tho-
 rer, mihi non esse morem a vobis Bitrensibus balenam emere.
 At ego, regeffit Thorer; nihil te gratis accepturum ominor.
 Laniena balenæ, quæ exsecta fuit, in acervum erat congesta,
 nec quicquam adhuc divisum. Ospakus itaque suos accedere,

A. D. til, oc bera hvalin út á skipit. þeir vid hvalin voro, höfpo fátt vapna, nema öxar þær, er þeir skáro hval med. oc er Þóri fá, at þeir *Ospakr* gengo til hvalfins, het hann á menn at þeir skyldo egi láta rænazt; liópo þeir pá til ödrom megin, gengo þeir pá frá hinom óskorna hvalnom, oc varp Þórir skiótaztr, sneri þegar *Ospákr* honom ímóti, oc lauft han med Öxar hamri kom höggit vid eyrat, oc fell hann þegar i óvit; enn þeir er hönom voro næstir, tóco til hans, oc kipto hönom at ser, oc stópo yfer hönom meþan hann lá i óvitino, enn pá varp hvalrinn egi varipr, pá kom at *Alfr* hinn *Litli*, oc bád pá egi taca hvalin. *Ospakr* svarar: far þú egi til *Alfr*, seger hann, þú hefer haus punnan, - enn ec hefe öxi þúnga, mun ferd þín verri enn Þóris, ef þú gengr feti framarr. Þetta heilræpi er honom var kent, hafpi *Alfr*. Þeir *Ospakr* báro hvalin á skipit, oc höfpo þat gert ápr Þóri vitkadiz; enn er hann vissi hvat títt var, ávítadi hann sína menn, at þeim tækiz óvirþiliga, er þeir stópo hiá, er sumir voro ræntir, enn sumir bardir: lióp Þórir pá upp. Enn *Ospakr* hafdi pá flotat skipino oc leto fra landi, rero sípan vestr yfer fiörðin til *Eyrar*; oc let *Ospakr* öngva pá frá ser fara, er þessa ferd höfpo farit; höfpo þeir þar setit, oc bioggoz fyrir i virkino. Þeir Þórir scipto hval, oc leto þat jafnt allra scada, er upp var tekit eptir því sem hverir áttu i hvalnom; fóro þeir heim allir eptir þetta: var nú fullr fiandscapr med heim Þóri

oc

balenamque navi imponere jussit. Qui balenæ adfuerunt paucis A. D.
armis, nisi quibus laniantur securibus, instructi erant; Tho-
rer Ospakum cum suis lanienam aggredi cernens, suos, ne
rapinas paterentur, provocavit; illi igitur relicta, quam non-
dum lanierant, balenæ, ad alterum acervi latus occurrunt;
Thorer autem primus advenit, cui Ospakus occurrens, malleo
securis tantum ad auriculam verber inflixit, ut deliquium
mox pateretur. Eum igitur, qui proximi erant, ad se cito re-
traxerunt, eique, quam diu in deliquio jacuit, adstiterunt. Inte-
rini autem balenæ defendi non potuit; unde Alfus Parvus adve-
niens, balenam diripere eos prohibuit. Ad quem Ospakus; ne
inquit, huc Alfe accedas, tibi enim cranium est tenue, mihi
autem securis gravis, unde si pedem uno vestigio propius pro-
tuleris; tuum quam Thoreris iter pejus erit. Hoc consilium, quod
edoctus erat salubre, Alfus secutus est. Ospakus itaque cum
suis balenæ lanienam navi imposuit, id quod prius, quam Tho-
rer ad se rediret, absolverat: at ille, quæ gesta fuerant, edoctus,
suos increpuit, quod indecore agerent; dum hi rapinas, illi
verbera paterentur, nihil resistentes, quibus dictis celeriter in
pedes surrexit. Tunc autem Ospakus, navem in mare produ-
ctam e litore solvit, sinuque, versus occidentem trajecto, Ey-
ram pervenit; nec ullum eorum, qui isthoc cum eo iter suscepe-
rant, dimisit: omnes quippe ibi residentes intra aggerem se de-
fendere proposuerunt. Thorer autem et Alfus balenam divise-
runt, jacturamque e rapina ortam, omnes ferre voluerunt ad-
hibita ratione partium, quas singuli reportarent: quo facto
quisque suam rediit domum: hoc vero inter Thorérem et Ospa-
kum ingentem ininimicitiam peperit. Ceterum, quod Ospakus
quadra

A. D. oc *Ospaki*. enn af því at *Ospakr* hafði mart manna, þá gengo þeim skíótt faunginn upp.

LVIII. Cap.

Þat var eina nótt, at þeir *Ospakr* fóro í *Þanbardal* XV saman oc gengo þar inn at *Alfi*, oc ráko hann i stofu oc hiú hans öll meþan þeir ranto þar, oc báro þá þá á fiórom hestom. Menn höfðu varir orðit við ferd þeirra frá *Fiardarhorni*, oc var því sendr maþr i *Túngo*, at segja *Þóri*. *Þórir* sáfnapi mönnoim, oc urðu saman XVIII, oc fóro ofan til *fiardarbotns*; sá *Þórir* þá, at þeir *Ospakr* fóro um fram, oc fóro þá út frá *Fiardarhorni*. oc er *Ospakr* sá eptferdina, mælti hann; menn fara þar ept, oc man þar *Þórir* fara segir hann, oc man ætla nú at hefna höggfins, þess er ec láust han á vetri: ero þeir XVIII, enn ver XV búnir betr: er þat enn vantar síá hverir enn verða hauggom fegnir: enn hestar þeir er ver höfom haft or *Þanbardal* mano verá heimfúsir; enn ec vil ecki láta af takaz, þat er ver höfom hendi ákomit: sculo nú II vorir menn, þeir er minnz ero vidbúnir, reka klifia hestana fyrr út til *Eyrar*, enn láta menn fara ímóte oss, þá sem heima ero, enn ver XIII munom taka í móti þeim slíkt sem verða má. þeir gerðu sem *Ospakr* mælti: oc er *Þórir* kom eptér, heilsaði *Ospakr* þeim oc spurði at tíþindom, hann var miúkr vidmælis, oc villdi sva dvelia þá *Þóri*: *Þórir* spurði hyaðan þeir hefði faung haft? *Ospakr* segir, at þeir höfðu or *Þanbardal*. hvern veg kvamoz þer

quadra sua multos aluit (viros), commeatu brevi consumtus A. D. est.

Cap. LVIII.

Nocte quadam Ospakus ac domestici numero quindecim Thambárdalum profecti, Alsum intra ædes aggressi sunt, eoque ac domesticis, dum rapinas fecerunt, in triclinium abactis, commeatum quatuor equis avexerunt. Sed ubi domestici Fiar-darhornenses iter eorum animaverterant, id qui Thoreri nunciaret, missus est Tungam. Thorer autem viris coactis, suorum decimus octavus, ad intimum sinus recessum descendit, ubi Ospakum cum suis extra villam tendere conspexit. Ille vero se a tergo impeti videns, viri nos, ait, insequuntur, quibus Thorerem, ictus, quo cum proxima hyeme percussi, ultionem acturum, præesse conjicio; illi numero XVIII, nos autem XV, probius armati sumus, unde, utris jam fuerit ictibus gaudendum, scitu adhuc est difficile; equi autem, quos Thambárdalo deduximus, domum tendere proclives erunt; at ego quæ manibus nactus sum, mihi eripi nolo: unde nostrum duo, qui minime sunt parati, equos onerarios ante nos Eyram extrorsum agent; eos vero, qui domi remanent, nobis in conventum mittant: nos autem tredecim illos quæ velimus strenuitate excipiemus. illa, quæ jusserat Ospakus, fecerunt. Thorerem vero, cum eos conveniret, salutatum, Ospakus, quid novi referret? interrogavit, animoque eos morandi, verba fecit molliissima; Thoreri, unde istum reportasset commeatum? percontanti, ex Thambardalo acquisitum Ospakus dixit. Quomo-

A. D. at því segir Þorir, *Ospakr* segir, hverki veri gefinn epa golldinn ne faulom fellð: villi þer þá laust láta segir Þorir og fá öff i hend-
 or, *Ospakr* sagðiz ecki því nenna. sípan lupoz þeir á, og tókz
 þar bardagi, voro þeir Þorir hinir ákötuzto; enn þeir *Ospakr*
 vörpoz alldrengiliga, urdo þeir þó sárir, enn sumir fello. Þorir
 hafði biarnsvipo i hendi og líóp at *Ospaki*, og lagði til hans,
 enn *Ospakr* laust af sér lagit; enn er Þorir hafði sér miðc tilvarit,
 enn ecki varp fyrir spíótino, þá fell hann á knen, og laut af-
 fran vid: *Ospakr* hió þá á bak Þóri med öxi, og varp þar vip-
 brestr mikill, *Ospakr* mælti: þat man þic letia lángfaranna Þórir
 seger hann, Þórir mælti: má þat, enn fara hygg ec miðc enn
 muna fullom dagleipom fyrir þer og hauggi þíno. Þórir hafði
 tygil-knif á hálfu, sem þá var títt, og kastat á bak sér aptr, og
 hafði þar komit i hauggit, enn hann hafði skeinzt á brigglund-
 unom tveimmegin, eptir þat líóp til faurunautr Þorirs, og
 hió til *Ospaks*, enn hann brá vid öxinni, og kom i skaftit, svo
 at i fundr tók, og fell þá öxin niðr. Þá kallar *Ospakr* og þap sína
 men undan halda, tók hann þá og síálfr at renna. Enn þegar
 er Þorir stóð upp, þá skaut hann svipunne eptir *Ospaki* og kom
 i lærit og rendi framm utan lærs; *Ospakr* kipti brott svipunne or
 sárino, og sneriz vid, sendi hann aptr svipuna, og kom á þan
 miðian, er hauggit hafði til hans, og fell sá dauðr til jarpar. Ep-
 tir þat rann *Uspakr* og fylgðar menn hans, enn þeir Þórir elto
 þá út med síðrom miðc svo til *Eyrar*. þá fóro menn heiman af
 bænom, bæði karlar og konar, hurfo þeir Þórer þá aptr, var
 þá

do eum, acquisivisti? nec datum, nec solutum, nec pre- A. 19.
 tio venditum rogatus regessit. Ad quæ Thorer; an igitur,
 eum mittere, nobisque in manus tradere vultis? Id quod se
 facturum Ospakus negavit. Concurrentes deinde manus com-
 miserunt. Thorer cum suis in hostem pronus irruit, unde
 Ospaciani alacri defensione impetum excipientes alii mortii
 alii vulneribus succubere. Ipse Thorer hastam ursi-
 nam (ursis necandis idoneam) manu gestavit, Ospakumque ag-
 gressus, ea impetivit, quam ille objecto vicissim ictu repulit;
 Thorer autem, quod viribus cominus niteretur, hasta vero
 nihil tangeret, in genua decidens, corpore proclinavit; tunc
 Ospakus tergum ejus securi percussit, et ingenti edito fragore,
 dixit: Hic te Thorer! ictus, longa suscipere itinera prohibe-
 bit. At ille; ita, forsan, erit: at me longum satis præ te tuo-
 que ictu diei iter confecturum auguror. Habuit Thorer, ut
 tunc moris erat, cultrum collo appensum, qui in tergum retro
 missus, ictum exceperat; unde muscoli ab utroque latere dorso
 prominentes vulnus, sed leve acceperunt. Accurrens postea
 comes Thoreris Ospakum gladio impetivit, ille vero ictui secu-
 rim subjecit, quæ, dissecto, quod ictum exceperat, manubrio, de-
 cidit. Tunc Ospakus elata voce suos terga dare jussit, ipseque
 fugam cepit. Thorer autem ut surrexit, hasta post tergum
 Ospaki missa exteriora femuribus trajecit. Ille retractam e vulnere
 hastam, conversus remisit, et medium hominem, cujus antea ictu
 securim amiserat, ita ferit ut humi statim procumberet exanimis.
 Ospakus postea cum itineris sociis fugæ, Thorerque fugienti-
 bus secundum littus ad Eyram fere institit. Quo cum pervenis-
 sent, domesticis et viris et mulieribus a prædio cursum dirigen-
 bus,

- A. D. Þá atfaralauft með þeim um vetrin þápan af. A þeim fundi fello þrír menn af *Uspaki*, einn einn af *Þóri*, enn marger urdo skír af hvarotmveggjom.

LIX. Cap.

Snorri Gopi tók við málom *Alfs* hins Litla öllom á hendir þeim *Ospaki*, og gerdi þá *Ospak* alla feka á *Þórsneffþingi*. Eþeir þingit fór *Snorri* Gopi heim i *Tungo*, og sat heima til feránsdóms, fór hann þá norðr i *Bitro* með siölnenni, og er hann kom þar, var *Ospákr* á brotto með allt sit, höfpo þeir farit norðr á *Strander* XV saman, og hospo V scip. Þeir voro á *Ströndom* um sumarit, og gerpo þar margar óspekter. Þeir bioggoz fyrir norðr i *Paralátrsfirdi*, og söfnudo at ser mönnum, þar kom til þeirra sá maþr er *Rasn* het, og var kalladr *Vikíngr*, hann var inn mesti illgerpa maþr, og hafpi legit uti á norðr *Ströndom*; þeir gerpo þar mikit hervirki i ránom og manndrápom, voro þar allir samt framan til vetrnátta. Þá saufnudoz þeir saman *Strandamenn*, *Olafr Eyvindarson* fra Dröngom, og adrir bændr með hönom og foro at þeim, höfpo þeir þá enna virki um bæ sin þar i *Paralátrsfirdi* og voro þá saman ner XXX manna, þeir *Olafr* settoz um virkit, þat þotti tórfóttligt vera, tölupoz menn þá við, og budo illvirkiarnir at fara brott af *Ströndom*, og gera þar engar óspekter þápan af, enda skylldo þeir fara frá virkino; enn með því at þeim þótti ecki i hendi liggia at eiga við þá, þá

tóco

bus, Thorer cum suis reversus est; nec postea isthac hyeme se A. D. invicem aggressi sunt. In hoc congressu tres Ospakus, unum vero Thorer socios amiserunt, sed multi utrinque vulnerati sunt.

Cap. LIX.

Snorro Pontifex suscepta causarum Alfí Parvi, in Ospakum ejusque affeclas actione omnes in foro Thorinesensi exilio damnari fecit. Soluta deinde foro, Tungam, domum rediens ibi usque ad tempus exsequendi judicii mansit; in Bitram tunc boream versus frequens iter fecit, quo cum veniret, Ospakus jam antea domo cum omnibus suis migrarat. Iter nimirum ipse ac comites numero XV, in Strandis navibus quinque fecerant. Hic in Sinu Tharalatreñsi sede fixa istam æstatem transigentes, multas turbas moverunt. In sociis, quorum numerus indies crescebat, quidam erat nomine Rafn cognomine Latro homo scelestissimus, et qui in Strandis borealibus subdio exul egerat. Multas ibi per rapinas et homicidia, violentias exercentes, usque ad initium hyemis degerunt. Strandenſes tunc congregati, Olaus nempe de Drangis Eyvindi filius, aliique cum eo incolæ, eos aggressi sunt; at illi ædes in Tharalátursfiordo aggere circumdederunt, quem ipsi tuebantur numero XXX. Olaus itaque cum suis aggerem obsedit; ut vero expugnatu difficilis videbatur colloquio inter utramque partem locus datus est. Latrones Strandas deserere, nec ullas ibi movere turbas, ea sub coconditione, ut incolæ ab aggere discederent, obtulerunt; hi vero, quod manum cum illis committere, minus

A. D. tóco þeir þan kost, oc bundo þat swardögom með fer, fóro bændr vid þat heim.

LX. Cap.

Nú er at segja frá *Snorra* Gopa, at hann fór til feránsdóms i *Bitro* norðr, sem fyrr var ritat, oc er hann kom á *Eyri*, var *Ospakr* i brotto, oc hápi feránsdóm, sem lög stópo til, oc tóe upp alle seðtar fe, oc scipte með þeim mönnom, er þeir höfpo mesta óspekt gört, *Alfi Litla* oc þeim mönnom lödrom, er fyrer ránum höfpo orpit: Sípan reid *Snorri* Gopi heim i *Túngo* oc leid fva sumarit. Þeir *Ospakr* foro af *Ströndom* um vetr náttu skeid, oc höfpo II skip mikil, foro þeir inn fyrer *Strander*, oc sípan norðr yfer flóa til *Vatzneff*; gengo þeir þar upp, oc ranto, oc hlópo bæpi scipin sem bord báro, sípan helldo þeir vestr yfer flóan i brott oc lendo á *Eyri*, oc báro þar faðung sín uppi virkit. Þar hafpi kona *Ospaks* verit um sumarit, oc *Glmur*, sonr hans með II kyr. Þegar hina saumo nótt, oc þeir haufpo heimkomit, rero þeir bápom skiponom yfer til fiardarbotns oc gengo upp til bæiar i *Túngo*, oc bruto þar upp hús, þeir toco Þórir bonda or reckio sinne, oc leiddo út oc drápo sípan; ranto þeir þar fe öllo, því er innan gátta var, oc færho þat til scipa; sípan rero þeir til *Þambardals*, liópo þar upp, oc bruto hurder sem i *Túngo*. *Alfr* Litli hafpi legit i klápom sínom, oc er hann heyrdi at hurdin var uppbrotin, lióp

*facile videbatur; hanc conditionem acceptarunt, quo pacto ju- A. D.
vamentis utrinque sancito Strandenſes domum redierunt.*

Cap. LX.

*Jam de Snorrone Pontifice narrandum: is in Bitram
judicium exsecuturus, ut supra memorie proditum, boream ver-
sus iter fecit; at, cum Eyram veniret, Ospakus inde migrarat.
Ille igitur judicio exsecutivo, ex præscripto legum constituto,
singula, quibus mulctatus erat Ospakus, bona publicavit, ea-
que inter viros, quibus plurimum damni attulerat, Alfum nem-
pe Parvum ceterosque, qui rapinas passi fuerant, divisit. Qui-
bus gestis Tungam, domum rediit: atque ita hæc æstas labitur.
Ospakus ejusque affecle circa initium brumæ, relictis Strandis,
duabus magnis navibus, introrsum secundum Strandas præter-
vecti indeque mare boream versus superato, ad Vatnsnesum
profecti sunt; ubi, exscensa navi, rapinas egerunt, quibus
utramque navem, quantum ferre poterant, onerarunt, inde cursu
per mare occidentem versus directo, navi ad Eyram appulsa,
totum ibi commeatum intra aggerrem deportarunt. Istæ ibi
æstate, uxor Ospaki, filiusque Glumus duarum vaccarum lacte
viſtitarant. Eadem, statim ac domum redierat nocte, utraqve
nave ad intima sinus renigarunt, ubi ad prædium Tungam
ascendentes, effractis ædibus, herum Thorèrem lecto ereptum
forasque deductum necarunt; omnia dein, quæ intra tectum
fuerunt bona direpta, ad navem deportarunt. Thambárdalum
deinde perrexerunt, ubi excurrentes, januas non secus ac Tun-
gæ effregerunt. Alfus Parvus vestibus amictus decubuerat, unde
cum*

- A. D. lióp hann upp, oc til laundyra, er voro á bakhúfom, hann komz þar út oc lióp upp epter dal. þeir *Ospakr* rænto öllu því er þeir kvámo höndom á, oc færdο til scipa sinna, oc fóro þá heim á *Eyri* med hlapin bæði skipin oc færdο faúng þessi bæpi i virkit, þeir færdο oc scipin i virkit, oc fylldo þau bæpi vatn, oc læsto sípan virkit, þat var hit bezta vígi; fáto þar sípan um vetrin.

LXI. Cap.

Alfr Litli lióp þar til er hann kom i *Tungo* til *Snorra* Gopa, hann segir hönom vandræpi sin, oc eggjaði miðoc, at þá scyldi þegar fara norðr at þeim *Ospaki*. Enn *Snorri* Gopi villdi fyrst spyrja norþan hvat þeir hefði fleira gert, enn staukt hönom norþan, eða hvert þeir stadfestiz nockvat þar i *Bitrunne*; nockoro síparr spurðiz norþan or *Bitro*, vig *Þóris*, oc vidbúningr sá er *Ospakr* hafði þar, spurðiz mönnom sva til sem þeir mundi egi vera audfóttir, þá let *Snorri* Gopi sækja lip *Alfs*, oc sva fe þat, er epter var, fór þat allt i *Tungo*, oc var þar um vetrin. Uyinir *Snorra* Gopa lögpo hönom til ámalis, at hann þótti seint retta luta *Alfs*, let *Snorri* Gopi þar tala um hvern slíkt er villdi, enn þo varþ ecki atgert. *Sturla Þiðdrekksson* sendi þau ord at vestan, at hann veri þegar búinn at fara at þeim *Ospaki*, er *Snorri* villdi, oc callar fer ecki ofscyldara at fara þá þa faur, enn *Snorra*. leid sva verrinn fram til jóla, oc spurðoz

cum effringi januam audiret, electo desiliens ad fores occultas per posteriora ædium ducentes properavit, per quas elapsus in vallem cursu tetendit. Ospakus ac sui omnia, quæ manibus nacti sunt, direpta navibus imposuerunt, quibus cum onere Eyram deductis, utrumque commeatum intra aggerem deportarunt: naves præterea intra eundem deductas, aqua repleverunt. quibus gestis aggerem, tutissimum propugnaculum, occluserunt hyemem ibi transacturi. A. D.

Cap. LXI.

Alfus Parvus non prius a cursu destitit, quam Tungam ad Snorronem Pontificem veniret, cui suas difficultates exposuit, ut Ospakus statim itinere boreali impetiretur, graviter hortatus: Pontifex autem, quæ plura ibi gessissent, quam Alfum inde propellere, numvè sedes in Bitra figerent, prius scire voluit. Non multo post e sita ad aquilonem Bitra, de cæde Thorris et apparatu, quem ibi fecerat Ospakus, rumor pervolavit, tulitque fama, esse latrones expugnatum haud faciles. Tunc Pontifex Snorro domesticos Alfi cum residua bonorum parte accersiri curavit, qui Tungam omnes deVecti hyemem transigerunt. Inimici Snorronis Pontificis opprobrio ei verterunt, quod rem Alfi fero nimis restauraret; ille vero hac de re singulos, quæ placerent, verba facere passus est, nec tamen quicquam factum est. Sturla Thiódreki filius ab occidente ea misit verba, esse se, Ospakum, quandocumque placeret Snorroni aggredi paratum se ad hoc iter subeundum, non minoni quam Snorronem jure teneri dictitans; atque ita hyems usque ad Festum Jolense labitur,

A. D. spurpoz jafnan óspekter norþan frá þeim *Óspaki*. vétrar ríki var á mikit, oc lágo firdir allir. Þat var litlo fyrir fausto at *Snorri* Gopi fendi út á Nes til *Ingiállðzþvols*, þar bió sá madr er *Þrándr* het, hann var allra manna mestr oc sterkaztr, oc manna fótþvataztr, hann hafði verit fyrr med *Snorra* Gopa, oc var kallapr egi einhamr, meþan hann var heidinn, enn þá tók af flestom tröllscap, er seyrdir voro. *Snorri* fendi til þess ord *Þrándi* at hann seyllði koma inn þangat i *Túngo* á fund hans, oc búaz sva vid ferðinne, sem hann mundi nockora mannaun fyrir haundom eiga, oc er *Þrandi* qvamo ord *Snorra* Gopa, mælti hann vid sendiman: þú scalt hvíla þic her slíca stund oc þer líkar, enn ec man fara at orðsending *Snorra* Gopa, oc manom vid egi verþa samfara: sendimaþr qvad þá vita ef reynt veri. Enn um morgin er sendimaþr vaknar, var *Þrándr* allr i brotto; hann hafði tekit vapn sín, oc geck inn under *Enni*, oc sva sem leid liggir inn til *Búlandz* höfða, sva inn um fiördo til bæjar þess, er á *Eyri* heiter, þar geck hann, oc sva yfer *Kolgrava fiörd* oc *Selia fiörd*, oc þadan inn til *Vigrafiardar*, oc sva inn epter ísom allt i fiardarbotn, oc kom i *Tungo* um qvellit, er *Snorri* sat under bordom. *Snorri* fagnapi hönom blípliga, *Þrándr* tók því, oc spurði hvat hann villði hönom? qvad þá búinn at fara þangat sem hann seyllði, ef hann villði senda han nockot. *Snorri* bað hann þar vera um nóttina i náþom, voro þá tekin klæpi *Þrándar*.

semperque turbarum, quas in tractu isto boreali Ospakus et affecta moverunt, rumor pervolavit, tunc præ inmani hyemis violentia sinus omnes glacie fuerunt constricti. Sub initium jejunii (quadragesimalis) Snorro Pontifex ad situm in Næso (Snæfellsen) Ingjaldshvolum virum misit; quod prædium incoluit vir nomine Thrandus statura, robore et pedum pernitate, omnium præstantissimus, fueratque antea Snorronis Pontificis domesticus, sed quamdiu superstitionem gentilem coluerat robore haud simplici præditus fuisse vulgo ferebatur: plurimi autem cum baptizati essent gyganteum furorem amiserunt. Ista Snorro Pontifex Thrando verba misit, ut domum suam Tungam profectus se conveniret iterque tali modo pararet ac si res quædam difficilis esset peragenda. Quibus ille verbis auditis nuntium ita alloquitur: hic tu, quamdiu placuerit, requiescas, ego autem, ut petiit Snorro Pontifex, iter subibo, nos tamen una non ibimus; id quod nuntius, cum expertum esset, sciri posse regressit. Sequentis autem diei mane, cum evigilaret nuntius Thrandus jam omnino aberat, armatusque primum sub Ennum, indeque recta ad Bulandshofdum iter fecerat: cursu deinde per sinus introrsum ad villam quandam, Eyram dictam directo, sinus Kolgrasfiordum ac Seliæfiordum, usque ad Vigrasfiordum, emensus, inde per glaciem ad intimum sinus recessum perrexit, eaque vespera, tempore, quo Snorro Pontifex cænatum discubuerat, Tungam pervenit. Snorro eum humaniter salutavit; Thrandus autem excepta salutatione, quid negotii secum haberet? interrogavit; se, quocunque mitteretur, ire paratum esse dictitans: at Snorro eum ibi quiete noctem transigere iussit. Vestes deinde Thrando sunt detractæ.

LXII. Cap.

Þessi saumo nótt sendi *Snorri* Gopi man' vestr á *Staparhól* til *Sturlo Þiðarekssonar* oc bad hann kæmi til mótz vid sic i *Tungo* norpr i *Bitro*, um dagin epter; *Snorri* sendi oc menn á bæi þar, oc stefndi at ser mönnum, foro þeir sípan norðr um *Gassfellzbeipi*, med L manna, komo i *Tungo* i *Bitro*, um qvellingit, var *Sturla* þar fyrer med XXX manna. Þeir fóro papan út til *Eyrar*, oc er þeir kvamo þar, gengo þeir *Ospakr* út á virkit, oc spyria hverir fyrir flokinom repi, þeir sögðu til sín, oc báðu þá uppgefa virkit, enn *Ospakr* qvadz egi mundo uppgefaz: enn gera manom ver ypr þan kost sem *Strandamönnum* segir hann, at fara á brott or sveit, ef þer farit frá virkino. *Snorri* bad þá egi gera ser neina afar kosti. Um morginin epter þegar er lióft var, sciptu þeir virkino med ser til atfócnar, hlaut *Snorri* Gopi þan lut virkisins, til atfóknar sem *Rasn* Víkingr varpi, enn *Sturla* þan sem *Ospakr* varpi. Syner *Barkar* ens *Digra Sámr* oc *Þormópr* fóttu at einom megin, enn syner *Snorra* Gopa öðrom megin *Þóroddr* oc *Þorstein Þorskabitr*. Þeir *Ospakr* höfðu mest griót til varnar sva at þeir mætti vidkoma, leto þeir þat oc óspart vid þá, þvíat þar voro ener vöskuzto menn fyrer. Þeir *Snorri* oc *Sturla* höfðu mest til atfócnar scotvapn, bæði bogascot oc handscot, haufðu þeir því mart atflutt, at þeir höfðu lengi vidbúiz at vinna virkit. atfócn varþ hin hardazta, urpo því margir fátir af hvarom tveggjom, enn hvariger fello, þeir skuto

Cap. LXII.

A. D.

Isthac nocte Snorro Pontifex nuntio Stadarholum versus occidentem ad Sturlam Thiódreki misso, quem, ut Tungæ in sita boream versus Bitra die postero se conveniret, rogavit, missis que ad vicina prædia nuntiis viros ad se convocavit; cum quibus suorum quinquagesimus per tesqva Gassfellensia boream versus profectus; ea vespera Tungam in Bitra pervenit, ubi Sturla jam antea cum triginta viris aderat. Eyram inde tetenderunt, quo cum pervenirent, Ospakus aggerem ascendens, quinam cohorti præessent: interrogavit? illi vero nomina professi, ut aggerem dederet poposcerunt: id quod se facturum negavit: eandem vero, inquit, vobis ac Strandensibus, conditionem offeremus, nimirum nos ex hac tribu migraturos, modo vos ab aggere discedatis. Snorro iniquas sibi condiciones offerri vetuit. Sequentis igitur diei primo statim diluculo, aggerem inter se expugnandum partiti sunt, Snorronique Pontifici, quam Rafn Pyrata defendebat, Sturlæ vero quam tuebatur Ospacus, pars impetenda contigit. Filii Börki Crassi, Samus et Thormodus, ab uno latere; ab altero autem filii Pontificis Snorronis, Thoroddus et Thorstenus Thorskabitus oppugnaverunt. Ospakus ac comites, ad sui defensionem quibus plurimum uti licuit, adhibuerunt lapides, quos in hostes, viri quippe strenuissimi erant, indefessi projecerunt. Snorro, Sturlaque ad impetendum, missilibus, arcu, manuque emittendis potissimum usi sunt, eorum enim copiam illuc idcirco advexerant, quod aggerem expugnare diu pararent. Impugnatio erat quam accerrima, in qua multi vulnerati sunt, nemo tamen cecidit. Frequenter

A. D. skuto sva títt, at þeir *Rasn* rucko inn af vegginnom; þa gerði *Þrandr Stigandi* skelþ at vegginnom, oc lióp sva langt i upp, at hann feck krækt-öxi sinne á virkit, enn síþan las hann sic upp epter öxarfæptino, þartil at hann kom upp á virkit; enn þá er *Rasn* sá at maþr er kominn i virkit lióp hann at *Þrándi*, oc lagði til hans med spióti enn *Þrandr* laust af fer lagit, oc hió á hendina *Rasni* uppi vid öxlina, oc tóe þar af höndina. eptir þat qvamo margir at hönom, let hann þá fallaz út af virkis vegginnom, oc kvam sva til sinna manna. *Ospakr* eggjapi sína menn til varnar, oc þarpiz síálfr alldiarfliga, hann geck miöc út á virkit, er hann kastapi steinum; þatt var eitt sin, er hann varþi fer miöc til, oc kastapi steini i floek *Sturlo*, enn i því skaut *Sturlo* sneris spióti til hans, þat kom á han miþian, oc fell hann út af virkino. *Sturlo* lióp þegar at hönom, oc tóe hann til sín, oc villdi egi at fleiri menn vinni á hönom, því hann villdi at þat yrði einmælt, at hann veri þanamapr hans. Hínn annar maþr tell af vegginnom, er *Barkar* syner sótto. Eptir þetta buþo víkingar at gefa upp virkit, enn þeir skylldo hafa lífs grip oc lima, buþo þar med allt sitt mál, á dóm þeirra *Snorra Gopa* oc *Sturlo*. Enn med því at þeir *Snorri Gopi* voro farnir miöc at fæotvæpnom, þá játodo þeir því, var þá virkit uppgefit, oc gengo virkismenn á valld *Snorra Gopa*, enn hann let alla hafa lífs grip oc lima, sem þeir höfþo scilt. Þeir letoz þegar báþir *Ospakr* oc *Rasn*, oc enn þripi maþr af þeirra lipi, enn marger urþo sárer af hvaromtveggjom. Sva segir *Þormóðr* i *Rasns málom*.

adeo expugnatores jacula miserunt, ut Ráfn cum suis de pariete exteriori ad aggeris interiora se subito reciperet, quod conspiciens Thrandus Stigandus cursu ad parietem directo, in tantam ejus partem exsiliit, ut securim in oram aggeris defigeret, cujus manubrium manibus legendo in superiora aggeris pervenit. At Ráfn, ut eum ibi stare vidit, accurrentem impetebat hasta, quam ille ictu objecto elicit, brachiumque Ráfnis apud humerum excidit; a multis postea circumseptus, se de aggere extrorsum demittendo, ad suos salvus rediit. Óspakus suos ad defensionem hortatus, ipse quoque fortiter satis dimicavit, lapidesque cum projiceret, in exteriorém aggeris marginem multum prodiit; quo tandem factum est, ut dum in cohortem Sturlæ, lapidem mittere totus niteretur, hasta amentata, quam Sturla miserat, medius transfigeretur, et de aggere extrorsum decideret. Sturla confestim advolans eum ad se retraxit, nec plures ei necem parare passus est, id quippe, dici posse voluit, se fuisse solum cædis ejus authorem. Alter quoque vir, de ea, quam filii Börki oppugnarunt, aggeris parte, cecidit. Latrones deinde aggerem dedere, modo vita membraque sibi intacta concederentur, obtulerunt, totamque suam causam Snorronis Pontificis, Sturlæque arbitrio submiserunt. Et Snorro comitesque, quod missilibus erant fere destituti, huic conditioni annuerunt. Aggere igitur dedito propugnatores in potestatem Pontificis Snorronis transierunt; quos ex pacto vitam membraque ille sivit obtinere. Uterque statim Óspakus et Ráfn, tertiusque, horum socius, obierunt, multis utrinque sauciis. De his Thormodus in Oda Ráfnsmáls cecinit.

A. D.

Baud varð i Bitrú,
brád hygk (a) þar fengi (þat)
(b) giörvi gnógs (c) styriar
giódum (d) sigflioda:
ladu lífs vanir
leidendr (e) hafreidar
þrír (f) fyrir þrekstari,
þar feck Rafn (g) væri.

Snorri Gopi let kono *Ospaks* hafa þar bú eptir oc *Glum* son þeirra, *Glumr* feck sípan *Þórdísar* dóttur *Asmundar Harukollz* systor *Grettirs* hins *Sterka*, oc var þeirra son *Ospakr*, er deillið við *Odd* i *Midfyrdi*, *Ofeigsson*. Þeir *Snorri* Gopi oc *Sturla* stöfðu i brott öllum víkingom sin veg hveriom, oc dreifðu svaðalldar flocki þessom oc foru heim sípan. *Þrandr Stígandi* var skamma stund með *Snorra* Gopa áþr hann fór heim út til *Ingialldzshvols*, oc þackaði *Snorri* Gopi honom vel gópa fylgd. *Þrandr Stígandi* bió lengi sípan á *Ingialldzshvoli*, enn epter þat á *Þrandarstöpum*, oc var hann mikill maþr fyrir fer.

LXIII.

(a) þad P. S;

(b) geyrfud P. Geyrfuo, F. N. Geyrfi B. Giörfu G. H.

(c) styriar B. D. F. N. G. styrier L.

(d) sigfliöda B. H. sig. flíoda F. N. S.

*Oriebatur in (sinu) Bitra pugna,
 prædam puto ibi (illum) quæsisse
 actum acris prælii
 corvis: (Odini volucris)
 jacebant exanimæ
 raptores balenæ
 tres auctore viro forti,
 ibi Ragn nactus est quietem.*

Snorro Pontifex viduæ Ospaki, eorumque filio Glumo Villicationem ibi habere concessit. Duxit postea Glumus uxorem, Thorðisam, filiam Asmundi Harukolli (cani) sororem Gretteris Robusti, ex qua filium genuit Ospakum, qui cum Oddo Ofeigsonio, Midfiordensi lites agitavit. Snorro et Sturla Pontifex pyratas in suam quemque partem fugarunt, atque hoc modo turbulenta isthac factione dissipata domum redierunt. Thrandus Stigandus breve apud Snorronem Pontificem tempus exegit, antequam domum Ingjaldsholum extrorsum rediret, acceptis a Pontifice pro lato sibi strenue auxilio gratiis. Thrandus longo posthinc tempore Ingjaldsholi, postea vero Thrandarstadis habitavit, vir utique fortis ac strenuus.

R r

CAP.

(c) haðskreidar B. F. N. P. G. H.

(f) firi-flætti D. præstari P.

(g) verra B. veria F. N. G. vera P. H.

LXIII. Cap. *innvið bot*

Penna tíma bió Þóroddr Þorbrandzson i Alftafirdi, hann átti þá bæpi löndin *Ulfarsfell* oc *Aurligstapi*. Enn þá var sva mikill gánger at um aptrgaungr Þórólfs *Bagisóts* at menn þóttoz egi mega búa á löndom þeim. Var þá oc *Bólstaþr* auþr, því Þórólfr tók þegar apter at gánga, er *Arnkell* var látinn oc deiddi bæpi menn oc fe: þar á *Bólstaþ* hefir oc engin maþr traust til borit, at byggja fyrer þær saker; enn er þar var aleytt fótti *Bagisótr* upp til *Ulfarsfells*, oc görpi þar mikil vandrapi, allt fólk var óttasullt þegar vart varþ vid *Bagisót*. Fór þá bóndi inn á *Kárstadi*, oc kærði þetta vandrapi fyrir Þóroddi, því at hann var hans landfeti, seger at þat var ætlan manna, at *Bagisótr* mundi egi fyrr letta, enn hann hafði eytt allan fiörðin, bæpi at mönnom oc fe, oc ef engra rápa er sleitat, man ec egi lengr þar vid halldaz ef egi er atgert. Enn er Þóroddr heyrdi þetta, þótti honom ecki gott til orrápa. Um morgininn epter let Þóroddr taca hest sin, hann qvaddi med ser húscarla sína, hann let oc fara men med ser af næstom bæiom. Þeir fara út til *Bagisótzhöfða*, oc til dysiar Þórólfs; var hann þá enn óþúnn, oc hinn tröllzligzti at síá, hann var blár sem hel, oc digr sem naut; oc er þeir villdo hræra hann, þá fengo þeir hvergi rigat hönom, let Þóroddr þá fara under han brot, oc vid þetta qvamo þeir hanom upp or dysinne sípan vellto þeir honom á siöro ofan, oc kvistudo þar bál mikit, slógo sípan elldi í, vellto þar i Þórólfi, oc brendo upp allt

Cap. LXIII.

A. D.

Hoc tempore Thoroddus Thorbrandij filius in Altafiördo habitavit, utriusque fundi Ulfarsfelli et Aurligstadorum dominus. Tantas autem id temporis manes Thorolfi Bægifoti moverunt turbas, nequis istos fundos incolere posse sibi videretur. Bolstodus quoque desertus erat, quod manes Thorolfi, Arnkillo occiso ibi coeperunt oberrare, domesticos et pecora necantes, unde istud prædium incolere nemo ausus est. Id autem ut penitus desolaverat, Thorolfus Ulfarsfellum ascendens ingentes ibi ciebat difficultates; singuli vero domestici, ut Bægifotum animadverterunt, multo terrore percussi sunt. Herus Karstados profectus, hanc difficultatem Thoroddo questus est, (quippe ejus erat conductor,) omniumque opinionem esse dictavit, non prius cessaturum esse Thorolfum, quam totum istius finis tractum et hominibus, et pecoribus vastasset; nec, inquit, ego, nisi tu remediis mala hæc averteris, diutius ibi manebo. Quibus auditis, Thoroddo res difficilis esse videbatur. Sequentis diei mane ille equum fecit adduci, et domesticos, aliosque de vicinis prædiis viros secum in iter evocavit. Qui deinde ad situm in Bægifotshöfdo tumulum Thorolfi tendunt: ejus tunc cadaver nondum putrefactum erat, sed aspectu quam horrendissimum et Helæ instar lividum crassitudine bovem æquavit. Quod cum loco movere tentarent, levare nequibant. Thoroddus igitur vestes fecit subjici, quibus e tumulo cadaver sublatum in litus devoverunt, ubi ramis decisis pyrami struxerunt, ignibusque suggestis illud cum ramis penitus combusserunt: diu tamen ignes in Thorolfum nullam vim habuere.

A. D. allt saman at kölldom kolom, oc var þó lengi, at ecki orkapi elldr á Þórolf. Vindr var á hvass, oc fauk askan vípa þegar brenna tók; enn þeirri ösko, sem þeir máttu, skaurudo þeir allri út: oc er þeir höfðu þessu erfipi lokit, foru þeir heim. Þá voro nátt mál er Þoroddr kom heim, voro þá konur at miöllum, oc er Þoroddr reip á stöpunin, lióp kyr ein undan hönom, oc brotnadi i fótrinn, þá var kyrinn tekin, oc var sva maugr at egi þótti dræp, let Þoroddr þá binda fótin, enn undan kunne tók nyt alla. Enn er fótrinn kyrinnar var festr, var hon færð út i *Ulfarsfell* til feitingar, þvíat þar var hagi góðr, sem i eylandi væri. Kyrin geck opt ofann i fiöruna, þar sem bálit hafði verit, oc sleiði steinana, þar sem askan hafði fokit. Þat er sumra manna sögn, at þá er eyiamenn fóro utann epter fyrði, med skreidar förina, at þar sæi þeir kúna, upp á hlípina, oc náut annat apalgrátt at lit, enn þess átti engi maðr von. Enn um haustit ætlar Þoroddr at drepa kúna, oc er menn skylldo fækia hana, fanz hon hvergi; Þoroddr let opt leita hennar um haustit, oc fanz hon alldri, hugðu menn ecki annat, enn kyrin veri dæd, eða stolin ella. Er skæmt var til jóla, var þat einn morgin snemma, þar á *Kársstöpum*, at náuta maðr geck til fióss epter vanda, at hann sá náut fyrer fióss dyrom, oc kendi, at þar var þá komin kyrin hin fótbrotna, er vant hafði verit, leiddi hann kúna á bás oc batt, oc seger sípan Þoroddi. Hann geck til fióss, sá kúna, oc hafði á hendr, þeir kendo kálf i kúnni, oc þótti þeim þá egi dræp; Þoroddr hafði þá oc skorit i bú sitt, sem hann bar naðsyn til. Enn um vorit er lidit var at sumri

Spiravit forte ventus acrior, qui cineres, ubi comburi coepit cada- A. D.
ver ultro citroque disperfit, eam vero quam potuerunt cinerum
partem corrasam, in mare projecerunt: quo labore functi reversi
sunt. Thoroddus hora denum nona pomeridiana donum rediit,
tempore, quo mulieres mulcendi negotium curarunt: et ubi in
stabulum equitavit, vacca quædam ante eum præcurrens, pedem
confregit. Illa igitur capta est, at macra adeo comperta,
ne mactari posse videretur, unde Thoroddus pedem obligari
fecit: uber autem vaccæ lacte privabatur. Quamprimum
pes firmari coepit, in Ulfarsfellum, vacca, ut pingvesceret,
deducta est, quoniam ibi opima tantopere pascua erant, ac si es-
sent insulana. Hic in littus, ubi rogos fuerat, sæpius descen-
dens, lapides, per quos cineres olim ventus sparserat, linxit.
Ferunt nonnulli vidisse insulanos, ubi pisces siccatos ad interio-
ra sinus devexerunt, pascenti in latere montis vaccæ, aliuni
coloris scutulati bovem adsuisse, quem nemo cognovit. Proximo
autumno Thoroddus, vaccam mactare decrevit, quam qui
adducerent nuptiam invenerunt: eam itaque, sapius quæri
fecit, at frustra, unde nemo aliud, quam seu perditam, seu
furto abductam esse, in animum sibi induxit. Accidit brevè
ante tempus Jolense, primo quodam mane Kârstadis, ut bubulcus
pro more solito bovine accedens, ante fores, vaccam confracti pe-
dis, quæ antea fuerat desiderata, stare videret, in stabulum ductam
religaret, et hero exponeret rei novitatem. Qui bovine ingressus
vaccam aspexit, et ubi eam manibus palpaverat, cum foetu
esse novit, unde mactari non posse putabat, præsertim cum sat
adesset carniū pro usu rei familiaris. Sequenti Vere
in æstatem vergente vacca juvencam enixa est, et aliquanto

A. D. sumri, þá bar kyrin kálf, þat var kvíga, nockoru síparr bar hún kálf annan, oc var þat gridungr, oc komzt hon naudigliga frá, sva var hann mikill, oc litlo síparr dó kyrin. kálfr þessi inn mikli var borinn inn i stofo, var hann apalgrár at lit oc all eiguligr. Þa er hvarrtveggi kálfrinn var i stofunne, þessi, oc sá er fyrr var borinn, var kerling ein gömul þar, sú var fostra Þóroddz, oc þá sionlaus; hon þótti verit hafa framsyn á fyrri tíðom; enn er hon elltiz, var henni virt til gamalóra, þat er hon mælti, enn þat geck þó mart epter sem hon sagði. Enn er kálfrinn sá inn mikli, var bundinn á gólfino, qvad hann við hátt, oc er kerlingin heyrdi þat, þá varp henni illt við, oc mælti; þetta er tröllzlæti, seger hon, enn ecki annars kvikindis, oc gerit sva vel oc skerit vobeida þessa. Þóroddr qvad þat egi fært at skera *Kálfín*, segir allæliligan, oc qvad verpa mundo ágæta naút, ef upp veri alinn; þa qváp kálfrinni við annat sinn: þá mælti kerling oc fleigði öllu, fóstri minn! segir hon: láttu skera kálfín, þvíat ver manom illt af honom hlióta ef hann er uppalinn, hann svarar, skera skal kálfín ef þú vil fósttra. Var þá borinn ut kálfrinn hvarrtveggi, let Þóroddr þá skera kvígú kálfín, oc bera hin út i hlöpo, oc báud Þóroddr varnat á, at engi skyldi segia kerlingo, at kálfrinn lifði, kálfr þessi vox dagvöxtom, sva at um vorit, er kálfar voro út látnir, þá var hann egi minne, enn þeir, er alnir voro á öndverpóm vetri. Hann líóp mikit i tópunne, er hann kom út, oc beliadi hátt, sem gripungor gylldi, sva at gerla heyrdi i hús inn; þá mælti kerling

post secundo partu vitulum edidit, quem difficulter præ ingenti N. D.
 ejus statura enixa, paulo post expiravit. Ingens iste vitulus in
 triclinium est deportatus, eratque coloris scutulati, et, qui possi-
 deretur, dignus. Eodem tempore, quo vitulus, et quæ prius
 parta erat, juvenca in triclinio a patrefamilias lustrabantur,
 aderat mulier ætate multum provecta, quæ nutrix fuerat Tho-
 rod-di, sed nunc usu oculorum caruit. In ætatis flore illa provi-
 dens habita fuit; ut vero consenuit, omnia, quæ loquebatur
 pro deliriis senilibus æstimata sunt: multa tamen ut præfagiit
 evenerunt. Sed ubi ingens iste vitulus in pavimento erat reli-
 gatus, mugiendo intonuit: quod ubi audiit vetula, perterrita
 in hæc prorupit: hic, inquit, mugitus demonis est, non autem
 naturalis animalis: vos igitur prudenter adeo facite, ut mon-
 strum hocce periculosum mactetis. Regessit Thoroddus nefas
 esse mactare vitulum, adeo dignum, qui viveret, et qui, modo
 aleretur, optimus evaderet: tunc vitulus altera vice mugit,
 et vetula omnibus abjectis, Alunne! inquit, fac vitulum
 mactari, nobis enim, modo alatur, malum pariet. Respondit
 ille, vitulus, modo tu nutrix, ita velis, mactabitur: uterque
 postea vitulus et triclinio elatus, et Thoroddus juvencam mactari,
 vitulum autem in foenile abduci jussit adjecta cautela, ne quis
 eum ali, nutrici referret. Isthic vitulus statura indies multum
 accrevit, adeo, ut cum vere sequenti vituli in herbas emitte-
 rentur, iis, qui adulta nondum hyeme alebantur, statura nihil
 cederet. Sed ut foras pervenit, per pratum cultum ultro citro-
 que currens, acsi tauro adulto par esset tam alte boavit, ut intra
 ædes audiretur. Tunc vetula; Sicine inquit, monstrum isthoc
 est mactatum? nos ab eo plus mali, quam valeamus eloqui, repor-
 tabimus.

A. D. kerling pat var þó at tröllit var egi drepit, oc manom ver meira ílt af honom hlióta, enn' ver mattom ord eptersenda. kálfrinn óx skiótt, oc geck i túni um sumarit, var hann um haustit sva mikill, at ferri vetr gömul naut voro stærri, hann var hyrndr vel, oc allra nauta frípaztr at síá, hann var kallapr *Glæsir*: er hann var II vetr, var hann sva mikill sem fimn vetra gamlir uxar, hann var íafnann heima, med kúneytom, oc hvert sinn er *Þoroddr* kom á stöpul, geck *Glæsir* at hönom, oc daunfnadi um han oc sleikti um klæpi hans, enn *Þoroddr* klappaði um han; hógvær var hann bædi vid menn oc fe sem faudr, enn íafnan er hann beliapi, let hann stórom affkræmiliga, enn er kerling heyrdi han, brá henni íafnann miöc yid. Þá er *Glæsir* var fögra vetra gamall, geck hann egi undan konom, börnom eða ungmennom, oc ef karlar gengo hiá honom, reigþiz hann vid, oc let útrúliga, oc geck undan þeim i brant. Þat var einn dag at *Glæsir* kom heim á stöpul, at hann gall ákafliga hátt, oc sva gerla heyrdi inn i husin, sem hiá veri: *Þoroddr* var i stofu, oc sva kerling, hon andvarpadi miöc oc mælti, ecki virpir þú mikils örp mín í því at láta drepa gripungin fóstri, segir hon *Þoroddr* svarar, un þú nú vel vid fósttra mín segir hann, nú skal *Glæsir* lifa til haustz, enn þá skal hann drepa, er hann hefer fengit sumar holldin; þá man offeint segir hon: vant man þat at vita segir *Þoroddr*. Oc er þau tölupo þetta, qvad gripungr vid, oc let enn verr, enn fyrr, þá qvap kerling vífo þessá.

tabinnus. Statura vitulus mature crevit, eaque æstate in prato A. D. culto pavit; autumnno igitur sequenti, magnus adeo evasit, ut pauci anniculi boves eum æquarent: speciose cornutus erat, omniumque boum pulcherrimus, unde Glæseris nomen ei est impositum: et cum biennis esset, tauros castratos quinquennes statura adæquavit, interque vaccas semper, non procul a prædio pavit, et quoties Thoroddus in stabulum venit, Glæser eum accedens redoluit, ejusque vestes linxit, a domino vicissim manibus permulsus. Cætera ovis instar erga homines et pecora mitis erat; at quoties boavit, sonum edidit perquam horrendum, quem cum audiret vetula, semper inhorruit. Glæserut quadrinnus erat, mulieribus, nec infantibus, vel junioribus loco, nec cessit; at si viri eum præterirent, ringens semper, seque immaniter gerens difficulter se pelli passus est. Accidit die quodam ut Glæser in stabulum veniens quam altissime intonaret, ut non minus, ac si adesset intra ædes, clare audiretur; erat forte in triclinio Thoroddus et vetula, quæ graviter suspirans in hæc erupit. Parvi inquit, alumne, in mactando hunc vitulum mea verba facis. Ad quæ Thoroddus; jam ait, nutrix bono esto animo, Glæser enim hunc autumnum expectabit, et tunc, postquam æstivam contraxerit saginam, mactabitur. At illa; nimis serum erit: id quod Thoroddus scitu difficile esse dixit. Quæ cum loquerentur, taurus voce quam antea horrendiore, intonuit. Tunc vetula versus hosce cecinit.

A. D.

Haús knýrr hiardar (a) vífi
 hann (b) rædr (c) of (af) fiör manna,
 hallar (d) hrífti (e) miöllr
 (f) hadds, blód-vita (g) raddar.
 (h) Sá kennir (i) þer (k) fyna (feina);
 Sværd (l) riftit men iardar;
 þat verdr, at fe (l) fiötrar
 (m) fiör pitt, enn ek fe (n) giörva.

Þóróddr svarar; gamalær geriz þú nú fóltra oc manto ecki þat
 há. hun qvap.

Opt er audar þopta (o: þikkir)
 (a) ær, er túngú hrærir:
 (b) Sek á blóðgum búki
 (c) þen giört, en þer (d) lítit.
 Tarfr mún her (e) þúiat (f) horfa
 hann tekr (g) reidr at (h) mönnum:

þat

-
- (a) vífir O. K.
 (b) lædir L.
 (c) af P. K.
 (d) hrífti N. hvefti G. H. K. hryfi P.
 (e) maullr M. mollur B. E. F. N. P.
 (f) Hadds. raddu G. M. haddi P. hódde blodröddu, E. hadda btot við raddir K.
 (g) raddu B.
 (h) þá C.
 (i) þvi L. O.
 (k) sinar K. sinna B.
 (l) hríftir k, riftin E. sverð-hríftir N. F. G. H.
 (m) fiötrum L. fiötrast K. fiötre B. fiörvar E. M.

Caput urget (quatit) capite nititur rex armenti, A. D.
 is homines occidet (hominum vitæ dominabitur)
 capitis nitidus agitator,
 vocis sanguinis præfagæ l. nunciæ.
 Ille tibi manifeste (postea) nota faciet
 cum gramine excisam terræ glebam;
 eveniet, ut pecus vinciat
 vitam tuam, ego vero clare video.

Ad hæc Thoroddus senile, inquit, nutrix! te jam cepit delirium, nec hoc prævidebis. Regessit illa versibus

Sæpe est mulier (sum ego, 3: habeor, videor)
 delira, cum linguam movet:
 video in sanguinolento corpore
 vulnus factum, vos autem parum. (Sc. videtis.)
 Heic taurus (nam tueri)
 torvum incipit homines:

S s 2

id

(m) siðrvi þín O.

(n) giðrva K.

(a) ærit þungt sík M.

(b) siac O.

(c) bengartz S. bengrátr M. bengrat er L. bengráts en þer látit B. F. N. P.
 K. bengraff G. H.

(d) launar D. betra L. O.

(e) at. N. um. E. keff. G. H.

(f) töfri D. hefna G. H.

(g) reydr F. reide D. sinna E. reid við G. H.

(h) manna L. D. manni F. N. G. P. H. K. S.

4. D.

þat fer gulls (i) hins (k) gialla

(l) Gerdr) (m) pinn bani verda.

Ecki man sva verpa segir hann, því er verr, at sva man verpa segir hon. Þat var um sumarit at Þóroddr hafpi látit raka töpo sína alla saman í stórfæti, oc pá kom á regn mikit, enn um morginin er menn qvamo út, sá þeir at *Glafr* var kominn í tún, oc var stockrinn af hornum hans, er á hafpi felldr verit, er hann tók at yggjaz; hann hafpi tint venio sinne, þvíat hann varalldri vanr at granda heyino, þó at hann gengi í taudunné, enn nú lióp hann at sätunom, oc stack hornonom under botnana, oc hof upp sætit, oc dreitþi sva um völlin; tók hann þegar adra er önnr var brotin, oc fór sva beliandi um völlin, oc let auskrliga, oc stód mönnom sva mikil ógn af hönom, at engi pordi til at fara at reka hann ör taudunné. var pá sagt Þoroddi hvat *Glafer* hafpiz at, hann lióp út þegar, oc tók upp birki rapt mikin, oc reiddi um öxl, sva at hann hellt um skálmernar, oc lióp ofan á völlin at gridunginom; enn er *Glafer* lá han nam hann stapar oc sneri í mót hönom, pá hastapi Þóroddr á han, enn gridungrinn geck ei undan at helldr, pá hóf Þóroddr upp raftinn oc laust milli horna hönom sva mikit haugg at raptrinn geck i fundr i skalmunom, enn vid hauggit brá *Glafr* sva, at hann lióp at Þoroddi, enn Þóroddr feck tekitt hörnin, oc veik honom hiá fer, oc fóro þeir sva um hríd, at *Glafr* fötti epter, enn Þóroddr fór undan, oc brá honom á ymfar

(i) en O. hin D. E.

(k) gillda E.

id foemina (ego) videt)
te interficiet.

A. D.

Ille; hoc, inquit, haudquaquam eveniet: et illa; Hæc probi!
dolor eventus probabit. Accidit isthac æstate, ubi Thoroddus
aliquando totum foenum prati culti, in metas ingentes raſtro
fecerat contrahi, ut multus imber caderet et ſequentis diei
mane domeſtici foras exeuntes, Glæſerem in pratum cultum
veniſſe cernerent, cornubusque, quod iis fuerat aptatum, dum
infeſtus coeperat fieri, lignum decidiſſe obſervarent, cum vero
moris ſui oblitum, ſiquidem in prato culto ut verſaretur, foeno
nunquam nocere conſueverat, jam vero ad metas accuriſſe,
cornua iis ſubjeciſſe, atque foenum elevando per pratum diſper-
ſiſſe aliam, poſt aliam, aggreſſum, pratumque percuriſſe
horrendo adeo cum ſono, ut domeſticis tantum incuteret terro-
rem, ne quis eum e prato depulſurus aggredi ſuſtineret. Hero
deinde, quid ageret Glæſer, relatum, qui ſtatim foras procur-
rens, arrepto ſuſte betulino bene magno humerum ſubjecit, fur-
camque tenuit manu atque in pratum curſu deſcendens taurum
acceſſit. Quod ut Glæſer vidit curſum ſiſtens ei obviam venit,
nec quanquam a domino gravem audiret reprehenſionem pedes
loco movit: quod videns Thoroddus ſublato ſuſte tantum ei in-
ter cornua verber inſiſſit, ut ſuſtis circa furcam diſſinderetur.
Glæſer autem iſtum ita excepit, ut Thoroddum, curſu impe-
teret, qui cornubus tauri potitus eum præter ſe movit; idque
aliquandiu egerunt, ut Glæſer impeteret Thoroddus autem ſe

S s 3

ſub-

(l) geis hvors honi verdr K.
(m) þann-verdr N, S. þá betr E. M.

A. D. ymsar hlipar fer, allt partil er Þóroddr tók at mæpaz; þá lióp hann upp á háls gripunginom, oc spenti höndom nidr undir kverkina, enn lá fram á haufut gripungnom milli hornanna, oc ætlar sva at mæpa han; enn gripungrinn lióp aprt oc fram um völlin med han. Þá sá heima menn Þoroddz at i óefni var komit med þeim, enn þeir þordo egi til at fara vapnlausir, gengo þeir þá inn epter vapnom, oc er þeir komo út, liópo þeir ofan a völlin, med spiót oc önnr vapn; oc er gripungrinn sá þat, rak hann höfupit nidr milli fóta fer, oc snaradiz vid, sva at hann feck komit ödro hornino under han Þórodd, sípan brá hann upp hauspino sva snart, at fóta lutinom Þoroddz sló á lopt, sva at hann stóp nær á höfpino á hálsi gripunginom; enn er Þoroddi sveif ofann, vatt *Glæfer* under hann höfpino, oc kom annat hornit á qvipin, sva at þegar stóp á kafi, let Þoroddr þá laust höndonom, enn gripungrinn rak upp skræk mikin, oc lióp ofan til árinna eptir vellinom; heimamenn Þoroddz liópo, eptir *Glæfi*, oc ellto hann um þvera skripuna *Geirvaur*, oc allt þar til er þeir qvamo at feni eino fyrir neþan bæin at *Hellom* þar lióp gripungrinn út á fenit, oc lauk sva, at hann kom all-dri upp sípan, oc heitir þar nú sípan *Glæfiskellda*. Enn er heima menn qvamo aprt á völlin, var Þóroddr á brotto papan, hafpi hann gengit heim til bæiar, enn er þeir kvamo heim lá hann heima i rúmi sino, oc var þá andapr, var hann þá færpr til kirkio. *Kár* són Þóroddz tók vid búi epter faudr sin i *Alfta-fyrði*, oc bió þar lengi sípan, oc vid han er kendr bærinn á *Kársstöpu*.

subducens ad varia hostem latera agigaret, usque dum coepit A. D.
fatigari; tunc in collum tauri assiliens, manibusque sub fauci-
bus ejus complicatis, in caput inter cornua procubuit, eum hoc
modo fatigaturus; taurus autem Thoroddum gestans per pra-
tum ultro citroque percurrit. Domestici rem ad incitas redactam
animadvertentes taurum inermes aggredi non sustinuerunt,
unde ædes arma arrepturi ingrediuntur, forasque redeunt in
pratum cursu descendunt, hastis, aliisque armis instructi. Quibus
visis Glæser caput inter pedes demisit idque ita concussit, ut al-
terum cornu Thoroddo subjiceret: at mox caput adeo celeri-
ter extulit, ut pedes Thoroddi in coelum minarentur atque
ipse in collo tauri verticaliter propemodum staret: ut vero pe-
des iterum deciderunt, Glæser subiecto capite, alterum cornu
ventri ejus iniecit, eumque perfodit. Quo facto Thoroddus
manus remisit, taurus autem edito inmani boatu secundum
pratum ad annem decurrit. Domestici vero insequentes, illi per
transversam ruinam montis Geirvör dictam fugienti insisterunt,
usque dum at sitam in prætorum Hellas, paludem venirent,
in quam taurus procurrit, eo quidem eventu, ut nunquam po-
stea videretur; unde paludi Glæferskelde nomen postea adhæsit.
Illi domum reversi e prato Thoroddum, qui interea ædes in-
traverat decessisse comperiunt et cubiculum subeunt in lecto
exanimem jacere vident. Funus igitur ad templum elatum
est. Karus Thoroddi filius, in re familiari Alftafiördenfi
patri successit, ubi diu postea habitavit: ex ejus nomine præ-
dium Kárltadi dictum est.

LXIV. Cap.

Gudleifr het maþr, hann var son *Gunnlaugs* hins *Audga* or *Straumsfyrði*, broder *Þorsinnz*, er *Sturlungar* ero frákomnir, *Gudleifr* var farmaðr mikill, hann átti knör einn mikinn, enn annan *Þorólfr* son *Eyrar Loptz*. Þá er þeir börðoz vid *Gyrði* son *Sigvallda* Jarls, þá let *Gyrðir* auga sitt. þat var ofarliga á dögum *Olafs* hins *Helga*, at *Gudleifr* hafði kaupferð vestr til *Dyflinar*, enn er hann sigldi fyrir vestan *Irland*, oc seck austanvedr oc landnyrdinga, oc rac þá langt vestr i haf, oc í útsupr sva at þeir vissö egi til landa; enn þá var miöc alipit sumar, oc heto þeir mörgo, at þá bæri or hafino, oc þá kom þar, at þeir urdo vid land varir, þat var mikit land, enn ecki vissö þeir hvert land þat var. Þat ráð tóco þeir *Gudleifr* at þeir sigldo at landino þvæt þeim þótti illt at eiga lengr vid landz megnit, þeir fengo þar haufn goda. Enn er þeir hófpo þar litla stund veriz, þá komo menn til fundar vid þá, þeir kendo þar engan man, enn hellz þótti þeim, sem þeir mæltö *Irsko*, brátt kom til þeirra sva mikit siölmennni, at þat scipti mörgom hundrudom, þeir tóco þá haundom alla, oc bundo. oc ráko þá sþan á land upp, þá voro þeir fardir á mót eitt, oc dæmtum: þat scildo þeir, at sumir vildo, at þeir veri drepnir, enn sumir villdo, at þeim veri scipt á vister, oc veri þeir piádir; oc er þetta var kiært, slá þeir hvar reid flockr manna, oc var þar borit merki í flockinom; oc er flock þenna bar þángat at, slá þeir at undir merkino reid mikill maþr, oc garpligr, oc var

þa

Cap. LXIV. *yngrir viðbót*

A. D.

Vir erat Gudleifus Gunnlaugi Divitis filius de Straumsfjórdi, frater autem Thorfinnus, de quo Sturlunga descendunt; navigationibus intentus mercatoriis magnam possedit navim onerariam, alteram autem Thorlevus Lopti Eyrensis filius. In prælio cum iis inito Gyrder Comitissæ Sigvaldi filius, oculum amisit. Accidit vergente ætate sancti Olavi, ut Gudleifus commerciorum gratia Dublinum proficisceretur, unde in Islandiam redire decrevit. Verum ubi occidentales Hybernici oras legit solano et evroborea in altum occidentem versus longe adeo jactatur, ut de terris nihil sibi et sociis constaret; tunc autem ætas multum erat adulta, unde, ut ex oceano evaderent, multa nuncuparunt vota, et eo tandem res evenit, ut vastam quandam animadverterent regionem, quam tamen, quoniam esset, ignorarunt. Gudleifus igitur nautæque id consilii ceperunt, ut ad terram velis tenderent, (quod maris violentia diutius jactari malum videbatur), commodumque ibi portum nacti sunt. Hic, ut breve tempus egerant, incolas, quorum neminem agnoscebant, convenerunt, linguaque Hybernica loqui potissimum crediderunt. Brevi ad eos tantus hominum confluit numerus, ut multas efficeret centurias, qui singulos advenas manibus prehenso, vinculisque constrictos in terram egerunt. Hic in quandam conventum deducti judicio sistuntur, ubi id solum intellexerunt, velle alios, se necari, alios autem, dividi per vicos atque servitute premi. Dum hæc agunt incolæ, cohortem virorum equis advehi conspexerunt, in qua vexillum eminuit, unde virum nobilem cohorti inesse

T c

pro

A. D. þá miðe á efra alldr, oc hvítur fyrer hærom, allir menn er þar voro fyrer hnigo þeim manne, oc faugnudo sem herra sínom, fundo þeir þá brátt at þángat var skotit öllum ráþom, oc atqvæþom, sem hann var. sípan fendi þessi maþr epter þeim *Gudleifr*, oc er þeir kvamo fyrir penna man, þá mælti hann til þeirra á norræno, oc spyrr hvapan af laundom þeir voro? þeir sögo, at þeir væri flestir *Islendzkir*, þessi maþr spurði hverir þeir væri þessir *Islenzco* menn? geck *Gudleifr* þá fyrir penna mann, oc qvaddi hann virpuliga, enn hann tók því vel, oc spyrr hvapan af *Islandi* þeir veri? þeir sögo or *Borgarfirdi*; eptir þat spurði hann vandliga eptir sérhveriom hinna stærri manna i *Borgarfirdi* oc *Breidafirdi*, oc er þeir töludo þetta, spyr hann epter *Snorra Gopa*, oc *Purði* frá *Fróðá* systir hans, oc hann spurdi vandliga eptir öllum lutom frá *Fróðá*, oc mest at sveininom *Kiartani*, er þá var bóndi at *Fróðá*. Landzmenn köllupo í öðroim stad at nockurt ráð skyldi gera fyrir skipshöfninni. Eptir þat geck þessi mieli maþr brott, frá þeim, oc nefndi med XII menn af sínom mönnom, oc sátu þeir lánga hríd á tali. Ieptir þat gengo þeir til mannfundarins. þá mælti inn mieli maþr til þeirra *Gudleifs*; ver landzmenn höfom talat nockot ypart mál, oc hafa landzmenn nú gefit þat á mit vald, enn ec vil nú gefa yþr fararleyfi þángat sem þer vilit nú fara; enn þó yþr pycki nú miðe alipit sumar, þá vil ec þó rápa yþr at þer látit á brott hepan, því her et fólc útrútt oc íllt vidreignar, enn þeim pyckia aþr brotin lög á sér. *Gudleifr* seiger: hvat seulum ver tilsegia, ef oss verþr aupit at coma til ættjarda

VORRA

pro certo habuerunt. Quæ cohors cum illico venisset, sub A. D. vexillo vir equitare visus est, statura ingenti heroeque digna; atate provectiore; senioque canus: quem omnes, qui aderant, genibus flexis, ceu dominum suum, leti exceperunt; omniaque ad eum consilia et arbitria ocius delata sunt. Hic Gudleifum cum cæteris nautis fecit adduci, et coram se comparentes lingua Norvegica allocutus; cujus regionis incolæ essent? interrogavit: Illi vicissim se partem maximam Islandos esse regesserunt: atque ille iterum; quinam essent isti Islandi? Prodiens tunc Gudleifus eum decenter salutavit, quod et ille benignus accepit. Porro ex qua Islandiæ parte profecti essent? quaerenti, se ex Borgarförðo esse profitebatur. De singulis deinde in Borgarförðo et Breidaförðo viris clarioribus sciscitatus est, atque in his, super Pontifice Snorrone, ejus sorore Thurida de Fródá, rebusque singulis Frodaaensibus deligenter plurima rogavit, de juvene Kiartane, qui herus id temporis erat Frodaæ, multa scire avidus. Ex altera parte incolæ, ut navigio quodam modo provideretur, acclamant. Ille deinde discedens ex suis viros elegit duodecim, qui, habito colloquio, ad suos abierunt. Tunc magnus iste vir Gudleifum nautasque ita affatur; Nos, inquit, conterranei de causa vestra aliquot fecimus verba, eamque illi meo submiserunt arbitrio: Ego igitur vobis, quo placet, eundi veniam concedo: at licet vobis æstas jam adulta videatur, ego tamen, ut hinc abeat, consulo: hic enim populus infidus est tractatuque difficilis, quod leges suæ antea fractæ iis videantur. Tunc Gudleifus; quid si ad terras patrias redire contigerit, dicemus? quem nos libertate donasse?

A. D. vorra, hværr off hafi frelsi gefit? hann svarar: þat man ec ypr egi segia, þvíat ec ann egi þess frendom mínom oc fóstbræðrom at þeir hafi hingat þvílica serþ sem þer myndot haft hafa, ef þer nytot ei mín vit; enn nú er sva komit alldri mínom, segir hann, at þat er á engri stundo örvænt, nær elli stigr yfir höfut mer; enn þó ec lifi enn um stundar saker, þa ero her á landi rícarí menn enn ec, sem litin friþ mano gefa útlendom mönnum, þó at þeir se egi hingat nálægir, sem þer erot at kornir. síþan let þessi mapr búa scipit med þeim, oc var þar vid til þes er þyr kom, sá er þeim var hagstapr út at taca. enn ápr þeir *Gudleifr* scildi, tóe þessi mapr gullhring af hendi ser oc fær i hendr *Gudleifi*, oc þar med gott sverþ, enn síþan mælti hann vid *Gudleif*: ef þer verþr aupit at coma til fóstþrjardar þinnar, þá skalto fara sverþ þetta *Kiartani*, bóðanum at *Fróða*, enn ríngin *Þuripi* móðr hanns. *Gudleifr* mælti: hvat skal ec tilsegia, hværr þeim sendi þesagripí? hann svarar; seg at sá sendi er meiri vin var huffreyunnar at *Fróða*, enn gopans at *Helgaselli* bróþr hennar; enn ef nockor þeckiz þar af vita hværr þessa gripí hefir átta, þá seg þau mín ord, at ec banna hveriom manni á min fund at fara, því her er hinn mesti ófriþr, nema þeim takiz þan veg giptusamliga um landtöconia sem ypr hefer tekiz; er her oc land ílt til hafna, enn ráþin ófriþr allz stadar útlendom mönnum, nema svá beri til sem nú hefir vorpit. Eptir þat scildo þeir. Þeir *Gudleifr* leto í haf oc toco *Irland* síþan um hauffit oc voro i *Dyflinni* um vetrinn, enn um sumarit siglþo þeir til *Islands*, oc færþi *Gudleifr* þá af höndom gripina. oc höfþo allir þat fyrir satt, at þessi mapr hafi verit *Biörn Breidvínga* kappi, enn engi önnr fanindi hafa menn spurtt til hanns nema þau sem nú yaro fögþ.

Et ille; id, inquit, vobis minime aperiam; nolo enim propin- A. D.
quos meos ac socios iter huc facere, quale vos, nisi mei causa vo-
bis parceretur, habuissetis, mea autem etas eo jam est deducta,
ut quavis hora expectandum sit fore, ut me senium opprimat; at
quavis paululum adhuc vivam, in hac tamen regione viri me
potentiores degunt, qui exiguam viris exteris pacem concedent,
utut loco, ad quem vos appulistis, non sint vicini. Fecit deinde na-
vem cum iis at iter parari, nec inde, donec ventus e portu so-
luturis idoneus spiraret, abiit. Sed antequam Gudleifus disce-
deret, ille annulum manui detrahit, nec non gladium eximi-
um ei tradidit, his adjectis verbis. Tu, si patriam videre contia-
git, gladium isthunc hero Frodaaensi, Kiartani; annulum autem
matri ejus Thuridæ deferas: et Gudleifo interroganti; quis de
eo; qui cimelia iis misisset narrandum esset? respondit: dic, ait,
hæc misisse eum, qui matrisfamilias Frodaaensi, quam fratri ejus
Pontifici Helgafellensi erat amicior: et si quisquam inde; quis cime-
lia possederit conjiciat, eâ meo nomine referas verba: vetare me
nequis me conveniat, hic enim quam maxime infestum est (pe-
regrinis) nisi æque ac vobis fortunate appulsus cesserit, hæc quo-
que regio paucitate portuum laborat, exteris autem ubicunque
turbæ paratæ, nisi eodem, ac jam, modo contigerit. Ab invicem
postea discesserunt, Gudleifusque oceano navem commisit, can-
que hoc autumno ad Hyberniam appulit, et cum hyemem Dublini
egisset, vere sequenti in Islandiam redux, cimelia quibus erant
missa obtulit. Omnes fuisse isthunc virum, Biörnnum Athletam
Breidvicensem pro certo habuerunt: nihil autem præter ea, quæ
jani recensuimus; certi de eo relatum est.

LXV. Cap.

Snorri Gopi bió i *Tungo* XX vetr oc hafpi hann 'fyrst heldr öfundarlamt ríci meþan þeir lifðu stórbockarnir *Þorsteinn Kuggason* oc *Þorgils Holluson*, oc enn fleiri hinir stærri menn. kemr hann oc við margar sögor, oc getr hanns i *Laxdælasögu* sem morgom er kunnigt, þvíat hann var hinn mesti vin *Guprunar Ösvírsdóttur* oc sona hennar: hann kemr oc við *Heidarvígafögu*. (a) Enn er hann toc at eldaz þá tóco at minka ovinfældir hanns, oc bar þat til þess, at þá fæckupöz öfundarmenn hanns; þat bætti oc um vinfældir, at hann batt teingpir víp en mezto stórmenni i *Breidafirði* oc vípar annarsstadar. Hann gypti dóttur sína *Sigrípi Brandi* hinom *Örva*, syni *Vermundar* ens *Miofa*, hana átti sípar *Kolli Þormóðarson Þorlacssonar* b) brópr *Steinþórs á Eyri*, oc bioggo þau i *Biarnarhöfn*, þau voro leingi á Hálogalandi þeirra dóttur átti *Arni Arnason* or *Biarkey*, þeirra son var *Víðkunnr* or *Biarkey*, oc einn hefir verit hellztr lendra manna i *Noregi*. *Snorri Gopi* gypti apra dóttur sína *Þórdísi Bolla Bollasyn*, oc ero af þeim comnir *Gilsbeckingar*. *Hallbero* dóttur sína gypti *Sorri*, *Þordi*, syni *Sturlo Þiódreksunar*, þeirra dottir var *Puvípr*, er átti *Hastípi Márfson*, oc er þápan comin micil ætt.

Þoro

(a) oc veitti mest manna *Barda* epter *Heida víg*, annar enn *Gudmundr* inn *Ríki*, *W*.

(b) at *Eyri* oc bioggo þau síðen i *Biarnarhöfn*. Vnni dóttur sína gypti hann *Víga barda*, hana átti síðan *Síguðr* son *Þoris Hunds*, oc var þeirra dóttur *Ranveig* er átti *Jón* son *Arna Arnasonar*, oc þeirra son var *Víðkunnr* or *Biarkey*, *W*.

Cap. LXV.

A. D.

Pontifex Snorro Tungæ viginti annos habitavit, auctoritate nimis invisa, quamdiu viri isti petulantes Thorstein Kuggii filius, et Thorgils Hallæsonius, pluresque alii viri clariores vixerunt. In multis historiis de Snorrone agitur, ejus enim, ut multis innotuit, Laxdælafaga mentionem facit, (fuit nimirum intinuis Gudrunæ Osvið filia ejusque filiorum amicus,) et historia Heidarvigafaga dicta, ejus gesta refert (a). At cum senesceret, inimicitie adversus eum ea ex causa decrescere coeperunt, quod pauciores evaderent, qui illi inviderent: id quoque amicitias illi conciliavit, quod cum viris summi in Breidafjórdi et passim alibi nominis affinitates jungeret, filiam enim Sigridam nuptum dedit Brando Alacri, filio Vermundi Teneri. Quæ postea nupsit Kollo, filio Thormodi Thorlaksonii (b) fratris Stenthoris de Eyra, cum quo primum Biarnarhafnæ, postea vero in Hallogia multo tempore vixit: eorum filiam duxit Arnas Arnæsonius de Biarkeya, quorum filius Vidkunnus de Biarkeya inter summos in Norvegia viros nobiles numeratur. Aliam quoque filiam Pontifex Snorro Bollæ Bollæsonio elocavit, quorum Gilsbackenfes posterî sunt. Filiam suam Hallberam nuptam dedit Thordo filio Sturlæ Thiódreksfionii, quorum filiam Thuridam sociam habuit Hæstidus Mauri filius, unde longa posterorum series descendit. Elocavit Snorro filiam Thoram Kiar-tani

(a) siquidem post eadem Heidenfem, Bardo plurimas cum Gudmundo Dive suppetias tulit. W.

(b) De Eyra, qui cum conjuge Biarnarhafnæ postea habitavit. Ille filiam suam Vnnam nuptum dedit Vigahardo, præ postea nupsit Sigurdo Thoræris Canis filio, eorum vero filia erat Rennveiga, quam Johannes filius Arnæ Arnæfionii duxit, et ex ea suscepit Vidkunnum de Biarkeya, W.

A. D. Þoro dóttir sína gypti *Snorri Kiartani syni Halldors Olafssonar* or *Hiardarbolti*, hana átti sípan *Þorgrímur Svípi*, oc er papan comin micil ætt oc göfug. Enn adrar dætr *Snorra Gopa* væro gyptar at hanom daupom. Þurípi ena *Spauco*, *Snorradóttir* átti *Gunnlogr* son *Steinþórs* af *Eyri*, (c) enn *Gudnió* dóttir *Snorra Gopa* átti *Kalfr* af *Sólheimom*; *Halldóro* *Snorra* dóttir átti *Þorgeyrr* or *Asgardzhólom*. *Gudruno* *Snorra* dóttir átti *Förundr Þorfinnzson*, brodr *Gunnlogs* or *Staumsfyrdi*. *Halldorr Snorra* son var göfgaztr sona hanns, hann bió i *Hiardarbolti* i *Laxardal*, frá hanom ero comnir *Sturlungar*, oc *Vatnzsfyrðingar*. Þoroddr *Snorra* son var annar göfgaztr, hann bió at (d) *Spákonofstodom* á *Scagaströnd*. Máni son *Snorra* bió á *Saupafelli*, hans son var *Liótr* er kallapr var *Mánaliótr*, (e) hann var callapr mezttr sonr sona *Snorra* Gopa. Þorsteinn *Snorra* son bió at *Laugarbrec-ko* oc er frá hanom comnir (f) *Ásbyrningar* i *Skagafirdi* oc micil ætt önnor. Enn Þordr *Kausi* son *Snorra* Gopa bió i *Dugfusdal*, *Ejulftr* son *Snorra* Gopa bió á *Lambastopom* á *Myroni*. Þorleifr son *Snorra* Gopa bió á *Mepalsfellzströnd*, frá honom ero comnir *Balláringar*. *Snorri* son *Snorra* Gopa bió i *Tungo* eptir föpr sin. *Kleppr* heet son *Snorra* Gopa, oc vita menn egi bústæd hanns, oc egi vita menn neinar sögr af hanom. *Snorri* Gopi
andapiz

(c) *Gudrunu Snorra* döttir átti *Kolfídr* af *Sólheimum*, enn *Halldoro* átti Þorarinn i *Audgeirshólom*. En *Alofu*, *Snorra* döttir átti *Förundr Þorfinnzson* brodir *Gudlaugs* or *Straumsfirði* W.

(d) *Spákonofelli*. W.

(e) Hann bió at *Saupafelli*.

(f) er þá var *husfreyia*.

tani filio Halthoris Olafsonii de Hiardarholto, quam A. D. postea in matrimonium adscivit Thorgrimus Svidi, quibus magna nobilisque gens edita est. Reliquæ Pontificis Snorronis filie nuptio patre nuptæ sunt. Thuridam Sagacem Gunnlogus filius Steinthoris de Eyra duxit. (c) Gudniam autem Snorronis filiam Kálfus Solheimensis; Halthoram vero Thorgeyr de Asgardhólis. Filiam Snorronis, Gudrunam duxit Jörundur filius Thorfinni fratris Gunnlogi Straumfiordensis. Filiorum Snorronis, Halthor erat clarissimus, de quo Hiardarholtum in Laxardalo incolente Vatnsfiordenses descenderunt. Thorodus e filii Snorronis fratri erat nominis claritate secundus qui (d) Spákonustadis in tractu Skagafrandenfi habitavit. Filius Pontificis Snorronis Manius (e) Saudafellum incoluit; ejus filius erat Liótus, Manaliótus dictus, qui nepotum Pontificis Snorronis clarissimus fuisse memoratur. Thorsteinn Snorræsonius, prædium Laugarbreckam tenuit, cui (f) Asbiörnienfes in Skagafirðo multique alii nobiles posteri ortum debent. Thordus Kanfus filius Snorronis Dugfusdalum incoluit; Ejulfus autem Snorronis Lambastadis in tractu Myrensi. Porro Thorlefus filius Snorronis in Medalfellstranda habitavit, de quo Bállaraaenfes descenderunt. Successit Pontifici Snorróni in fundo paterno Tungæ filius ejus Snorro. Cuidam adhuc filiorum Snorronis nomen erat Kleppus, cujus domicilium ignoratur, nec ulla de eo narratio

U u

ad

(c) Gudrunam Snorronis filiam duxit Kolfidus de Solheimis; Halthoram vero Thoraricus de Augðrsholis. Alofa Snorronis filia nupsit Jörundo Thorfinni, fratri Gúðlaugi de Straumfiörðo. W.

(d) Spákonofelli W.

(e) ille Saudafelli habitavit. W.

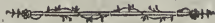
(f) Aspirnlingæ. W.

A. D. andapiz i *Sælingsdalstungo*, einom vetri eptir fall *Olafs* hins *Helga*, hann var jarþapr at kyrkio þeirri er hann hafði gera látit, enn þá kyrkian var færd varo bein hans upptecin og færp ofan til þess stapar sem nú stendr hön, og var þar viðstödd *Gudny Bödvarsdóttir* (g) móþir *Sturlosona*, Þorðar og *Sigvarðs*, og (h) segir Þorðr *Sturlason* svo frá, at þat veri meþal manz bein og ecki stór. Þá varo þar og upptecin bein *Barðar* ens digra, föþrþróþr *Snorra* Gopa, og varo þaug miöc stór, þá varo og upptecin bein Þorðar kerlingar dóttir Þorþiarnar *Surtz*, móþir *Snorra* Gopa, og segir *Gudny* þau vera lítill qvennmanna bein, og svo svört sem svipinn veri. og varo þau bein öll grafin nþri þar sem nú stendr kyrkiann. Og líkr þar sögo Þorneþinga *Eyrbyggja* og *Alftþyrþinga*.

(g) Hvammi. W.

(h) sagði hún svo frá. W.

(i) ok qvæð hún þau vera ákæfliga mikil. W.

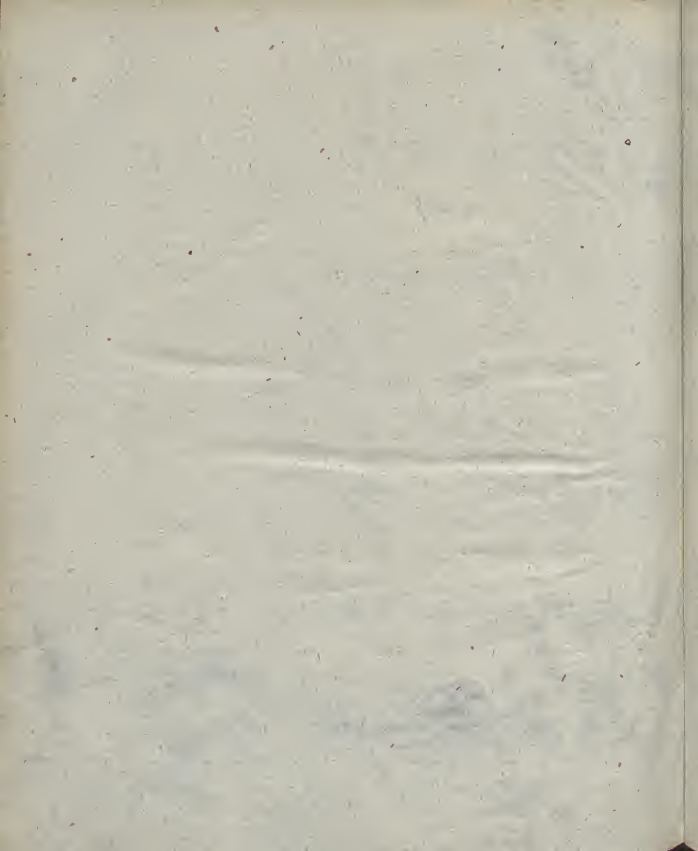
adnos venit. Obiit Pontifex Snorro Sælingsdalstunga, una post A. D. eadem Olai sancti hyeme, defunctique funus ad templum, quod ipse fecerat extrui, sepultum est. At cum templum isthoc loco moveretur, ossa ejus humo eruta, ad locum ubi hodie stat, translata sunt, præsente Gudny a Böldvari filia (g), matre filiorum Sturlæ, Thordi et Sighvati (h). Thordus Sturlæsonius refert fuisse ossa viri stature mediocris, nec tamen magna. Effosa simul ossa Patruï Pontificis Snorronis, Börki Crassi, quæ (i) ingentia fuere. Eruta quoque humo ossa Thordisæ vetulæ, filie Thorbiörn's Surti, matris vero Pontificis Snorronis, perhibetque Gudny ea fuisse parvæ mulieris ossa, at adustorum instar nigra. Hæc deinde singula ossa in loco, ubi hodie templum visitur, sepulta sunt. Atque hic Historia Thorsnesensium Eyrbyggiorum et Alftiördenensium finis esto.

(g) quæ tum mater familias eras Hvammi. *W.*

(h) illa retulit. *W.*

(i) quæ ossa solitis multa majora fuisse dixit. *W.*

INDEX RERUM PERSONARUM ET LOCORUM.

A.

Alfgeir Hebudensis 55. 59.

Alfus Parvus 291. Ad Snorronem Pontificem confugit 305.

Alptafördr sinus Islandiæ occidentalis 15.

Altaria deorum 11.

America septentrionalis intelligi videtur 329.

Annulus sacer a Pontifice gestus 231. cui usul 11.

Aqua lustrica 279. 281.

Arbitri 23. 213.

Arius Polyhistor 17.

Arnarfiordr, sinus 35.

Arnbjörn Asbrandi f. peregre navigat 197. Illi cum Thorleifo Kimbio intercedens negotium 199. In patriam redit 199. Rem familiarem comparat 201. A Thorleifo Kimbio frustra impugnatur.

Arugrimus Thorgrimi f. 31. ab animi vitio Styr dictus, ibid. Vide Styr.

Arnkillus Thorolfi loripedis (Bægifoti) filius 19. vir fortis et præstans celebratur 31. Geirridæ sororis caulam orat 47. Thorarinum fugientem domo recipit 85. Hunc et Vermundum Tenerum alloquitur 87. Navem Thorarino Nigro comparat et donat 205.

Vigfusi cæsi ultionem detrectat 123. Tandem in se suscipit 127. Cædis auctorem mulctat 129. Pro patre pecuniam solvit 155. Qvam patris ingratias recuperat 155. Patris mancipia suspendit 157. Pro eorum nece mulctam solvit 161. Ulfaris eadem ult scitur 167. Origi et Ulfaris hereditatem Thorbrandi filiiis eripit 163. 167. Snorronis domesticum cædit 181. Patris exequias agit 161. 163. Tunus ejus in locum alium transfert 177. 179. Emissum a Snorrone ficiarium cædit 185. A Thorbrandi filiiis cæditur 191. 193. Tumulo conditur 195.

Artes abstrusiores sive magicæ privatum docebantur 45.

Asbjörnus Robustus 43.

Asbjörniani 337.

Asbrandus de Kambo 43.

Asdifa styris filia 53. Snorroni Pontifici nubit 131.

Asgards-lólar n. villæ 337.

Asgeir Vestaris f. 15.

Asgeir de Eyra, Kiallaki gener 17. Bolstadis habitat 31.

X x

Aslakus

Aslakus de Langadal 231.
 Asmundus Hærlungus 313.
 Astrida Kiallaki uxor 17.
 Auda (Audura) Diupaudga 3. Olaf
 Albo nubit 5. Fratrem Bionnum ho-
 spitiæ recipit 13. In Islandiam ve-
 nit 15. Hvammi habitat ibid. Ter-
 ritorium ab illa occupatum 15.
 Auda Thorarini Nigri uxor 43. Manu
 truncatur 59. Fugam marito sva-
 dit 69.
 Auda Alfi-Dalensis filia 285.
 Austrænn cognomen unde 13.

B.

Backe n. villæ 199.
 Balæna mari ejecta 293.
 Ballarenfes 337.
 Baptrismus Gentilium 27.
 Barkarstadir n. villæ 41.
 Bergthorus Thorlaki f. 33. Hasta con-
 figitur 239. Moritur 240.
 Berferki Vermundo Tenero offeruntur
 111. In Styri possessionem veniunt
 117. Eorum stupenda opera 135.
 Dolis circumventi cæduntur 139.
 Biarnarhafnia n. villæ 15.
 Bionnus Bunn 3.
 Bionnus Ketilli Flatnesi f. 3. Ejus edu-
 catio 3. Gissaugam ducit uxorem
 5. Iram Haraldii Pulcriconi incur-
 rit 5. Exilio mulctatur 5. In He-
 budes navigat 13. Austræni sive o-
 rientalis unde dictus 13. In Island-
 iam migrat 15. Moritur 17. Ejus
 posterii ibid.

Biornus Blindingatriona 19.
 Biornus Thorgrimi f. 31.
 Biornus Helgii f. 49.
 Biornus Vigfusii nepos 105. A Mauro
 vulneratur 107.
 Biornus Ottaris f. 17.
 Biornus Norvegus, navis gubernator
 55.
 Biörnus Asbrandi f. Breidvikenfis Thy-
 ridæ pudicitiam tentat 101. 143. Ejus
 carmina 145. seq. 203. seq. A Thy-
 ridæ marito adpugnatur et Vulnera-
 tur 147. 149. Peregre profectus
 Jomsburgum venit 149. In Islandiam
 redux Breidvikenfium athleta dicitur
 199. Thyridam denuo vifit 201.
 A Thordo Blygo reprehenditur 205.
 Procella immani propemodum perit
 207. 209. A Snorrone laudatur 249.
 Snorronem feliciter prævenit 251. Pa-
 tria excedit. Populares suos in ter-
 ra ignota morte et servitio liberat
 333.
 Bitra n. territorii 291.
 Bliqr, Blygr pudibundus, verecundus,
 cognomen 33.
 Blindingatriona cognomen 19.
 Blödruskalli cogn. 15.
 Bollus Bollfi f. Snorronis Pontificis
 gener. 335.
 Bollus Thorleiki f. 283.
 Bolstadir n. villæ 31.
 Borgardalr n. vallis 17. 217.
 Borgarholmt n. villæ 15.
 Borgarhraun n. faxeti exusti 15.

Ber-

Borgarlakr n. rivi 17.
 Brandus Liberalis 335.
 Breidafjörðr maris Islandici finis 9.
 A noyis incolis occupatus 15.
 Breiðvíknes, sive Asbrandi filii, cum Thorbrandi filiis rem habent 213.
 423. seq. cum Snorrone et Thorbrandi filiis, pacem faciunt 247.
 Brimlar-höfði n. promontorii 31.
 Búlands höfði n. promontorii 97.
 Buna, cognomen 3.
 Bagisfótr cognomen, unde 19.
 Bórkus crassus Thordisam ducit uxorem 27. Privigno pecuniam numerat 33. Ob uxoris factum mulctatur 37. A privigno fallitur 39. Helgafello discedit 41. Uxor ei nuntium remittit ibid. Ejus magna statura 339.

C.

Calcei amentati 220.
 Calliditatis exemplum 31.
 Campus sacer, ubi alvum exonerare non licuit 23.
 Carbónum usus 119.
 Cauda bovina portentosa 277.
 Christianismus in Isl. invehctus 255. Superstitione promovetur ibid. Furorem athleticum suppressit 307.
 Clipeus auro illitus 35.
 Convivia 185. 237. 248. alibi.
 Cultri collo suspensi 299.

D.

Dagverðarnefni, n. promontorii 105.

Dalensis provincia 15.
 Daugurðar á, n. fluvii 15.
 Dii, viæ duces 9. Deorum pulvinaria sive sedilia 11.
 Discordiæ familiis nobilibus intercedentes 23.
 Diupaunga prædices, cognomen mulieris 15.
 Dráangar n. villæ 302.
 Drápublida n. villæ 29.
 Driufsker parva insula, ubi alvum exonerant 13.
 Dublinum n. urbis 255.
 Duellum 19.
 Dugfusdalr n. villæ 337.
 Dyrafjörðr n. finis 29.

E.

Egillus Robustus n. servi 218. Tanquam sicarius emittitur 217. interceptus caditur 223.
 Egilskard n. loci 223.
 Eiolfus Thordí Gelleri f. Grá dictus 35. A muliere vulneratur 37.
 Eiolfus Æla filius 109.
 Eiolfus Snorronis f. 337.
 Eiricus Rufus Grönlandiæ occupat 109.
 Eiricus Victoriosus Sveciæ rex 111.
 Ellid-ey n. insulæ 109.
 Ellida-ey n. insulæ 105.
 Enni frons, hic n. prærupti montis Ehippia veterum 35.
 Erlingus Skialgi f. Snorronem Thorgrimi f. hospitio excipit 33.

Eyri n. villa 15. villa Bitreñsis nomen 291.

Eyvindus vel Eivindus orientalis; Norvegus 5.

F.

Fenum ex Norvegia in Islandiam deportatum 9. Fanorum structura 11. Sanctitas, Censuræ 11. Fana ethnica asyla 11.

Festum luminum 279.

Finngæir Thorsteini f. 15.

Foenicæsum 151. 187. 261.

Freysteinus Bovius 157.

Frodá n. villæ 43.

Frugalitatis exemplum 31.

Frumenti apparatus 269.

Funus Thorgunnæ 265. v. sepulcrum.

Furor athleticus 307. Cum paganismo evanuit ibid.

Furti crimen 55. 57.

Fusorum usus 93.

Fyrisvallensis pugna 149.

G.

Gaffells heidi montanæ regionis nomen 309.

Geirleifus 17.

Geirrida Gudrodi de Eyra foror Biorini Blindingatrionæ uxor in Islandiam transmigrat 17. Ejus magnificentia 19.

Geirrida Thorolfi Bægifoti filia, Thorolfi uxor 19. Mavahlidæ habitat 43. Artem abstrusam (magicam) docuit

45. In crimen veneficii vocatur 47. Sed absolvitur 49. Filium Thorarinum Nigrum reprehendit 59. Hunc victorem e pugna reducenti salutatur 65.

Katlæ præstigias detegit 97.

Geirrodus, Isl. Occupator 15.

Geirvör n. loci 219. 229.

Gellir taurus, hic cognomen 21.

Gerda Kiallaki filia, Thormodiuxor 17.

Gestus Biorni f. 49.

Gestus Refi Hofgardenensis pater 215.

Giaföga Kiallaki dynasta f. 3. Biorno nubit 5.

Gislo Suris f. 29. Cæditur 35.

Gizur Albus 249. Christianismi apud Islandos præco 255.

Glumus Ospaki f. 291.

Glæfir vitulus dæmoniacus 321. seq.

Glæfiskellda, nomen paludis 329.

Grettir Robustus 311.

Grimus Sognæ dynasta 3.

Grimus Thorst, Thorskabiti f. 27. Thorgrimus postea dictus ib.

Grimus Droplogæ f. inter dimicandi peritissimos numeratur 33.

Groa Geirleifi filia Ottaris uxor 17.

Gruflouaust nomen navalis 235.

Grænlandia occupatur 109.

Gudleifus Gunnlogi f. 329.

Gudlögshöfði n. promontorii 291.

Gudnius Thorolfi filius 19.

Gudny Vermuudi Teneri uxor 43. 75.

Gudny Snorrónis f. Kalfo de Solheimis nupsit 337.

Gudny Böðvaris filia 339.

Gud-

Gudrodus de Eyra 17.
 Gudruna Osvisi filia Helgafellum mi-
 grat 283.
 Gudruna Snorronis filia 337.
 Gunnar de Hlidarenda 249.
 Gunnar Thorsteini f. 285.
 Gunnfrida Thorolfi filia 19.
 Gunnlogus Thorbiorni crassi filius 43.
 Artem magicam didicit 45. Noctu
 vi dæmoniaca opprimitur 47.
 Gunnlogus Ormstunga 283.
 Gunnlogus Steinthori de Eyra f. 337.
 Gunnlogus de Strömfjörðo 337.
 Gyrdir Sigvaldi dynastæ f. 329. Ejus
 apud populum ignotum fata ibid. seq.

H.

Há-brok cognomen 5.
 Hafidius Mauri f. 335.
 Hallbera Snorronis filia 335.
 Halldora Snorronis filia 337.
 Halldorus Snorronis f. 337.
 Halldorus Olavi f. 337.
 Hallius Berferkr 111. Vermundo Te-
 nero intractabilis 115. Asdisam Styri-
 siliam uxorem petit 129. seq. Cum
 fratre Leiknero viam per aspretum
 sternit 135. Cæditur 139.
 Hallsteinus Thorolfi f. 7. In Islandiam
 venit 15. Oskau. ducit uxorem 17.
 Thorgilfus pater 255.
 Hallsteinus Thorbiorni crassi f. 43. Ab
 Alfgeiro vulneratur 61. Sanatur 67.
 Hallsteinsnesum. n. villæ 15.
 Hallyardus matronæ nobilis amasius 29.

Hallus Styris f. 53.
 Haqvinius dynasta Norvegus 111. Verm.
 Tenerum amice excipit ib.
 Haraldus Pulericomus 3. Sævus et vio-
 lehus ibid. Ketilli Flatnesi possessio-
 nes sisco adjicit 5.
 Hafta felici auspicio emissæ 229.
 Hauga brecka n. loci 201.
 Haugs nesum n. loci 21.
 Haukius Hábrok 5.
 Haukius Snorronis domesticus 181.
 Hebrides l. Hebudes 3. 15.
 Helga Kiallaki filia Asgeiri de Eyra
 uxor 17.
 Helga Thorlaki de Eyra filia 111.
 Helgafell n. Montis et Villæ, beatorum
 sedes 13. villa sacris gentilium cele-
 berrima 25. Visio illic data 29. Con-
 filia illic agitata irrita non fieri cre-
 debantur 133.
 Helgo Ketilli Flatnesi f. 3. Macer dictus
 5. Uxorem ducit Thorunnam ibid.
 Helgo Osvisi sapientis pater 17.
 Helgo Droplogæ filius armis promissi-
 mus 33.
 Helgo Pontifex Hofgardensis 49
 Helgo Snorronis opilio 107.
 Herjolfus Holkiunnassi 19.
 Hialto Christianismi apud Islandos præ-
 co 255.
 Hiardarholt n. villæ 337.
 Hiberni et Hebudenfes ad Islandiam
 appellunt 255.
 Hiemis asperitas 291. 291. 293.
 Hofgardar n. villæ 213.

Hofstadir n. villæ, q. d. locus fani 11.
 Hefsvogr sinus terræ nomen 9.
 Holkinraffi, cognomen 19.
 Holtt n. villæ 43.
 Hornafjörðr n. sinus 33.
 Hospitium publicum gratuitum 19.
 Hraun n. villæ 53.
 Hraunfjörðr n. sinus 15.
 Hvammur n. villæ 15.
 Hvammur Thorsardali 19.
 Humanæ victimæ 25.
 Hypocausti structura 137. 269.
 Hördakarus 33.
 Hoskuldsey n. insulæ 27.

I.

Idola columnis incisa 9. In Islandiam transportata ibid.
 Jejunia stata 273.
 Ignes vesperi in hypocaustis accensimajores vel minores 269. 273. 277.
 Illugo Niger 49. 283. Pacto et promissis non stat 53.
 Illugo Rufus 231.
 Ingibiarga Asbiorni filia 49.
 Ingjalldshóll n. villæ 307.
 Ingjalldus Helgónis f. Olavi Albi pater 5.
 Ingolfus Örnir f. Islandiæ primus occupator 7.
 Ingvellða. Ketilli Flatnefi uxor 3.
 Jónsborgum 149.
 Jorunna Mannvitsbrecka 3.
 Islandi a Norvegis oriundi 7. Habecula deorum indicio eligunt 9.

Apud exteros modesti 199. Fortes et strenui 149. Fidem Christianam recipiunt 255.
 Judicium Thornefense 27.
 Juramenta veterum 11. Purgatoria a 12 hominibus præstenda 49.
 Jurisdictiones veterum 129. 159.
 Jus manus 19.
 Jörundur Thorfinni f. Snorronis gener. 337.
 Jörvi n. villæ 283.

K.

Kalfus de Solheimis Snorronis Pontificis gener. 337.
 Kamgarrd nomen foenilis 59.
 Karlsefni n. viri 253.
 Kárstadir n. villæ 315.
 Katla venefica 43. Filium in alienas formas transmutat 93. Ejus præfagia 97. Lapidatur 99.
 Ketillus Flatnefus 3. Hebudas occupat 5.
 Kettillur de Vedra Flatnefi fover 3.
 Ketillus athleta 43.
 Kjallakenfis 17. Eorum fastus 21. cum Thornefensibus lites 21. seq. Ab his in fugam conversi 23.
 Kjallaksstadir n. villæ 21.
 Kjallakus jamtiæ comes 3.
 Kjallakus Grandavus Biorni f. 17. Ejus posterii ibid.
 Kiartanus de Froðá Thoroddi f. hic Biorno Breidvikenfi genitus creditur 203. 285. Thorgunnæ dilectus 259.
 Lemures terret et fugat 273. Snorronis

ronis avunculi consilia petit et sequitur 279. seq.

Kiartanus Haldori f. 337.

Kiarvalus Hiberniæ rex 5.

Kimba vogr n. finus Grælandici 253.

Kimbi cognomen.

Kleppus Suorronis f. 337.

Knorr n. loci 217.

Kolgrafa-fiördr finus 307.

Kollo Thormodi filius 335.

Krakonefsum n. villæ 159.

Krofsárdalr n. vallis 292.

Krofsnefsum n. villæ 31.

L.

Lambastadir n. villæ 337.

Langidaln n. vallis et villæ 15.

Latriuæ 121.

Laugarbrecka n. villæ 337.

Laxárdalr n. vallis et territorii 337.

Leðisternia pretiosa 257. 359.

Leges nauticæ 297.

Leiknir Berferkr 111. una cum sacre caditur 139.

Leikfála vellir n. l. 217.

Lemures v. manes.

Liberti 19. 157. 163. sexaginta unius heri 27.

Liorus Manii f. 337.

Luca sancta 11. 21.

Loptus Eyrensis 319.

Ludi publici 157. 211. 217.

Luna prodigiosa intus hypocæstum visa 269.

M.

Máfahlid n. villæ 19.

Magnificentiæ et liberalitatis exemplum 19.

Manaliotus 237.

Mancipia, vid. servi.

Manes noxii et maligni 173. Thorolfi, curvipedis 173. seq. 315. seq. Thorunnæ 267. Opilionis Frodaënsis 271. Thoreri Vidleggi ibid. Thoroddi de Frodå 275. Thorgrimmæ Geldrekinna 279. Styri 283. Manibus actio intenditur, ut domo cedant 281.

Mannafættir Pacificator, cogn. 43.

Mano Suorronis f. 337.

Maurus Hallvardi f. 29. 107. Helgafelli rei rusticæ præficitur 41. Exul patria cedit 129. Hasta conficitur 229. Bipenni sauciatus 221.

Medalfellsfrönd n. territorii 21. 41.

Mercatura 141.

Mercus Islandorum 197.

Midfjördr n. finus Islandici 313.

Mons sacer Islandiæ 11.

Mofur insula Norvegica 7.

Munfera convivis data 187. 191. 249.

N.

Naglius natione Scotus 55. Terrore panico corripitur 61.

Natalitiorum convivia 237.

Nauticæ leges 197.

Naves Islandi ab exeris emere 235.

O.

O.

- Oddleifus Bardastrandenſis 17.
 Oddus Rackus Thormodi Pontificis pa-
 ter 17.
 Oddus poëta 49. 53.
 Oddus-Katlæ f. 45. Equos Thorbiorni
 craſſi qværit 55. Ejus mendacium
 57. Matronam honeſtam vulnerat 92.
 A matre varie transformatur 93.
 Suspendio perit 97.
 Oddus Oſeigi filius 313.
 Oſeigus ſervus 189. 191.
 Olavus Albus Ketilli Flatneſi gener 5.
 Olavus Feilan 21.
 Olavus Eivindi f. 301.
 Orcadenſes ab imminenti periculo Thor-
 oddus liberat 141. 143.
 Orione Tener 48.
 Orrahóll n. villæ 41.
 Oſka Thorſteini-kæ filia, Hallſteini
 uxor 17.
 Oſpakúſ Kiallaki f. de Bitra 291. Cai-
 nes balænæ diripit 295. In Them-
 bardalo prædatur 297. Cætera ejus
 latrocinia 303. ſeq. cæditur 311.
 Oſpekus Glumi f. 313.
 Oſmaſſani c. Norvegi 105.
 Oſviſus ſapiens 17.
 Oradallr nomen vallis et villæ 35.
 Ottar Biorni f. 17.
 Öndverdar-eyri n. villæ 15.
 Örligus libertus 19. Moritur 161.
 Örligſtaðir n. villæ 19.
 Örn ab Arnarhvoli 57.
 Örn Thoræriſ lignipedis f. 69. 145.
 ædificatur 147.

- Örnolfus Fiſkrekir 7.
 Öxl n. l. 213.
 Öxna breckur n. loci 181. 241.

P.

- Palmatokius Jomsburgenſis 149.
 Panicus terror 61. 191.
 Parentalia 275.
 Phoca ex pavimento caput exſerit 273.
 Piratæ Norvegiæ infeſtant 3.
 Piſcatura 17.
 Piſcium apparatus 269.
 Pluvia ſanguinea 261.
 Pompa et ſplendidus habitus 35.
 Portenta 189. 217. 219. 269. 273.
 Portus mercatorii 213. 255.
 Fraſtigæ 93. ſeq. 261. 263.
 Prudentia excelluerit Thorſteinus Surtus
 27. Thormodus Thorlaki f. 33.
 Snorro Thorgrimi f. 43. 195.
 Pugna Mavahlidæ 59. Alptafiordenſis
 233. Vigrifiordenſis 239.
 Puls adærenſis appoſita 37.

R.

- Rafarta Kiarvali regis filia 5.
 Rafius pirata 309.
 Ragnar Lod-brok 5.
 Ragnhilda Thordi f. 255.
 Rán dea maris naufragos hoſpitio ex-
 excipit 275. ad hanc ſuperſtitionem
 alludit recentius epigramma in ju-
 venem aquis ſubmerſum:
 Driugum þiggr daga og natúr
 Drick at vidis Hjórvá blætur

Ægis

Ægis qven vel ad honum latur
Allar fadma hann rânar datur.
i. e.

Hic toto die noctuque
In aula Nerei potat:
Doris illum blanditiis delinit,
Omnes amplexantur Nereides.

Raunfiordr nomen sinus 103.

Refus Hofgardensis 215.

Religionis Christianæ contentus 13.

Reykianes, Islandiæ promontorium 9.

Risar (vel Rylar) n. villæ 103.

Rolfus Örnolfi filius, Monstrarskegg
unde dictus 7. Biðraum exulem ho-
spitio excipit ibid. unde Regis Ha-
raldi iram incurrit. ibid. Vid. Tho-
rolfus.

S.

Sacerdos Christianus lemures expellit
279. 281.

Sacerdotes Christiani ab initio in Is-
landiæ pauci 255.

Sacrificia humana 25.

Salt-eyre n. l. 55.

Samus Börki f. 309.

Sangvis sacrificialis sive Iustralis genti-
lium 11.

Saudafell nom. villæ 337.

Saxum victimarum humanarum cruore
tinctum 23.

Sedis herilis columnæ viæ duces 9.

Seliabrecka n. l. 119.

Seliastordr nom. sinus 307.

Selthorer de Raudamel 31.

Sepulcra et sepulturæ gentiliū 16. 21.

Servi de monte præcipites ruunt 63.
servis data negotia 187. 212. quæ
infelicitè exsequuntur 193. 223. mul-
ta pro servorum cæde solvenda 161.
223.

Sicarii in hostes emissi 119. 121. 183.
Sigrida Snorronis f. 335.

Skagaströnd territorii maritimi nomen
337.

Skraumohlaupf. n. fluvii 15.

Skælingi, gens Vinlandica 253.

Skör nom. promontorii 261.

Snerrir n. viri, qui postea Snorri di-
ctus 31. Vid. Snorri Thorgr. f.

Sniofells-nes n. promontorii 9. 255.

Snorri Thorgrimi f. (dein Pontifex di-
ctus) ejus educatio 31. Peregre pro-
ficiscitur 33. Domum revertitur 35.

Matrem excusat 37. Villam Helga-
fell redimit 39. ubi expulsus vitæ
villicationem instituit 41. Ejus animi

et corporis constitutio 43. 339. In
jus vocat Thorarinum Nigrum 103.

et exilio mulctat 105. Alféiri na-
vem comburit 105. Vigfusum Otta-
ris filium cadit 121. uxorem ducit

Asdísam Styri filiam 139. Thorolfi
causam contra Arnkellum agit 157.

cum Arnkello disceptans causa ca-
dit 181. Sicarium in Arnkellum mit-
tit 183. Hunc adoritur et cadit 191.

193. Ejus prudentia 41. 141. 219.
225. 243. 245. 249. Socerum Sty-
rum vituperat 231. Pacem cum Stein-
thoro et Breidvikenfibus facit 247.

Y y

A Bior.

A Bjorno Breidvikenſi intercipitur 251. 253. Chriſtianiſmi promotor et fautor 255. Styri ſunus terræ mandat 283. In Tungum Villam lares transfert 283. Actionem de Styri Cæde inſtituit 283. Thorſteinum G. filium cædit 235. Oſpacum adoritur et ſuperat 309. 311. Gudrunæ Oſvifi filix amicus 283. 335. moritur 337. Ejus ſtatura 339.

Snorro Thorbrandi f. 31. In Grönlantiā navigans cæditur 253.

Snorro Snorronis f. 337.

Solheimar n. villæ 337.

Spágils vir præſagus 55. Ulfaren cædit 165. ipſe cæditur 167.

Spakonoſtadir n. villæ 337.

Stadarhóll n. villæ 291.

Stein vel Steinus Thorolſi f. Thorſteinus poſtea dictus 17. vid. Thorſteinus Ichthyophagus.

Steinolfus Kiallaki ſororius 17.

Steinthorſus de Eyra Thorlaki filius 33. Hic armis promptiſſimus 33. 229. 239. 241. Breidvikenſium partes ſequitur 225. ſeq. Thorleiſum Kimbiū pede truncat 239. Freyſteinum Bovium cædit 241.

Sturla Thiodreki f. 291. cum Snorrone Oſpacum adoritur 305. ſeq.

Sturlungica gens 337.

Styr vel Styrr Thorgrimi f. Arngrimus antea dictus 31. 53. Eirico Ruſo auxilium fert 109. In fratrem Vermundum iniquus 115. Berſerkos mu-

nere recipit 117. Caſi Vigfuſi ultionem ſuperfugit 125. Cum Hallio Berſerko colloquitur 131. Snorronem generum conſulit 133. Hallio conditionem offert 133. Hunc et fratrem dolo ſuperat 137. 139. cum fratre arbiter conſtituitur 161. A genero graviter reprehenditur 231. Ædem ſacram exſtruit 255. cæditur 283. Mortuus virginem amplectatur ibid.

Styrbiörn Robuſtus, Svecus 144.

Svartus Robuſtus ſicarius 119.

Svelgsárdalr n. loci 225.

Svinavatn n. villæ 105.

Superſtitio Chriſtianiſmi negotium promovit 255.

T.

Thambardalr vallis et villæ n. 291.

Thor, Thorr, deaſter 7. Ejus fanum et oraculum 9.

Thora Sigurdi Angvioculi f. 5.

Thora Thorſteini ichthyoplági uxor 21. Ejus genus 21. Vidua 29.

Thora Snorronis f. Kíartani uxor 337.

Thorærinus Niger Thorolſi et Geirridæ filius 19. Mavahlidæ habitavit cum matre 43. Pacificator dictus 16. tranſquilli et ſubtritiſtis ingeni 43. 89. Nau-
tas Icotos hoſpitio recipit 55. A Thorbiórno craſſo furti accuſatur 59. Hunc cædit 71. Vermundum Tencrum convenit 71. Arnkellum avunculum viſit 55. Ejus poemata 63. ſeq. Peregre ná-

vigat 105. In terras occidentales (Britanniam) proficiscitur 111.
 Thorbeinstadír n. villæ 19.
 Thorbeinus Thorolfi Curvipedis gener 19.
 Thorbiarga Styris uxor 53.
 Thorbiornus Craffus 43. Ormi Teneri f. 53. primum Thuridam Biorni Breidvikenfis sororem, dein Thuridam Børki filiam in matrimonio habuit ibid. Filium ante fores mente caprum reperit 47. Geirrida Veneficii actionem intendit ib. Equos perdit 55. Thorarino Nigro furti crimen movet 59. Cæditur 61. Tumula conditur 67. equi amissi postea reperiuntur 105.
 Thorbiornus Viðill 109.
 Thorbiornus Kialki a Styro cæsus 119.
 Thorbrandus Thorfinni f. Alptafjordenfis 15. 19. Thorsteini Ichthyophagi partes sequitur 21. uxorem ducit Thuridam 31. Ejus liberi ibid.
 Thorbrandi filii in Arnkellum iras concipiunt 157. 163. 167. Hunc adoriuntur et cadunt 191. 193. Arnbiornum frustra tentant 215. Eorum fortitudo 243. 245. cum Breidvikenfis pacem faciunt 247. Grönlandiam petunt 153.
 Thordisa Suri filia Thorgrimo Thorsteini Ichthyophagi filio nubit 29. Qyo casu a fratre Børko ducitur 31. Fratris sui Gislonis interfectorem fauciæ vapulat 37. marito nuntium remittit 41. Ejus statura 339.

Thordisa Asmundi filia 311.
 Thordisa Snorronis f. Bolli uxor 335.
 Thordus Gellir 21. arbiter constituitur 23. Ejus filii Eyricum Rufum cædis reum faciunt 109.
 Thordus Bligr vel Blygr Thorlaci f. 31. Biörnnum Breidvikensem alloquitur 201. seq. Thorleifo Kimbio sororis proco falsæ respondet 211. In ludo cæspitis jactu tactus 211. A Thorl. Kimbio vulneratur 229. saucius decumbit 233. A fratre præsentî morte liberatur 239.
 Thordus Kõfo, (Kaufo) Snorronis filius 279. lemurius actionem intendit 281. Dugfusdali habitat 337.
 Thordus Sturla filius Snorronis gener. 335.
 Thorer Örní filius 57. Pede truncato lignipes (vid. leggr) dictus 61. 67. Arnarholi habitavit 175. Cum uxore à Thoroddo Frodaensi domo recipitur 259. moritur 271. Ejus manes 277. 281,
 Thorer Gullhardi filius 292. Iðu Ospaki animo iniquitur 295. Occiditur 303.
 Thorer-Hundus nobilis Norvegus 335.
 Thorfinnus Finngeiri f. 15. 21.
 Thorfinnus Seldthoreris f. 31.
 Thorfinnus Thorbrandi f. 31.
 Thorgeir Geirrodi de Eyra f. 21.
 Thorgeir Pontifex 249,
 Thorgeir de Asgardsholis, Snorronis gener 337.

Y y 2

Thox-

- Thorgerda Thorbrandi filia 31. Vig-
 fusi de Drapuhlíða uxor 105. Cæsi
 mariti ultionem affinis et cognat-
 is commendat 123. 125. 127. Cap-
 ut mortui ad Arnkellum defert 127.
 A Thormodo Kiallaki filio uxor po-
 stea ducitur 211. Marito suo fratrum
 causa indignatur 245.
- Thorgeifus Grandavus Eyricum Rufum
 cædis rerum facit 109.
- Thorgilfus Örn 255.
- Thorgilfus Aronjs f. 285.
- Thorgilfus Halla-filius 335.
- Thorgrima Galldrakinn Thoreri ligni-
 pedis uxor 69. Immanem procellam
 excitat 205. seq. cum marito Fro-
 daam venit 259. Thorgunnæ invisa
 259. Moritur et mortua inter vivos
 apparet 277.
- Thorgrimus Kiallaki f. 17. Thorhildam
 ducit uxorem 25.
- Thorgrimus Thorsteini Thorskabiti f.
 27. Thordisam ducit uxorem 29. cæ-
 ditur ibid.
- Thorgrimus Thorgrimi proximè nomi-
 nati filius 31. Postea Snerrir et Snor-
 ro dictus q. v.
- Thorgrimus Svidius 337.
- Thorgunna mulier Hebudensis 257. A
 Thoroddo Frodaensí domo recipitur
 257. Ejus divitæ 257. 259. Auste-
 rum ingenium 259. Ægrotæ mo-
 nita Thoroddo data 263. 265. Te-
 stamentum et mors 265. Exsequiæ
 265. 269. Mortua refurgit et vivis
 cibum apponit 267.
- Thorhilda Thordi Gelleri cognatæ Thor-
 grimo Kiallaki filio nubit 25.
- Thorkellus Meinakr 25.
- Thorkellus Syri f. Thordise frater 29.
- Thorlakus Asgeiri f. 31.
- Thorleifus Kimblius 31. perigrinatur 33.
 Ejus redeuntis exvisitus habitus 35.
 Snorronem cavillatur 169. Ob Arn-
 kelli cædem exilio mulstatur 191. Cum
 Arnbiörno apud exteros rem habet
 199. In patriam redit 199. Uxorem
 ambiens repulsam fert 211. Pede-
 truncatur 259. Ligneo pede utitur
 245. In Grönlendiam navigat 253.
- Thorleifus sicarius 183. 185.
- Thorleifus Snorronis f. 337.
- Thorleikus Brandi f. 285.
- Thormodus Pontifex Oddi f. Kiallaki
 gener 17.
- Thormodus Thorbrandi f. 31.
- Thormodus Thorlaki f. 33. Huic uxor
 Thorgerda indignatur 245. Thorlei-
 fo Kimbio Helgam sororem ambi-
 enti suffragatur 211.
- Thormodus Vifilli f. poëta 193.
- Thormodus Trefilli f. poëta 123. 233.
- Thormodus Bórki f. 308.
- Thórnes, Thorsnes n. promontorii Tho-
 ro deastro sacri 11.
- Thornefesenfes 21. Cum Kiallakensibus
 pugnant 23.
- Thorodds Thorbrandi f. 31. Exteros
 visit 33. Hujus vulnerati insignis
 fortitudo 243. 245. In villa Alpra-
 fiord habitat 255. Thorolfi Curvipe-
 dis

- dis funus comburit 315. A vitulo
demoniaco necatur 327.
- Thoroddus de Medallfranda, mercator
141. Tributi emtor (Skatt-kaupandi)
unde dictus 143. Thorbiorni crassi vi-
duam uxorem ducit et villam Froddá
incolit 43. Biorno uxoris amasio ar-
ma infert et exilio illum mulctat
147. 149. Hunc reducem arte ma-
gica perdere studet 205. seqv. Snor-
ronem levirum convivio excipit 249.
Ædem sacram domi erigit 255. Thor-
gunnam domo recipit 257. Hujus
monita jam mortuæ negligit 265.
Aquis submergitur 275. Post fata
cum nautis apparet ibid. Manes ejus
domo expelluntur 281.
- Thoroddus Snorronis f. vulneratur 229.
Inter fratres nobilissimus 337.
- Thorolfus pro Rolfus sive Hrolfus a
destro suo dictus 7. Cognomine Most-
ra. Skegg 7. In Islandiam transfre-
tat 9. Senex unnam ducit 17. Mo-
ritur 19.
- Thor. Blodruskállr in Islandiam cum fi-
lio navigat 15.
- Thorolfus Heribólfr Holkinrassii f. Tho-
rolfi curvipedis gener 19.
- Thorolfus Curvipes (Bagifótr). Biorni
filius 19. 21. Hujus senescentis malitiâ,
et lili Ulfarem injuria 151. 153. Filii
intercessionem peni non habet 155.
Ulfaris ades incendit 155. Litrem
cum filio ad Snorronem desert 157.
159. Inferno animo moritur 171.
- Tumulo conditur 173. Hujus post
fata noxii manes 173. seq. Funusin
alium locum transfertur 179. et
tandem comburitur 315.
- Thorolfus Lopti Eyrensis f. 329.
- Thors-á n. fluvii Thoro sacri 9.
- Thorsteinus Öndr 15.
- Thorsteinus Thorolfi f. Thoro deo ini-
tatus 17. Ichthyophagus (Þorskabitr)
dictus 17. Uxorem ducit 19. Ejus
cum Kiallakenitus lites 21. 23. Vir
dives et potens 25. Helgafellum em-
migrat 25. Naufragio perit 29.
- Thorsteinus Rufus 13. Hallsteini gener
17.
- Torft. Hallsteini f. Surtus dictus 17.
Vir sapiens prædicatur 27.
- Thorsteinus Regnafus Styris fover 53.
- Thorft. Gislonis f. 285.
- Thorsteinus de Hafurs fiardar-ey 283.
Ejus cum Snorrone lites 285. 287.
- Thorsteinus Ichthyophagus alter, nempe
Snorronis Pontificis f. 309. Villam
Laugarbrecca inhabitavit 337.
- Thorsteinus Kuggii filius 335.
- Thorunna Hyrna 3. Helgoni Macro
nupti 5.
- Thranderstadir n. villæ 313.
- Thrandus Stigandi de Ingialldshola
Snorronem convenit ac sequitur 307.
- Thyrida Thorbrandi Alptasiordensis uxor
31.
- Thyrida Audunni f. Steinthori de Ey-
ra mater 33.

Thyrida Asbrandi f. prior Thorbiorni
crassi uxor 43.

Thyrida Børki f. Thorbiorno crasso
nubit 43. Casum maritum tumulo
condit 67. Vidua Helgasellum rever-
titur 103. Thoroddo renubit 143.
Mundi muliebris studiosa 257. Mari-
to male consulit 265. Ægrotans con-
valefcit 279. 281.

Thyrida Thordi f. Hafidii uxor 335.

Thyrida, cognomine sapiens, Snorronis
f. Gunnlogo Steinthori f. nupsit 337.

Tinorno n. viri 49.

Tributa fanis Gentilium data 11.

Tributi emtor, cognomen 143.

Tunga n. villæ 41.

Tunga Salingsdalenfis 283.

Tunga Bitrenfis 291.

Tunica ferro impenetrabilis 47.

U.

Ulfar Athleta 15. 19.

Ulfar libertus 19. Ejus cum Thorolfo
Curvipe negotium 151. seq. Ad
Arnkellum deditus venit 157. 165.

Ulfars-fellum n. villæ 15. 19.

Unna Thorolfi Mostrarfkeggi uxor, ejus
genus 17.

Urðivalafjördr n. sinus 13.

V.

Vacca malis geniis obfessa et impræg-
nata 317.

Vadilshöfði n. promontorii 31. 157.

Valus Thoreris lignipedis f. 69. 145.

Cæditur 147.

Vatnsháls nomen collis 19.

Vatnsháls-höfði n. loci 225.

Vatnsfjordenfes 317.

Vemundus Kögur dimiculator peritiffi-
mus 33.

Venificia 47. 205. Venificorum suppli-
cia 99.

Vernandus Thorgrimi f. a Statura Te-
ner dictus 31. Gudnyem uxorem ducit
43. Biarnarhafnia rem familia-
rem ordiur 53. Profugum fororium
domo recipit 7. Haconem Norvegiæ
dynastam convenit 111. 113. Berler-
kos in Isl. transvehit 115. Qvos fra-
tri offert 117. Cæsi Vigfus ultionem
se adiuturum promittit 125. Cæsi
viduæ consilium dat 127. Arbiter
constituitur 161. 247.

Vestiar Islandiæ occupator 15.

Vesteinus Vesteini f. 29.

Vestitus mulierum 97. 135. 257. seq.

Vestitus virorum 35. 201.

Vetula præfaga 319.

Victimæ humanæ 25.

Vidus veterum 31. 197. 245.

Vidkunnus Biarkeyenfis 335.

Vigasturla 291. vid. Sturla.

Viga-Styr. vid. Styr.

Vigfus de Drapohlida, Biorni filius
17.

Vigfus Ottaris f. 105. Cum Snorro-
ne litigans causa cadit 107. Sicarium
in Snorronem emittit 21. Cæditur ib.

Vigrafiördr Islandiæ sinus 11. 307.

Vilgeirus Ottaris f. 17.

Villa munimento cincta 293.

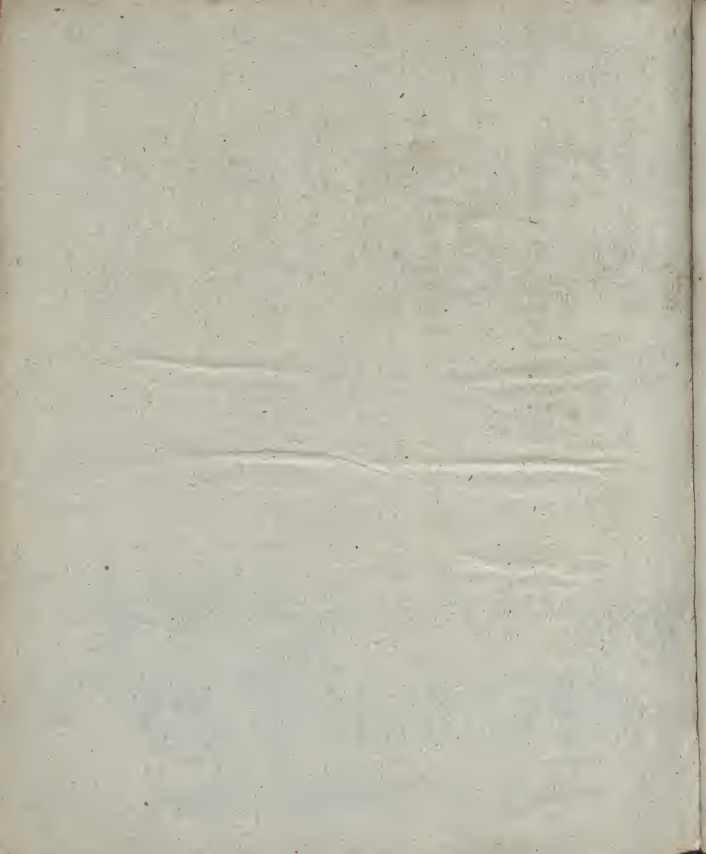
Vinlandia 253.

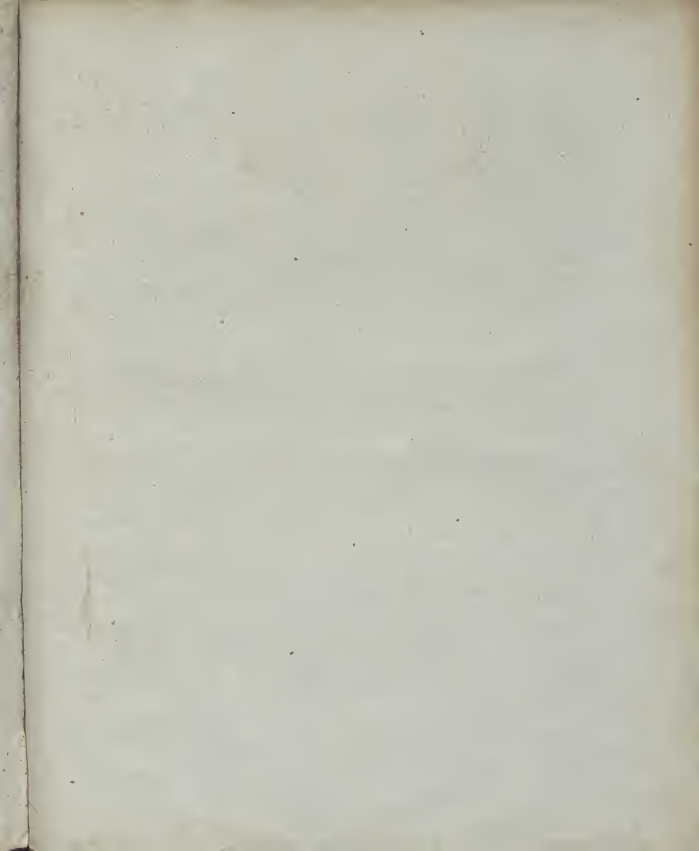
Vifio 27. vid. Portenta.

Vitulus damoniacus 319.

Errata Typographica in ipso textu observata.

Pag. lin.	lege.	Pag. lin.	lege.	Pag. lin.	lege.
2. 13.	Yngvildi.	102. 2.	hlyddi.	230. 22.	skulo.
16.	Ketill.	106. 13.	Birni	25.	heima.
4. 16.	þar til.	21.	Snorri segir.	236. 18.	jola víðar.
25.	utlagan pro tiltæ- kan.	110. 18.	Órskipta menn.	25.	vidræko.
6. 11.	Þvi var hann Þo- rólfur kalladr, o mitt qvød servat versio.	114. 11.	við þat.	244. 20.	húsfreya.
8. 18.	hafgola.	118. 4.	nafrarnir.	248. 12.	var snemma.
10. 11.	hleyt-teinn v. hlaut- teinn.	22.	heyra.	26.	glettunar.
19.	Hofsvogs.	120. 6.	rafrut.	252. 6.	bagia.
15. 20.	Xylofolez.	124. 21.	oc hefi eigi átt.	13.	far.
16. 12.	Vigfus.	126. 22.	Vigfusar.	22.	Snorri Þorbr. f.
18. 18.	Þorðeinn.	130. 13.	raunar.	254. 1.	Þoro-ldr.
24. 19.	vera.	132. 6.	orðit.	258. 1.	ár-salín.
28. 15.	Þorðeins Þor- skabits.	13.	mislika.	262. 3.	lagðiz.
30. 18.	er. delectatur.	140. 11.	manar b.	8.	hyggz.
32.	stórbeinóttur.	142. 7.	bátlaust.	264. 14.	svarar.
32. 6.	framastr.	150. 21.	slón.	270. 21.	einni.
40. 7.	gefim.	158. 6.	bæturnar.	274. 12.	erfis.
42. 15.	Digra.	162. 13.	meiga.	18.	erfi.
44. 13.	ein.	15.	Ulfari.	276. 24.	fiske þegar.
46. ult.	kviðr.	26.	Ulfar.	282. 6.	Ósvifsðóttur.
54. 2.	heraðsrikr.	164. 5.	slugo.	288. 14.	Hafirs-fiardarey.
22.	hygg.	166. 5.	Spagilfi.	290. 2.	fá vetur.
56. 24.	þessar.	15.	bad.	294. 14.	hrygglundum.
70. 7.	hverstrueggja.	168. 5.	varkunn.	15.	Þoris.
86. 12.	forkólfr.	172. 6.	beitt.	300. 3.	hvarumtyeggiom.
17.	allir samtynis.	174. 9.	vit-fíring.	310. 19.	sitt mál.
88. 2.	ymist.	176. 19.	Þrotinn.	312. 17.	Strigandi.
90. 18.	oc þar.	182. 8.	af höndum.	314. 19.	Óskunn.
94. 17.	þer hafit.	20.	reiddi.	21.	undir hann rapt.
12.	Biörn.	21.	hvinin.	318. 13.	vobeido.
100. 17.	fram til.	184. 21.	Ogilldir.	18.	vilt.
		186. 13.	þyckizt.	318. 13.	hafs megnit.
		188. 1.	hírdi.	330. 14.	epitr.
		190. 19.	slæda-m.	332. 10.	hagstadr.
		196. 18.	einn saman.	334. 11.	gipti.
		206. 2.	klæðin.	16.	Bollafyni.
		230. 6.	a. erto.	336. 3.	giptar.

100389876-7

